การเหนี่ยวนำการผสมและกลไกการเหนี่ยวนำการผสมในระนาบตัดขวางการไหล

ของเจ็ตในกระแสลมขวาง

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย Chulalongkorn University

บทคัดย่อและแฟ้มข้อมูลฉบับเต็มของวิทยานิพนธ์ตั้งแต่ปีการศึกษา 2554 ที่ให้บริการในคลังปัญญาจุฬาฯ (CUIR) เป็นแฟ้มข้อมูลของนิสิตเจ้าของวิทยานิพนธ์ ที่ส่งผ่านทางบัณฑิตวิทยาลัย

The abstract and full text of theses from the academic year 2011 in Chulalongkorn University Intellectual Repository (CUIR) are the thesis authors' files submitted through the University Graduate School.

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาวิศวกรรมศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาวิศวกรรมเครื่องกล ภาควิชาวิศวกรรมเครื่องกล คณะวิศวกรรมศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ปีการศึกษา 2558 ลิขสิทธิ์ของจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

Entrainment and Cross-Plane Entrainment Mechanism of Jets in Crossflow

Miss Kwanmon Sornphrom

Chulalongkorn University

A Thesis Submitted in Partial Fulfillment of the Requirements for the Degree of Master of Engineering Program in Mechanical Engineering Department of Mechanical Engineering Faculty of Engineering Chulalongkorn University Academic Year 2015 Copyright of Chulalongkorn University

หัวข้อวิทยานิพนธ์	การเหนี่ยวนำการผสมและกลไกการเหนี่ยวนำการผสมใน
	ระนาบตัดขวางการไหลของเจ็ตในกระแสลมขวาง
โดย	นางสาวขวัญมณฑ์ ศรพรหม
สาขาวิชา	วิศวกรรมเครื่องกล
อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก	รองศาสตราจารย์ ดร. อศิ บุญจิตราดุลย์

คณะวิศวกรรมศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย อนุมัติให้นับวิทยานิพนธ์ฉบับนี้เป็นส่วน หนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญามหาบัณฑิต

State Land	_คณบดีคณะวิศวกรรมศาสตร์
(รองศาสตราจารย์ ดร. สุพจน์ เตชวรสินสกุล)	

คณะกรรมการสอบวิทยานิพนธ์ 🏓

ประธานกรรมการ

(รองศาสตราจารย์ ดร. บุญชัย เลิศนุวัฒน์)

อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก

(รองศาสตราจารย์ ดร. อศิ บุญจิตราดุลย์)

CHULALONGKORN UNIVEPกรรมการ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. นิพนธ์ วรรณโสภาคย์)

.....กรรมการภายนอกมหาวิทยาลัย

(รองศาสตราจารย์ เวชพงศ์ ชุติชูเดช)

ขวัญมณฑ์ ศรพรหม : การเหนี่ยวนำการผสมและกลไกการเหนี่ยวนำการผสมในระนาบตัดขวางการไหลของเจ็ตในกระแสลมขวาง (Entrainment and Cross-Plane Entrainment Mechanism of Jets in Crossflow) อ.ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก: รศ. ดร. อศิ บุญจิตราดุลย์, 228 หน้า.

งานวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์ในการศึกษาโครงสร้างของเจ็ต ปฏิสัมพันธ์ระหว่างโครงสร้างของเจ็ตและกระแสลมขวาง การเหนี่ยวนำ กระแสลมขวางโดยเจ็ต และโดยเฉพาะกลไกการเหนี่ยวนำการผสมของเจ็ตในกระแสลมขวาง (JICF) โดยเพื่อที่จะประเมินวัดอัตราส่วนการเหนี่ยวนำ การผสมเชิงปริมาตร (E) โดยตรง จึงใช้วิธี Stereoscopic Particle Image Velocimetry (SPIV) ควบค่กับ (A) เทคนิคการใส่อนภาคติดตามการ ใหลเฉพาะในเจ็ตเท่านั้น ไม่ใส่ในกระแสลมขวาง และเพื่อที่จะศึกษากลไกการการเหนี่ยวนำการผสม จึงใช้วิธี SPIV ควบคู่กับ (A) เทคนิคการใส่ อนุภาคติดตามการไหลเฉพาะในเจ็ตเท่านั้นไม่ใส่ในกระแสลมขวาง และ (B) เทคนิคการใส่อนุภาคติดตามการไหลทั้งในเจ็ตและกระแสลมขวางดังนี้ งานวิจัยนี้จึงสามารถหาความเร็วของกระแสลมขวางบริสุทธิ์ได้จาก (C) = (B)-(A) การทดลองทำที่อัตราส่วนความเร็วประสิทธิผล (r) เท่ากับ 4,8, และ 12 ค่าเรย์โนลส์นัมเบอร์ของกระแสลมขวางคงที่เท่ากับ 3,100 ผลการศึกษาพบว่า เมื่อพิจารณาบน rd scale ที่อัตราส่วนความเร็ว ประสิทธิผล r เดียวกัน เมื่อเจ็ตพัฒนาไปตามแนว downstream อัตราส่วนการเหนี่ยวนำการผสมเชิงปริมาตร (E) จะเพิ่มขึ้น และจะสามารถ ประมาณได้ด้วยสมการเลขยกกำลัง และเมื่อพิจารณาที่ x/rd เดียวกัน เมื่อ r เพิ่มขึ้น E จะเพิ่มขึ้น แสดงว่า JICF ที่มีค่า r สูง จะมีค่า E สูงกว่า JICF ้ที่มีค่า r ต่ำ อย่างไรก็ตาม ผลการศึกษาบน d scale พบว่าที่×/d เดียวกัน ในขณะที่บริเวณ far field เมื่อ r เพิ่มขึ้น E จะเพิ่มขึ้น แต่ที่บริเวณ near field แม้ว่าค่า r จะสูงขึ้น แต่ค่า E จะประมาณคงที่ ชี้แนะว่า d scale จะสามารถ collapse E ของ JICF ได้ดีกว่า rd scale ที่บริเวณ near field สำหรับการศึกษากลไกการเหนี่ยวการผสมในระนาบตัดขวางพบว่า โครงสร้าง CVP ของเจ็ต (Jet-CVP) จะเป็นโครงสร้างสำคัญในการเหนี่ยวนำการ ผสมอย่างน้อยในระนาบตัดขวางการไหลและในช่วงที่ทำการศึกษา กล่าวคือ 1) Jet-CVP จะเหนี่ยวนำกระแสลมขวางบริสุทธิ์ที่อยู่บริเวณด้านข้างทั้ง สองข้างของเจ็ตให้มีการเคลื่อนที่แบบหมุนวนในทิศทางทุ่งลง-พุ่งเข้า-พุ่งขึ้น (downward-inward-and-upturn) เข้าสู่ทางเข้าของช่องการไหลลู่ เข้า-ออกในแนวดิ่ง (converging-diverging vertical channel of high upward flow, VC) ที่ขอบด้านใต้ของเจ็ต จากนั้น 2) กระแสลมขวาง ดังกล่าวจะไหลผ่านช่องการไหลในแนวดิ่งที่ถูกเหนี่ยวนำให้เกิดขึ้นและขับเคลื่อนให้คงอยู่ได้ด้วย CVP ของเจ็ต นอกจากนั้นยังพบว่า บริเวณที่มีการ เหนี่ยวนำกระแสลมขวางบริสุทธิ์เข้ามาผสมสูง คือบริเวณส่วนลู่เข้าของช่องการไหลในแนวดิ่งนี้ โดยการเหนี่ยวนำกระแสลมขวางบริสุทธ์เข้ามาผสม จะประมาณได้ว่าเสร็จสิ้นแล้วหรือเกือบเสร็จสิ้นแล้วในส่วนนี้ ทำให้เมื่อของไหลไหลถึงตำแหน่งคอคอด (throat) ของช่องการไหลลู่เข้า-ออกใน แนวดิ่งนี้ ของไหลจะกลายเป็นส่วนผสมของเจ็ต (jet-fluid mixture) เกือบหมด จากนั้นส่วนผสมของเจ็ตจะไหลขึ้นผ่านส่วนลู่ออก เข้าสู่บริเวณ กลางเจ็ตที่เป็นโครงสร้างรูปอ่าวที่มีความเร็วเจ็ตเฉลี่ยไร้มิติตามแนวแกน streamwise ต่ำ จากนั้น 3) โครงสร้างรูปไตของเจ็ตที่มีความเร็วเจ็ตเฉลี่ย ใร้มิติตามแนวแกน streamwise สูง จะเหนี่ยวนำส่วนผสมของเจ็ตในบริเวณอ่าวที่อยู่ด้านใต้ ให้เข้าผสมกับโครงสร้างรูปไตของเจ็ตเอง คล้ายการ เหนี่ยวนำการผสมของเจ็ตอิสระ (Free jet) นอกจากนี้ ผลการศึกษายังพบว่า ถึงแม้ว่าเจ็ตในกระแสลมขวางจะมี r ต่างกัน แต่จะมีกลไกการ เหนี่ยวนำการผสมในระนาบตัดขวางการไหลคล้ายคลึงกัน อย่างน้อยในช่วงพารามิเตอร์ที่ทำการศึกษา เพื่อที่จะสอบทวนกลไกการเหนี่ยวนำการ ้ผสมในระนาบตัดขวางที่พบ งานวิจัยนี้จึงคำนวณอัตราการไหลของกระแสลมขวางบริสุทธิ์ที่ไหลเข้าสู่เจ็ตผ่านพื้นผิวความน่าจะเป็นที่จะพบจ็ตคงที่ ซึ่งอัตราการไหลของกระแสลมขวางบริสุทธิ์นี้จะเป็นปริมาณที่แสดงถึงการเหนี่ยวนำก ระแสลมขวางบริสุทธ์เข้าสู่เจ็ต พบว่า ผลการคำนณสอดคล้อง ในเชิงคุณลักษณะกับการลดลงของการเพิ่มขึ้นของ E ที่ได้จากการวัดโดยตรง และกับผลของ r ต่อ E ท้ายสุด เพื่อที่จะค้นหากลไกการเหนี่ยวนำการ ผสมอื่น งานวิจัยนี้จึงศึกษากลไกการเหนี่ยวนำการผสมในระนาบสมมาตรด้วย ผลการศึกษาพบว่า ในมุมมองจากระนาบสมมาตรและของการไหล เฉลี่ย การเหนี่ยวนำการผสมสามารถอธิบายได้ดังนี้ 1) ทางด้านหน้าที่ปะทะลม (กระแสลมขวาง) ของเจ็ต (windward) การเหนี่ยวนำเอากระแสลม ขวางบริสุทธิ์เข้ามาผสมเกิดจากโครงสร้าง spanwise rollers ด้านปะทะลมของเจ็ต ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของโครงสร้างรูปไตเมื่อมองจากระนาบตัดขวง ้นอกจากนั้น ในมุมมองของการไหลเฉลี่ย ยังพบว่า ความเร็วของกระแสลมขวางตามแกน streamwise เท่านั้น ไม่ใช่ตามแนว Transverse ที่ ก่อให้เกิดการเหนี่ยวนำการผสมในบริเวณนี้ 2) ทางด้านหลังลมของเจ็ต (leeward) พบการเหนี่ยวนำเอากระแสลมขวางบริสุทธ์เข้ามาผสมโดย โครงสร้าง CVP ของเจ็ต ตามด้วย การเหนี่ยวนำเอาส่วนผสมของเจ็ตเข้ามาผสมโดยโครงสร้างรูปไต (โดยเฉพาะเจาะจงคือ ส่วนของโครงสร้างรูปไต ที่เป็นโครงสร้าง spanwise rollers ด้านหลังลมของเจ็ต) สอดคล้องกับผลการศึกษาในระนาบตัดขวางการไหล นอกจากนั้น ในมมมองของการไหล เฉลี่ย ยังพบว่า ความเร็วของกระแสลมขวางตามแกน transverse เท่านั้น ไม่ใช่ตามแนว streamwise ที่ก่อให้เกิดการเหนี่ยวนำการผสมโดย โครงสร้าง CVP ของเจ็ต

ภาควิชา วิศวกรรมเครื่องกล สาขาวิชา วิศวกรรมเครื่องกล ปีการศึกษา 2558

ลายมือชื่อนิสิต	 	
ลายมือชื่อ อ.ที่ปรึกษาหลัก	 	

5870325621 : MAJOR MECHANICAL ENGINEERING

KEYWORDS: JET IN CROSSFLOW, ENTRAINMENT, ENTRAINMENT MEACHANISM, COUNTER-ROTATING VORTEX PAIR (CVP)

KWANMON SORNPHROM: Entrainment and Cross-Plane Entrainment Mechanism of Jets in Crossflow. ADVISOR: ASSOC. PROF. ASI BUNYAJITRADULYA, Ph.D., 228 pp.

Structures, jet-and-crossflow interactions, entrainment, and cross-plane entrainment mechanism of jets in crossflow (JICF) are investigated. On the one hand, in order to determine the volumetric entrainment ratio (E) more directly, Stereoscopic Particle Image Velocimetry (SPIV) together with (A) the jet fluid only - and not the crossflow fluid - seeding scheme is used. On the other hand, in order to investigate the structures, jet-and-crossflow interactions, and cross-plane entrainment mechanism of jets in crossflow more clearly, both (A) the jet-fluid only seeding scheme and (B) the jet-and-crossflow fluid seeding scheme need to be employed. The pure crossflow velocity induced by the jet can then be determined from (C) = (B)-(A). The experiment is conducted at the jet-to-crossflow effective velocity ratios (r) of 4, 8, and 12 and a fixed crossflow Reynolds number (Re_{ct}) of 3,100. For entrainment E, the results show that on rd-scale the relation between E and x/rd can be represented by one-plus-power law. As for the effect of r at the same x/rd, when r increases, E also increases. In other words, on rd-scale, JICF with higher r entrains more than JICF with lower r. However, on d-scale the results show that, at the same x/d, while in the far field E increases significantly with r, in the near field it varies less with r. These suggest that d-scale can better collapse E of JICF than rd-scale in the near field. For the structures, jet-and-crossflow interactions, and cross-plane entrainment mechanism, the results show that the jet-CVP is the main mechanism for JICF entrainment, at least in the cross planes and in the range of parameters investigated. Furthermore, JICF entrainment in the cross-plane and in the mean flow perspective can be summarized in three stages as follows. 1) Jet-CVP-induced pure crossflow vortical motion: The jet-CVP induces the pure crossflow fluid from each lateral side of the jet to have downward-inward-and-upturn motion towards the inlet of the 'converging-diverging vertical channel of high upward flow (VC)' at the bottom edge of the jet. 2) Jet-CVP-induced converging-diverging vertical channel of high upward flow: The pure crossflow at the bottom edge of the jet is then further induced by the jet-CVP to flow almost vertically upward through the VC, whose existence and persistence in the downstream direction is induced and fueled by the jet-CVP. More importantly, it is found that the region of high rate of entrainment is in the converging section of the channel. This is such that at the end of the converging section and towards the throat of the channel, the entrainment of pure crossflow fluid by the jet is virtually complete, and the fluid at the throat of the channel becomes mainly jet-fluid mixture. Subsequently, the jet-fluid mixture further flows upward along the diverging section of the channel, which leads towards the gulf region of low streamwise jet velocity. 3) Free-jet like entrainment of jet kidney-shaped structure: Jet kidney-shaped structure of high streamwise jet velocity subsequently entrains the jet-fluid mixture in the gulf region below it into jet itself, similar to entrainment of a free jet. Furthermore, the results show that JICFs with different r have similar jet-CVP dominated cross-plane entrainment mechanism, at least in the ranges of parameters investigated. In order to qualitatively evaluate the entrainment mechanism found, the normalized pure crossflow volume flowrates through surfaces of constant probability of finding the jet fluid in the cross planes - which are indicative of the pure crossflow volume flowrates being entrained - are evaluated. The results are qualitatively in agreement with the increase in E in the downstream direction as well as the effect of r on E. Finally, the center-plane entrainment is also investigated in order to search for other entrainment mechanism. From the center-plane and mean-flow perspective, the results show the followings. 1) On the windward side of the jet facing the incoming crossflow, entrainment of pure crossflow fluid by the jet (windward) spanwise rollers, which are manifested as (part of) the jet kidney-shaped structure in the cross-plane, are observed. In addition, from the mean flow perspective, it is observed that only the streamwise - and not the transverse - velocity component of pure crossflow fluid contributes to this entrainment. 2) On the leeward side of the jet, the 'jet-CVP entrainment of pure crossflow' followed by the 'jet kidney-shaped structure (specifically, jet leeward spanwise rollers) entrainment of jet-fluid mixture' are observed, in consistent with what observed in the cross-planes. Furthermore, from the mean flow perspective, it is observed that only the transverse - and not the streamwise - velocity component of the pure crossflow fluid contributes to entrainment by the jet CVP.

Department: Mechanical Engineering Field of Study: Mechanical Engineering Academic Year: 2015

Student's Signature	
Advisor's Signature	

กิตติกรรมประกาศ

วิทยานิพนธ์ฉบับนี้ สำเร็จลุล่วงไปด้วยดีด้วยความช่วยเหลือและคำแนะนำของรอง ศาสตราจารย์ ดร. อศิ บุญจิตราดุลย์ อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ ซึ่งท่านได้ให้ความรู้ คำปรึกษา ให้ข้อคิดเห็นอันเป็นประโยชน์และยังช่วยแก้ปัญหาต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นระหว่างการดำเนินงานวิจัยอีก ด้วย รวมถึงท่านยังเป็นแบบอย่างในการทำงาน การคิดวิเคราะห์ การเขียน การสื่อสารอย่างเป็น ระบบและมีเหตุผล ไปจนกระทั่งการเรียงลำดับความสำคัญซึ่งทักษะเหล่านี้จะช่วยหล่อหลอม ข้าพเจ้าให้เป็นบุคคลที่จะประสบความสำเร็จและเป็นวิศวกรที่มีคุณภาพต่อไปในอนาคต

ขอขอบคุณรองศาสตราจารย์ ดร. บุญชัย เลิศนุวัฒน์ รองศาสตราจารย์ เวชพงศ์ ชุติชู เดช และผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. นิพนธ์ วรรณโสภาคย์ ที่ได้ให้คำแนะนำ ข้อชี้แนะอันเป็น ประโยชน์ในระหว่างการดำเนินงานวิจัย

ขอขอบคุณ นายภัทรพล ศุภมงคล นายเชาวน์วัฒน์ เต็กฮวด และเพื่อน ๆ พี่ๆ น้องๆ ใน ห้องปฏิบัติการพลศาสตร์ของไหลและการควบคุมการไหลทุกคนที่เป็นกำลังใจ สร้างเสียงหัวเราะ ให้คำแนะนำและให้ความช่วยเหลือในการทำวิทยานิพนธ์เรื่องนี้อย่างเต็มใจมาโดยตลอด

นอกจากนี้ขอขอบคุณ เพื่อนค่ายอาสา VESC43 เพื่อนภาคเครื่องกล และเพื่อนศิษย์เก่า SKN ทุกคนที่คอยให้กำลังใจ ช่วยสนับสนุน และแวะเวียนมาหาขณะดำเนินงานวิจัย

สุดท้ายนี้ ผู้วิจัยขอขอบพระคุณบิดามารดา และครอบครัว ซึ่งเปิดโอกาสให้ได้รับ การศึกษาเล่าเรียน ตลอดจนคอยช่วยเหลือและให้กำลังใจผู้วิจัยเสมอมาจนสำเร็จการศึกษา

	ð
สาร	บญ

	V
บทคัดย่อภาษาไทย	۹.
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ	.ຈ
กิตติกรรมประกาศ	.ລ
สารบัญ	.ช
สารบัญตาราง1	.3
สารบัญรูปภาพ1	.4
บทที่ 1 บทนำ	25
1.1 บทน้ำ	25
1.2 แรงจูงใจ	26
1.3 วัตถุประสงค์	29
1.4 ขอบเขตของโครงการ	30
1.5 ผลที่คาดว่าจะได้รับ	\$1
บทที่ 2 งานวิจัยที่ผ่านมา	52
2.1 ปริมาณที่สำคัญของเจ็ตในกระแสลมขวาง3	52
2.2 การศึกษาโครงสร้างและคุณลักษณะของเจ็ตในกระแสลมขวาง	53
PART I โครงสร้างพื้นฐานของเจ็ตในกระแสลมขวาง	3
PART II คุณลักษณะของเจ็ตในกระแสลมขวาง	5
1) กลไกการเหนี่ยวนำการผสมของเจ็ตในกระแสลมขวาง (Entrainment mechanism)3	\$5
2) การเหนี่ยวนำการผสม (Entrainment)3	6
 งานวิจัยที่เกี่ยวกับเจ็ตในกระแสลมขวาง4 	1
บทที่ 3 หลักการและทฤษฎี4	15
3.1 การเหนี่ยวนำการผสมของเจ็ตในกระแสลมขวาง4	15

	หเ
3.1.1 การนิยามการเหนี่ยวนำการผสม	45
3.1.2 ปัญหาของการศึกษาการเหนี่ยวนำการผสมของเจ็ตในกระแสลมขวาง	46
3.1.3 การวัดความเร็วของสนามการไหลโดยใช้ SPIV และเทคนิคการใส่อนุภาศ การไหลเฉพาะในส่วนของเจ็ตเท่านั้น ไม่ใส่ในกระแสลมขวาง	คติดตาม 46
3.2 กลไกการเหนี่ยวนำการผสมในระนาบตัดขวางการไหลของเจ็ตในกระแสลมขว	าง47
3.2.1 ปัญหาของการศึกษากลไกการเหนี่ยวนำการผสมในระนาบตัดขวางการไข ในกระแสลมขวาง	หลของเจ็ต 47
3.2.2 การวัดความเร็วของสนามการไหลโดยใช้ SPIV และเทคนิคการใส่อนุภาศ การไหลทั้งในเจ็ตและในกระแสลมขวาง	คติดตาม 48
3.2.3 การประเมินหาความเร็วของกระแสลมขวางบริสุทธ์ เพื่อศึกษากลไกการเ การผสมของเจ็ตในกระแสลมขวาง	เหนี่ยวนำ 49
บทที่ 4 ชุดการทดลอง และอุปกรณ์การทดลอง	51
4.0 พิกัดของการทดลอง	51
4.1 ชุดทดลอง (rig)	51
4.1.1 ชุดอุโมงค์ (Tunnel)	51
4.1.2 ชุดหัวเจ็ต (Jet)	
4.2 ชุดเครื่องมือวัดความเร็ว Stereoscopic Particle Image Velocimetry (SPI	V)53
4.2.1 ส่วนประกอบและการทำงานของ Stereoscopic Particle Image Velc (SPIV)	ocimetry 53
4.2.2 การหาค่าสนามเวกเตอร์ความเร็วโดยโปรแกรม Insight 4G	
4.3 สรุปพารามิเตอร์ที่สำคัญที่ใช้ในการทดลอง	
บทที่ 5 อัตราการส่วนเหนี่ยวนำการผสมเชิงปริมาตร	
5.1 ผลของอัตราส่วนความเร็วประสิทธิผลต่ออัตราส่วนการเหนี่ยวนำการผสมเชิงป ระนาบตัดขวางการไหลของเจ็ตในกระแสลมขวางบน <i>rd</i> scale	ริมาตรใน 56

5.2	การเปรียบเทียบผลการศึกษาอัตราส่วนการเหนี่ยวนำการผสมเชิงปริมาตรกับงานวิจัยท	
	ผ่านมา	.56
5.3	ผลของอัตราส่วนความเร็วประสิทธิผลต่ออัตราการส่วนเหนี่ยวนำการผสมเชิงปริมาตรใ	น
	ระนาบตัดขวางการไหลของเจ็ตในกระแสลมขวางบน d scale	.58
5.4	ผลของอัตราส่วนความเร็วประสิทธิผลต่อคุณลักษณะของเจ็ตบน <i>rd</i> scale	.59
	5.4.1 ผลของอัตราส่วนความเร็วประสิทธิผลต่อเส้นทางการเดินของเจ็ต	.59
	5.4.2 ผลของอัตราส่วนความเร็วประสิทธิผลต่อ Circulation	.61
บทที่ 6	5 กลไกการเหนี่ยวนำการผสมของเจ็ตในกระแสลมขวาง กรณี r = 4	.63
6.0	วิธีการแสดงผลการทดลอง	.63
6.1	ความน่าจะเป็นที่จะพบของไหลที่จุดใดๆ	.64
6.2	สนามความเร็วเฉลี่ยไร้มิติในระนาบตัดขวางการไหลของเจ็ตในกระแสลมขวาง	.66
	6.2.1 Converging-Diverging vertical channel	.68
	6.2.2 เจ็ตเหนี่ยวนำให้กระแสลมขวางมีการเคลื่อนที่แบบหมุนวน	.69
	6.2.3 บริเวณที่มีการเหนี่ยวนำการผสมสูง	.69
6.3	ความเร็วเฉลี่ยไร้มิติตามแนวแกน streamwise	.71
	โครงสร้างรูปไต (Kidney-shaped structure) ของบริเวณที่ $V_{_{j,x}}$ / $u_{_{cf}}$ สูงและบริเวณ	
	อ่าว (Gulf region) ที่มี $V_{_{j,x}}$ / $u_{_{cf}}$ ต่ำ	.72
6.4	ความเร็วเฉลี่ยไร้มิติตามแนวแกน transverse	.73
6.5	ความเร็วเฉลี่ยไร้มิติตามแนวแกน spanwise	.74
6.6	vorticity เฉลี่ยไร้มิติตามแนว streamwise	.74
6.7	ความสัมพันธ์ของโครงสร้างของปริมาณต่างๆของเจ็ตในกระแสลมขวาง	.76
6.8	กลไกการเหนี่ยวนำการผสมของเจ็ตในกระแสลมขวาง	.77
บทที่ 7	′ กลไกการเหนี่ยวนำการผสมของเจ็ตในกระแสลมขวาง กรณี r = 8 และ 12	.79
7.1	ความน่าจะเป็นที่จะพบของไหลที่จุดใดๆ	.79

7.2	สนามความเร็วเฉลี่ยไร้มิติในระนาบตัดขวางการไหลของเจ็ตในกระแสลมขวาง	80
7.3	ความเร็วเฉลี่ยไร้มิติตามแนวแกน streamwise	80
7.4	ความเร็วเฉลี่ยไร้มิติตามแนวแกน transverse	81
7.5	ความเร็วเฉลี่ยไร้มิติตามแนวแกน spanwise	81
7.6	vorticity เฉลี่ยไร้มิติตามแนว streamwise	82
7.7	ความสัมพันธ์ของโครงสร้างของปริมาณต่างๆของเจ็ตในกระแสลมขวาง	83
7.8	กลไกการเหนี่ยวนำการผสมของเจ็ตในกระแสลมขวาง	84
บทที่ 8	8 กลไกการเหนี่ยวนำการผสมของเจ็ตในกระแสลมขวางในระนาบสมมาตรการไหล	86
8.1	ความน่าจะเป็นที่จะพบของไหลที่จุดใดๆ กรณี $r=4$	86
8.2	สนามความเร็วเฉลี่ยไร้มิติในระนาบสมมาตรการไหลของเจ็ตในกระแสลมขวางกรณี	
	<i>r</i> = 4	87
	8.2.1 การเหนี่ยวนำกระแสลมขวางบริสุทธิ์ของเจ็ต	89
8.3	ความเร็วเฉลี่ยไร้มิติตามแนวแกน streamwise กรณี <i>r</i> = 4	90
8.4	ความเร็วเฉลี่ยไร้มิติตามแนวแกน transverse กรณี <i>r</i> = 4	91
8.5	ความเร็วเฉลี่ยไร้มิติตามแนวแกน spanwise กรณี <i>r</i> = 4	93
8.6	vorticity เฉลี่ยไร้มิติตามแนว spanwise กรณี $r\!=\!4$	94
8.7	กลไกการเหนี่ยวน้ำการผสมของเจ็ตในกระแสลมขวางในระนาบสมมาตรกรณี $r = 4$	95
8.8	กลไกการเหนี่ยวนำการผสมของเจ็ตในกระแสลมขวางในระนาบสมมาตรกรณี <i>r</i> = 8 แส 12	าะ 96
	8.8.1 ความน่าจะเป็นที่จะพบของไหลที่จุดใดๆ	96
	8.8.2 สนามความเร็วเฉลี่ยไร้มิติในระนาบสมมาตรการไหลของเจ็ตในกระแสลมขวาง	97
	การเหนี่ยวนำกระแสลมขวางบริสุทธิ์ของเจ็ต พบว่าเช่นเดียวกับกรณี $r=4$	98
	8.8.3 ความเร็วเฉลี่ยไร้มิติตามแนวแกน streamwise	98
	8.8.4 ความเร็วเฉลี่ยไร้มิติตามแนวแกน transverse	99

8.8.5 ความเร็วเฉลี่ยไร้มิติตามแนวแกน spanwise
8.8.6 vorticity เฉลี่ยไร้มิติตามแนว spanwise
8.8.7 กลไกการเหนี่ยวนำการผสมของเจ็ตในกระแสลมขวางในระนาบสมมาตร
บทที่ 9 อภิปรายผลการทดลอง
9.0 พื้นฐานการวิเคราะห์
อัตราการไหลของกระแสลมขวางบริสุทธิ์ผ่าน control surface ที่ ϕ_j ใดๆ104
9.1 การอภิปรายความสัมพันธ์ของ <i>r</i> กับ <i>E</i> ในเชิงปริมาณจากกลไกการเหนี่ยวนำการ ผสม
9.1.1 เส้นแสดงอัตราการไหลของกระแสลมขวางบริสุทธิ์ไร้มิติ $\mathcal{Q}_{cf,\Delta x}/\mathcal{Q}_{o}$ ที่ไหลผ่าน พื้นผิวคงที่ $\pmb{\phi}_{j}$ ใดๆ
9.1.2 การอธิบายผลของอัตราส่วนความเร็วประสิทธิผล <i>r</i> ต่ออัตราส่วนการเหนี่ยวนำ การผสมเซิงปริมาตร <i>E</i> ด้วยกลไกการเหนี่ยวนำการผสมในระนาบตัดขวาง บน <i>rd</i> scale
9.1.3 การอธิบายผลของอัตราส่วนความเร็วประสิทธิผล r ต่ออัตราส่วนการเหนี่ยวนำ การผสมเชิงปริมาตร E ด้วยกลไกการเหนี่ยวนำการผสมในระนาบตัดขวาง บน d scale
9.2 การอภิปรายเปรียบเทียบการ scale อัตราการเหนี่ยวนำการผสม $ig(ec{V}_{cf,yz}$ / $u_{cf}ig)\cdot abla \phi_j$
ด้วย <i>d</i> , <i>rd</i> และ <i>r</i> ² <i>d</i> 110
บทที่ 10 สรุปผลการทดลอง111
10.1 อัตราการส่วนการเหนี่ยวนำการผสมเชิงปริมาตร (<i>E</i>)
10.2 กลไกการเหนี่ยวนำการผสมของเจ็ตในกระแสลมขวางในระนาบตัดขวางการไหล กรณี r = 4, 8 และ 12
10.3 กลไกการเหนี่ยวนำการผสมของเจ็ตในกระแสลมขวางในระนาบสมมาตรไหล กรณี <i>r</i> = 4, 8 และ 12
ประมวลตาราง

ประมวลรูปภาพ	127
บทที่ 2	. 128
บทที่ 3	. 150
บทที่ 4	.151
บทที่ 5	. 155
บทที่ 6	. 158
บทที่ 7	166
บทที่ 8	. 186
บทที่ 9	209
รายการอ้างอิง	218
ภาคผนวก ก พารามิเตอร์ในการทดลอง	220
1. พารามิเตอร์ของการทดลองในระนาบตัดขวางที่ $r{=}4$	220
2. พารามิเตอร์ของการทดลองในระนาบตัดขวางที่ $r\!=\!8$	222
3. พารามิเตอร์ของการทดลองในระนาบตัดขวางที่ $r\!=\!12$	224
4.พารามิเตอร์ของการทดลองในระนาบสมมาตร	226
ประวัติผู้เขียนวิทยานิพนธ์	228

สารบัญตาราง

ตาราง	ที่	หน้า
5.1ก	ค่าอัตราส่วนการเหนี่ยวนำการผสมเชิงปริมาตรของอัตราส่วนความเร็วประสิทธิผล	r = 4
	และค่าสัมประสิทธ์ $a_{\scriptscriptstyle E}$, $b_{\scriptscriptstyle E}$	122
5.1ข	ค่าอัตราส่วนการเหนี่ยวนำการผสมเชิงปริมาตรของอัตราส่วนความเร็วประสิทธิผล	<i>r</i> = 8
	และค่าสัมประสิทธ์ $a_{\scriptscriptstyle E}$, $b_{\scriptscriptstyle E}$	123
5.1ค	ค่าอัตราส่วนการเหนี่ยวนำการผสมเชิงปริมาตรของอัตราส่วนความเร็วประสิทธิผล	r=12
	และค่าสัมประสิทธ์ $a_{\scriptscriptstyle E}$, $b_{\scriptscriptstyle E}$	124
5.2	ค่าอัตราส่วนการเหนี่ยวนำการผสมเชิงปริมาตรของแต่ละอัตราส่วนความเร็วประสิท	ธิผลบน
	d scale และค่าสัมประสิทธ์ $a_{_E}$, $b_{_E}$	125
5.3	เส้นทางการเดินของเจ็ตที่นิยามจากความเร็วเฉลี่ยและ vorticity ตามแนวแกน str	eamwise
	และค่าสัมประสิทธ์ $a_{_T}$, $b_{_T}$	126
5.4	Circulation และค่าสัมประสิทธ์ $\underline{a_{c}, b_{c}}$	126

สารบัญรูปภาพ

รูปที่	หน้า	
บทที่	บทที่ 2	
2.1	ลักษณะของ Coherent vortical structures ของ JICF (Fric and Roshko, 1994)128	
2.2	ลักษณะของเจ็ตในกระแสลมขวางที่ <u>r</u> = 10 ถึง <u>r</u> = 25 (Smith and Mungal, 1998).128	
2.3	แบบจำลองของเจ็ตในกระแสลมขวาง โดยพล็อต Isosurface ของ Vorticity (Yuan <i>et al.,</i> 1999)	
2.4	(a) Hanging vortex and orientations of JICF ${U}_{\scriptscriptstyle Jet}$ = bulk velocity and ${U}_{\scriptscriptstyle Crossflow}$	
	is crossflow velocity (b) Vector sum of relevant velocities (Yuan et al., 1999)	
2.5	โครงสร้าง Spanwise roller (Yuan <i>et al.</i> , 1999)130	
2.6	โครงสร้างของการเกิดเป็น CVP (Cortelezzi and Karagozian, 2001)	
2.7	แบบจำลองการพับตัวของ Cylindrical shear layer (Lim <i>et. al.</i> , 2001)	
2.8	วิวัฒนาการของ streamlines ในการก่อตัวโครงสร้าง CVP (ซ้าย) และ Kelvin-Helmholtz roller (ขวา) (Sau <i>et. al.,</i> 2004)131	
2.9	Vorticity field และ streaklines ของกระแสลมขวาง132	
2.10	โครงสร้าง horseshoe vortex ถูกดึงดูดเข้าผสมกับเจ็ตหลักผ่านกึ่งกลาง CVP ((Sau et. al., 2004)132	
2.11	การลดลงของ % Passive scalar concentration ของ JICF และ Free jet ที่ Near field เมื่อสเกลด้วย <i>rd</i> (Smith and Mungal, 1998)133	
2.12	ชุดเจ็ตหลักและเจ็ตควบคุมตามแนวเส้นรอบวง (Kornsri et. al., 2009)	
2.13	ผลของเจ็ตควบคุมต่อเส้นทางเดินของความเร็วเจ็ต (Kornsri et. al., 2009)	
2.14	ผลของปริมาณ $r_{\!_m}$ ต่อการ Penetration ของเส้นทางเดินของความเร็วเจ็ตที่ตำแหน่ง	
	$x/rd=1.5$ ที่ตำแหน่งมุม $ heta=\pm15^\circ$ (Kornsri et. al., 2009)	

15

2.15	Contour ของความเร็วเฉลี่ย (V / u_{cf}) เปรียบเทียบระหว่างกรณีไม่ฉีดเจ็ตควบคุม กับกรณี ฉีดเจ็ตควบคุมที่มุม $ heta=\pm 15^\circ$, $r_m=2\%$ (Kornsri et. al., 2009)
2.16	แนวคิดกลไกการเหนี่ยวนำการผสมของเจ็ตในกระแสลมขวาง (Kornsri et. al., 2009)135
2.17	CC และ CM ของผลรวมความเร็ว (V) กรณี JICF, I15 และ I135135
2.18	CC และ CM ของ vorticity (ω_{x}) กรณี JICF, I15 และ I135 (Witayaprapakorn, 2013)
2.19	การกระจายตัวผลรวมความเร็วเฉลี่ยตามแนวแกน x ต่อกระแสลมขวาง ($V_{_x}/u_{_{cf}}$) กรณี JICF, I15 และ I135 (Witayaprapakorn, 2013)137
2.20	อัตราส่วนการเหนี่ยวนำการผสมเชิงปริมาตร (Witayaprapakorn, 2013)138
2.21	ประสิทธิผลของเจ็ตควบคุมต่อการเหนี่ยวนำการผสมเชิงปริมาตร
2.22	ผลอัตราส่วนของอัตราการไหลเชิงมวลของเจ็ตควบคุมต่อเจ็ตหลัก (r_m) ต่อเส้นทางการเดินใน กรณี JICF, 1135 r_m = 2% และ 1135 r_m = 4% (Chaikasetsin <i>et al.,</i> 2014)139
2.23	ผลอัตราส่วนของอัตราการไหลเชิงมวลของเจ็ตควบคุมต่อเจ็ตหลัก (r_m) ต่ออัตราส่วนการ เหนี่ยวนำหารผสมในกรณี JICF, 1135 r_m = 2% และ 1135 r_m = 4% (Chaikasetsin <i>et</i> <i>al.</i> , 2014)
2.24	การพัฒนาตัวของเจ็ตที่มุมมอง top view (Watakulsin et al., 2010)
2.25	ความขั้นของความสัมพันธ์ระหว่าง $\dot{V}_{_{jet}}/\dot{V}_{_0}$ –1 และ x / rd บน Log-Log Scale (Yuan and Street, 1998)
2.26	การลดลงของอุณหภูมิต่อระยะทาง Temperature decay141
2.27	การกระจายตัวของฟลักซ์ของมวลเจ็ตตามการไหล mass flux141
2.28	การลดลงของ % Passive scalar concentration ของ JICF และ Free jet ที่ Near field เมื่อสเกลด้วย r^2d ที่ r = 5-25 (Smith and Mungal, 1998)142
2.29	การกระจายตัวของอุณหภูมิ Temperature distribution (Karmatoni and Greber, 1972) โดย $r_{_M}=15.3$ (บน) และ $r_{_M}=59.6$ (ล่าง)
2.30	Circulation ของเจ็ตที่ด้านหนึ่งของแกนสมมาตร (Zaman and Foss, 1997)143

2.31	เส้นทางเดินของ Passive scalar concentration โดย scale ด้วย (a) rd (b) d และ	(c)
	$r^2 d$ (Smith and Mungal, 1998)	.143
2.32	การคงอยู่ของเจ็ตที่ผนัง ที่ $r\!=\!5$ โดย ภาพเฉลี่ย (ซ้าย) และภาพ ณ ขณะใดๆ (ขวา)	
	(Smith and Mungal, 1998)	.144
2.33	มุมมองด้านข้างของเจ็ตที่ r ต่างๆกัน (Smith and Mungal, 1998)	.144
2.34	Streamline jet trajectories. (Yuan and Street, 1998) โดย	.145
2.35	Streamline jet trajectories ที่สเกลด้วย rd (Yuan and Street, 1998)	.145
2.36	ผลของ Re_{d} ต่อการผสม (Yuan and Street, 1998) โดย	.146
2.37	เจ็ตที่ระนาบตัวขวางการไหล (Muppidi and Mahesh, 2006) โดย ${ m Re}_{_{c\!f}}$ = 1,000 (บเ	1)
	และ ${ m Re}_{_{c\!f}}$ = 10,000 (ล่าง)	.146
2.38	โครงสร้าง CVP ของเจ็ตที่ระนาบตัวขวางการไหลที่มีความเสถียรแล้ว	.147
2.39	ผลของ r และ ${ m Re}_{_{c\!f}}$ ต่อเส้นทางการเดินของเจ็ต (Muppidi and Mahesh, 2006)	.147
2.40	ผล $\operatorname{Re}_{_{cf}}$ ต่อ $u_{_{final}}$ และ $u_{_{induced}}$ (Muppidi and Mahesh, 2006)	.148
2.41	ผลของ ${ m Re}_{_{c\!f}}$ ต่อความน่าจะเป็นที่จะพบเจ็ตที่จุดใดๆ	.148
2.42	ผลของ ${ m Re}_{_{\! c\!f}}$ ต่อความเร็วตามแนวการไหล (Streamwise velocity)	.149
2.43	ผลของ ${ m Re}_{_{\! c\!f}}$ ต่ออัตราส่วนการเหนี่ยวนำการผสม	.149

3.1	แสดงการเปรียบเทียบความเร็ว ณ ขณะใดๆ (ซ้าย) และสนามของเวกเตอร์ความเร็ว	ณ ขณะ	
	ใดๆ (ขวา) ด้วยวิธี SPIV)

<u>ح</u> ماً	a
ງຼິປ	ท

4.1	Schematic ของ test section และ พิกัด xyz ของการทดลอง
4.2	Schematic diagram ของอุโมงค์ลม151
4.3	พัดลมหอยโข่งขนาด 15 กิโลวัตต์ (centrifugal blower ประเภท backward curve airfoil
	blades)152
4.4	เครื่องแปลงความถี่ไฟฟ้าหรือ inverter (ABB [™] model ACS401002032 ขนาด 50 Hz ค่า ความละเอียดเท่ากับ 0.1 Hz)
4.5	เครื่องกำเนิดแสงเลเซอร์ ND:YAG ยี่ห้อ New Wave Research [™] model Solo 200XT กำลังสูงสุด 200 mJ/pulse ที่ความยาวคลื่น 532 nm
4.6	แขนส่งเลเซอร์ Laser Light Arm, model 610015153
4.7	กล้อง CCD ยี่ห้อ PowerView Plus11MP model 630062 ความละเอียด 4008 × 2672
	pixel ² ขนาดpixel 9× 9 <i>µ</i> m ² , ขนาด CCD 36.07× 24.05 mm ² , และไดนามิกเรนจ์ 12 bit

บทที่ 5

ขู้พาสงการแผงการกอาสอ

- 5.1 ผลของอัตราส่วนความเร็วประสิทธิผลที่ r = 4, 8 และ 12 ต่ออัตราส่วนการเหนี่ยวนำการ
 ผสมเชิงปริมาตร (E) ในระนาบตัดขวางการไหลของเจ็ตในกระแสลมขวางบน rd scale 155
- 5.2 ผลของอัตราส่วนความเร็วประสิทธิผลที่ r = 4, 8 และ 12 ต่ออัตราส่วนการเหนี่ยวนำการ ผสมเชิงปริมาตร (E) บน rd scale จะประกอบด้วยผลการทดลองของงานวิจัยนี้ เปรียบเทียบกับผลการทดลองของ Wongthongsiri (2015) และค่าเฉลี่ยของอัตราส่วนการ เหนี่ยวนำการผสมเชิงปริมาตรของเจ็ตในกระแสลมขวางจากผลการทดลองที่ผ่านมา........155

- 5.4 ผลของอัตราส่วนความเร็วประสิทธิผลที่ r = 4, 8 และ 12 ต่ออัตราส่วนการเหนี่ยวนำการ
 ผสมเชิงปริมาตร (E) ในระนาบตัดขวางการไหลของเจ็ตในกระแสลมขวางบน d scale.156

6.1ก	การกระจายตัวของความน่าจะเป็นเชิงเวลาที่จุดใดๆ กรณี $r=4$ (A) ของเจ็ต ϕ_{j} (B) ของ
	ของไหลใดๆ ϕ และ (C) ของกระแสลมขวาง $\phi_{c\!f}$ โดยดูคำอธิบายที่หัวข้อ 6.0158
6.1ข	การกระจายตัวของความเร็วเฉลี่ยไร้มิติตามแนว streamwise กรณี $r{=}4$ (A) ของเจ็ต
	$V_{j,x} / u_{cf}$ (B) ของของไหลใดๆ V_x / u_{cf} และ (C) ของกระแสลมขวาง $V_{cf,x} / u_{cf}$ โดยดู คำอธิบายที่หัวข้อ 6.0
6.1ค	การกระจายตัวของความเร็วเฉลี่ยไร้มิติตามแนว transverse กรณี $r{=}4$ (A) ของเจ็ต
	$V_{j,y}/u_{cf}$ (B) ของของไหลใดๆ V_{y}/u_{cf} และ (C) ของกระแสลมขวาง $V_{cf,y}/u_{cf}$ โดยดู คำอธิบายที่หัวข้อ 6.0
6.1ง	การกระจายตัวของความเร็วเฉลี่ยไร้มิติตามแนว spanwise กรณี $r=4$ (A) ของเจ็ต
	$V_{j,z}$ / u_{cf} (B) ของของไหลใดๆ V_z / u_{cf} และ (C) ของกระแสลมขวาง $V_{cf,z}$ / u_{cf} โดยดู คำอธิบายที่หัวข้อ 6.0
6.1จ	การกระจายตัวของ vorticity ไร้มิติตามแนว streamwise กรณี $r\!=\!4$ (A) ของเจ็ต
	$\omega_{j,x}d/u_{cf}$ (B) ของของไหลใดๆ ω_xd/u_{cf} และ (C) ของกระแสลมขวาง $\omega_{cf,x}d/u_{cf}$ โดย
	ผู้ศายอบ เยพท เขย 0.0
6.2	การกระจายตัวของปริมาณไร้มิติต่างๆ กรณี $r\!=\!4$ ที $x/\mathit{rd}\!=\!0.75$ (a) Probability, (b)
	Streamwisw velocity, (c) Transverse velocity, (d) Spanwise velocity และ (e)
	Streamwise vorticity

6.3	กลไกการเหนี่ยวนำการผสมในระนาบตัดขวางการไหลของเจ็ตในกระแสลมขวาง กรณี $r\!=\!4$
6.4	บริเวณที่มีการไหลของกระแสลมขวางบริสุทธิ์เข้าสู่เจ็ตผ่านเส้นความน่าจะเป็นที่จะพบเจ็ต ϕ_j
	คงที่ ของ <i>r</i> = 4

บทที่ 7

7.1ก	การกระจายตัวของความน่าจะเป็นเชิงเวลาที่จุดใดๆ กรณี $r=8$ (A) ของเจ็ต $\pmb{\phi}_j$ (B) ของ
	ของไหลใดๆ ϕ และ (C) ของกระแสลมขวาง ϕ_{cf} โดยดูคำอธิบายที่หัวข้อ 6.0166
7.1ข	การกระจายตัวของความเร็วเฉลี่ยไร้มิติตามแนว streamwise กรณี $r{=}8$ (A) ของเจ็ต
	$V_{j,x} / u_{cf}$ (B) ของของไหลใดๆ V_x / u_{cf} และ (C) ของกระแสลมขวาง $V_{cf,x} / u_{cf}$ โดยดู คำอธิบายที่หัวข้อ 6.0
7.1ค	การกระจายตัวของความเร็วเฉลี่ยไร้มิติตามแนว transverse กรณี $r{=}8$ (A) ของเจ็ต
	$V_{j,y} / u_{cf}$ (B) ของของไหลใดๆ V_{y} / u_{cf} และ (C) ของกระแสลมขวาง $V_{cf,y} / u_{cf}$ โดยดู คำอธิบายที่หัวข้อ 6.0
7.19	การกระจายตัวของความเร็วเฉลี่ยไร้มิติตามแนว spanwise กรณี $r=8$ (A) ของเจ็ต $V_{j,z}/u_{cf}$ (B) ของของไหลใดๆ $V_z^{}/u_{cf}$ และ (C) ของกระแสลมขวาง $V_{cf,z}^{}/u_{cf}$ โดยดู คำอธิบายที่หัวข้อ 6.0
7.1ຈ	การกระจายตัวของ vorticity ไร้มิติตามแนว streamwise กรณี $r=8$ (A) ของเจ็ต $\omega_{j,x}d/u_{cf}$ (B) ของของไหลใดๆ ω_xd/u_{cf} และ (C) ของกระแสลมขวาง $\omega_{cf,x}d/u_{cf}$ โดย ดูคำอธิบายที่หัวข้อ 6.0
7.2	การกระจายตัวของปริมาณไร้มิติต่างๆ กรณี $r=8$ ที่ $x/rd=0.75$ (a) Probability, (b) Streamwisw velocity, (c) Transverse velocity, (d) Spanwise velocity และ (e)
	Streamwise vorticity
7.3	บริเวณที่มีการไหลของกระแสลมขวางบริสุทธิ์เข้าสู่เจ็ตผ่านเส้นความน่าจะเป็นที่จะพบเจ็ต
	ϕ_j คงที่ ของ $r\!=\!8$

7.4ก	การกระจายตัวของความน่าจะเป็นเชิงเวลาที่จุดใดๆ กรณี $r\!=\!\!12$ (A) ของเจ็ต ϕ_j (B) ของ
	ของใหล่ไดๆ ϕ และ (C) ของกระแสลมขวาง ϕ_{cf} โดยดูค้าอธิบายที่หัวข้อ 6.0173
7.4ข	การกระจายตัวของความเร็วเฉลี่ยไร้มิติตามแนว streamwise กรณี $r=12$ (A) ของเจ็ต
	$V_{j,x} / u_{cf}$ (B) ของของไหลไดๆ V_x / u_{cf} และ (C) ของกระแสลมขวาง $V_{cf,x} / u_{cf}$ โดยดู คำอธิบายที่หัวข้อ 6.0
7.4n	การกระจายตัวของความเร็วเฉลี่ยไร้มิติตามแนว transverse กรณี $r = 12$ (A) ของเจ็ต $V_{j,y} / u_{cf}$ (B) ของของไหลใดๆ V_y / u_{cf} และ (C) ของกระแสลมขวาง $V_{cf,y} / u_{cf}$ โดยดู คำอธิบายที่หัวข้อ 6.0
7.41	การกระจายตัวของความเร็วเฉลี่ยไร้มิติตามแนว spanwise กรณี $r = 12$ (A) ของเจ็ต $V_{j,z} / u_{cf}$ (B) ของของไหลใดๆ V_z / u_{cf} และ (C) ของกระแสลมขวาง $V_{cf,z} / u_{cf}$ โดยดู คำอธิบายที่หัวข้อ 6.0
7.4ຈ	การกระจายตัวของ vorticity ไร้มิติตามแนว streamwise กรณี $r = 12$ (A) ของเจ็ต $\omega_{j,x} / u_{cf}$ (B) ของของไหลใดๆ ω_x / u_{cf} และ (C) ของกระแสลมขวาง $\omega_{cf,x} / u_{cf}$ โดยดู คำอธิบายที่หัวข้อ 6.0
7.5	การกระจายตัวของปริมาณไร้มิติต่างๆ กรณี $r = 12$ ที่ $x/rd = 0.75$ (a) Probability, (b) Streamwisw velocity, (c) Transverse velocity, (d) Spanwise velocity และ (e) Streamwise vorticity
7.6	บริเวณที่มีการไหลของกระแสลมขวางบริสุทธิ์เข้าสู่เจ็ตผ่านเส้นความน่าจะเป็นที่จะพบเจ็ต ϕ_{j} คงที่ ของ $r\!=\!12$
7.7ก	การเปรียบเทียบความน่าจะเป็นเชิงเวลาที่จุดใดๆ กรณี $r=$ 4, 8 และ 12 ตามลำดับ ที่ $x/rd=0.75$
7.7ข	การเปรียบเทียบความเร็วเฉลี่ยไร้มิติตามแนว streamwise กรณี $r=4,8$ และ 12 ตามลำดับ ที่ $x/rd=0.75$
7.7ค	การเปรียบเทียบความเร็วเฉลี่ยไร้มิติตามแนว transverse กรณี $r=$ 4, 8 และ 12 ตามลำดับ ที่ $x/rd=0.75$

7.79	การเปรียบเทียบความเร็วเฉลี่ยไร้มิติตามแนว spanwise กรณี $r=$ 4, 8 และ 12 ตามลำดับ ที่ $x/rd=0.75$	
7.7ຈ	การเปรียบเทียบ vorticity ไร้มิติตามแนว streamwise กรณี $r = 4, 8$ และ 12 ตามลำดับ ที่ $x/rd = 0.5$ ด้วยแถบสี (color bar) ที่แตกต่างกัน(color bar) ที่แตกต่างกันไปในแต่ละ	
	Pi1 r	
7.7ฉ	การเปรียบเทียบ vorticity ไร้มิติตามแนว streamwise กรณี $r=~4,8$ และ 12 ตามลำดับ	
	$\vec{\eta} \ x/rd = 0.75$	
บทที่ 8		
8.1ก	การกระจายตัวของความน่าจะเป็นเชิงเวลาที่จุดใดๆ กรณี $r=4$ (A) ของเจ็ต ϕ_j (B) ของ ของไหลใดๆ ϕ และ (C) ของกระแสลมขวาง ϕ_{cf} โดยดูคำอธิบายที่หัวข้อ 6.0	
8.1ข	การกระจายตัวของความเร็วเฉลี่ยไร้มิติตามแนว streamwise กรณี $r = 4$ (A) ของเจ็ต $V_{j,x} / u_{cf}$ (B) ของของไหลใดๆ V_x / u_{cf} และ (C) ของกระแสลมขวาง $V_{cf,x} / u_{cf}$ โดยดู คำอธิบายที่หัวข้อ 6.0	
8.1ค	การกระจายตัวของความเร็วเฉลี่ยไร้มิติตามแนว transverse กรณี $r=4$ (A) ของเจ็ต $V_{j,y}/u_{cf}$ (B) ของของไหลใดๆ V_{y}/u_{cf} และ (C) ของกระแสลมขวาง $V_{cf,y}/u_{cf}$ โดยดู	

- คำอธิบายที่หัวข้อ 6.0......188

8.3ก	การกระจายตัวของความน่าจะเป็นเชิงเวลาที่จุดใดๆ กรณี $r\!=\!8$ (A) ของเจ็ต $\phi_{_j}$ (B) ของ ของไหลใดๆ ϕ และ (C) ของกระแสลมขวาง $\phi_{_{\! cf}}$ โดยดูคำอธิบายที่หัวข้อ 6.0
8.3v	การกระจายตัวของความเร็วเฉลี่ยไร้มิติตามแนว streamwise กรณี $r=8$ (A) ของเจ็ต $V_{j,x}/u_{cf}$ (B) ของของไหลใดๆ V_x/u_{cf} และ (C) ของกระแสลมขวาง $V_{cf,x}/u_{cf}$ โดยดู คำอธิบายที่หัวข้อ 6.0
8.3P	การกระจายตัวของความเร็วเฉลี่ยไร้มิติตามแนว transverse กรณี $r = 8$ (A) ของเจ็ต $V_{j,y} / u_{cf}$ (B) ของของไหลใดๆ V_y / u_{cf} และ (C) ของกระแสลมขวาง $V_{cf,y} / u_{cf}$ โดยดู คำอธิบายที่หัวข้อ 6.0
8.31	การกระจายตัวของความเร็วเฉลี่ยไร้มิติตามแนว spanwise กรณี $r=8$ (A) ของเจ็ต $V_{j,z} / u_{cf}$ (B) ของของไหลใดๆ V_z / u_{cf} และ (C) ของกระแสลมขวาง $V_{cf,z} / u_{cf}$ โดยดู คำอธิบายที่หัวข้อ 6.0
8.39	การกระจายตัวของ vorticity ไร้มิติตามแนว spanwise กรณี $r = 8$ (A) ของเจ็ต $\omega_{j,z} / u_{cf}$ (B) ของของไหลใดๆ ω_z / u_{cf} และ (C) ของกระแสลมขวาง $\omega_{cf,z} / u_{cf}$ โดยดูคำอธิบายที่ หัวข้อ 6.0
8.4	การกระจายตัวของปริมาณไร้มิติต่างๆ กรณี $r=8$ (ซ้าย) Probability ϕ_{cf} , (กลาง) Spanwise vorticity $\omega_{_{Z}}/u_{_{cf}}$
8.5ก	การกระจายตัวของความน่าจะเป็นเชิงเวลาที่จุดใดๆ กรณี $r=12$ (A) ของเจ็ต $\phi_{_j}$ (B) ของ ของไหลใดๆ ϕ_{-} และ (C) ของกระแสลมขวาง $\phi_{_{cf}}$ โดยดูคำอธิบายที่หัวข้อ 6.0
8.5ข	การกระจายตัวของความเร็วเฉลี่ยไร้มิติตามแนว streamwise กรณี $r = 12$ (A) ของเจ็ต $V_{j,x} / u_{cf}$ (B) ของของไหลใดๆ V_x / u_{cf} และ (C) ของกระแสลมขวาง $V_{cf,x} / u_{cf}$ โดยดู คำอธิบายที่หัวข้อ 6.0
8.5A	การกระจายตัวของความเร็วเฉลี่ยไร้มิติตามแนว transverse กรณี $r=12$ (A) ของเจ็ต $V_{j,y} / u_{cf}$ (B) ของของไหลใดๆ V_y / u_{cf} และ (C) ของกระแสลมขวาง $V_{cf,y} / u_{cf}$ โดยดู คำอธิบายที่หัวข้อ 6.0

8.5٩	การกระจายตัวของความเร็วเฉลี่ยไร้มิติตามแนว spanwise กรณี $r\!=\!12$ (A) ของเจ็ต
	$V_{_{j,z}}$ / $u_{_{cf}}$ (B) ของของไหลใดๆ $V_{_z}$ / $u_{_{cf}}$ และ (C) ของกระแสลมขวาง $V_{_{cf,z}}$ / $u_{_{cf}}$ โดยดู
	คำอธิบายที่หัวข้อ 6.0
8.5ຈ	การกระจายตัวของ vorticity ไร้มิติตามแนว spanwise กรณี $r\!=\!12$ (A) ของเจ็ต
	$arphi_{j,z}$ / u_{cf} (B) ของของไหลใดๆ $arphi_z$ / u_{cf} และ (C) ของกระแสลมขวาง $arphi_{cf,z}$ / u_{cf} โดยดู คำอธิบายที่หัวข้อ 6.0
8.6	การกระจายตัวของปริมาณไร้มิติต่างๆ กรณี $r\!=\!12$ (ซ้าย) Probability $\phi_{\!\scriptscriptstyle c\!f}$, (กลาง)
	Spanwise vorticity ω_z/u_{cf}
8.7ก	การเปรียบเทียบความน่าจะเป็นเชิงเวลาที่จุดใดๆ กรณี <i>r</i> = 4, 8 และ 12 ตามลำดับ204
8.7ข	การเปรียบเทียบการกระจายตัวของความเร็วเฉลี่ยไร้มิติตามแนวแกน streamwise กรณี $r=$
	4, 8 และ 12
8.7ค	การเปรียบเทียบการกระจายตัวของความเร็วเฉลี่ยไร้มิติตามแนวแกน transverse กรณี $r=$
	4, 8 และ 12
8.71	การเปรียบเทียบการกระจายตัวของความเร็วเฉลี่ยไร้มิติตามแนวแกน spanwise กรณี $r=$
	4, 8 และ 12
8.7ຈ	การเปรียบเทียบการกระจายตัวของ vorticity เฉลี่ยไร้มิติตามแนวแกน spanwise กรณี $r=$
	4, 8 และ 12

9.1	อัตราการไหลของกระแสลมขวางบริสุทธิ์ที่ไหลผ่าน control surface เข้าสู่ตัวเจ็ต	209
9.2ก	อัตราการไหลของกระแสลมขวางบริสุทธิ์ไร้มิติ $Q_{{}_{c\!f,\Delta x}}/Q_{_o}$ กรณี $r=$ 4	209
9.21	อัตราการไหลของกระแสลมขวางบริสุทธิ์ไร้มิติ $Q_{{}_{c\!f},\Delta x}/Q_o$ กรณี $r=$ 8	210
9.2ค	อัตราการไหลของกระแสลมขวางบริสุทธิ์ไร้มิติ $Q_{_{cf,\Delta x}}/Q_{_o}$ กรณี $r=$ 12	210

9.3	การพัฒนาตัวของค่าสูงสุดของอัตราการไหลของกระแสลมขวางบริสุทธิ์ไร้มิติ
	$Q_{cf,\Delta x=1rd, ext{max}}/Q_o$ บน rd scale และผลของอัตราส่วนความเร็วประสิทธิผลที่ r = 4,8
	และ 12 ต่ออัตราการไหลของกระแสลมขวางบริสุทธิ์ $Q_{_{cf,\Delta x=1rd,\max}}/Q_{_o}$ ที่ไหลผ่านความยาว
	$\Delta x = 1rd$ UU rd scale
9.4	การพัฒนาตัวของค่าสูงสุดของอัตราการไหลของกระแสลมขวางบริสุทธิ์ไร้มิติ
	$Q_{cf,\Delta x=d,\max}/Q_o$ บน d scale และผลของอัตราส่วนความเร็วประสิทธิผลที่ r = 4,8 และ
	12 ต่ออัตราการไหลของกระแสลมขวางบริสุทธิ์ $Q_{_{cf,\Delta x=d,\max}}/Q_{_o}$ ที่ไหลผ่านความยาว
	$\Delta x = 1d$ บน d scale
9.5ก	บริเวณที่มีการไหลของกระแสลมขวางบริสุทธิ์เข้าสู่เจ็ตผ่านเส้นความน่าจะเป็นที่จะพบเจ็ต ϕ_j
	คงที่ บน <i>d</i> scale
9.5ข	บริเวณที่มีการไหลของกระแสลมขวางบริสุทธิ์เข้าสู่เจ็ตผ่านเส้นความน่าจะเป็นที่จะพบเจ็ต ϕ_i
	คงที่ บน <i>rd</i> scale
9.5ค	บริเวณที่มีการไหลของกระแสลมขวางบริสุทธิ์เข้าสู่เจ็ตผ่านเส้นความน่าจะเป็นที่จะพบเจ็ต ϕ_j
	คงที่ บน r^2d scale

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย Chulalongkorn University

1.1 บทนำ

เจ็ตในกระแสลมขวาง (Jet in cross flow, JICF) คือ เจ็ตที่พุ่งขึ้นในแนวตั้งฉากกับกระแสลม ขวาง จากนั้นเจ็ตจะเกิดปฏิสัมพันธ์กับกระแสลมขวางทำให้เกิดโครงสร้างหมุนวนที่สำคัญหลายชนิด โดยปฏิสัมพันธ์ระหว่างเจ็ตและกระแสลมขวางประกอบกับโครงสร้างหมุนวนนี้จะทำให้เกิด คุณลักษณะที่สำคัญของเจ็ตในกระแสลมขวาง คือ การเหนี่ยวนำการผสม (Jet entrainment) และ เส้นทางเดินของเจ็ต (Jet trajectory) เจ็ตในกระแสลมขวางสามารถพบเห็นได้อย่างแพร่หลายในงาน ทางวิศวกรรม เช่น การฉีดเชื้อเพลิงเข้าผสมกับอากาศในห้องเผาไหม้ของ Gas turbine การปล่อย ควันออกจากปล่องควันของโรงงานอุตสาหกรรมแล้วพุ่งขึ้นเจอกับกระแสลมภายนอก การขึ้นลงใน แนวดิ่งของเครื่องบิน (Vertical Short Take Off and Landing, V/STOL) และการระบายความร้อน ของใบพัดเครื่องยนต์กังหันแก๊สด้วยเทคนิค Cooling film

การศึกษาวิจัยเกี่ยวกับเจ็ตในกระแสลมขวางนั้นสามารถแบ่งออกได้เป็นสองประเภทหลัก ประเภทแรกคือการศึกษาวิจัยเกี่ยวกับโครงสร้างและคุณลักษณะของเจ็ตในกระแสลมขวาง และ ประเภทที่สองคือการศึกษาวิจัยเกี่ยวกับเทคนิคการควบคุมเจ็ตในกระแสลมขวางให้มีพฤติกรรม เป็นไปตามต้องการ ในการศึกษาวิจัยเกี่ยวกับโครงสร้างและคุณลักษณะของเจ็ตในกระแสลมขวางที่ ้ผ่านมา ได้แก่ Fric and Roshko (1994) พบว่าโครงสร้างหมุนที่เกิดขึ้นของเจ็ตในกระแสลมขวาง ประกอบด้วย 4 โครงสร้างหลัก ได้แก่ 1) Jet shear laver vortices เป็นโครงสร้างของเจ็ตที่เกิดขึ้นที่ ด้านหน้าบริเวณที่เจ็ตปะทะเข้ากับกระแสลมขวาง 2) Horseshoe vortices เป็นโครงสร้างที่เกิดจาก การม้วนตัวของชั้นขอบเขตของกระแสลมขวางที่พื้นรอบปากทางออกของเจ็ต 3) Wake vortices เป็นโครงสร้างคล้ายการไหลของของไหลผ่านวัตถุทรงกระบอกที่ด้านหลังของเจ็ต และ 4) Counter rotating vortex pairs (CVP) เป็นโครงสร้างคู่หมุนที่มีทิศทางหมุนตรงข้ามกัน Smith and Mungal (1998) พบว่าถึงแม้ว่า CVP ที่พัฒนาตัวเต็มที่และเป็นกลไกหลักในการเหนี่ยวนำการผสมใน Far Field แต่ไม่ได้ทำให้เจ็ตในกระแสลมขวางเกิดการผสมได้ดีกว่าในเจ็ตอิสระ (Free Jet) ในขณะที่การ ก่อตัวของ CVP ของเจ็ตในกระแสลมขวางใน Near Field จะทำให้เจ็ตในกระแสลมขวางผสมดีกว่า เจ็ตอิสระ Yuan et al. (1999) พบว่า CVP ก่อตัวมาจากโครงสร้าง Hanging vortices ที่พัฒนาจาก skewed mixing layer ในบริเวณรอบปากเจ็ต และYuan and Street (1998) พบว่าการเหนี่ยวนำ การผสมนั้นมีความสัมพันธ์กับเส้นทางเดินของเจ็ตในกระแสลมขวาง ในช่วง x > 0.8rd ตาม สมการ Power law

ส่วนการศึกษาวิจัยเกี่ยวกับเทคนิคการควบคุมเจ็ตในกระแสลมขวาง มีตัวอย่างเช่น การ ควบคุมโดยวิธีติด delta tab (Zaman and Foss, 1997; Bunyajitradulya and Sathapornnanon, 2005) การควบคุมโดยวิธี pulsing (M'Closkey et al., 2002 และ Narayanan et al., 2003) การ ควบคุมโดยวิธีหมุนควง swirling jet (Niederhuas *et al.*, 1997; Wangjiraniran and Bunyajitradulya, 2001; Bunyajitradulya and Sathapornnanon, 2005; Denev et al., 2009); จนมาถึงการควบคุมโดยใช้เทคนิคเจ็ตควบคุมในแนวเส้นรอบวง (Kornsri et al., 2009, Witayaprapakorn and Bunyajitradulya., 2013, Chaikasetsin et al., 2014 and Wangkiat et al., 2015)

1.2 แรงจูงใจ

เจ็ตในกระแสลมขวางมีโครงสร้างหลัก 4 โครงสร้างตาม Fric and Roshko (1994) อย่างไรก็ ตามโครงสร้างหลักที่โดดเด่นและมีบทบาทสำคัญโครงสร้างหนึ่งต่อคุณลักษณะ ของเจ็ตในกระแสลม ขวางคือ Counter rotating vortex pairs (CVP) ดังนั้นจึงมีการศึกษาเกี่ยวกับการก่อตัวและการ พัฒนาตัวของโครงสร้าง CVP นี้อย่างกว้างขวาง ในกรณีการก่อตัวของโครงสร้าง CVP Cortelezzi and Karagozian (2001) ซึ่งสอดคล้องกับ Kelso et al. (1996) พบว่า CVP เกิดจากการพับของ Vortex ring Yuan et al. (1999) ศึกษาโดยใช้วิธี Large-Eddy simulation (LES) ชี้แนะว่า CVP ก่อ ตัวมาจากโครงสร้าง Hanging vortices ซึ่งก่อตัวจาก skewed mixing layer ที่พัฒนามาจากเจ็ต และกระแสลมขวางบริเวณด้านข้างของปากทางออกของเจ็ต Lim et al. (2001) พบว่า CVP เกิดจาก การพับตัวของ Vortex sheet ที่ด้านในเกิดเป็น Vortex loops ที่มีส่วนเชื่อมกันที่ด้านหลัง ไม่ใช่ Vortex ring Sau et al. (2004) ศึกษาเจ็ตในกระแสลมขวางที่ปากทางออกเจ็ตเป็นรูปสีเหลี่ยม โดย ใช้วิธี Direct Numerical Simulation (DES) พบว่า CVP เกิดจาก skewed shear layer ที่พัฒนาขึ้น บริเวณด้านข้างทั้งสองของปากทางออกของเจ็ต ซึ่งสอดคล้องกับข้อชี้แนะการก่อตัวของ CVP ของ Yuan et al. (1999)

สำหรับคุณลักษณะหนึ่งที่สำคัญที่เกิดจากโครงสร้างของเจ็ตในกระแสลมขวาง คือ การ เหนี่ยวนำการผสม Smith and Mungal (1998) พบว่าแม้ว่าโครงสร้าง CVP จะเป็นกลไกหลักในการ ผสมของเจ็ตในกระแสลมขวางที่บริเวณ Far field แต่กลับไม่ทำให้เกิดการผสมที่ดีกว่าเจ็ตอิสระ ในขณะที่การก่อตัวของ CVP ที่บริเวณ Near field ต่างหากที่ทำให้เจ็ตในกระแสลมขวางผสมได้ดีกว่า Free jet Yuan and Street (1998) และ Yuan et al. (1999) ชี้แนะถึงกลไกการเหนี่ยวนำการผสม ที่ด้านหน้าของเจ็ตโดยโครงสร้าง Spanwise rollers เมื่อ Spanwise rollers ที่ upstream และที่ downstream เกิดปฏิสัมพันธ์กัน จะเหนี่ยวนำให้เกิดช่องว่างขนาดใหญ่ที่ขอบด้านหน้าของเจ็ต (engulf) ดึงดูดให้กระแสลมขวางเข้าผสมกับเจ็ตผ่านช่องว่างนี้ โดยกลไกนี้ต้องการมุมปฏิสัมพันธ์ ระหว่างเจ็ตและกระแสลมขวางสูงสุด จึงมักเกิดขึ้นเฉพาะบริเวณส่วนที่โค้งที่สุดของเส้นทางเดินของ เจ็ต Cortelezzi and Karagozian (2001) ใช้วิธี Three-dimensional vortex element ศึกษา กลไกการเหนี่ยวนำการผสม พบว่ากระแสลมขวางบริเวณ upstream ที่ถูกรบกวนจากเจ็ตที่พุ่งขึ้นตั้ง ฉากจะเบนอ้อมและยกตัวขึ้นที่ด้านหลังของเจ็ตแล้วพุ่งเข้าสู่เจ็ตที่บริเวณกึ่งกลางของ CVP จากนั้นจะ รวมตัวเข้ากับ CVP ในที่สุด Sau et al. (2004) พบว่าหางทั้งสองของโครงสร้าง Horseshoe vortex ซึ่งเกิดจาก Boundary layer ของกระแสลมขวาง จะถูกยกขึ้นจากพื้นที่ด้านหลังของเจ็ตและต่อมาจะ ถูกเหนี่ยวนำเข้าสู่ CVP อย่างไรก็ตามการศึกษากลไกการเหนี่ยวนำการผสมของเจ็ตในกระแสลมขวาง ส่วนใหญ่ใช้วิธีแบบจำลอง (Simulation) จึงขาดหลักฐานจริงที่ได้จากการทดลอง (empirical evidence) นอกจากนี้การศึกษาที่ผ่านมาไม่สามารถระบุบริเวณที่เกิดการเหนี่ยวนำการผสมว่างูงหรือ ต่ำอย่างไรที่บริเวณใดได้

อนึ่ง ในการประเมินวัดการเหนี่ยวนำการผสมของเจ็ตในกระแสลมขวาง จะใช้อัตราส่วนการ เหนี่ยวนำการผสมเชิงปริมาตร E นิยามเป็นอัตราการไหลของเจ็ต ณ หน้าตัดใดๆ Q_j ส่วนด้วยอัตรา การไหลที่ปากทางออกของเจ็ต Q_j เนื่องจาการวัด Q_j และในที่สุด E มีความยากลำบาก ทำให้ งานวิจัยในอดีตหา E ด้วยวิธีทางอ้อม โดยอ้างอิงจากปริมาณอื่นที่เกี่ยวข้องกับการเหนี่ยวนำการผสม เช่น Karmotoni and Greber(1972) ใช้อัตราการลดลงของอุณหภูมิ (Temperature decay rate) และฟลักซ์ของมวลเจ็ตตามการไหล (Mass flux) หรือ Smith and Mungal(1998) ที่ใช้การลดลง ของ passive scalar (passive scalar concentration decay) ต่อมาของ Yuan and Street(1998) ได้หา E โดยตรง โดยใช้วิธี Large-Eddy Simulation(LES) แต่เนื่องจากปริมาณที่คำนวณได้เริ่มต้น เป็นค่าเฉลี่ย (time-mean) ไม่ใช่ค่า ณ ขณะใดๆ (instantaneous) จึงจำเป็นต้องกำหนดค่าเกณฑ์ที่ แสดงขอบเขตของเจ็ตจากค่าเฉลี่ยนั้นๆอย่างไม่มีหลักเกณฑ์แน่ชัด (arbitrary) เพื่อให้สามารถระบุ และแบ่งแยกขอบเขตของเจ็ตจากกระแสลมขวางได้ ต่อมา Wittayaprapakorn (2013) ใช้วิธี Stereoscopic Particle Image Velocimetry (SPIV) ควบคู่กับเทคนิคการใส่อนุภาคติดตามการไหล (tracer particle) เฉพาะในเจ็ตเท่านั้น และไม่ใส่ในกระแสลมขวาง ทำให้สามารถระบุและแบ่งแยก ส่วนของเจ็ตออกจากส่วนของกระแสลมขวางภายนอกได้ จึงสามารถหาอัตราการไหล (volume flowrate) และหาอัตราส่วนการเหนี่ยวนำการผสมเชิงปริมาตรได้โดยตรงและแม่นยำ

อย่างไรก็ตามในงานวิจัยนี้มีจุดประสงค์หลักคือเพื่อศึกษาโครงสร้างและปฏิสัมพันธ์ระหว่าง โครงสร้างของเจ็ตและกระแสลมขวาง และการเหนี่ยวนำกระแสลมขวางของเจ็ต โดยเฉพาะกลไกการ เหนี่ยวนำการผสมของเจ็ตในกระแสลมขวาง จึงจำเป็นต้องมีคุณสมบัติของกระแสลมขวางบริสุทธิ์ แต่ เนื่องจากการศึกษาในอดีตไม่สามารถหาคุณสมบัติของกระแสลมขวางบริสุทธิ์ได้ ในงานวิจัยนี้จึงใช้ SPIV รวมกับการใส่อนุภาคติดตามการไหลทั้งในเจ็ตและกระแสลมขวางด้วย เพื่อให้สามารถหา คุณสมบัติของกระแสมลมขวางบริสุทธิ์ที่ถูกเหนี่ยวนำโดยเจ็ตได้

นอกจากนี้ในอดีตมีการศึกษาผลของอัตราส่วนความเร็วประสิทธิผล (effective velocity ratio) ต่อเจ็ตในกระแสลมขวางและการเหนี่ยวนำการผสมของเจ็ตในกระแสลมขวาง Smith and Mungal (1972) ศึกษาผลของอัตราส่วนความเร็วประสิทธิผลต่อเจ็ตในกระแสลมขวางที่ค่าอัตราส่วน ้ความเร็วประสิทธิผลตั้งแต่ 5 ถึง 25 ผลการทดลองชี้แนะว่าเจ็ตในกระแสลมขวางที่มีค่าอัตราส่วน ้ความเร็วประสิทธิผลเท่ากับหรือต่ำกว่า 5 จะอยู่คนละ flow regime และจะมีคุณลักษณะที่แตกต่าง ้จากเจ็ตในกระแสลมขวางที่มีอัตราส่วนความเร็วประสิทธิผลเท่ากับหรือสูงกว่า 10 โดยเจ็ตในกระแส ้ลมขวางที่มีอัตราส่วนความเร็วประสิทธิผลเท่ากับหรือต่ำกว่า 5จะมีเส้นทางการเดินของเจ็ตต่ำกว่า และอยู่เลียบใกล้กับพื้นมากกว่าเจ็ตในกระแสลมขวางที่มีอัตราส่วนความเร็วประสิทธิผลสูง และยังมี การเหนี่ยวนำการผสมต่ำกว่า (ใช้ concentration decay เป็นปริมาณอ้างอิง) โดยการที่เจ็ตใน กระแสลมขวางมีอัตราส่วนความเร็วประสิทธิผลเท่ากับหรือต่ำกว่า 5 มีคุณลักษณะที่แตกต่างดังกล่าว เชื่อว่าเป็นผลจาก Wall effect ซึ่งจะไม่พบในเจ็ตในกระแสลมขวางที่มีอัตราส่วนความเร็ว ประสิทธิผลสูง ต่อมาWongthongsiri (2015) ศึกษาผลของอัตราส่วนความเร็วประสิทธิผลต่อเจ็ตใน กระแสลมขวางและการเหนี่ยวนำการผสมของเจ็ตในกระแสลมขวางที่ค่าอัตราส่วนความเร็ว ประสิทธิผลเท่ากับ 4, 8, และ 12 โดยใช้วิธี SPIV ควบคู่กับเทคนิคการใส่อนุภาคติดตามการไหล เฉพาะในเจ็ตเท่านั้น และไม่ใส่ในกระแสลมขวาง เพื่อให้สามารถระบุและแบ่งแยกส่วนของเจ็ตออก จากส่วนของกระแสลมขวางภายนอกได้อย่างแม่นยำ จึงทำให้สามารถหาอัตราการไหลและอัตราส่วน การเหนี่ยวนำการผสมเชิงปริมาตรได้โดยตรง พบว่าโครงสร้างของเจ็ตในกระแสลมขวางที่อัตราส่วน ความเร็วประสิทธิผลเท่ากับ 4 จะค่อนข้างแตกต่างจากโครงสร้างของเจ็ตในกระแสลมขวางที่ ้อัตราส่วนความเร็วประสิทธิผลเท่ากับ 8 และ 12 ที่มีโครงสร้างคล้ายกัน จากผลการทดลองชี้แนะว่า เจ็ตในกระแสลมขวางที่อัตราส่วนความเร็วประสิทธิผลเท่ากับ 4 จะอยู่คนละ flow regime กับที่ 8 และ 12 ใน near field แต่เมื่อเจ็ตพัฒนาตัวไปยัง far field ผลของอัตราส่วนความเร็วประสิทธิผลต่อ โครงสร้างของเจ็ตในกระแสลมขวางจะลดลง อย่างไรก็ตามเมื่อพิจารณาผลของอัตราส่วนความเร็ว ประสิทธิผลต่อคุณลักษณะของเจ็ตโดยเฉพาะการเหนี่ยวนำการผสมของเจ็ตในกระแสลมขวางบน rd -scale พบว่าเมื่ออัตราส่วนความเร็วประสิทธิผลเพิ่มขึ้น การเหนี่ยวนำการผสมของเจ็ตในกระแสลม ขวางจะเพิ่มขึ้นด้วย แต่อย่างไรก็ตาม Wongthongsiri(2015) ไม่ได้ศึกษาปฏิสัมพันธ์ระหว่าง โครงสร้างของเจ็ตและกระแสลมขวางที่นำไปสู่การศึกษากลไกการเหนี่ยวนำการผสมของเจ็ตในกระ แสลมขวางว่ามีลักษณะอย่างไรในระนาบตัดขวางการไหลของเจ็ตในกระแสลมขวาง

จากเหตุผลทั้งหมดข้างต้นจึงเป็นที่มาของแรงจูงใจในงานวิจัยนี้ โดยมุ่งเน้นเพื่อศึกษาการ เหนี่ยวนำการผสมและกลไกการเหนี่ยวนำการผสมในระนาบตัดขวางการไหลของเจ็ตในกระแสลม ขวาง จากโครงสร้างและปฏิสัมพันธ์ระหว่างโครงสร้างของเจ็ตและกระแสลมขวาง และการเหนี่ยวนำ กระแสลมขวางของเจ็ต เพื่อที่จะประเมินวัดอัตราส่วนการเหนี่ยวนำการผสมเชิงปริมาตร จึงใช้วิธี SPIV ควบคู่กับเทคนิคการใส่อนุภาคติดตามการไหลเฉพาะในเจ็ตเท่านั้น ไม่ใส่ในกระแสลมขวาง เพื่อให้สามารถระบุและแบ่งแยกส่วนของเจ็ตออกจากส่วนของกระแสลมขวางภายนอกได้อย่าง แม่นยำ นอกจากนี้เพื่อที่จะศึกษากลไกการเหนี่ยวนำการผสม จึงใช้วิธี SPIV ควบคู่กับเทคนิคการใส่ อนุภาคติดตามการไหล ทั้งในเจ็ตและกระแสลมขวางด้วยเพื่อให้สามารถหาคุณสมบัติของกระแสมลม ขวางบริสุทธิ์ที่ถูกเหนี่ยวนำโดยเจ็ตได้ โดยจะทำการศึกษาที่อัตราส่วนความเร็วประสิทธิผล *r* เท่ากับ 4, 8 และ 12 เป็นตัวแทนของอัตราส่วนความเร็วประสิทธิผลที่น้อยกว่า 5, ระหว่าง 5-10 และสูงกว่า 10 ตามลำดับ

นอกจากนี้เพื่อที่จะศึกษากลไกการเหนี่ยวนำการผสมอื่นซึ่งเป็นจุดประสงค์รองของงานวิจัยนี้ จะทำการศึกษาทั้งในระนาบตัดขวางการไหล (Cross-plane หรือ End-view) และในระนาบสมมาตร การไหลด้านข้าง (Symmetric-plane หรือ Side-view) ร่วมกับวิธี SPIV ควบคู่กับเทคนิคการใส่ อนุภาคติดตามการไหลทั้งสองแบบเช่นเดียวกัน

1.3 วัตถุประสงค์

เพื่อศึกษาโครงสร้าง ปฏิสัมพันธ์ระหว่างโครงสร้างของเจ็ตและกระแสลมขวาง การเหนี่ยวนำ กระแสลมขวางโดยเจ็ต การเหนี่ยวนำการผสม และโดยเฉพาะกลไกการเหนี่ยวนำการผสมของเจ็ตใน กระแสลมขวาง ซึ่งสามารถเขียนได้ในรูปของ functional form ได้เป็น

$$E = f(\frac{x}{rd}; r; \operatorname{Re}_{cf}, \operatorname{Re}_{j} = \operatorname{Re}_{cf} \times r, \frac{\rho_{i}}{\rho_{cf}} = 1, \psi_{bl}, \psi_{jp}, \frac{\delta}{d})$$

$$EM = f(\frac{x}{rd}; r, TS; \frac{z}{rd}, \operatorname{Re}_{cf}, \operatorname{Re}_{j} = \operatorname{Re}_{cf} \times r, \frac{\rho_{i}}{\rho_{cf}} = 1, \psi_{bl}, \psi_{jp}, \frac{\delta}{d})$$

$$\Gamma, Trajectory, Structure = f(\frac{x}{rd}; r; \frac{z}{rd}, \operatorname{Re}_{cf}, \operatorname{Re}_{j} = \operatorname{Re}_{cf} \times r, \frac{\rho_{i}}{\rho_{cf}} = 1, \psi_{bl}, \psi_{jp}, \frac{\delta}{d})$$

$$[\operatorname{dem}' E \quad \operatorname{Po}_{0} \quad \operatorname{nns} \operatorname{invid} \operatorname{id} \operatorname{unns} \operatorname{ins} \operatorname{id} \operatorname{unns} \operatorname{ins} \operatorname{id} \operatorname{unns} \operatorname{ins} \operatorname{id} \operatorname{unns} \operatorname{unns} \operatorname{id} \operatorname{unns} \operatorname{unnns} \operatorname{unns} \operatorname{unns} \operatorname{unns} \operatorname{unns} \operatorname{unns} \operatorname{unns} \operatorname{unns} \operatorname{$$

Structure คือ โครงสร้างของเจ็ตได้แก่ V,Vx, Vy, Vz, Vorticity,

Probability

$\frac{x}{rd}$	คือ	ระยะทางของระนาบตามแนว Streamwise ไร้มิติ
r	คือ	อัตราส่วนความเร็วประสิทธิผล
TS	คือ	ชนิดของการใส่อนุภาคติดตามกลางไหล
$\frac{z}{rd}$	คือ	ระนาบ Centerplane ในแนว Spanwise ไร้มิติ
Re _{cf}	คือ	ค่าเรย์โนลส์นัมเบอร์ของกระแสลมขวาง
Re_{j}	คือ	ค่าเรย์โนลส์นัมเบอร์ของเจ็ต
$rac{ ho_{j}}{ ho_{cf}}$	คือ	อัตราส่วนความหนาแน่นระหว่างเจ็ตและกระแสลมขวาง
Ψ_{bl}	คือ	สภาวะเริ่มต้นของชั้นขอบเขตของกระแสลมขวางไร้มิติ
$\Psi_{_{jp}}$	คือ	สภาวะเริ่มต้นของเจ็ตไร้มิติ
$\frac{\delta}{d}$	คือ	ความหนาของชั้นขอบเขตของกระแสลมขวางไร้มิติ
r day n	<u> </u>	v v n i did Mi

โดยที่ให้ ${
m Re}_{q}$ คงที แล้วจะปรับค่า ${
m Re}_{j}$ ตามค่า r ทีเปลี่ยนไป

1.4 ขอบเขตของโครงการ

- 1. อัตราส่วนความเร็วประสิทธิผล (Effective velocity ratio, r) เท่ากับ 4, 8 และ 12
- 2. ค่าเรย์โนลส์นัมเบอร์ของเจ็ต Re; เท่ากับ 12,400, 24,800 และ 37,200 ตามลำดับ
- 3. ค่าเรย์โนลส์นัมเบอร์ของกระแสลมขวาง Re_{cf} คงที่เท่ากับ 3,100 มีการไหลของชั้นขอบเขต (Boundary layer) แบบราบเรียบ (laminar) โดยมีความหนาของชั้นขอบเขต (Boundary layer thickness, $\delta_{95\%}$ / d) เท่ากับ 0.64 ที่ x/d = -2
- 2. วัดสนามความเร็วของเจ็ตในระแสลมขวางในระนาบตัดขวางการไหลที่ x / rd = 0.5, 0.75,
 1.0 และ 1.5
- วัดสนามความเร็วของเจ็ตในระแสลมขวางในระนาบสมมตารการไหลที่ z / rd = 0 (Center-plane)
- 6. เจ็ตหลักมี Initail velocity profile เป็นแบบ Fully-developed turbulent pipe flow
- ใช้วิธี SPIV ควบคู่ไปกับการใส่อนุภาคติดตามการไหล 2 แบบ คือ การใส่อนุภาคติดตามการ ไหลในเจ็ตเท่านั้น ไม่ใส่ในกระแสลมขวาง และการใส่อนุภาคติดตามการไหลทั้งเจ็ตและ กระแสลมขวาง

1.5 ผลที่คาดว่าจะได้รับ

ผลการศึกษาเซิงวิชาการจะทำให้ได้ข้อมูล ความรู้ ความเข้าใจและสามารถหากลไกการ เหนี่ยวการผสมในระนาบตัดขวางการไหลของเจ็ตในกระแสลมขวางและสามารถหาการเหนี่ยวนำการ ผสมได้โดยตรงอย่างแม่นยำเพื่อใช้เป็นข้อมูลอ้างอิงในอนาคต รวมถึงยังทราบโครงสร้าง ปฏิสัมพันธ์ ระหว่างโครงสร้างของเจ็ตและกระแสลมขวาง และข้อมูลความสัมพันธ์เชิงปริมาณทางฟิสิกส์ต่างๆที่ เกี่ยวข้องกับเจ็ตในการแสลมขวาง นอกจากนี้ยังสามารถนำผลการศึกษาไปเป็นแนวทางเพื่อค้นคว้า เพิ่มเติมต่อไป

ผลการศึกษาเชิงประยุกต์คือการนำมาซึ่งข้อมูล ความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับกลไกการ เหนี่ยวนำการผสมและการเหนี่ยวนำการผสม รวมถึงโครงสร้าง ปฏิสัมพันธ์ระหว่างโครงสร้างของเจ็ต และกระแสลมขวาง และปริมาณอื่นๆเพื่อให้สามารถนำความรู้ ความเข้าใจดังกล่าวไปเป็นแนวทางใน การออกแบบ ปรับปรุง หรือพัฒนาอุปกรณ์ต่างๆที่มีการนำเจ็ตในกระแสลมขวางมาประยุกต์ใช้ให้มี สมรรถนะและประสิทธิภาพสูงขึ้น

Chulalongkorn University

บทที่ 2 งานวิจัยที่ผ่านมา

การศึกษาเจ็ตในกระ แสลมขวางมีการศึกษาอย่างกว้างขวางในหลายคุณลักษณะ โดยเฉพาะ อย่างยิ่งการศึกษาการเหนี่ยวนำการผสมและ กลไกการเหนี่ยวนำการผสมของเจ็ตในกระ แสลมขวางซึ่ง สามารถนำมาเป็นแนวทางการศึกษาของงานวิจัยนี้ นอกจากนี้ยังรวมถึงการศึกษาคุณลักษณะ อื่นๆ ของเจ็ตในกระ แสลมขวางอีกด้วย

2.1 ปริมาณที่สำคัญของเจ็ตในกระแสลมขวาง

อัตราส่วนความเร็วประสิทธิผล

อัตราส่วนความเร็วประสิทธิผล (Effective velocity ratio, *r*) เป็นปริมาณหลักที่ใช้กำหนด คุณลักษณะทางกายภาพของเจ็ตในกระแสลมขวาง โดยนิยามจากอัตราส่วนโมเมนตัมฟลักส์ของเจ็ต ต่ออัตราส่วนโมเมนตัมฟลักส์ของกระแสลมขวาง

$$r = \sqrt{\frac{\rho_j u_j^2}{\rho_{cf} u_{cf}^2}}$$
(2.1)

เมื่อ ρ_j และ ρ_{cf} คือ ความหนาแน่นของเจ็ตและของกระแสลมขวางตามลำดับ u_j และ u_{cf} คือ ความเร็วที่ปากทางออกของเจ็ตและความเร็วของกระแสลมขวางตามลำดับ อย่างไรก็ตามถ้าความ หนาแน่นของเจ็ตสามารถประมาณว่ามีค่าใกล้เคียงกับความหนาแน่นของกระแสลมขวาง $(\rho_j \approx \rho_{cf})$ สมการที่ 2.1 จะสามารถลดรูปได้ดังนี้

$$r = \frac{u_j}{u_{cf}} \tag{2.2}$$

เรย์โนลดส์นัมเบอร์ของเจ็ตและเรย์โนลดส์นัมเบอร์ของกระแสลมขวาง

เรย์โนลดส์นัมเบอร์ของเจ็ต (Jet Reynolds number, ${
m Re}_j$) นิยามได้จาก

$$\operatorname{Re}_{j} = \frac{u_{j}d}{v_{j}}$$
(2.3)

เมื่อ u_j คือ ความเร็วที่ปากทางออกของเจ็ต d คือ เส้นผ่านศูนย์กลางของปากทางออกเจ็ต และ v_j คือ ความหนืดคิเนเมติกของเจ็ตที่ปากทางออกของเจ็ต (Kinematic viscosity) ซึ่งเรย์โนลดส์ นัมเบอร์ของเจ็ตจะแสดงถึงสภาวะการไหลของเจ็ตก่อนออกจากปากเจ็ตว่าเป็นการไหลแบบราบเรียบ (laminar) หรือการไหลแบบปั่นป่วน (turbulent) เรย์โนลดส์นัมเบอร์ของกระแสลมขวาง (Crossflow Reynolds number) นิยามได้จาก

$$\operatorname{Re}_{cf} = \frac{u_{cf}d}{v_{cf}}$$
(2.4)

เมื่อ u_{d} คือ ความเร็วของกระแสลมขวาง d คือ เส้นผ่านศูนย์กลางของปากทางออกเจ็ต และ v_{d} คือ ความหนืดคิเนเมติกของกระแสลมขวาง(Kinematic viscosity) เนื่องเจ็ตในกระแสลมขวางมี ลักษณะ การไหลของกระแสลมขวางผ่านตัวเจ็ตคล้ายคลึงกับการไหลของของไหลผ่านแท่ง ทรงกระบอก คือมีโครงสร้าง Wake ที่ด้านหลังของเจ็ตและแท่งทรงกระบอกคล้างคลึงกัน ทำให้เรย์โน ลดส์นัมเบอร์ของกระแสลมขวางจะนิยามจากเส้นผ่านศูนย์กลางของปากทางออกเจ็ตเช่นเดียวกับที่ เรย์โนลดส์นัมเบอร์ของของไหลนิยามจากแท่งทรงกระบอก

โดยถ้าความหนาแน่นและความหนืดคิเนเมติกของเจ็ตสามารถประมาณว่ามีค่าใกล้เคียงกับ ความหนาแน่นและความหนืดคิเนเมติกของกระแสลมขวาง ($ho_j pprox
ho_{cf}, v_j pprox v_{cf}$) สมการที่ 2.4 จะ สามารถลดรูปได้ดังนี้

$$r = \frac{\operatorname{Re}_{j}}{\operatorname{Re}_{cf}}$$
(2.5)

2.2 การศึกษาโครงสร้างและคุณลักษณะของเจ็ตในกระแสลมขวาง

PART I โครงสร้างพื้นฐานของเจ็ตในกระแสลมขวาง

Fric and Roshko (1994) ศึกษาโครงสร้างหมุน (Vortical structures) ต่างๆของเจ็ตใน กระแสลมขวาง โดยใช้เทคนิค smoke-wire เพื่อแสดง flow visualize ประกอบกับการวัดความเร็ว โดยใช้เทคนิค Hot-wire พบว่า vortical structure ของเจ็ตในกระแสลมขวางประกอบด้วย 4 โครงสร้างดังรูปที่ 2.1 ได้แก่ 1) Jet shear layer vortices เกิดจาก shear layer ของเจ็ตที่บริเวณ ด้านหน้าเมื่อเจ็ตปะทะกับกระแสลมขวางแล้ว เจ็ตจะพับตัวมีลักษณะคล้ายกับ Vortex ring ของ Free jet 2) Horseshoe vortices เกิดจากการที่กระแสลมขวางบริเวณชั้นขอบเขตที่พื้นบริเวณ ด้านหน้าใกล้ปากเจ็ตไหลมาปะทะกับเจ็ตที่พุ่งขึ้นทำให้ได้รับผลจาก Adverse pressure gradient จะแยกตัวออกเป็น 2 หางคล้ายรูปเกือกม้า 3) Wake vortices เกิดจาก crossflow boundary layer ที่มีลักษณะคล้ายกับ wake ของการไหลผ่านวัตถุทรงกระบอก และ 4) Counter – rotating vortex pair (CVP) เป็นโครงสร้างหมุนที่เป็นกลไกการผสมสำคัญในบริเวณ far field

Smith and Mungal (1998) ได้ศึกษาการผสม (Mixing) จากการลดลงของความเข้มข้น (passive scalar concentration) โดยใช้เทคนิค Planar laser-induced fluorescence (PLIF) ที่ อัตราส่วนความเร็วประสิทธิผล r ระหว่าง 5 ถึง 25 โดยงานวิจัยนี้จะศึกษาการเหนี่ยวนำการผสม โดยอ้างอิงจาก Centerline concentration decay โดยเมื่อ scale ด้วย r^2d พบว่ามีจุดแบ่ง (Branch point) ที่นำมาเป็นเกณฑ์ในการแบ่งแยกบริเวณการลดลงตามแนวแกนเจ็ตเป็น 2 ช่วงที่ ตำแหน่ง $s/r^2d = 0.3$ คือช่วง Near field ที่ $s/r^2d < 0.3$ และช่วง Far field ที่ $s/r^2d > 0.3$ ของเจ็ตในกระแสลมขวางในรูปที่ 2.2

Yuan et al. (1999) ศึกษาโครงสร้างของเจ็ตในกระแสลมขวางและศึกษาการก่อตัวของ โครงสร้าง CVP โดยใช้วิธี Large-eddy simulation พบว่าที่บริเวณ Near field เจ็ตในกระแสลม ขวางมิโครงสร้างหลัก 3 โครงสร้างในรูปที่ 2.3 1) Hanging Vortices เกิดจากความไม่ต่อเนื่องของ ความเร็วเจ็ตและกระแสลมขวางบริเวณปากเจ็ตที่เรียกว่า Skewed mixing layer รูปที่ 2.4 2) Spanwise rollers มีลักษณะเดียวกับการม้วนตัวของ Vortex ring ของเจ็ตอิสระ พบโครงสร้าง Spawise rollers ที่เฉพาะด้านหน้าและด้านหลังของเจ็ตเท่านั้น รูปที่ 2.5 และ 3) Vertical streaks เป็นโครงสร้างที่มีแกนตามแนวดิ่ง เกิดจากการเปลี่ยนแปลงทิศทางของโครงสร้าง Spanwise rollers ด้านหน้าเนื่องจากผลของ Perturbation และ Gradient ของความเร็วในแนวดิ่งตามแนว Dowmstream

นอกจากนี้ยังพบว่าการก่อตัวของโครงสร้าง CVP มีเกิดจาก Hanging vortices ที่บริเวณ Near field ซึ่งเกิดจาก Skewed mixing layer ที่พัฒนาตัวขึ้น ระหว่างเจ็ตและกระแสลมขวางที่ขอบ ด้านข้างของเจ็ต

เหาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

Cortelezzi and Karagozian (2001) ศึกษาการก่อตัวและพัฒนาตัวของ CVP โดยใช้วิธี 3D vortex element simulation รูปที่ 2.6 พบว่าโครงสร้าง CVP เกิดจากการพับของ Vortex ring โดย ขอบด้านหลังของ Vortex ring โดยจะเชื่อมต่อกับ Vortex ring อีกตัว ที่ขอบด้านหลังแล้วพัฒนา กลายเป็น CVP ที่สมบูรณ์ที่ downstream

Lim *et al.* (2001) ศึกษาด้วย Large scale structure โดยใช้เทคนิคฉีดสีและ พบลักษณะ Vortex loop ซึ่งเกิดจากการพัฒนาตัวของ Cylindrical vortex sheet รูปที่ 2.7 จึงชี้แนะว่า โครงสร้าง CVP นั้นเกิดจากการพัฒนาตัวของ Vortex loop แทนที่จะเป็น Vortex ring

Sau *et al.* (2004) ศึกษาโครงสร้างของ Vortical structure ด้วยวิธี Direct numerical simulation (DNS) พบว่าโครงสร้าง CVP ก่อตัวจาก Skewed shear layer ที่บริเวณด้านข้างของ

ปากทางออกเจ็ต นอกจากนี้ยังพบว่าโครงสร้าง Kelvin–Helmholtz roller ไม่ได้มีลักษณะเป็น Closed vortex ring รูปที่ 2.8

PART II คุณลักษณะของเจ็ตในกระแสลมขวาง

1) กลไกการเหนี่ยวน้ำการผสมของเจ็ตในกระแสลมขวาง (Entrainment mechanism)

Yuan and Street (1998) และ Yuan *et al.* (1999) ศึกษาโครงสร้างของเจ็ตในกระแสลม ขวางและศึกษาการก่อตัวของโครงสร้าง CVP โดยใช้วิธี Large-eddy simulation สำหรับกลไกการ เหนี่ยวนำการผสมของเจ็ตในกระแสลมขวาง จะพบกลไกการเหนี่ยวนำการผสมบริเวณ upstream ที่ เจ็ตเลี้ยวเบนเข้าสู่แนวการไหลของกระแสลมขวางโดยโครงสร้าง Spanwise rollers เมื่อเกิด ปฏิสัมพันธ์ระหว่างโครงสร้าง Spanwise rollers ที่ upstream และที่ downstream รูปที่ 2.5 จะ ทำให้เกิดช่องว่างขนาดใหญ่ที่ก่อตัวขึ้นที่ขอบของเจ็ตบริเวณ upstream (Engulf) จากนั้นกระแสลม ขวางจะถูกดึงดูดเข้ามาผสมกับเจ็ตหลักในช่องว่างนี้

Cortelezzi and Karagozian (2001) ศึกษาการก่อตัวและพัฒนาตัวของ CVP โดยใช้วิธี 3D vortex element simulation พบว่ากระแสลมขวางจะถูกเหนี่ยวนำให้ยกตัวขึ้นที่ด้านหลังของเจ็ต หลัก จากแบบจำลอง streaklines ของกระแสลมขวางที่ระยะความสูงจากพื้นต่างๆในรูปที่ 2.9 จากนั้นกระแสลมขวางจะถูกดึงดูดเข้าผสมกับเจ็ตที่บริเวณกึ่งกลาง CVP ซึ่งแสดงด้วย Vorticity field surface ของเจ็ต

Chulalongkorn University

Sau *et al.* (2004) ศึกษาโครงสร้างของ Vortical structure ด้วยวิธี Direct numerical simulation (DNS) พบว่าโครงสร้าง Horseshoe vortex ที่เกิดจากกระแสลมขวาง (เส้น Streamlines สีแดง) จะถูกเหนี่ยวนำเข้าผสมกับเจ็ตหลักผ่านกึ่งกลางโครงสร้าง CVP ของเจ็ตที่ก่อตัว จาก Skewed shear layer ที่บริเวณด้านข้างของปากทางออกเจ็ต (เส้น Streamlines สีดำ) และ CVP นี้จะถูกสนับสนุนโดยโครงสร้าง Kelvin–Helmholtz roller ของเจ็ต (เส้น Streamlines สีน้ำ เงิน) ในรูปที่ 2.10

2) การเหนี่ยวนำการผสม (Entrainment)

2.1) การหาการเหนี่ยวน้ำการผสม

การหาการเหนี่ยวนำการผสมทางอ้อม

Karmotani and Greber (1972) ศึกษาการเหนี่ยวนำการผสมโดยอ้างอิงจากอัตราการลดลง ของอุณหภูมิ (Temperature decay rate) และฟลักซ์ของมวลเจ็ตตามการไหล (Mass flux) ที่ เพิ่มขึ้น พบว่าจะชี้แนะถึงการเพิ่มขึ้นของการเหนี่ยวนำการผสมของเจ็ตในกระแสลมขวาง

Smith and Mungal (1998) ได้ศึกษาการผสม (Mixing) จากการลดลงของความเข้มข้น (passive scalar concentration) โดยใช้เทคนิค Planar laser-induced fluorescence (PLIF) ที่ อัตราส่วนความเร็วประสิทธิผล r ระหว่าง 5 ถึง 25 โดยงานวิจัยนี้จะศึกษาการเหนี่ยวนำการผสม โดยอ้างอิงจาก Centerline concentration decay เมื่อ scale ด้วย rd พบว่าที่ Near field ซึ่ง เป็นบริเวณที่พบการก่อตัวของโครงสร้าง Counter Rotating Vortex Pair (CVP) ความเข้มข้นสูงสุด จะลดลงด้วยอัตรา $(s/rd)^{-1.3}$ ซึ่งมากกว่าในกรณีของเจ็ตอิสระ (Free-jet) ที่ลดลงด้วยอัตรา $(s/rd)^{-1}$ ในขณะที่ Far field ซึ่งเป็นบริเวณที่โครงสร้าง CVP พัฒนาตัวอย่างสมบูรณ์แล้ว ความ เข้มข้นสูงสุดจะลดลงด้วยอัตรา $(s/rd)^{-2/3}$ ซึ่งน้อยกว่าในกรณีของเจ็ตอิสระในรูปที่ 2.11

จากการศึกษาชี้แนะว่าแม้ว่าโครงสร้าง CVP จะเป็นกลไกหลักที่ทำให้เกิดการผสมในบริเวณ Far Field แต่ก็ไม่ทำให้การผสมดีไปกว่าเจ็ตอิสระ แต่การก่อตัวของโครงสร้าง CVP ในบริเวณ Near field ต่างหากที่ทำให้เจ็ตในกระแสลมขวางการผสมดีกว่าเจ็ตอิสระ

Chulalongkorn Universit

การหาการเหนี่ยวนำการผสมทางตรง

Yuan and Street (1998) ศึกษาการเหนี่ยวนำการผสมนิยามจาก volume flux ของเจ็ตต่อ volume flux เริ่มต้นของเจ็ต โดยใช้วิธี Large-eddy simulation (LES) อย่างไรก็ตามค่าความเร็ว เริ่มต้นที่ใช้ในการหา volume flux ของเจ็ตเป็นค่าเฉลี่ย จึงไม่สามารถแยกแยะเจ็ตออกจากกระแส ลมขวางได้อย่างชัดเจน งานทดลองนี้จึงเลือกระบุค่า Mean scalar concentration เป็นเกณฑ์ในการ ระบุขอบเขตเจ็ตเพื่อใช้แยกแยะพื้นที่ของเจ็ตออกจากกระแสลมขวาง

Kornsiri *et al.* (2009) ศึกษาผลของเจ็ตควบคุมตามเส้นรอบวง (Azimuthal control jet) ต่อคุณลักษณะของเจ็ตในกระแสลมขวาง ที่ *r* เท่ากับ 3.9 และมีค่าอัตราส่วนอัตราการไหลเชิงมวล ของเจ็ตควบคุมต่อเจ็ตหลัก *r_m* ระหว่าง 1.8% ถึง 2.3% นิยามด้วย
$$r_m = \frac{\dot{m}_{cj}}{\dot{m}_j} \tag{2.6}$$

เมื่อ \dot{m}_{cj} คือ อัตราการไหลเซิงมวลของเจ็ตควบคุม และ \dot{m}_{j} คือ อัตราการไหลเซิงมวลของ เจ็ตหลัก โดยใช้วิธี single sensor hot film anemometer ทำให้ค่าความเร็วที่ใช้ในการหาอัตรา การไหลของเจ็ตเป็นค่าเฉลี่ย จึงเลือกระบุค่า 12% ของ maximum turbulent intensity เป็นเกณฑ์ ในการระบุขอบเขตของเจ็ตเพื่อให้สามารถแยกแยะพื้นที่ของเจ็ตออกจากกระแสลมขวาง

พบว่าเมื่อฉีดเจ็ตควบคุม (cJICF) ในรูปที่ 2.12 ที่ด้าน Windward ให้เส้นทางเดินของเจ็ตที่ ต่ำลงกว่าในกรณีเจ็ตในกระแสลมขวางที่ไม่มีเจ็ตควบคุม (JICF) โดยที่ฉีด cJICF ที่มุม ±15° (I15) จะ ได้เส้นทางเดินที่ต่ำที่สุด และเมื่อฉีด cJICF ด้าน Leeward ให้เส้นทางเดินที่สูงกว่าในกรณี JICF ในรูป ที่ 2.13 เมื่อพิจารณาที่กรณีฉีด cJICF ที่มุม ±15° (I15) การ Penetration ของเจ็ดจะลดลง เมื่อ *r_m* เพิ่มขึ้น ในรูปที่ 2.14 นอกจากนี้จะทำให้เจ็ตกระจายตัวออกทางด้านข้าง (Spanwise) มากขึ้น ในรูป ที่ 2.15 และมี Spanwise separation ระหว่างโครงสร้าง CVP มากขึ้น ในรูปที่ 2.16(b)

Berchet *et al.* (2013) ศึกษาการเหนี่ยวนำการผสม ซึ่งการเหนี่ยวนำการผสมจะนิยามจาก volume flux ที่ไหลผ่าน envelope หรือ control volume ของเจ็ต โดยใช้วิธี Planar laserinduced fluorescence (PLIF) และ Particle image velocimetry (PIV) ร่วมกับ laser scanning และใช้ควบคู่กับเทคนิคการใส่สีและอนุภาคไปที่กระแสลมขวาง (น้ำ) เท่านั้น ไม่ใส่ในเจ็ต แม้ว่าค่า ความเร็วที่วัดได้จะเป็นค่า instantaneous แต่ envelope ของการทดลองนี้จะนิยามจากบริเวณที่มี concentration ของสีน้อยกว่า 0.7 แบบ arbitrary เป็นเกณฑ์ในการระบุขอบเขตของเจ็ตเพื่อให้ สามารถแยกแยะพื้นที่ของเจ็ตออกจากกระแสลมขวาง

การหาการเหนี่ยวนำการผสมโดยวิธี Stereo particle image velocimetry (SPIV)

Witayaprapakorn and Bunyajitradulya (2013) และ Witayaprapakorn (2013) ศึกษา ผลของเจ็ตควบคุมตามแนวเส้นรอบวง (Azimuthal control jet) ต่อโครงสร้างและการเหนี่ยวนำการ ผสมของเจ็ตในกระแสลมขวาง ที่อัตราส่วนความเร็วประสิทธิผล *r* เท่ากับ 3.9 และมีค่าอัตราส่วน อัตราการไหลเซิงมวลของเจ็ตควบคุมต่อเจ็ตหลัก *r_m* ระหว่าง 2% ที่เจ็ตควบคุมมุม ±15° (I15) และ ±135° (I135) โดยใช้วิธี Stereoscopic Particle Image Velocimetry (SPIV) ควบคู่กับเทคนิคการ ใส่อนุภาคติดตามการไหลเฉพาะที่เจ็ตเท่านั้น ไม่ใส่ในกระแสลมขวาง ทำให้สามารถวัดความเร็วเป็น แบบ instantaneous ได้และยังสามารถแยกแยะบริเวณของเจ็ตและส่วนผสมของเจ็ต (jet-fluid mixture) ออกจากกระแสลมขวางได้โดยตรงอย่างชัดเจน ไม่จำเป็นต้องระบุค่าเกณฑ์ของปริมาณ เฉลี่ยอื่น ดังนั้นวิธีนี้จึงสามารถแก้ไขปัญหาในการหาการเหนี่ยวนาการผสมที่ผ่านมาได้ โดยจะนิยาม อัตราส่วนการเหนี่ยวนำการผสมเชิงปริมาตรจากอัตราการไหลของเจ็ตที่หน้าตัดขวางการไหล ณ ขณะ ใดๆ Q_j ต่ออัตราการไหลที่ปากทางออกของเจ็ต Q_o ดังสมการ

$$E = \frac{Q_j}{Q_o} \tag{2.7}$$

และเมื่อใช้เจ็ตควบคุมตัวส่วนจะรวมอัตราการไหลของเจ็ตควบคุม Q_{cj} ด้วยเป็น

$$E = \frac{Q_j}{Q_o + Q_{cj}} \tag{2.8}$$

การศึกษาผลต่อเส้นทางการเดินของเจ็ต พบว่าเมื่อเปรียบเทียบกับกรณีเจ็ตในกระแสลมขวาง ที่ไม่ได้ฉีดเจ็ตควบคุม JICF แล้วเมื่อฉีด cJICF ที่มุม ±15°(I15) เส้นทางเดินของเจ็ตจะต่ำลง ในขณะที่ เมื่อฉีด cJICF ที่มุม ±135°(I135) เส้นทางเดินของเจ็ตจะสูงขึ้น ทั้งรูปที่ 2.17 และ 2.18

การศึกษาผลต่อโครงสร้าง พบว่าเมื่อเปรียบเทียบกับกรณี JICF แล้วเมื่อฉีด cJICF ที่มุม ±15°(115) ทำให้โครงสร้างของเจ็ตขยายตัวออกด้านข้าง (Spanwise) มากขึ้น แต่ระยะห่างระหว่าง เจ็ตกับผนัง (Wall seperation) ลดลง ในขณะที่เมื่อฉีด cJICF ที่มุม ±135°(1135) ไม่ทำให้โครงสร้าง ของเจ็ตเปลี่ยนไปมากนัก ในรูปที่ 2.19

การศึกษาผลต่อการเหนี่ยวนำการผสม พบว่าเมื่อเปรียบเทียบกับกรณี JICF แล้วเมื่อฉีด cJICF ที่มุม $\pm 15^{\circ}(115)$ ที่ระนาบ x/rd = 0.5 และ 0.75 จะมีอัตราส่วนการเหนี่ยวนำการผสมเชิง ปริมาตร E ใกล้เคียงกับกรณี JICF อย่างไรก็ตามเมื่อเจ็ตพัฒนาตัวไปถึงระนาบ x/rd = 1.0 และ 1.5 พบว่าจะจะมีอัตราส่วนการเหนี่ยวนำการผสมเชิงปริมาตร E เพิ่มขึ้นจากกรณี JICF ประมาณ 5 % ขณะที่การฉีด cJICF ที่มุม $\pm 135^{\circ}(1135)$ ทำให้เจ็ตจะมีอัตราส่วนการเหนี่ยวนำการผสมเชิงปริมาตร E เพิ่มขึ้น ตลอดช่วงตำแหน่ง x/rd = 0.5 ถึง 1.5 และมีการเหนี่ยวนำการผสมมากที่สุดที่ตำแหน่ง x/rd = 0.75 โดยเพิ่มขึ้นจากกรณี JICF ประมาณ 13 % ในรูปที่ 2.20 และ 2.21

Chaikasetsin *et al.* (2014) ศึกษาผลของอัตราส่วนอัตราการไหลเชิงมวลของเจ็ตควบคุม ตามแนวเส้นรอบวงต่อเจ็ตหลัก r_m ต่อโครงสร้างการผสมและการเหนี่ยวนำการผสมเชิงปริมาตร โดย ใช้วิธี Stereoscopic Particle Image Velocimetry (SPIV) ควบคู่กับเทคนิคการใส่อนุภาคติดตาม การไหลเฉพาะที่เจ็ตเท่านั้น ไม่ใส่ในกระแสลมขวาง ที่อัตราส่วนความเร็วประสิทธิผล r เท่ากับ 4.1 และฉีดเจ็ตควบคุมตามแนวเส้นรอบวงที่ตำแหน่ง $\pm 135^{\circ}$ ที่ $r_m = 2\%$ และ 4% พบว่าเมื่อฉีด cJICF ที่มุม $\pm 135^{\circ}$ (I135) $r_m = 4\%$ มีเส้นทางเดินของเจ็ตสูงขึ้น ในรูปที่ 2.22 และมีอัตราส่วนการ เหนี่ยวนำการผสมเชิงปริมาตร E เพิ่มขึ้น เมื่อเปรียบเทียบกับกรณี $r_m = 2\%$ และกรณีเจ็ตใน กระแสลมขวางที่ไม่ได้ฉีดเจ็ตควบคุม JICF ตามลำดับ นอกจากนี้ยังมี *E* สูงกว่ากรณีไม่ฉีดเจ็ตควบคุม ถึง 61% ในตำแหน่ง *x / rd* =1.5 ในรูปที่ 2.23

2.2) ผลของพารามิเตอร์ต่างๆต่อการเหนี่ยวนำการผสม

2.2.1) โครงสร้างของเจ็ตในกระแสลมขวางต่อการเหนี่ยวนำการผสม

Yuan and Street (1998) ศึกษาโครงสร้างที่มีปฏิสัมพันธ์กันระหว่างเจ็ตและกระแสลมขวาง พบว่าแม้ว่า circulation ของโครงสร้าง CVP จะน้อยที่ Far field อย่างไรก็ตาม CVP ยังคงช่วยเพิ่ม พื้นที่หน้าตัดของเจ็ตและนำไปสู่การเพิ่มขึ้นของการเหนี่ยวการผสม จึงชี้แนะได้ว่าโครงสร้าง CVP เป็น กลไกหลักในการผสมที่ Far field โดยจะม้วนกระแสลมขวางเข้ามาผสมที่ด้านล่างของเจ็ต

Watakulsin *et al.* (2010) ศึกษาโครงสร้างการผสมในบริเวณ near field ที่ r = 2, 4, 7โดยใช้วิธี smoke fluid condensation, mie scattering และ laser-sheet visualization techniques โดยจะพิจารณาการพัฒนาตัวของเจ็ตที่มุมมอง top view พบว่าที่ r = 2 เกิดการผสม ขึ้นที่ด้านหลังของ unmixed core และเกิด Leewardly-connected ของ Lateral vortical roll up แต่ r = 7 กลับเกิดการผสมขึ้นที่ด้านหน้าของ unmixed core และเกิด Windwardlyconnected ของ Lateral vortical roll up ในขณะที่ r = 4 จะเริ่มเกิดการผสมขึ้นที่ด้านหน้าของ unmixed core คล้ายที่ r = 7 ก่อนแล้วจึงเกิดการผสมขึ้นที่ด้านหลังของ unmixed core คล้ายที่ r = 2 ในรูปที่ 2.24 จึงชี้แนะว่าโครงสร้างการผสมของเจ็ตจะขึ้นอยู่กับการพัฒนาตัวของ Lateral skewed mixing layers และ Windward jet shear layer

Kornsiri *et al.* (2009) ศึกษาผลของเจ็ตควบคุมตามเส้นรอบวง (Azimuthal control jet) ต่อคุณลักษณะของเจ็ตในกระแสลมขวาง ที่ *r* เท่ากับ 3.9 และมีค่าอัตราส่วนอัตราการไหลเซิงมวล ของเจ็ตควบคุมต่อเจ็ตหลัก *r_m* ระหว่าง 1.8% ถึง 2.3% ได้เสนอแนวคิด Spanwise separation – Mutual blocking และ Wall separation – Wall blocking ต่อกลไกการเหนี่ยวนำการผสมของเจ็ต ในกระแสลมขวาง เมื่อฉีด cJICF ที่มุม ±15° (I15) ในรูปที่ 2.16 ได้ว่าสำหรับแนวคิด Spanwise separation – Mutual blocking การฉีดเจ็ตควบคุมที่มุม ±15° (I15) จะมีผลในการลดการพัฒนา ตัวของ Windward Jet Shear Layer ที่ด้านหน้าของเจ็ตและสนับสนุนการพัฒนาตัวของ Lateral skewed mixing Layer ซึ่งจะพัฒนาต่อเป็น Streamwise vortical structure จะแยกออกเป็นสอง ลูกซ้าย-ขวาส่งผลให้มีระยะห่างตามแนว Spanwise (Spanwise separation) มากขึ้น ซึ่งจะช่วยลด การขัดขวางการเหนี่ยวนำการผสมกันเองของโครงสร้าง CVP (Mutual Blocking) สำหรับแนวคิด Wall separation – Wall blocking การฉีดเจ็ตควบคุมที่มุม ±15° (I15) เจ็ตจะมีระยะห่างจากพื้น ด้านล่าง (Wall separation) ลดลงซึ่งอาจขัดขวางการเหนี่ยวนำการผสมจากบริเวณด้านล่างของเจ็ต (Wall blocking)

2.2.2) เส้นทางการเดินของเจ็ตต่อการเหนี่ยวนำการผสม

Yuan and Street (1998) ศึกษาการหาเส้นทางเดินของเจ็ต (Trajectory) และอัตราส่วน การเหนี่ยวนำการผสม (Entrainment) โดยวิธี Large Eddy Simulation โดยทำการทดลองที่ *r* เท่ากับ 2 และ 3.3 พบว่าการเหนี่ยวนำการผสมสามารถหาได้จากความสัมพันธ์ระหว่าง Volume flux ของเจ็ตและเส้นทางเดินเฉลี่ยของเจ็ต ซึ่งสามารถเขียนเป็นสมการรูป Power law ตามสมการ

$$\frac{Q_j}{Q_o} = \frac{V_{jet}}{\dot{V}_0} = 1 + \frac{rd}{Ab} \left(\frac{x}{rd}\right)^{1-b}$$
(2.9)

เมื่อ A และ b เป็นค่าคงที่ และ x คือระยะตามแนว Streamwise โดยที่ค่า b สามารถ หาได้จากความชั้นของความสัมพันธ์ระหว่าง $\dot{V}_{jet}/\dot{V}_0 - 1$ และ x/rd บน Log-Log Scale ในรูปที่ 2.25 ซึ่งในทุกกรณีจะมีค่าใกล้เคียงกันประมาณ 0.3

จากงานวิจัยนี้จึงสามารถนำสมการที่ 2.9 มาหาความสัมพันธ์ระหว่างเส้นทางการเดินของเจ็ต และการเหนี่ยวนำการผสมได้ตามสมการ

$$\frac{Q_{j}}{Q_{o}} = \frac{\dot{V}_{jet}}{\dot{V}_{0}} = 1 + \frac{rd}{b} \left(\frac{x}{rd} / \frac{y}{rd}\right)$$
(2.10)

จะชี้แนะว่าเมื่อเส้นทางเดินของเจ็ตต่ำลงจะส่งผลให้การเหนี่ยวนำการผสมดีขึ้นและในทาง กลับกันหากเส้นทางเดินของเจ็ตสูงขึ้นจะส่งผลให้การเหนี่ยวนำการผสมแย่ลง

2.2.3) อัตราส่วนความเร็วประสิทธิผลต่อการเหนี่ยวนำการผสม

Karmotani and Greber (1972) ศึกษาผลของอัตราส่วนโมเมนตัมต่อการเหนี่ยวนำการผสม ของเจ็ตในกระแสลมขวาง โดยอัตราส่วนโมเมนตัม *r_M* นิยามด้วย

$$r_{M} = \frac{\rho_{j} u_{j}^{2}}{\rho_{cf} u_{cf}^{2}}$$
(2.11)

โดยค่าการเหนี่ยวนำการผสมจะอ้างอิงจากปริมาณอื่น คือ อัตราการลดลงของอุณหภูมิ (Temperature decay rate) และ ฟลักซ์ของมวลเจ็ตตามการไหล (Mass flux) ศึกษาที่ $r_M = 15.3$ และ 59.3 พบว่าที่อัตราส่วนโมเมนตัมสูงจะมีอัตราการลดลงของอุณหภูมิช้า แสดงว่ามีการเหนี่ยวนำ การผสมน้อยในรูปที่ 2.26 ในขณะที่อัตราส่วนโมเมนตัมสูงจะมีฟลักซ์ของมวลเจ็ตตามการไห ลเพิ่มขึ้น แสดงว่ามีการเหนี่ยวนำการผสมสูงในรูปที่ 2.27 ซึ่งให้ผลตรงกันข้าม

Smith and Mungal (1998) ได้ศึกษาการผสม (Mixing) จากการลดลงของความเข้มข้น (passive scalar concentration) โดยใช้เทคนิค Planar laser-induced fluorescence (PLIF) ที่ อัตราส่วนความเร็วประสิทธิผล r ระหว่าง 5 ถึง 25 โดยงานวิจัยนี้จะศึกษาการเหนี่ยวนำการผสม โดยอ้างอิงจากการลดลงของปริมาณ passive scalar (scalar concentration decay) โดยที่รูปแบบ การไหลที่มีอัตราการลดลงของความเข้มข้นที่สูงขึ้น หมายถึงมีการเหนี่ยวนำการผสมเพิ่มขึ้นเมื่อเจ็ต ไหลไปตามแนว downstream พบว่าที่ r = 10-25 มีอัตราการลดลงของความเข้มข้นที่ใกล้เคียงกัน และลดลงมากกว่าที่ r = 5 จึงบ่งชี้ว่าที่อัตราส่วนความเร็วประสิทธิผลสูงมีการเหนี่ยวนำการผสมสูง กว่าในรูปที่ 2.28

Yuan and Street (1998) ศึกษาการหาเส้นทางเดินของเจ็ต (Trajectory) และอัตราส่วน การเหนี่ยวนำการผสม (Entrainment) โดยวิธี Large Eddy Simulation โดยทำการทดลองที่ *r* เท่ากับ 2 และ 3.3 และที่เจ็ตที่มี Reynolds Number เท่ากับ 1,050 - 2,100 พบว่าเมื่ออัตราส่วน ความเร็วประสิทธิผลสูงขึ้น การเหนี่ยวนำการผสมจะสูงขึ้นด้วยในรูปที่ 2.25

3) งานวิจัยที่เกี่ยวกับเจ็ตในกระแสลมขวาง

3.1) ผลของอัตราส่วนความเร็วประสิทธิผล

Karmotani and Greber (1972) ศึกษาผลของอัตราส่วนโมเมนตัมต่อการเหนี่ยวนำการผสม ของเจ็ตในกระแสลมขวางที่ $r_{M} = 15.3$ และ 59.3 พบว่าทั้งอัตราส่วนโมเมนตัมต่ำและสูง มีการ กระจายตัวของอุณหภูมิที่มีความสมมาตรรอบแกนกลาง แต่ที่อัตราส่วนโมเมนตัมสูง vortical structure มีกำลังมากกว่าจึงเกิด local peak 2 ลูกในรูปที่ 2.29

Zaman and Foss (1997) ศึกษาเจ็ตในกระแสลมขวางที่อัตราส่วนโมเมนตัมเท่ากับ 21 และ 54 พบว่าที่อัตราส่วนโมเมนตัมสูง จะมี circulation สูงกว่ากรณีที่อัตราส่วนโมเมนตัมต่ำกว่าเสมอ และเมื่อเจ็ตพัฒนาตัวพบว่า circulation จะลดลง ซึ่งชี้แนะว่าเป็นผลมาจาก turbulent diffusion ในรูปที่ 2.30 Smith and Mungal (1998) ได้ศึกษาการผสม (Mixing) จากการลดลงของความเข้มข้น (passive scalar concentration) โดยใช้เทคนิค Planar laser-induced fluorescence (PLIF) ที่ อัตราส่วนความเร็วประสิทธิผล r ระหว่าง 5 ถึง 25 เมื่อ scale ด้วย rd พบว่าลักษณะการไหล (Flow regime) ของเจ็ตในกระแสลมขวางแบ่งออกเป็น 2 ช่วง 1) อัตราส่วนความเร็วประสิทธิผลต่ำ r=5 ที่มีเส้นทางเดินของเจ็ตติดผนัง ชี้แนะว่าอาจมีผลของ Wall effect และ 2) อัตราส่วนความเร็ว ประสิทธิผลสูง r=10-25 ในรูปที่ 2.31(a)

นอกจากนี้ยังพบว่าช่วง r = 10 - 15เป็นช่วง transition ของการเกิดโครงสร้าง Wake vortices โดยเจ็ตในกระแสลมขวางที่มีอัตราส่วนความเร็วประสิทธิผลน้อยกว่านี้จะไม่มี Wake ในขณะที่เจ็ตในกระแสลมขวางที่มีอัตราส่วนความเร็วประสิทธิผลมากกว่านี้จะมี Wake เสมอในรูปที่ 2.32 และ 2.33

Watakulsin *et al.* (2010) ศึกษาโครงสร้างการผสมในบริเวณ near field ที่ r = 2, 4, 7โดยใช้วิธี smoke fluid condensation, mie scattering และ laser-sheet visualization techniques โดยจะพิจารณาการพัฒนาตัวของเจ็ตที่มุมมอง top view พบว่าที่ตำแหน่ง x/rd = 0.15 เจ็ตในกระแสลมขวางที่ r = 2 จะมีการพัฒนาโครงสร้าง vortical roll up เร็วและมี การผสมสูงที่ lateral vortical roll up 2 บริเวณที่ด้าน Leeward ในขณะที่ r = 7 จะมีการผสมสูง บริเวณเดียวที่ด้าน Windward นอกจากนี้กรณี r = 4 จะมีคุณลักษณะเหมือนกับ r = 7 ที่บริเวณ near field แต่จะจะมีคุณลักษณะที่เหมือนกับ r = 2 เมื่อเจ็ตพัฒนาตัวไปที่บริเวณ far field แล้วใน รูปที่ 2.24

hulalongkorn University

3.2) ผลของเส้นทางการเดินของเจ็ต

Smith and Mungal (1998) ได้ศึกษาการผสม (Mixing) จากการลดลงของความเข้มข้น (passive scalar concentration) โดยใช้เทคนิค Planar laser-induced fluorescence (PLIF) ที่ อัตราส่วนความเร็วประสิทธิผล r ระหว่าง 5 ถึง 25 เมื่อ scale เส้นทางการเดินของเจ็ตด้วย rdพบว่าเส้นทางการเดินของเจ็ตที่มีค่า r ต่างกัน จะมีแนวโน้มเข้าใกล้กัน (collapse) มากกว่าเมื่อ scale ด้วย d หรือ r^2d ยกเว้นที่ค่า r เท่ากับ 5 ที่เกิด Self-similarity ดังนั้นการ scale ด้วย rdจึงเป็น scale ที่เหมาะสมที่สุดในการศึกษาเส้นทางเดินของเจ็ต ในรูปที่ 2.31

Yuan and Street (1998) ศึกษาการหาเส้นทางเดินของเจ็ต (Trajectory) และอัตราส่วน การเหนี่ยวนำการผสม (Entrainment) โดยวิธี Large Eddy Simulation โดยทำการทดลองที่ *r* เท่ากับ 2 และ 3.3 จากการศึกษา Streamline jet trajectories หรือ เส้นทางการเดินของเจ็ต พบว่า อัตราส่วนความเร็วประสิทธิผล r, เรโนลด์นัมเบอร์ของ crossflow Re_{cf} และแรงลอยตัวของเจ็ต Fr มีผลต่อเส้นทางเดินของเจ็ต ในรูปที่ 2.34 โดยที่ค่า r มีผลมากกว่าค่าพารามิเตอร์ตัวอื่น จากรูปที่ 2.35 เมื่อ scale เส้นทางการเดินของเจ็ตด้วย rd พบว่าที่บริเวณ x > 0.8rd เส้นทางเดินของเจ็ตที่ ค่า rd ต่างๆ จะมีแนวโน้มลู่เข้าใกล้กัน (collapse) จนเกือบจะทับเป็นเส้นเดียวกัน ดังนั้นจึงสามารถ นิยามเส้นทางเดินของเจ็ตได้ด้วยสมการรูป Power-law ดังสมการ

$$\frac{y_c}{rd} = A \left(\frac{x}{rd}\right)^b \tag{2.12}$$

เมื่อ A และ b เป็นสัมประสิทธ์ค่าคงที่ซึ่งมีค่าประมาณ 1.2-1.4 และ 0.27-0.28 ตามลำดับ

3.3) ผลของเรย์โนลดส์นัมเบอร์

Yuan and Street (1998) ศึกษาการหาเส้นทางเดินของเจ็ต (Trajectory) และอัตราส่วน การเหนี่ยวนำการผสม (Entrainment) โดยวิธี Large Eddy Simulation โดยทำการทดลองที่ *r* เท่ากับ 2 และ 3.3 จากการศึกษาผลของเรย์โนลดส์นัมเบอร์ของกระแสลมขวาง **Re**_d ต่อเส้นทาง เดินของเจ็ตและการเหนี่ยวนำการผสม ชี้แนะว่าในกรณีเรย์โนลดส์นัมเบอร์ของกระแสลมขวางสูง ค่า turbulent intensity จะส่งผลให้เส้นทางเดินของเจ็ตต่ำลงในบริเวณ near field เนื่องจากจะ ขัดขวางการก่อตัว ของ coherent vortical structure ของ jet shear layer ทำให้เจ็ตทะลุเข้าสู่ กระแสลมขวางได้น้อยลงในรูปที่2.34 และ 2.36

ุหาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

Muppidi and Mahesh (2006) ศึกษาเจ็ตในกระแสลมขวางโดยใช้วิธี Direct numerical simulation (DNS) แบบ 2 มิติ ทำการศึกษาที่ r =1 และ $\operatorname{Re}_{cf} =1,000-10,000$ พบว่าเจ็ตใน กระแสลมขวางที่มีค่าเรย์โนลดส์นัมเบอร์ของกระแสลมขวางสูง เจ็ตจะเสียรูปช้าในรูปที่ 2.37 แต่จะมี ความเสถียร (stability) ต่ำโดยจะพบ roller ที่รอบเจ็ตในรูปที่ 2.38 และมีเส้นทางเดินของเจ็ตต่ำลง ในรูปที่ 2.39 เมื่อเปรียบเทียบกับเจ็ตในกระแสลมขวางที่มีค่าเรย์โนลดส์นัมเบอร์ของกระแสลมขวางที่มีค่าเรย์โนลดร์นัมเบอร์ของกระแสลมขวาง ที่มีค่าเรย์โนลดร์ (stability) ต่ำโดยจะพบ roller ที่รอบเจ็ตในรูปที่ 2.38 และมีเส้นทางเดินของเจ็ตต่ำลง ในรูปที่ 2.39 เมื่อเปรียบเทียบกับเจ็ตในกระแสลมขวางที่มีค่าเรย์โนลดส์นัมเบอร์ของกระแสลมขวาง ต่ำ อย่างไรก็ตามเมื่อเจ็ตพัฒนาตัวจะพบว่าเจ็ตจะมีความเสถียรในที่สุด ต่อมาเมื่อศึกษาโครงสร้าง CVP ที่พัฒนาตัวสมบูรณ์แล้วที่ Far field พบว่า vortex แต่ละตัวของ CVP จะเหนี่ยวนำให้เกิด ความเร็วตามสมการ

$$u_{induced} = \frac{\Gamma}{2\pi h} \tag{2.13}$$

เมื่อ Γ คือ circulation ของแต่ละ vortex และ h คือ ระยะระหว่างคู่ vortices โดยเสนอ ว่าหากไม่มีผลของ CVP มาเกี่ยวข้องความเร็วของเจ็ตจะถูกเร่งเข้าสู่ความเร็วของกระแสลมขวางที่ Far field แต่ในการไหลจริงความเร็วของเจ็ตบางส่วนจะถูกโครงสร้าง CVP เหนี่ยวนำไปทำให้ ความเร็วปลาย u_{final} ของเจ็ตมีค่าต่ำกว่าความเร็วของกระแสลมขวางเสมอที่ Far field ตามสมการ

$$u_{\infty} - u_{induced} = u_{final} \tag{2.14}$$

เมื่อ u_{∞} คือ ความเร็วของกระแสลมขวาง ดังนั้นเมื่อเจ็ตถูกเร่งด้วยกระแสลมขวางจนกระทั่ง มีความเร็วเท่ากับ u_{final} แล้ว เจ็ตจะเคลื่อนที่ด้วยความเร็วคงที่ นอกจากนี้ยังพบว่าเมื่อเรย์โนลดส์นัม เบอร์ของกระแสลมขวางสูงขึ้น $u_{induced}$ จะเพิ่มขึ้นทำให้ u_{final} ลดลง เนื่องจากเจ็ตในกระแสลมขวาง ที่มีค่าเรย์โนลดส์นัมเบอร์ของกระแสลมขวางสูง จะมีอัตรา circulation decay ต่ำลง หรือมีค่า circulation สูงขึ้น ส่งผลให้ $u_{induced}$ เพิ่มขึ้นและ u_{final} ลดลงในรูปที่ 2.40

Wongthongsiri and Bunyajitradulya (2014) ศึกษาผลของเรย์โนลดส์นัมเบอร์ของ กระแสลมขวางต่ออัตราส่วนการเหนี่ยวนำการผสมของเจ็ตในกระแสลมขวางด้วยวิธี Stereoscopic Particle Image Velocimetry (SPIV) ควบคู่กับเทคนิคการใส่อนุภาคติดตามการไหลเฉพาะที่เจ็ต เท่านั้น ไม่ใส่ในกระแสลมขวาง โดยทดลองที่ r = 4.1 และ Re_{d} เท่ากับ 5,600 และ 12,000 พบว่า เรย์โนลดส์นัมเบอร์ของกระแสลมขวางจะมีผลต่อโครงสร้างของเจ็ตในกระแสลมขวางเฉพาะที่ Near field เท่านั้น โดยเมื่อเพิ่มเรย์โนลดส์นัมเบอร์ของกระแสลมขวาง ค่าความน่าจะเป็นที่จะพบเจ็ตที่จุด ใดๆในรูปที่ 2.41 และความเร็วตามแนวการไหล (streamwise velocity) ในรูปที่ 2.42 อีกทั้ง อัตราส่วนการเหนี่ยวนำการผสมเชิงปริมาตรจะเพิ่มขึ้นในรูปที่ 2.43 แต่จะให้ผลตรงกันข้ามที่ Far field

บทที่ 3 หลักการและทฤษฏี

ตั้งแต่อดีตจนถึงปัจจุบันมีความพยายามในการศึกษาการเหนี่ยวนำการผสมของเจ็ตในกระแส ลมขวางหลากหลายวิธี โดยอาศัยหลักการ ทฤษฎี และเทคนิคที่มีในช่วงเวลานั้นทั้งทางตรงและ ทางอ้อม ในงานวิจัยนี้จะศึกษาการเหนี่ยวนำการผสมของเจ็ตในกระแสลมขวางโดยใช้ Stereoscopic Particle Image Velocimetry (SPIV) ควบคู่กับเทคนิคการใส่อนุภาคติดตามการไหลเฉพาะในเจ็ต เท่านั้น ไม่ใส่ในกระแสลมขวาง โดยหลักการและทฤษฎีจะกล่าวในหัวข้อที่ 3.1 นอกจากนี้เพื่อศึกษา โครงสร้าง ปฏิสัมพันธ์ของโครงสร้างของเจ็ตและกระแสลมขวาง การเหนี่ยวนำกระแสลมขวางโดยเจ็ต และกลไกการเหนี่ยวนำการผสม ในงานวิจัยนี้จึงใช้ Stereoscopic Particle Image Velocimetry (SPIV) ควบคู่กับเทคนิคการใส่อนุภาคติดตามการไหลทั้งในเจ็ตและในกระแสลมขวาง โดยหลักการ และทฤษฎีจะกล่าวในหัวข้อที่ 3.2

3.1 การเหนี่ยวนำการผสมของเจ็ตในกระแสลมขวาง

3.1.1 การนิยามการเหนี่ยวนำการผสม

การเหนี่ยวนำการผสม (Entrainment) เป็นการนิยามลักษณะทางกายภาพที่กระแสลมขวาง ถูกดึงดูด หรือถูกเหนี่ยวนำเข้ามาผสม (Mixing) กับเจ็ตหลัก โดยในงานวิจัยนี้ประเมินวัดการเหนี่ยวนำ การผสมของเจ็ตในกระแสลมขวาง ด้วยอัตราส่วนการเหนี่ยวนำการผสมเชิงปริมาตร *E* นิยามเป็น

$$E = \frac{Q_j}{Q_o} \tag{3.1}$$

โดย Q_j คือ อัตราการไหลเชิงปริมาตรของเจ็ตหรือส่วนผสมของเจ็ต (jet-fluid mixture) เฉลี่ยเทียบกับเวลาที่ไหลผ่านระนาบตัดขวางใด ๆ และ Q_o คือ อัตราการไหลเชิงปริมาตรที่ปาก ทางออกของเจ็ต โดย $Q_j(x)$ ที่เฉลี่ยเทียบกับเวลาแล้วจะสามารถนิยามได้จาก

$$Q_{j}(x) = \int_{A(x)} V_{j,x}(\vec{x}) dA$$
 (3.2)

โดย $V_{j,x}(\vec{x})$ คือ ความเร็วของเจ็ต หรือ ส่วนผสมของเจ็ต (jet-fluid mixture) เฉลี่ยเทียบ กับเวลาในแนวแกน streamwise และ A(x) คือพื้นที่บนระนาบตัดขวางการไหล (Cross-plane) ที่ ครอบคลุมพื้นที่หน้าตัดของส่วนผสมของเจ็ตตลอดเวลาเก็บข้อมูล อนึ่ง รายละเอียดของที่มาของสมการที่ 3.2 สามารถอ่านเพิ่มเติมได้ใน Chaikasetsin *et al.* (2014) และ Wangkiat *et al.* (2015)

3.1.2 ปัญหาของการศึกษาการเหนี่ยวนำการผสมของเจ็ตในกระแสลมขวาง

เนื่องจากข้อจำกัดทางหลักการและทฤษฎีทำให้การหาการเหนี่ยวนำการผสมของเจ็ตใน กระแสลมขวางในอดีตนั้น ต้องอาศัยวิธีทางอ้อมโดยอ้างอิงจากปริมาณบ่งชี้อื่นที่มีคุณลักษณะ เชื่อมโยงกับการเหนี่ยวนำการผสม เช่น การลดลงของปริมาณต่างๆ (Decay rate) และการขยายตัว ของเจ็ต (Spread rate) ตัวอย่างเช่น Karmotoni and Greber (1972) ศึกษาการเหนี่ยวนำการผสม โดยใช้อัตราการลดลงของอุณหภูมิ (Temperature decay rate) และฟลักซ์ของมวลเจ็ตตามการไหล (Mass flux) หรือ Smith and Mungal (1998) ที่ศึกษาการเหนี่ยวนำการผสมโดยใช้การลดลงของ passive scalar (passive scalar concentration decay) เป็นต้น ต่อมามีการพัฒนาการหาการ เหนี่ยวนำการผสมโดยตรง แต่เนื่องจากปริมาณเริ่มต้นที่ใช้ในการวัดการเหนี่ยวนำการผสมเป็นการ ประเมินค่าเฉลี่ย (time-mean) ไม่ใช่ค่า ณ ขณะใดๆ (instantaneous) จึงจำเป็นต้องกำหนดค่า เกณฑ์ที่แสดงขอบเขตของเจ็ต เช่นค่า threshold หรือใช้ปริมาณอื่นๆอย่างไม่มีหลักเกณฑ์ที่แน่ชัด (arbitrary) เพื่อให้สามารถระบุและแบ่งแยกขอบเขตของเจ็ตจากกระแสลมขวางบริสุทธิ์ได้ จึงทำให้ เกิดปัญหา arbitrariness และปัญหาความแม่นยำในการหาการเหนี่ยวนำการผสมขึ้น

3.1.3 การ วัดความเร็วของสนามการไหลโดยใช้ SPIV และเทคนิคการใส่อนุภาคติดตาม การไหลเฉพาะในส่วนของเจ็ตเท่านั้นไม่ใส่ในกระแสลมขวาง

เนื่องจากประเด็นปัญหาในการหาการเหนี่ยวนำการผสมดังกล่าว Wittayaprapakorn (2013) จึงเลือกใช้วิธี Stereoscopic Particle Image Velocimetry (SPIV) ที่สามารถวัดความเร็ว ณ ขณะใดๆ (instantaneous) บนระนาบได้ ในทั้ง 3 แกน คือ streamwise V_x , transverse V_y และ spanwise V_z ควบคู่ไปกับการใช้เทคนิคการใส่อนุภาคติดตามการไหลเฉพาะในส่วนของเจ็ต เท่านั้น ไม่ใส่ในกระแสลมขวาง เพื่อให้สามารถนิยามขอบเขตเฉพาะส่วนที่เป็นเจ็ตและส่วนผสมของ เจ็ต (jet-fluid mixture) แบ่งแยกออกจากกระแสลมขวางบริสุทธิ์ได้ชัดเจน

รูปที่ 3.1 แสดงการเปรียบเทียบรูปภาพถ่ายของ PIV tracer particle ณ ขณะใดๆ (ซ้าย) และสนามของเวกเตอร์ความเร็ว ณ ขณะใดๆ (ขวา) ด้วยวิธี SPIV โดยรูปที่ 3.1a แสดงการใส่อนุภาค ติดตามการไหลทั้งในเจ็ตและในกระแสลมขวาง จะเห็นว่า ไม่สามารถระบุและแบ่งแยกขอบเขตของ เจ็ตออกจากกระแสลมขวางบริสุทธิ์ได้ ในขณะที่รูปที่ 3.1b แสดงการใส่อนุภาคติดตามการไหลเฉพาะ ในส่วนของเจ็ตเท่านั้น ไม่ใส่ในกระแสลมขวาง จะเห็นว่าสามารถระบุและแบ่งแยกขอบเขตของเจ็ต ออกจากกระแสลมขวางบริสุทธิ์ได้อย่างชัดเจน กล่าวคือ บริเวณที่พบเจ็ต หรือ ส่วนผสมของเจ็ต (jetfluid mixture) นั้นจะมีค่าความเร็ว ($V_{j,x}(\vec{x},t) \neq 0$) ในขณะที่บริเวณที่พบกระแสลมขวางบริสุทธิ์ (pure crossflow) จะพบว่าไม่มีค่าความเร็ว ($V_{j,x}(\vec{x},t) = 0$) ดังนั้นจะสามารถประเมินหาอัตราการ ไหลเชิงปริมาตรของเจ็ต หรือ ส่วนผสมของเจ็ต ณ ขณะใด ๆ (instantaneous) ที่ไหลผ่านระนาบ ตัดขวาง $Q_{j}(x,t)$ ได้จาก

$$Q_{j}(x,t) = \int_{A_{j}(x,t)} V_{x}(\vec{x},t) dA = \int_{A(x)} V_{j,x}(\vec{x},t) dA$$
(3.3)

โดย

$V_x(\vec{x},t)$	คือ	สนามความเร็วตามแนวแกน streamwise ของของไหลไดๆไม่
		แยกแยะว่าเป็นของเจ็ตหรือของกระแสลมขวางบริสุทธิ์
$A_j(x,t)$	คือ	พื้นที่ของเจ็ต ณ ตำแหน่งระนาบตัดขวาง x และเวลา t ใดๆ
$V_{j,x}(\vec{x},t)$	คือ	ความเร็วของเจ็ตหรือส่วนผสมของเจ็ต (jet-fluid mixture) ตาม
		แนวแกน streamwise ที่จด \vec{x} และเวลา t ใดๆ

และเมื่อนำมาเฉลี่ยเทียบกับเวลาจะได้ดังสมการที่ 3.2 นำไปสู่อัตราส่วนการเหนี่ยวนำการผสมเชิงปริมาตรใน ที่สุด

3.2 กลไกการเหนี่ยวนำการผสมในระนาบตัดขวางการไหลของเจ็ตในกระแสลมขวาง

3.2.1 ปัญหาของการศึกษากลไกการเหนี่ยวนำการผสมในระนาบตัดขวางการไหลของ เจ็ตในกระแสลมขวาง

กลไกการเหนี่ยวน้ำการผสมของเจ็ตในกระแสลมขวางมีการศึกษามาบ้างแล้วในอดีต โดยจะ สามารถแบ่งได้เป็น 2 ประเภท คือ 1) การศึกษาด้วยการทดลอง (experiment) และ 2) การศึกษา ด้วยแบบจำลอง (simulation) เช่น Smith and Mungal (1998) ศึกษาเจ็ตในกระแสลมขวางโดยใช้ การทดลอง จะชี้แนะจากหลักฐานโดยอ้อมว่าแม้ว่าโครงสร้าง CVP จะเป็นกลไกหลักในการผสมของ เจ็ตในกระแสลมขวางที่บริเวณ Far field แต่กลับไม่ทำให้เกิดการผสมที่ดีกว่าเจ็ตอิสระ (Free jet) ในขณะที่การก่อตัวของ CVP ที่บริเวณ Near field ต่างหากที่ทำให้เจ็ตในกระแสลมขวางผสมได้ดีกว่า เจ็ตอิสระ นอกจากนี้ Yuan and Street (1998) และ Yuan et al. (1999) ศึกษากลไกการเหนี่ยวนำ การผสมโดยใช้วิธี Large-eddy simulation (LES) พบว่าเจ็ตในกระแสลมขวางมีกลไกการเหนี่ยวนำ การผสมเกิดขึ้นที่ด้านหน้าของเจ็ตบริเวณเดียวกับที่เจ็ตเลี้ยวเบนเข้าสู่กระแสลมขวางโดยโครงสร้าง spanwise rollers หรือ Cortelezzi and Karagozian (2001) และ Sau et al. (2004) ศึกษากลไก การเหนี่ยวนำการผสมโดยใช้วิธี 3-D vortex element simulation และวิธี Direct numerical simulation ตามลำดับมีความเห็นสอดคล้องกันว่ามีกลไกการเหนี่ยวนำการผสมของเจ็ตในกระแสลม ขวางเกิดขึ้นที่ด้านหลังของเจ็ตระหว่างคู่ของโครงสร้าง CVP

อย่างไรก็ตาม การศึกษากลไกการเหนี่ยวนำการผสมของเจ็ตในกระแสลมขวางส่วนใหญ่เป็น การใช้วิธีแบบจำลอง (simulation) จึงขาดหลักฐานจริงที่ได้จากการทดลอง (empirical evidence) และยังไม่สามารถระบุบริเวณที่เกิดการเหนี่ยวนำการผสมได้ ยิ่งไปกว่านั้นการศึกษาการเหนี่ยวนำการ ผสมของเจ็ตในกระแสลมขวางโดยตรงจากการทดลองในอดีตยังยากอยู่ เนื่องจากไม่สามารถแบ่งแยก ขอบเขตของเจ็ตออกจากกระแสลมขวางบริสุทธิ์ได้อย่างชัดเจน ทำให้ไม่สามารถหาคุณสมบัติของ กระแสลมขวางบริสุทธิ์

3.2.2 การวัดความเร็วของสนามการไหลโดยใช้ SPIV และเทคนิคการใส่อนุภาคติดตาม การไหลทั้งในเจ็ตและในกระแสลมขวาง

เพื่อที่จะศึกษาโครงสร้าง ปฏิสัมพันธ์ระหว่างโครงสร้างของเจ็ตและกระแสลมขวาง การ เหนี่ยวนำกระแสลมขวางบริสุทธิ์โดยเจ็ต ซึ่งจะนำไปสู่ผลการศึกษากลไกการเหนี่ยวนำการผสมของ เจ็ตในกระแสลมขวางในระนาบตัดขวางการไหล จึงจำเป็นต้องประเมินหาความเร็วของกระแสลม ขวางบริสุทธิ์ ในงานวิจัยนี้จึงเลือกใช้วิธี SPIV ควบคู่กับเทคนิคการใส่อนุภาคติดตามการไหลเฉพาะใน เจ็ตเท่านั้น ไม่ใส่ในกระแสลมขวางที่สามารถหาความเร็วของเจ็ต หรือ ส่วนผสมของเจ็ต (jet-fluid mixture) ได้ทั้ง 3 แกน ซึ่งสามารถแสดงโครงสร้างและคุณลักษณะของเจ็ตได้ ร่วมกับเทคนิคการใส่ อนุภาคติดตามการไหลทั้งในเจ็ตและในกระแสลมขวาง โดยเมื่อพิจารณาทั้ง 2 เทคนิคประกอบกันจะ ทำให้สามารถแบ่งแยกและประเมินหาความเร็วของทั้งเจ็ตและกระแสลมขวางบริสุทธิ์ที่ถูกเหนี่ยวนำ โดยเจ็ตซึ่งจะสามารถแสดงโครงสร้าง และปฏิสัมพันธ์ระหว่างโครงสร้างของเจ็ตและกระแสลมขวาง และการเหนี่ยวนำกระแสลมขวางบริสุทธิ์โดยเจ็ตได้ โดยงานวิจัยนี้จะแสดงการประเมินหาความเร็ว ของกระแสลมขวางบริสุทธิ์เพื่อให้สามารถศึกษาโครงสร้างและคุณลักษณะของกระแสลมขวางบริสุทธิ์ ได้ดังจะกล่าวในหัวข้อถัดไป

อย่างไรก็ตามในการประเมินหาความเร็วของกระแสลมขวางบริสุทธิ์ จะไม่สามารถหาได้จาก การใช้วิธี SPIV ควบคู่กับเทคนิคการใส่อนุภาคติดตามการไหลเฉพาะในกระแสลมขวางเท่านั้น ไม่ใส่ ในเจ็ต เนื่องจากเมื่อกระแสลมขวางถูกเหนี่ยวนำเข้าผสมกับเจ็ตแล้ว จะผสมจนกระทั่งกลายเป็น ส่วนผสมของเจ็ตไปจนหมด ทำให้ไม่สามารถประเมินหาความเร็วของกระแสลมขวางบริสุทธิ์ แต่จะ สามารถประเมินหาคุณสมบัติของเจ็ตบริสุทธิ์กับส่วนผสมของกระแสลมขวางแทน ซึ่งไม่สามารถนำมา ช่วยในการศึกษากลไกการเหนี่ยวนำการผสมในงานวิจัยนี้ ในงานวิจัยนี้จึงนิยามความเร็วของกระแส ลมขวางบริสุทธิ์เพื่อให้สามารถศึกษาโครงสร้างและคุณลักษณะของกระแสลมขวางบริสุทธิ์ได้ในหัวข้อ ถัดไป

3.2.3 การประเมินหาความเร็วของกระแสลมขวางบริสุทธ์ เพื่อศึกษากลไกการเหนี่ยวนำ การผสมของเจ็ตในกระแสลมขวาง

เพื่อที่จะศึกษาโครงสร้าง ปฏิสัมพันธ์ระหว่างโครงสร้างของเจ็ตและกระแสลมขวาง การ เหนี่ยวนำกระแสลมขวางปริสุทธิ์โดยเจ็ต ซึ่งจะนำไปสู่ผลการศึกษากลไกการเหนี่ยวนำการผสมของ เจ็ตในกระแสลมขวางในระนาบตัดขวางการไหล จำเป็นต้องใช้และต้องจะวิเคราะห์ข้อมูลที่ได้จาก เทคนิคการใส่อนุภาคติดตามการไหลทั้ง 2 แบบประกอบกัน คือเทคนิคการใส่อนุภาคติดตามการไหล เฉพาะในเจ็ตเท่านั้น ไม่ใส่ในกระแสลมขวาง ร่วมกับเทคนิคการใส่อนุภาคติดตามการไหลทั้งในเจ็ต และในกระแสลมขวาง แต่เนื่องจากข้อจำกัดในการทดลองของงานวิจัยนี้ ทำให้ไม่สามารถเก็บข้อมูล โดยใช้วิธีการใส่อนุภาคทั้ง 2 แบบได้ในเวลาเดียวกัน จึงจำเป็นต้องเก็บข้อมูลในเวลาที่แตกต่างกัน หรือคนละ *realizations* ดังนั้นในงานวิจัยนี้จะนิยามผลการทดลองของเทคนิคการใส่อนุภาคแต่ละ แบบ หรือ แต่ละ realization ดังนี้

- เทคนิคการใส่อนุภาคติดตามการไหลเฉพาะในเจ็ตเท่านั้น ไม่ใส่ในกระแสลมขวาง ที่
 realization ω จะได้ความเร็วเฉลี่ยของเจ็ต $V_{j,\omega}$
- เทคนิคการใส่อนุภาคติดตามการไหลทั้งในเจ็ตและในกระแสลมขวาง ที่ realization ω' จะ
 ได้ความเร็วเฉลี่ยของของไหลใดๆ $V_{\omega'}$

โดย $V_{\omega'}$ จะสามารถเขียนได้ในรูปของความเร็วเฉลี่ยของเจ็ต $V_{j,\omega'}$ และความเร็วเฉลี่ยของ กระแสลมขวาง $V_{cf,\omega'}$ ดังนี้

$$V_{\omega'} = \frac{1}{N} \sum_{n=1}^{N} V_{n,\omega'} = \frac{1}{N} \left[\sum_{n_j=1}^{N_j} V_{j,n_j,\omega'} + \sum_{n_{cf}=1}^{N_{cf}} V_{cf,n_{cf},\omega'} \right]$$

= $V_{j,\omega'} + V_{cf,\omega'}$ (3.4)

โดย $N = N_j + N_{cf} \vec{v}$ ง n_j และ N_j คือ ดัชนีและระยะเวลาหรือจำนวนครั้ง (snapshots) ที่พบเจ็ตทั้งหมด และ n_{cf} และ N_{cf} คือ ดัชนีและระยะเวลาหรือจำนวนครั้งที่พบกระแสลมขวาง ทั้งหมด

เมื่อลบความเร็วของเจ็ตที่ realization ω ออกจากความเร็วของของไหลใดๆที่ realization ω' จะได้

$$V_{\omega'} - V_{j,\omega} = V_{cf,\omega'} + (V_{j,\omega'} - V_{j,\omega})$$
(3.5)

โดยถ้าเจ็ตในกระแสลมขวางมีการไหลคงที่แบบ steady-in-mean และช่วงเวลาที่เก็บข้อมูล นานพอเพียง จะประมาณได้ว่า $V_{j,\omega'} \approx V_{j,\omega}$ จึงทำให้สามารถประมาณหาความเร็วของกระแสลม ขวางบริสุทธิ์ได้จากสมการ

$$V_{cf,\omega'} \approx V_{\omega'} - V_{j,\omega} \tag{3.6}$$

เพื่อให้สะดวกในการกล่าวถึงภายหลังจึงจะเรียกความเร็วของกระแสลมขวางบริสุทธิ์ที่ ประมาณจากสมการที่ 3.4 ว่าความเร็วเฉลี่ยของกระแสลมขวางบริสุทธิ์

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย Chulalongkorn University

บทที่ 4 ชุดการทดลอง และอุปกรณ์การทดลอง

ในบทนี้จะกล่าวถึงชุดการทดลอง และอุปกรณ์การทดลอง ที่ใช้ในงานวิจัยนี้ โดยสามารถแบ่ง ออกเป็น 2 ส่วนคือ 1) ชุดทดลอง (rig) ประกอบไปด้วย อุโมงค์ลมซึ่งมีพัดลมหอยโข่งที่ทำหน้าที่สร้าง กระแสลมขวาง ชุดเจ็ตหลักซึ่งมีพัดลมหอยโข่งของเจ็ตที่ทำหน้าที่สร้างเจ็ต และ 2) เครื่องมือวัด (instrument) ได้แก่ เครื่องมือวัดความเร็ว SPIV

ภาพรวมของการทดลองจะเริ่มต้นโดย กระแสลมขวางจะถูกสร้างขึ้นจากพัดลมหอยโข่งของ อุโมงค์ลม และจะไหลผ่านอุโมงค์ลมไปเจอกับเจ็ตหลักซึ่งถูกสร้างขึ้นจากพัดลมหอยโข่งของเจ็ต ที่ บริเวณที่ทำการทดลอง (test section) โดยเมื่อเจ็ตพุ่งขึ้นตั้งฉากกับกระแสลมขวาง เจ็ตจะปะทะกับ กระแสลมขวางแล้วจะถูกถ่ายภาพที่หน้าตัดใดๆโดยใช้เครื่องมือวัดความเร็ว Stereoscopic Particle Image Velocimetry (SPIV) จากนั้นภาพที่ได้จะนำไปผ่านการคำนวณในโปรแกรมต่างๆ เพื่อหา สนามความเร็ว ณ ขณะเวลาใดๆต่อไป

4.0 พิกัดของการทดลอง

พิกัดที่ใช้ในการทดลองนี้คือพิกัด xyz โดยได้กำหนดจุดเริ่มต้นอยู่ที่ปากทางออกของเจ็ต โดย กำหนดให้แกน x หรือ streamwise เป็นทิศทางเดียวกับความเร็วของกระแสลมขวาง แกน y หรือ transverse เป็นทิศตั้งฉากกับกระแสลมขวางหรือทิศเดียวกับความเร็วที่ออกจากปากเจ็ต และแกน z หรือ spanwise เป็นแกนที่ตั้งฉากกับแกน x และ y ตามกฎมือขวาดังรูปที่ 4.1

4.1 ชุดทดลอง (**rig**)

4.1.1 ชุดอุโมงค์ (Tunnel)

รูปที่ 4.2 แสดงภาพ Schematic ของอุโมงค์ลมและซึ่งมีส่วนประกอบที่สำคัญคือ พัดลมหอย โข่ง (centrifugal blower, รูปที่ 4.3) ส่วนขยายพื้นที่หน้าตัด (diffuser) ห้องจัดปรับการไหล (settling chamber) ส่วนลดพื้นที่หน้าตัด (contraction) และหน้าตัดทดสอบสี่เหลี่ยมจัตุรัส (test section)

การทำงานของอุโมงค์ลมจะเริ่มจากอากาศจะถูกดูดเข้าโดยพัดลมหอยโข่งขนาด 15 กิโลวัตต์ (centrifugal blower ประเภท backward curve airfoil blades) เพื่อสร้างกระแสลมขวางโดยจะ ควบคุมความเร็วรอบเพื่อปรับความเร็วลมด้วยเครื่องแปลงความถี่ไฟฟ้าหรือ inverter (ABB[™] model ACS401002032 ขนาด 50 Hz ค่าความละเอียดเท่ากับ 0.1 Hz ในรูปที่ 4.4) จากนั้นอากาศ จะไหลผ่านท่อลดแรงสั่นสะเทือน (flexible duct) ไปสู่ส่วนขยายพื้นที่หน้าตัด (diffuser) เพื่อลด ความเร็วของอากาศ โดยภายในส่วนขยายพื้นที่หน้าตัดจะประกอบด้วยแผ่นเหล็กเจาะรู (perforated plate) 4 แผ่นแต่ละแผ่นห่างกัน 15 เซนติเมตร เพื่อป้องกันการเกิด separation และเพื่อให้อากาศ กระจายตัวเต็มที่ในส่วนขยายพื้นที่หน้าตัด จากนั้นอากาศจะไหลผ่านเข้าสู่ห้องจัดปรับการไหล (settling chamber) ขนาด 100 × 100 ตารางเซนติเมตร ยาว 125 เซนติเมตร ภายในประกอบด้วย ตาข่ายอลูมิเนียมขนาด Mesh × SWG เท่ากับ 4 × 24 และชุดปรับทิศทางการไหล (honeycomb) ที่ ทำจากท่อ PVC ซึ่งมีขนาดเส้นผ่านศูนย์กลางภายนอกเท่ากับ 15 มิลลิเมตร หนา 1 มิลลิเมตรวางตัว เรียงอยู่เต็มหน้าตัดการไหล ถัดจาก honey comb จะมีตาข่ายอลูมิเนียมขนาด Mesh × SWG เท่ากับ 16 × 18 × 31 7 แผ่น วางห่างกัน 12.6 เซนติเมตร เพื่อปรับทิศทางการไหลและให้อากาศมี ความเร็วสม่ำเสมอ จากนั้นอากาศจะไหลไปในส่วนลดพื้นที่หน้าตัด (contraction) มีรูปร่างเส้นโค้ง เพื่อเร่งความเร็วของอากาศ เพิ่มความสม่ำเสมอและลดความปั่นป่วนของอากาศก่อนเข้าสู่หน้าตัด ทดสอบ (test section) รูปสี่เหลี่ยมจัตุรัสขนาด 50 × 50 ตารางเซนติเมตร ยาว 240 เซนติเมตร

4.1.2 ชุดหัวเจ็ต (Jet)

ส่วนประกอบของหัวเจ็ตหลัก โดยเจ็ตหลักจะมีเส้นผ่านศูนย์กลางภายใน (*d*) เท่ากับ 12.57 มิลลิเมตร โดยการทำงานของเจ็ตหลักจะเริ่มจากอากาศจะถูกดูดเข้าโดยพัดลมความดันสูง 10 แรงม้า (Elprom[™]) เพื่อที่จะสร้างเจ็ตโดยจะควบคุมความเร็วรอบเพื่อปรับความเร็วลมด้วยเครื่องแปลง ความถี่ไฟฟ้า หรือ inverter (ABB[™] model ACS401002032 ขนาด 50 Hz ค่าความละเอียด 0.1 Hz) แล้วส่งผ่านท่อ PVC ขนาดเส้นผ่านศูนย์กลาง 4 นิ้ว ความยาว 367 เซนติเมตร ผ่าน six-jet atomizer (TSI[™] model 9306A) สำหรับใส่อนุภาคติดตามการไหล จากนั้นท่อจะถูกลดขนาดลง และต่อตั้งฉากกับท่อ stainless steel ที่มีขนาดเส้นผ่านศูนย์กลาง 5/8 นิ้ว ความยาว 97 เซนติเมตร สู่ปากทางออกเจ็ต โดยท่อ stainless steel นี้มีความยาวเป็น 45 เท่าของขนาดเส้นผ่านศูนย์กลาง ของเจ็ตเพื่อให้ได้รูปร่างความเร็วที่ปากทางออกของเจ็ตเป็นการไหลแบบพัฒนาเต็มที่ (fullydeveloped turbulent pipe flow)

4.2 ชุดเครื่องมือวัดความเร็ว Stereoscopic Particle Image Velocimetry (SPIV)

ในการทดลองนี้ได้ใช้เครื่องมือวัดความเร็วชนิด Stereo Particle Image Velocimetry (SPIV) ซึ่งเป็นอุปกรณ์วัดความเร็วของของไหลได้ทั้ง 3 แกน คือ streamwise V_x , transverse V_y และ spanwise V_z แต่อย่างไรก็ตาม SPIV จะไม่ได้วัดความเร็วของของไหลได้โดยตรง แต่จะ ตรวจจับความเร็วของอนุภาคติดตามการไหล (tracer particles) ที่ใส่ไปในของไหลใดๆ จากถ่ายภาพ ของอนุภาคติดตามการไหลจะสามารถหาระยะทางการเคลื่อนที่ที่เปลี่ยนไปในช่วงเวลาหนึ่งของ อนุภาคติดตามการไหล (tracer particles) ที่ใส่ไปในของไหลใดๆ จากถ่ายภาพ ของอนุภาคติดตามการไหลจะสามารถหาระยะทางการเคลื่อนที่ที่เปลี่ยนไปในช่วงเวลาหนึ่งของ อนุภาคติดตามการไหล ทำให้สามารถวัดความเร็วของอนุภาคซึ่งเป็นตัวแทนของความเร็วของของไหล ใดๆ ณ ตำแหน่งนั้นได้ โดยรายละเอียดของส่วนประกอบการทำงานของชุด SPIV และการหาค่า ความเร็วด้วยโปรแกรม Insight 4G มีดังนี้

4.2.1 ส่วนประกอบและการทำงานของ Stereoscopic Particle Image Velocimetry (SPIV)

รูปที่ 4.5-4.7 แสดงอุปกรณ์ต่างๆของ SPIV ซึ่งมีผู้ผลิตคือบริษัท TSI[™] โดยเริ่มจาก

ชุดแหล่งกำเนิด

เครื่องกำเนิดแสงเลเซอร์ ND:YAG ยี่ห้อ New Wave Research[™] (model Solo 200XT กำลังสูงสุด 200 mJ/pulse ที่ความยาวคลื่น 532 nm, รูปที่ 4.5) จะส่งเลเซอร์ผ่านทาง แขนส่งเลเซอร์ (Laser Light Arm, model 610015, รูปที่ 4.6) ที่ปลายทางออกของ แขนส่งเลเซอร์จะต่ออยู่กับ

Light Sheet Optics (model 610021-SIL ประกอบด้วย เลนส์ cylindrical -25 mm และ เลนส์ spherical +500 mm) เพื่อสร้างระนาบเลเซอร์ (laser sheet) บนระนาบต่างๆ

ชุดอุปกรณ์การใส่อนุภาคติดตามการไหล

TSI[™] six-jet atomizer (TSI[™] model 9306A) จะใส่อนุภาคติดตามการไหล สำหรับ ในงานวิจัยนี้จะใช้สารละลายกลีเซอรีนเป็นอนุภาคติดตามการไหลโดย

- กรณีใส่อนุภาคติดตามการไหลเฉพาะเจ็ตเท่านั้น ไม่ใส่ในกระแสลมขวาง จะใช้ TSI[™] sixjet atomizer 1 เครื่อง และสารละลายกลีเซอรีนที่มีความเข้มข้นเท่ากับ 5% โดย ปริมาตร
- กรณีใส่อนุภาคติดตามการไหลทั้งในเจ็ตและในกระแสลมขวาง ในส่วนของเจ็ตจะใช้ TSI[™] six-jet atomizer 1 เครื่อง และสารละลายกลีเซอรีนที่มีความเข้มข้นเท่ากับ 5% โดยปริมาตร และในส่วนของกระแสลมขวางจะใช้ TSI[™] six-jet atomizer 2 เครื่อง และสารละลายกลีเซอรีนที่มีความเข้มข้นเท่ากับ 50% โดยปริมาตร

เมื่อละอองของกลีเซอรีนที่ถูกฉีดเข้าไปในเจ็ตหรือทั้งในเจ็ตและในกระแสลมขวาง จะ ไหลผ่าน Laser sheet และกระเจิงแสงสว่างขึ้น แล้วจะถูกถ่ายภาพโดย

ชุดอุปกรณ์ถ่ายภาพ

กล้อง CCD จำนวนสองตัว (PowerView Plus11MP model 630062 ความละเอียด 4008 × 2672 pixel² ขนาดpixel 9× 9 μm^2 , ขนาด CCD 36.07× 24.05 mm², และไดนา มิกเรนจ์ 12 bit, รูปที่ 4.7) โดยในแต่ละระนาบตัดขวาง อาจมีความต้องการ field of view ของ การถ่ายภาพต่างกัน ดังนั้นถ้าต้องการ field of view ที่เล็ก ในกรณี r = 4 และ r = 8 ที่ x/rd = 0.5 จะเลือกใช้เลนส์ TokinaTM, model 100 mm f2.8D Macro macro ที่มีความ ยาวโฟกัส 100 mm หรือถ้าต้องการ field of view ที่ใหญ่ขึ้น ในกรณี r = 12 และ r = 8 ที่ x/rd = 0.75-1.5 จะเลือกใช้เลนส์ NikornTM 50 mm f1.8D

ทั้งนี้เพื่อให้การถ่ายภาพและการยิงเลเซอร์ทำงานประสานกัน กล้อง เลเซอร์และ คอมพิวเตอร์จะถูกเชื่อมต่อกันด้วย อุปกรณ์เชื่อมระบบการทำงาน หรือ synchronizer (model 610035) โดยภาพที่บันทึกได้ด้วยกล้อง 2 ตัวจะถูกนำมาประมวลผลเพื่อหาเป็นเวกเตอร์ความเร็ว ด้วยโปรแกรม TSI[™] Insight 4G

4.2.2 การหาค่าสนามเวกเตอร์ความเร็วโดยโปรแกรม Insight 4G

การทำงานของโปรแกรมเพื่อประมวลผลภาพถ่ายเป็นเวกเตอร์ความเร็วประกอบด้วยขั้นตอน ต่างๆ จำนวน 4 ขั้นตอนดังนี้

- Spatial calibration (Perspective Calibration Process) : การปรับเทียบระยะจริงที่ ระนาบของวัตถุกับระยะที่เห็นในระนาบของภาพถ่าย โดยจะเทียบกับแผ่นปรับเทียบ (แผ่น Target) กล่าวคือระยะที่เห็นในระนาบของภาพถ่ายขนาด 1 pixel นั้นจะมีขนาดเป็นกี่ mm เมื่อเทียบกับระยะจริงที่ระนาบของวัตถุ
- Pre-processing : การปรับอัตราส่วนของรูปให้มีระยะจริงต่อ 1 pixel เท่ากันก่อน โดยใช้ คำสั่ง Image dewarping เมื่อผ่านกระบวนการนี้แล้วโปรแกรมจะบันทึกผลของภาพทั้ง Frame A และ Frame B ในรูปของไฟล์ .tiff
- 3. Processing : การคำนวณหาเวกเตอร์จากภาพในแต่ละ frame ทั้งด้านซ้ายและด้านขวา จะได้เป็นภาพเวกเตอร์ความเร็วทางด้านซ้ายและด้านขวา ในรูปแบบไฟล์ .VEC
- 4. Post-processing : dkigxiup[เทียบภาพเวกเตอร์ความเร็วของภาพทางด้านซ้ายและขวาที่ ตำแหน่งเดียวกันของเจ็ตในกระแสลมขวางจะได้สนามความเร็วในรูปแบบไฟล์ .V3D

4.3 สรุปพารามิเตอร์ที่สำคัญที่ใช้ในการทดลอง

การทดลองเจ็ตในกระแสลมขวางในงานวิจัยนี้ทดลองที่อัตราส่วนความเร็วประสิทธิผล (r) เท่ากับ 4. 8 และ 12 ตามลำดับ ตัวเลขเรย์โนลดส์ของกระแสลมขวาง (\mathbf{Re}_{d}) เท่ากับ 3,100 และ ตัวเลขเรย์โนลดส์ของเจ็ต (\mathbf{Re}_{j}) เท่ากับ 12,400, 24,800 และ 37,200 ตามลำดับ ที่ระนาบ x/rd = 0.5, 0.75, 1.0 และ 1.5 อัตราส่วนความหนาแน่นของเจ็ตต่อกระแสลมขวาง (ρ_{j} / ρ_{cf}) เท่ากับ 1 มีรูปแบบความเร็วเริ่มต้นที่ปากทางออกของเจ็ตเป็นแบบ Fully-developed turbulent pipe flow ในงานวิจัยนี้ใช้ Stereoscopic Particle Image Velocimetry (SPIV) ที่ใส่อนุภาคติดตาม การไหล 2 เทคนิค คือ 1) การใส่อนุภาคติดตามการไหลเฉพาะเจ็ตเท่านั้น ไม่ใส่ในกระแสลมขวาง เพื่อ สามารถวิเคราะห์โครงสร้างที่มาจากเจ็ตเท่านั้น นอกจากนี้เพื่อศึกษาอัตราการเหนี่ยวนำการผสม เนื่องจากเทคนิคนี้สามารถระบุและแบ่งแยกขอบเขตของเจ็ตจากกระแสลมขวางเริสุทธิ์ได้อย่าง ชัดเจน และ 2) การใส่อนุภาคติดตามการไหลทั้งในเจ็ตและในกระแสลมขวาง เพื่อศึกษาโครงสร้าง และปฏิสัมพันธ์ระหว่างโครงสร้างของเจ็ตกับกระแสลมขวาง โดยเฉพาะอย่างยิ่งนำไปสู่การศึกษา กลไกการเหนี่ยวนำการผสมในระนาบตัดขวางของเจ็ตในกระแสลมขวาง

นอกจากนี้ยังศึกษาโครงสร้าง และปฏิสัมพันธ์ระหว่างโครงสร้างของเจ็ตกับกระแสลมขวาง ที่ ด้านข้างของเจ็ตในกระแสลมขวางที่ระนาบ z/rd = 0 (centerplane) ซึ่งเป็นจุดประสงค์รองอีก ด้วย

ตารางสรุปพารามิเตอร์จะแสดงในภาคผนวก ก

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย Chulalongkorn University

บทที่ 5 อัตราการส่วนเหนี่ยวนำการผสมเชิงปริมาตร

ในบทนี้จะกล่าวถึงผลการศึกษาผลของอัตราส่วนความเร็วประสิทธิผล *r* ต่ออัตราส่วนการ เหนี่ยวนำการผสมเชิงปริมาตร *E* ในระนาบตัดขวางการไหลของเจ็ตในกระแสลมขวางที่ *r* = 4, 8 และ 12 โดยใช้วิธี SPIV ควบคู่กับเทคนิคการใส่อนุภาคติดตามการไหลเฉพาะในเจ็ตเท่านั้น ไม่ใส่ใน กระแสลมขวาง

5.1 ผลของอัตราส่วนความเร็วประสิทธิผลต่ออัตราส่วนการเหนี่ยวนำการผสมเชิงปริมาตรใน ระนาบตัดขวางการไหลของเจ็ตในกระแสลมขวางบน *rd* scale

รูปที่ 5.1 แสดงการพัฒนาตัวของอัตราส่วนการเหนี่ยวนำการผสมเชิงปริมาตร E ตามทิศ ทางการไหลบน rd scale และผลของอัตราส่วนความเร็วประสิทธิผลที่ r = 4, 8 และ 12 ต่อการ พัฒนาตัวของอัตราการเหนี่ยวนำการผสมเชิงปริมาตร E ของเจ็ตในกระแสลมขวางบน rd scale พบว่าที่อัตราส่วนความเร็วประสิทธิผลแต่ละค่า เมื่อเจ็ตพัฒนาตัวไปตาม downstream จะมีค่า Eเพิ่มขึ้น นอกจากนี้เมื่อพิจารณาที่ x/rd เดียวกัน เมื่อค่า r เพิ่มขึ้น จะมีค่า E เพิ่มขึ้น แสดงว่า เมื่อพิจารณาบน rd scale เจ็ตในกระแสลมขวางที่มีค่า r สูง จะมีค่า E สูงกว่าเจ็ตในกระแสลม ขวางที่มีค่า r ต่ำ โดยความสัมพันธ์ระหว่าง E กับ x/rd สามารถ fit ได้ด้วย power law

$$E = 1 + a_E \left(\frac{x}{rd}\right)^{b_E}$$
(5.1)

ค่าอัตราส่วนการเหนี่ยวนำการผสมเชิงปริมาตรของแต่ละอัตราส่วนความเร็วประสิทธิผลบน rd scale และค่าสัมประสิทธ์ $a_{_E}$, $b_{_E}$ ของงานวิจัยนี้ ได้แสดงไว้ในตารางที่ 5.1ก-ค

5.2 การเปรียบเทียบผลการศึกษาอัตราส่วนการเหนี่ยวนำการผสมเชิงปริมาตรกับงานวิจัยที่ผ่าน มา

เนื่องจากในอดีตมีหลายงานวิจัยที่ศึกษาอัตราส่วนการเหนี่ยวนำการผสมเชิงปริมาตร *E* ของ เจ็ตในกระแสลมขวางบน *rd* scale โดยในงานวิจัยนี้ได้รวบรวมผลการศึกษาในอดีตเพื่อเปรียบเทียบ และทำให้สามารถแสดงถึงความแม่นยำของการทดลองได้

รูปที่ 5.2 แสดงการพัฒนาตัวของอัตราส่วนการเหนี่ยวนำการผสมเชิงปริมาตร *E* ตามทิศ ทางการไหลบน *rd* scale และผลของอัตราส่วนความเร็วประสิทธิผลที่ *r* = 4, 8 และ 12 ต่อ อัตราส่วนการเหนี่ยวนำการผสมเชิงปริมาตร E บน rd scale จะประกอบด้วยผลการทดลองของ งานวิจัยนี้ เปรียบเทียบกับผลการศึกษาของ Wongthongsiri (2015) ซึ่งศึกษาผลของ r ต่อ E ที่ r= 4, 8 และ 12 เช่นเดียวกับงานวิจัยนี้ โดยในกรณีของ Wongthongsiri(2015) จะ scaling ด้วย $r^{0.7}$ ตามสมการ

$$\frac{E}{r^{0.7}} = 2.25 \left(\frac{x}{rd}\right)^{0.412}$$
(5.2)

และค่าเฉลี่ยของอัตราส่วนการเหนี่ยวนำการผสมเชิงปริมาตรของเจ็ตในกระแสลมขวางจาก ผลการทดลองที่ผ่านมา ได้แก่ Witayaprapakorn(2013), Srimekharat (2015), Dawyok(2015), Wongthongsiri(2015), Soupramongkol and Bunyajitradulya (2015), Wangkiat *et al.*(2015), Soupramongkol(2016) และ Tekhuad(2016) พบว่าเมื่อพิจารณาที่ r แต่ละค่า เมื่อเจ็ตพัฒนาตัว ไปตาม downstream จะมีค่า E เพิ่มขึ้น นอกจากนี้เมื่อพิจารณาที่ x/rd เดียวกัน เมื่อค่า rเพิ่มขึ้น จะมีค่า E เพิ่มขึ้น แสดงว่าเมื่อพิจารณาบน rd scale เจ็ตในกระแสลมขวางที่มีค่า r สูง จะมีค่า E สูงกว่าเจ็ตในกระแสลมขวางที่มีค่า r ต่ำ ซึ่งสอดคล้องกับผลการทดลองของงานวิจัยนี้ เป็นอย่างดี โดยกรณี r = 4 พบว่าผลการทดลองของงานวิจัยนี้จะสอดคล้องกับ Wongthongsiri (2015) มากกว่าค่าเฉลี่ยของทุกงานวิจัย โดยมีค่าความแตกต่างสูงสุด (maximum deviation) ประมาณ 12% ของค่าเฉลี่ยของค่า E ที่แต่ละ x/rd จากทั้งสองงานวิจัย ในขณะที่กรณี r = 8และ 12 พบว่าผลการทดลองของงานวิจัยนี้จะสอดคล้องกับค่าเฉลี่ยของทุกงานวิจัยมากกว่า Wongthongsiri (2015) โดยมีค่าความแตกต่างสูงสุด (maximum deviation) ประมาณ 8% ของ ค่าเฉลี่ยของค่า E ที่แต่ละ x/rd ของทั้งกรณี r = 8 และ 12 ระหว่างผลของการทดลองนี้และ ค่าเฉลี่ยของทุกงานวิจัย

รูปที่ 5.3 แสดงการพัฒนาตัวของ E ตามทิศทางการไหลบน rd scale และผลของ r ต่อ E บน rd scale ของเจ็ตในกระแสลมขวางที่ r = 4, 8 และ 12 ของงานวิจัยนี้เปรียบเทียบกับ ค่าเฉลี่ยของทุกงานวิจัยที่ผ่านมา โดยจะแสดงทุกจุดข้อมูลของผลการทดลองเพื่อแสดงการกระจายตัว ของข้อมูล แสดงว่าเมื่อพิจารณาบน rd scale เจ็ตในกระแสลมขวางที่มีค่า r สูง จะมีค่า E สูงกว่า เจ็ตในกระแสลมขวางที่มีค่า r ต่ำ เช่นเดียวกับผลการศึกษาที่ได้กล่าวไปแล้วก่อนหน้านี้ นอกจากนี้ ยังพบว่าผลการศึกษาอัตราส่วนการเหนี่ยวนำการผสมเชิงปริมาตร E บน rd scale ในงานวิจัยนี้ และในงานวิจัยที่ผ่านมามีค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard deviation) ที่แสดงถึงการกระจาย ตัวของข้อมูล และค่าความไม่แน่นอน (Precision uncertainty) ประมาณ 15% อยู่ในช่วงที่ยอมรับ ได้ ดังนั้นจึงสรุปได้ว่าผลการทดลองที่ผ่านมาทั้งหมดมีความสอดคล้องกันและยังแสดงถึงความแม่นยำ และความน่าเชื่อถือของผลการทดลองอีกด้วย โดยจะแสดงรายละเอียดในแต่ละกรณีของแต่ละ งานวิจัยไว้ที่ตาราง 5.1ก-ค

อย่างไรก็ตามแม้ว่าในงานวิจัยที่ผ่านมามีการศึกษาผลของอัตราส่วนความเร็วประสิทธิผลที่ต่อ อัตราส่วนการเหนี่ยวนำการผสมเชิงปริมาตร *E* โดยเฉพาะอย่างยิ่ง Wongthongsiri (2015) ที่ศึกษา ผลของ *r* ต่อ *E* ที่ *r* = 4, 8 และ 12 เช่นเดียวกับงานวิจัยนี้ แต่ไม่ได้ศึกษาโครงสร้าง ปฏิสัมพันธ์ ระหว่างโครงสร้างของเจ็ตและกระแสลมขวาง การเหนี่ยวนำกระแสลมขวางของเจ็ต และกลไกการ เหนี่ยวนำการผสมของเจ็ตในกระแสลมขวางในระนาบตัดขวางการไหลดังเช่นงานวิจัยนี้ ซึ่งจะแสดงใน บทที่ 6-7

5.3 ผลของอัตราส่วนความเร็วประสิทธิผลต่ออัตราการส่วนเหนี่ยวนำการผสมเชิงปริมาตรใน ระนาบตัดขวางการไหลของเจ็ตในกระแสลมขวางบน d scale

รูปที่ 5.4 แสดงการพัฒนาตัวของอัตราส่วนการเหนี่ยวนำการผสมเชิงปริมาตร E ตามทิศ ทางการไหลบน d scale และผลของอัตราส่วนความเร็วประสิทธิผลที่ r = 4, 8 และ 12 ต่อ E ใน ระนาบตัดขวางการไหลของเจ็ตในกระแสลมขวางบน d scale พบว่าอัตราส่วนความเร็วประสิทธิผล แต่ละค่า เมื่อเจ็ตพัฒนาตัวไปตาม downstream จะมีค่า E เพิ่มขึ้น ต่อมาเมื่อพิจารณาที่ x/dเดียวกัน จะสามารถเปรียบเทียบได้ที่ 3 ตำแหน่งคือ

- 1. ที่ x/d = 4 จะตรงกับกรณี r = 4 ที่ x/rd = 1.0 และ กรณี r = 8 ที่ x/rd = 0.5
- 2. พบว่าเมื่อค่า r เพิ่มขึ้น จะมีค่า E ประมาณเท่าเดิม
- 3. ที่ x/d = 6 จะตรงกับกรณี r = 4 ที่ x/rd = 1.5, กรณี r = 8 ที่ x/rd = 0.75และ กรณี r = 12 ที่ x/rd = 0.5 พบว่าเมื่อค่า r เพิ่มขึ้น จะมีค่า E เพิ่มขึ้น
- 4. ที่ x/d = 12 จะตรงกับกรณี r = 8 ที่ x/rd = 1.5 และ กรณี r = 12 ที่ x/rd = 1.0 พบว่าเมื่อค่า r เพิ่มขึ้น จะมีค่า E เพิ่มขึ้น

แสดงว่าเมื่อพิจารณาบน d scale ที่ระยะใกล้ปากทางออกเจ็ต near field แม้ว่าเจ็ตใน กระแสลมขวางจะมี r สูงขึ้น แต่ค่า E ของเจ็ตในกระแสลมขวางจะมีค่าใกล้เคียงกัน เมื่อพิจารณา ไปตามแนว downstream ที่ระยะไกลจากปากทางออกเจ็ต far field เจ็ตในกระแสลมขวางที่มีค่า rสูง จะมีค่า E สูงกว่าเจ็ตในกระแสลมขวางที่มีค่า r ต่ำ แสดงให้เห็นว่าบน d scale ที่บริเวณ near field สามารถ collapse ผลของ r ต่อ E ได้ดีกว่าบน rd scale ซึ่งจะบอกได้ด้วยค่า root sum square (RSS) ต่อค่าเฉลี่ยของอัตราส่วนการเหนี่ยวนำการผสมเชิงปริมาตร \overline{E} ตามสมการ

$$\frac{RSS}{\overline{E}} = \sqrt{\sum_{j=1}^{n} \sum_{i=1}^{m} \left(\frac{E_{i,j} - \overline{E}}{\overline{E}}\right)^2}$$
(5.3)

โดย $E_{i,j}$ คือ ค่าอัตราส่วนการเหนี่ยวนำการผสมเชิงปริมาตรแต่ละกรณี i ที่แต่ละ Cross-plane j

- *E* คือ ค่าเฉลี่ยของอัตราส่วนการเหนี่ยวนำการผสมเชิงปริมาตรแต่ละ
 Cross-plane j
- m คือ จำนวนจุดข้อมูลในแต่ละ Cross-plane j
- *n* คือ จำนวน Cross-plane

ในกรณีบน rd scale พบว่าค่า RSS ต่อ \overline{E} ของมีค่าประมาณ 1.10 ในขณะที่บน d scale มีค่า RSS ต่อ \overline{E} ประมาณ 0.17 ซึ่งจะชี้แนะว่าอัตราส่วนการเหนี่ยวนำการผสมเชิงปริมาตร E ของเจ็ตในกระแสลมขวางสามารถ collapse ได้ดีบน d scale โดยเฉพาะที่บริเวณ near field โดยความสัมพันธ์ระหว่าง E กับ x/d สามารถ fit ได้ด้วย power law ตามสมการ

$$E = 1 + a_E \left(\frac{x}{d}\right)^{b_E} \tag{5.4}$$

ค่าอัตราส่วนการเหนี่ยวนำการผสมเชิงปริมาตรของแต่ละอัตราส่วนความเร็วประสิทธิผลบน d scale และค่าสัมประสิทธ์ a_E, b_E ของงานวิจัยนี้ ได้แสดงไว้ในตารางที่ 5.2

5.4 ผลของอัตราส่วนความเร็วประสิทธิผลต่อคุณลักษณะของเจ็ตบน rd scale

5.4.1 ผลของอัตราส่วนความเร็วประสิทธิผลต่อเส้นทางการเดินของเจ็ต

เส้นทางการเดินของเจ็ตจะนิยามจาก center of mass trajectory ของปริมาณ q ใดๆ ตามสมการ

$$y_{cm,q} = \frac{\int\limits_{A_j} y|q| dA}{\int\limits_{A_j} |q| dA}$$
(5.5)

เมื่อ |q| แทนขนาดของปริมาณ q

ในงานวิจัยนี้จะศึกษาเส้นทางการเดินของเจ็ตจากปริมาณของความเร็วเฉลี่ยของเจ็ตตาม แนวแกน streamwise V_x เนื่องจาก V_x มีความสัมพันธ์ต่อการหาอัตราส่วนการเหนี่ยวนำการผสม เชิงปริมาตรโดยตรง นอกจากนี้ยังศึกษาเส้นทางการเดินของเจ็ตจากปริมาณของ vorticity เฉลี่ยตาม แนวแกน streamwise ω_x ด้วย เนื่องจากการศึกษาของ Wittayaprapakorn (2013) ชี้แนะ อัตราส่วนการเหนี่ยวนำการผสมเชิงปริมาตรมีความสัมพันธ์กับ circulation ของโครงสร้าง CVP ของ เจ็ต ซึ่งสามารถหาได้จาก vorticity ตามแนวแกน streamwise รูปที่ 5.5 แสดงเส้นทางการเดินของเจ็ตจาก center of mass ของความเร็วเฉลี่ยของเจ็ต ตามแนวแกน streamwise V_x และ vorticity เฉลี่ยตามแนวแกน streamwise ω_x บน rd scale และผลของอัตราส่วนความเร็วประสิทธิผลที่ r = 4, 8 และ 12 ต่อการพัฒนาตัวของเส้นทางการเดิน ของเจ็ตบน rd scale พบว่าที่อัตราส่วนความเร็วประสิทธิผลแต่ละค่า เมื่อเจ็ตพัฒนาตัวไปตาม downstream เส้นทางการเดินของเจ็ต จะสูงขึ้น นอกจากนี้เมื่อพิจารณาที่ x/rd เดียวกัน เมื่อค่า r เพิ่มขึ้น เส้นทางการเดินของเจ็ตจะสูงขึ้นด้วย

จากการศึกษาของ Yuan and Street (1998) เสนอว่าเส้นทางเดินของเจ็ตจะนิยามได้ด้วย สมการ power law ดังนี้

$$\frac{y_c}{rd} = a_T \left(\frac{x}{rd}\right)^{b_T}$$
(5.6)

โดยผลการศึกษาในงานวิจัยนี้จะสามารถ fit curve ได้ด้วยสมการ 5.5 เช่นกัน

แสดงว่าเมื่อพิจารณาบน rd scale เจ็ตในกระแสลมขวางที่มีค่า r สูง จะมีเส้นทางการเดิน ของเจ็ตสูงกว่าและมี jet penetration สูงกว่าเจ็ตในกระแสลมขวางที่มีค่า r ต่ำ ทั้งเส้นทางการเดิน เจ็ตของความเร็วเฉลี่ยของเจ็ตตามแนวแกน streamwise V_x และ vorticity เฉลี่ยตามแนวแกน streamwise ω_x โดยเส้นทางการเดินเจ็ตของ V_x นี้จะแสดง center of mass ของบริเวณมี ความเร็วตามแนวแกน streamwise สูง จะสอดคล้องกับบริเวณโครงสร้างรูปไตที่มีของเจ็ต V_x สูงที่ จะกล่าวถึงในหัวข้อที่ 6.3, 7.3 และ 8.3 และเส้นทางการเดินเจ็ตของ ω_x นี้จะแสดง center of mass ของบริเวณมี vorticity เฉลี่ยตามแนวแกน streamwise ω_x สูง จะสอดคล้องกับบริเวณ โครงสร้าง CVP ของเจ็ตที่จะกล่าวถึงในหัวข้อที่ 6.5, 7.5 และ 8.5

ค่าความเร็วเฉลี่ยของเจ็ตตามแนวแกน streamwise V_x ของแต่ละอัตราส่วนความเร็ว ประสิทธิผลบน rd scale และค่าสัมประสิทธ์ a_T , b_T ของงานวิจัยนี้ ได้แสดงไว้ในตารางที่ 5.3

จากผลการศึกษาเส้นทางการเดินของเจ็ตจาก 2 ปริมาณในงานวิจัยนี้ พบว่าเส้นทางการเดิน เจ็ตของ V_x ที่แสดงบริเวณของโครงสร้างรูปไตที่มีของเจ็ต จะสูงกว่าเส้นทางการเดินเจ็ตของ ω_x ที่ แสดงบริเวณของโครงสร้าง CVP ของเจ็ตเสมอ ตลอดแนวการไหลของเจ็ตในกระแสลมขวาง ซึ่งจะ สอดคล้องกับผลการศึกษาโครงสร้างของเจ็ตทั้งในระนาบตัดขวางการไหลและในระนาบสมมาตรการ ไหล

นอกจากนี้เมื่อพิจารณาเปรียบเทียบกับอัตราส่วนการเหนี่ยวนำการผสมเชิงปริมาตรในรูปที่ 5.1 บน *rd* scale พบว่าที่อัตราส่วนความเร็วประสิทธิผลแต่ละค่า เมื่อเส้นทางการเดินของเจ็ตสูงขึ้น ค่า *E* จะเพิ่มขึ้น นอกจากนี้เมื่อพิจารณาที่ *x/rd* เดียวกัน เมื่อเส้นทางการเดินของเจ็ตสูงขึ้น ค่า *E* จะเพิ่มขึ้น ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิด Wall blocking ของ Kornsri *et al.* (2009) คือเมื่อค่า *r* เพิ่มขึ้น เจ็ตจะมีตำแหน่งสูงขึ้นพิจารณาจากเส้นทางการเดินของเจ็ต ผลจาก Wall blocking จะลดลง ส่งผลให้มีอัตราส่วนการเหนี่ยวนำการผสมมากขึ้น

5.4.2 ผลของอัตราส่วนความเร็วประสิทธิผลต่อ Circulation

Circulation (Γ) ซึ่งแสดงกำลังของโครงสร้างหมุน Vortex จะนิยามค่าเฉลี่ยต่อเวลาของ circulation ด้วย

$$\Gamma = \int_{A(x)} \omega_{j,x} dA \tag{5.7}$$

โดยที่ $\omega_{j,x}$ คือ vorticity ของเจ็ตเฉลี่ยตามแนวแกน streamwise เฉลี่ยเทียบกับเวลา และ A(x) พื้นที่บนระนาบตัดขวางการไหล (Cross-plane) ที่ครอบคลุมพื้นที่หน้าตัดของส่วนผสมของ เจ็ตตลอดเวลาเก็บข้อมูล

ในงานวิจัยนี้ศึกษา circulation ของโครงสร้าง CVP ของเจ็ต ที่มีลักษณะเป็นคู่ vortex ที่มี ขนาดใกล้เคียงกันและหมุนสวนทางกัน ทำให้ได้ circulation ทั้งที่มีค่าเป็นบวกและลบ อย่างไรก็ตาม การศึกษาค่าสุทธิ circulation ที่มีค่าเข้าใกล้ 0 ไม่สามารถแสดงถึงกำลังของโครงสร้าง CVP ได้ ดังนั้นในวิจัยนี้จะนำผลการศึกษา circulation ไร้มิติที่มีค่าเป็นบวก $(+\Gamma/u_{cf}d)$ มาวิเคราะห์เท่านั้น

รูปที่ 5.6 แสดงผลของอัตราส่วนความเร็วประสิทธิผลต่อ circulation ไร้มิติบน rd scale พบว่าที่อัตราส่วนความเร็วประสิทธิผลแต่ละค่า เมื่อเจ็ตพัฒนาตัวไปตาม downstream ค่า circulation จะลดลง นอกจากนี้เมื่อพิจารณาที่ x/rd เดียวกัน เมื่อค่า r เพิ่มขึ้น circulation จะมี ค่ามากขึ้น แสดงว่าเมื่อพิจารณาบน rd scale เจ็ตในกระแสลมขวางที่มีค่า r สูง จะมีค่า circulation สูงกว่าเจ็ตในกระแสลมขวางที่มีค่า r ต่ำ เมื่อพิจารณาเปรียบเทียบกับอัตราส่วนการ เหนี่ยวนำการผสมเชิงปริมาตรในรูปที่ 5.1 บน rd scale พบว่าที่อัตราส่วนความเร็วประสิทธิผลแต่ ละค่า เมื่อค่า r เพิ่มขึ้น ค่า E และ circulation จะเพิ่มขึ้น E แสดงว่าเมื่อ r เพิ่มขึ้น จะมีกำลัง ของโครงสร้าง CVP ของเจ็ตมากกว่าผลส่งให้เจ็ตในกระแสลมขวางที่มีค่า r สูง มี E มากกว่าเจ็ตใน กระแสลมขวางที่มีค่า r ต่ำ

เมื่อพิจารณาเปรียบเทียบกับผลการศึกษาของ Wongthongsiri (2014) ที่ได้เสนอว่า circulation สามารถแสดงได้ด้วยสมการ power law ดังนี้

$$\frac{\Gamma}{u_{cf}d} = a_C \left(\frac{x}{rd}\right)^{b_C}$$
(5.8)

พบว่าสมการนี้สามารถแสดง circulation ของงานวิจัยนี้ได้ดีและสอดคล้องกับ Wongthongsiri (2014) และค่า circulation และค่าสัมประสิทธ์ a_c, b_c ของแต่ละกรณีได้แสดงไว้ ในตารางที่ 5.4

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย Chulalongkorn University

บทที่ 6 กลไกการเหนี่ยวนำการผสมของเจ็ตในกระแสลมขวาง กรณี *r* = 4

ในบทนี้จะกล่าวถึงผลการศึกษาโครงสร้าง ปฏิสัมพันธ์ระหว่างโครงสร้างของเจ็ตและกระแส ลมขวาง การเหนี่ยวนำกระแสลมขวางโดยเจ็ตและกลไกการเหนี่ยวนำการผสมในระนาบตัดขวางการ ไหลของเจ็ตในกระแสลมขวางกรณี r = 4 ที่ x/rd = 0.5, 0.75, 1.0 และ 1.5 โดยใช้วิธี SPIV ควบคู่กับเทคนิคการใส่อนุภาคติดตามการไหลเฉพาะในเจ็ตเท่านั้น ไม่ใส่ในกระแสลมขวาง ร่วมกับ เทคนิคการใส่อนุภาคติดตามการไหลทั้งในเจ็ตและในกระแสลมขวาง

6.0 วิธีการแสดงผลการทดลอง

เพื่อศึกษาโครงสร้าง ปฏิสัมพันธ์ระหว่างโครงสร้างของเจ็ตและกระแสลมขวาง การเหนี่ยวนำ กระแสลมขวางโดยเจ็ต จนกระทั่งนำไปสู่กลไกการเหนี่ยวนำการผสมของเจ็ตในกระแสลมขวาง ใน งานวิจัยนี้จึงจำเป็นต้องใช้วิธี SPIV ควบคู่กับเทคนิคการใส่อนุภาคติดตามการไหลเฉพาะในเจ็ตเท่านั้น ไม่ใส่ในกระแสลมขวาง ร่วมกับเทคนิคการใส่อนุภาคติดตามการไหลทั้งในเจ็ตและกระแสลมขวาง โดย การแสดงผลการทดลองจะประกอบไปด้วย 3 ส่วนหลัก ดังนี้

- (A) ผลการทดลองในกรณีใช้วิธี SPIV ควบคู่กับเทคนิคการใส่อนุภาคติดตามการไหลเฉพาะใน เจ็ตเท่านั้น ไม่ใส่ในกระแสลมขวาง ซึ่งจะแสดงถึงคุณสมบัติของเจ็ต หรือ ส่วนผสมของ
 เจ็ต (jet-fluid mixture) เท่านั้น ไม่รวมคุณสมบัติของกระแสลมขวางบริสุทธิ์
- (B) ผลการทดลองในกรณีใช้วิธี SPIV ควบคู่กับเทคนิคการใส่อนุภาคติดตามการไหลทั้งในเจ็ต และในกระแสลมขวาง ซึ่งจะแสดงคุณสมบัติของสนามการไหลโดยรวม ไม่มีการแยกแยะ ว่าคุณสมบัตินั้นเป็นของเจ็ตหรือของกระแสลมขวาง
- (C) ผลการทดลองในกรณี C=B-A โดยใช้หลักการในบทที่ 3 ตามสมการที่ 3.6 ซึ่งจะแสดง คุณสมบัติของกระแสลมขวางบริสุทธิ์ที่ถูกเหนี่ยวนำโดยเจ็ต

ในแต่ละรูปแสดงผลการทดลองจะมีข้อมูลแสดงด้วยกราฟ 3 ลักษณะ คือ

- 1. Contour surfaces :
 - (A) การกระจายตัวของปริมาณเฉลี่ยไร้มิติต่างๆของเจ็ตเท่านั้น ที่ได้จากใช้วิธี SPIV ควบคู่ กับเทคนิคการใส่อนุภาคติดตามการไหลเฉพาะในเจ็ตเท่านั้น ไม่ใส่ในกระแสลมขวาง (q_j)

- (B) การกระจายตัวของปริมาณเฉลี่ยไร้มิติต่างๆของของไหลใดๆในระนาบตัดขวางการไหล
 ไม่แยกแยะว่าเป็นของเจ็ตหรือของกระแสลมขวาง ที่ได้จากใช้วิธี SPIV ควบคู่กับเทคนิค
 การใส่อนุภาคติดตามการไหลทั้งในเจ็ตและในกระแสลมขวาง (q)
- (C) การกระจายตัวของปริมาณเฉลี่ยไร้มิติต่างๆของกระแสลมขวางบริสุทธิ์เท่านั้น ที่ได้จาก C=B-A ตามสมการที่ 3.6 $\left(q_{cf}
 ight)$
- 2. Contour lines : แสดง Contour lines ของความน่าจะเป็นที่จะพบเจ็ต ϕ_j ซึ่งจะซ้อนทับ บน contour surfaces โดยจะแสดงค่าความน่าจะเป็นที่จะพบเจ็ตที่ ϕ_j = 0.01, 0.25, 0.75, 0.95 และ 0.99 จากภายนอกจนถึงภายในตัวเจ็ตตามลำดับ ซึ่งค่าความน่าจะเป็นที่จะ พบเจ็ตเหล่านี้มาจากความสัมพันธ์ของกระจายตัวของพื้นที่ของเจ็ตและความน่าจะเป็นที่จะ พบเจ็ตโดย Bunyajitradulya (2015) พบว่าสามารถแบ่งแยกความแตกต่างของบริเวณที่จะ พบเจ็ตในระนาบตัดขวางการไหลจากความสัมพันธ์ของกระจายตัวของพื้นที่ของเจ็ตและ ความน่าจะเป็นที่จะพบเจ็ตออกเป็นช่วงๆ โดยช่วงที่มีความสัมพันธ์ดังกล่าวประมาณเป็น เส้นตรงมี 2 ช่วง คือ ช่วงประมาณ $0 < \phi_j / \phi_{j,max} < 0.01$ และ ช่วงประมาณ $0.25 < \phi_j / \phi_{j,max} < 0.75$ ในกรณี contour line นี้ ทุกรูป (A), (B), (C) และทุกระนาบจะ เหมือนกันหมด
- In-plane vector plot : แสดงเวกเตอร์ความเร็วตามแนวแกน transverse และแกน spanwise ในระนาบตัดขวางการไหล ซึ่งจะซ้อนทับบน contour surfaces เพื่อแสดงสนาม ความเร็วของเจ็ตและของกระแสลมขวางโดยจะแสดงดังนี้
 - (A) เวกเตอร์ความเร็วของเจ็ตเฉลี่ยไร้มิติในระนาบตัดขวางการไหล $ec{V}_{j,yz}$ / u_{cf}
 - (B) เวกเตอร์ความเร็วสนามเฉลี่ย่ไร้มิติในระนาบตัดขวางการไหล $ar{V}_{_{yz}}$ / $u_{_{cf}}$

6.1 ความน่าจะเป็นที่จะพบของไหลที่จุดใดๆ

ผลการทดลองในกรณีใช้วิธี SPIV ควบคู่กับเทคนิคการใส่อนุภาคติดตามการไหลเฉพาะในเจ็ต เท่านั้น ไม่ใส่ในกระแสลมขวาง ทำให้สามารถระบุความน่าจะเป็นที่จะพบเจ็ตที่จุดใดๆได้ โดยนิยาม ตามสมการ

$$\phi_j = \frac{N_j}{N} \tag{6.1}$$

โดยที่ ϕ_i คือ ความน่าจะเป็นเชิงเวลาที่จะพบเจ็ต หรือ ส่วนผสมของเจ็ตที่จุดใดๆ

- N_j คือ ระยะเวลาหรือจำนวนครั้ง (snapshots) ที่พบเจ็ตที่ SPIV สามารถระบุ
 ความเร็วได้
- N คือ ระยะเวลาหรือจำนวนครั้งที่เก็บข้อมูลทั้งหมด

จาก $N = N_j + N_d$ แสดงว่าระยะเวลาหรือจำนวนครั้งทั้งหมด N จะประกอบด้วย ระยะเวลาหรือจำนวนครั้งในการพบเจ็ต N_j และระยะเวลาหรือจำนวนครั้งในการพบในการพบ กระแสลมขวางบริสุทธิ์ N_{cf} ทำให้สามารถหาค่าความน่าจะเป็นที่จะพบกระแสลมขวางบริสุทธิ์ ϕ_{cf} ซึ่งนิยามด้วย

$$\phi_{cf} = \frac{N_{cf}}{N} \tag{6.2}$$

จากความสัมพันธ์

$$\phi_j + \phi_{cf} = 1 \tag{6.3}$$

(A) ความน่าจะเป็นเชิงเวลาที่จะพบเจ็ตที่จุดใดๆ ϕ_i

รูปที่ 6.1n (A) contour surface แสดงความน่าจะเป็นเชิงเวลาที่จะพบเจ็ต ϕ_j พบว่า ความน่าจะเป็นที่จะพบเจ็ต ϕ_j มีค่าสูง ($\phi_j \approx 1$) ที่บริเวณกลางเจ็ตซึ่งแสดงด้วย contour surface สีเลือดหมู เมื่อเริ่มเคลื่อนที่ออกจากกลางเจ็ตไปยังขอบเจ็ต พบว่าความน่าจะเป็นที่จะ พบเจ็ตจะลดต่ำลงอย่างต่อเนื่องเข้าใกล้ 0 ($\phi_j \approx 0$) จนมีค่าเป็น 0 ($\phi_j = 0$) ที่บริเวณกระแสลม ขวางบริสุทธิ์ด้านนอก แสดงให้เห็นว่าที่บริเวณกลางเจ็ตเป็นบริเวณที่มีความน่าจะเป็นที่จะพบเจ็ต สูง ในขณะเดียวกันเป็นบริเวณที่มีความน่าจะเป็นที่จะพบกระแสลมขวางต่ำตามสมการที่ 6.3 เมื่อเริ่มเคลื่อนที่ออกจากกลางเจ็ตความน่าจะเป็นที่จะพบเจ็ตจะลดต่ำลงอย่างต่อเนื่องเข้าใกล้ 0 ($\phi_j \approx 0$) จนมีค่าเป็น 0 ที่บริเวณกระแสลมขวางบริสุทธิ์ด้านนอก แสดงว่าเมื่อเริ่มเคลื่อนที่ออก จากกลางเจ็ตความน่าจะเป็นที่จะพบกระแสลมขวางบริสุทธิ์ด้านนอก แสดงว่าเมื่อเริ่มเคลื่อนที่ออก จากกลางเจ็ตความน่าจะเป็นที่จะพบกระแสลมขวางบริสุทธ์ ϕ_{cf} จะเพิ่มสูงขึ้นอย่างต่อเนื่องเข้า ใกล้ 1 จนมีค่าสูงใกล้เคียง 1 ($\phi_{cf} \approx 1$) ที่ขอบเจ็ต

(B) ความน่าจะเป็นเชิงเวลาที่จะพบของไหลใดๆ ϕ

รูปที่ 6.1ก (B) contour surface แสดงความน่าจะเป็นเชิงเวลาที่จะพบของไหลใดๆ ϕ โดยความน่าจะเป็นเชิงเวลาที่จะพบของไหลใดๆ ϕ คือความน่าจะเป็นที่จะพบเจ็ต ϕ_j หรือพบ กระแสลมขวางบริสุทธ์ ϕ_{cr} ที่จุดใดๆ ดังนั้นความน่าจะเป็นเชิงเวลาที่จะพบของไหลใดๆ ϕ ควร มีค่าเท่ากับ 1 ($\phi = 1$) ซึ่งแสดงถึงความแน่นอนในการพบของไหลใดๆไม่ว่าจะเป็นเจ็ตหรือกระแส ลมขวาง โดยผลการทดลองรูปที่ 6.1ก (B) พบว่าความน่าจะเป็นเชิงเวลาที่จะพบของไหลใดๆ ϕ มีค่าใกล้เคียง 1 ($\phi \approx 1$) อย่างสม่ำเสมอตลอดระนาบตัดขวางการไหล ยกเว้นบริเวณด้านล่างใกล้ กับผนังอุโมงค์ลมในทุกกรณีตั้งแต่ upstream จนถึง downstream แสดงให้เห็นว่าการใส่ อนุภาคติดตามการไหลทั้งในเจ็ตและในกระแสลมขวางในงานวิจัยนี้นั้นมีความคงตัว (steady) และสม่ำเสมอ (uniform) แต่เนื่องจากการสะท้อนของเลเซอร์บริเวณด้านล่างใกล้กับผนังอุโมงค์ ลมส่งผลให้ไม่สามารถเก็บข้อมูลความน่าจะเป็นเชิงเวลาที่จะพบของไหลที่จุดใดๆ ϕ บริเวณ ด้านล่างใกล้กับผนังอุโมงค์ลมได้อย่างถูกต้องแม่นยำ

(C) ความน่าจะเป็นเชิงเวลาที่จะพบกระแสลมขวางบริสุทธ์ที่จุดใดๆ ϕ_{cf}

รูปที่ 6.1n (C) contour surface แสดงความน่าจะเป็นที่จะพบกระแสลมขวางบริสุทธ์ ที่จุดใดๆ ϕ_{cf} ได้ตามหลักการคล้ายคลึงกับสมการที่ 3.6 (C=B-A) พบว่าที่บริเวณกลางเจ็ตความ น่าจะเป็นที่จะพบกระแสลมขวางบริสุทธ์มีค่าต่ำ ($\phi_{cf} \approx 0$) ซึ่งแสดงด้วย contour surface สีน้ำ เงิน เมื่อเริ่มเคลื่อนที่ออกจากกลางเจ็ตไปยังขอบเจ็ต พบว่าความน่าจะเป็นที่จะพบกระแสลมขวา งบริสุทธิ์จะเพิ่มสูงขึ้นอย่างต่อเนื่อง จนมีค่าสูงใกล้เคียง 1 ($\phi_{cf} \approx 1$) ที่บริเวณกระแสลมขวาง บริสุทธิ์ด้านนอก แสดงให้เห็นว่าที่บริเวณกลางเจ็ตเป็นบริเวณที่มีความน่าจะเป็นที่จะพบกระแส ลมขวางบริสุทธิ์ต่ำ ในขณะเดียวกันเป็นบริเวณที่มีความน่าจะเป็นที่จะพบกระแส ลมขวางบริสุทธิ์ต่ำ ในขณะเดียวกันเป็นบริเวณที่มีความน่าจะเป็นที่จะพบเจ็ตสูงเมื่อเริ่มเคลื่อนที่ ออกจากกลางเจ็ตความน่าจะเป็นที่จะพบกระแสลมขวางเพิ่มสูงขึ้นอย่างต่อเนื่อง จนมีค่าสูง ใกล้เคียง 1 ($\phi_{cf} \approx 1$) ที่กระแสลมขวางใดๆ แสดงว่าเมื่อเริ่มเคลื่อนที่ออกจากกลางเจ็ตความ น่าจะเป็นที่จะพบเจ็ตจะลดต่ำลง จนมีค่าเป็น 0 ที่ขอบเจ็ต

6.2 สนามความเร็วเฉลี่ยไร้มิติในระนาบตัดขวางการไหลของเจ็ตในกระแสลมขวาง

รูปที่ 6.1ก. contour surface แสดงสนามของความเร็วเฉลี่ยไร้มิติในแนวระนาบตัดขวาง ของเจ็ตในกระแสลมขวางประกอบด้วย (A) ของเจ็ต $ar{V}_{j,yz}$ / u_{cf} (B) ของสนามการไหลในแนวระนาบ ตัดขวาง $ar{V}_{yz}$ / u_{cf} และ (C) ของกระแสลมขวางบริสุทธิ์ $ar{V}_{cf,yz}$ / u_{cf} (A) สนามของเวกเตอร์ความเร็วของเจ็ตเฉลี่ยไร้มิติในแนวระนาบตัดขวาง $ec{V}_{j,yz}$ / u_{cf}

รูป (A) แสดงสนามของเวกเตอร์ความเร็วของเจ็ตเฉลี่ยไร้มิติในแนวระนาบตัดขวาง $ar{V}_{j,yz}$ / u_{cf} พบว่าความเร็วของเจ็ตเฉลี่ยไร้มิติ $ar{V}_{j,yz}$ / u_{cf} แสดงให้เห็นโครงสร้าง counter rotating vortex pair (CVP) เพียงครึ่งเดียว ซึ่งสามารถอธิบายได้ดังนี้

เมื่อพิจารณาจากบริเวณกลางเจ็ตออกไปยังบริเวณขอบเจ็ต พบว่า $\vec{V}_{j,yz} / u_{cf}$ จะลดต่ำลง อย่างต่อเนื่องเข้าใกล้ 0 จนมีค่าต่ำประมาณ 0 ($\vec{V}_{j,yz} / u_{cf} \approx 0$) ที่ขอบเจ็ตและเป็น 0 ที่ กระแสลมขวางใดๆ ซึ่งบริเวณใกล้ขอบของเจ็ตนี้เป็นบริเวณที่มีความน่าจะเป็นที่จะพบเจ็ตต่ำ ($\phi_j \approx 0$) ดังนั้นแม้ว่าที่บริเวณขอบเจ็ต ค่าเวกเตอร์ความเร็วของเจ็ตแบบขณะใดๆที่เก็บได้อาจมี ค่าสูงหรืออาจมีค่าสูงกว่ากระแสลมขวาง แต่เวกเตอร์ความเร็วของเจ็ตเฉลี่ยตามเวลาไร้มิติ $\vec{V}_{j,yz} / u_{cf}$ ที่บริเวณนี้มีค่าต่ำประมาณ 0 เนื่องจากที่บริเวณนี้มีความน่าจะเป็นที่จะพบเจ็ตต่ำ ($\phi_j \approx 0$)

อย่างไรก็ตามเราจะกล่าวถึงโครงสร้าง CVP อย่างชัดเจนอีกครั้งในหัวข้อที่ 6.5 vorticity ของเจ็ตเฉลี่ยไร้มิติตามแนว streamwise $\omega_{j,x}d/u_{cf}$

(B) สนามของเวกเตอร์ความเร็วของของไหลใดๆเฉลี่ยไร้ มิติในแนวระนาบตัดขวาง $ec{V}_{yz}$ / u_{cf}

รูป (B) แสดงสนามของเวกเตอร์ความเร็วของของไหลใดๆเฉลี่ยไร้มิติในแนวระนาบ ตัดขวาง \bar{V}_{yz} / u_{cf} พบว่าสามารถเห็นสนามความเร็วที่แสดงถึงโครงสร้าง CVP ที่สามารถพบเห็น ได้ในหลายงานวิจัยที่ผ่านมา ในขณะที่ รูป (A) ที่แสดงความเร็วของเจ็ตเฉลี่ยไร้มิติ $\bar{V}_{j,yz} / u_{cf}$ จะเห็นสนามความเร็วของ CVP ดังกล่าวเพียงครึ่งเดียว แสดงว่าสนามความเร็วอีกครึ่งหนึ่งของ CVP นั้นเกิดจากส่วนของกระแสลมขวางบริสุทธิ์ซึ่งจะเห็นส่วนนี้ได้ชัดเจนในรูป (C)

(C) สนามของเวกเตอร์ความเร็วของกระแสลมขวางบริสุทธิ์เฉลี่ยไร้มิติในแนวระนาบ ตัดขวาง $ar{V}_{cf,yz}$ / u_{cf}

รูป (C) แสดงสนามของเวกเตอร์ความเร็วของกระแสลมขวางบริสุทธิ์เฉลี่ยไร้มิติในแนว ระนาบตัดขวาง $ar{V}_{cf,yz}$ / u_{cf} พบว่าสนามความเร็วนี้แสดงถึงโครงสร้างอีกครึ่งหนึ่งของ CVP ที่เกิด จากความเร็วของกระแสลมขวางบริสุทธิ์เท่านั้น นอกจากนี้ รูป (C) ยังแสดงถึงการเคลื่อนที่แบบ หมุนของกระแสลมขวางที่เกิดจากการเหนี่ยวนำโดยโครงสร้าง CVP ของเจ็ต ดังต่อไปนี้

- กระแสลมขวางมีการเคลื่อนที่พุ่งลง (downward motion) จากด้านข้างทั้งสองฝั่ง ของเจ็ตลงสู่ขอบด้านใต้ของเจ็ตโดยการเหนี่ยวนำของโครงสร้าง CVP ของเจ็ต
- ต่อมากระแสลมขวางจะเคลื่อนที่พุ่งเข้าและพุ่งขึ้น (inward-and-upturn motion)
 เข้าสู่ทางเข้ารูประฆังคว่ำ (bell-shaped inlet) ของช่องการไหลในแนวดิ่ง (ซึ่งจะ กล่าวต่อไป)

เมื่อกระแสลมขวางถูกเหนี่ยวนำให้พุ่งขึ้นเข้าสู่ซ่องการไหลในแนวดิ่งแล้วจะถูกเหนี่ยวนำ เข้าผสมกับเจ็ตที่บริเวณระหว่างเส้น contour lines ของความน่าจะเป็นที่จะพบเจ็ตระหว่าง $\phi_j = 0.01 - 0.75$ โดยเฉพาะอย่างยิ่งในบริเวณซ่องการไหลในแนวดิ่งที่ระหว่างเส้น contour lines $0.25 < \phi_j < 0.75$ จะมีการเหนี่ยวนำการผสมสูงกว่าบริเวณอื่น เนื่องจากมีการ เปลี่ยนแปลงของ ϕ_i ต่อระยะทาง ($\nabla \phi_i$) มาก

6.2.1 Converging-Diverging vertical channel

รูป (A) (ดูรูป (B) ประกอบ) แสดงให้เห็นว่าที่บริเวณกลางเจ็ต ระหว่างคู่ของโครงสร้าง CVP มีการไหลของเจ็ตในทิศพุ่งขึ้นแนวดิ่งด้วยความเร็วสูง มีลักษณะเป็นช่อง คอดเข้าแล้วบาน ออก วางตัวในแนวดิ่ง เราจะเรียกบริเวณนี้ว่าช่องการไหลในแนวดิ่ง Converging-Diverging (C-D) vertical channel of high upward flow หรือ Vertical channel โดยความเร็วของเจ็ต $ec{V}_{j,yz}$ / u_{cf} จะไหลเข้า Vertical channel ผ่านทางเข้ารูประฆังคว่ำ หรือ Bell-shaped inlet จากด้านใต้ของเจ็ตซึ่งเป็นบริเวณที่มีความน่าจะเป็นที่จะพบเจ็ต ϕ_i ต่ำหรือมีความน่าจะเป็นที่จะ พบกระแสลมขวาง ϕ_{cf} สูง เข้าสู่บริเวณคอคอด หรือ throat ของ C-D vertical channel ที่ กลางเจ็ตซึ่งเป็นบริเวณที่มีความน่าจะเป็นที่จะพบเจ็ต ϕ_i สูงใกล้เคียง 1 หรือมีความน่าจะเป็นที่ ้จะพบกระแสลมขวาง ϕ_{c} ต่ำประมาณ 0 นอกจากนี้ยังพบว่า แม้ว่าที่บริเวณทางเข้าของ bellshaped inlet ซึ่งอยู่บริเวณด้านใต้ของเจ็ตระหว่างเส้น contour lines ของความน่าจะเป็นที่จะ พบเจ็ตระหว่าง $\phi_j = 0.01$ ถึง $\phi_j \approx 0.5$ (ซึ่งเป็นเส้นที่ไม่ได้แสดงไว้) จะมีค่า $\vec{V}_{j,yz}$ / u_{cf} ต่ำ แต่ เมื่อพิจารณาขึ้นไปตามแนวของ vertical channel แล้วจะพบว่า $ec{V}_{j,yz}$ / u_{cf} มีค่าสูงขึ้นและพุ่ง ขึ้นตั้งฉากกับเส้น contour lines ของ ϕ_j ซึ่งมีค่า ϕ_j คงที่ นอกจากนี้ รูป (C) ยังพบว่าบริเวณ ทางเข้าของ bell-shaped inlet ที่ส่วน converging ของ vertical channel ความเร็วของ กระแสลมขวางบริสุทธิ์ $ar{V}_{d,yz}$ / $u_{d'}$ มีลักษณะพุ่งขึ้นตั้งฉากกับเส้น contour lines ของ ϕ_j ซึ่งมี ค่า ϕ_j คงที่ เข้าสู่บริเวณที่ ϕ_j สูงตามแนวของ vertical channel เช่นเดียวกับ $ec{V}_{j,yz}$ / u_{cf}

บริเวณช่องการไหลในแนวดิ่ง vertical channel ที่มีการไหลของเจ็ตในทิศพุ่งขึ้นแนวดิ่ง ด้วยความเร็วสูงนี้ จะมีบทบาทสำคัญต่อกลไกการเหนี่ยวนำการผสมของเจ็ตในกระแสลมขวางซึ่ง จะกล่าวถึงในรายละเอียดต่อไปในหัวข้อที่ 6.8

6.2.2 เจ็ตเหนี่ยวนำให้กระแสลมขวางมีการเคลื่อนที่แบบหมุนวน

เมื่อพิจารณารูป (A) ที่แสดงความเร็วของเจ็ตเฉลี่ยไร้มิติ $V_{j,yz} / u_{cf}$ เปรียบเทียบกับรูป (B) ที่แสดงความเร็วของของไหลใดๆเฉลี่ยไร้มิติ V_{yz} / u_{cf} พบว่าเนื่องจากค่าความเร็วของของ ไหลใดๆเฉลี่ยไร้มิติ V_{yz} / u_{cf} เป็นความเร็วของของไหลทั้งหมดคือทั้งของส่วนผสมของเจ็ต (jetfluid mixture) และของกระ แสลมขวางบริสุทธิ์ในระ นาบตัดขวาง ดังนั้นค่าความเร็วเฉลี่ยไร้มิติ ในระนาบตัดขวางที่บริเวณขอบโดยรอบของเจ็ตและบริเวณใกล้เคียงในรูป (B) จะสูงกว่า รูป (A)

นอกจากนี้ในรูป (B) สามารถพบเห็นลักษณะการเคลื่อนที่แบบหมุนวน (circular and vortical motion) ที่เกิดขึ้นบริเวณรอบข้างของโครงสร้างคู่หมุนของ CVP ซึ่งเป็นบริเวณที่มี ความน่าจะเป็นที่จะพบเจ็ต ϕ_j ต่ำหรือมีความน่าจะเป็นที่จะพบกระแสลมขวาง ϕ_{cf} สูง โดยเฉพาะอย่างยิ่งเมื่อพิจารณารูป (C) ซึ่งแสดงความเร็วของกระแสลมขวางบริสุทธิ์ $\overline{V}_{cf,yz} / u_{cf}$ จะเห็นว่าที่บริเวณนี้จะมีการเคลื่อนที่แบบหมุนวนของกระแสลมขวางบริสุทธิ์ $\overline{V}_{cf,yz} / u_{cf}$ จะเห็นว่าที่บริเวณนี้จะมีการเคลื่อนที่แบบหมุนวนของกระแสลมขวางบริสุทธิ์ กิดขึ้นที่ขอบ ด้านข้างทั้งสองฝั่งและด้านใต้ของเจ็ตอย่างชัดเจนโดย $\overline{V}_{cf,yz} / u_{cf}$ จะมีทิศพุ่งลง (downward) ในปริมาณที่มากกว่าเมื่อเปรียบเทียบกับรูป (A) ต่อมาเมื่อ $\overline{V}_{cf,yz} / u_{cf}$ พุ่งลงจากด้านข้างทั้งสอง ฝั่งของเจ็ต (downward) สู่ขอบด้านใต้ของเจ็ตแล้วจะพุ่งเข้า (inward) และพุ่งขึ้น (upturn) เข้า สู่ทางเข้ารูประฆังคว่ำ (bell-shaped inlet) ของช่องการไหลในแนวดิ่ง (vertical channel) ระหว่างเส้น contour lines ของความน่าจะเป็นที่จะพบเจ็ตระหว่าง $\phi_j = 0.01$ ถึง $\phi_j \approx 0.5$ ด้วยความเร็วสูงกว่าเมื่อเปรียบเทียบกับรูป (A)

ดังนั้นสามารถสรุปได้ว่ากระแสลมขวางที่อยู่บริเวณรอบข้างของเจ็ตถูกเหนี่ยวนำให้มีการ เคลื่อนที่แบบหมุนวน คือ downward- inward-and-upturn โดยเจ็ต ยิ่งไปกว่านั้นยังพบว่า โครงสร้าง CVP ของเจ็ตจะเหนี่ยวนำการเคลื่อนที่แบบหมุนวนของกระแสลมขวางบริเวณครึ่งล่าง ของเจ็ตได้ดีกว่าบริเวณครึ่งบนของเจ็ตโดยพิจารณาจากความเร็วของกระแสลมขวางบริสุทธิ์ $\bar{V}_{cf,yz}$ / u_{cf} ที่มีค่าสูงกว่าที่บริเวณครึ่งล่างของเจ็ตในรูป (C)

6.2.3 บริเวณที่มีการเหนี่ยวนำการผสมสูง

รูป (C) ประกอบกับรูป (A) แสดงให้เห็นว่าเมื่อกระแสลมขวางบริสุทธิ์ถูกเหนี่ยวนำให้มี การเคลื่อนที่แบบหมุนวน พุ่งลง-พุ่งเข้า-และ-พุ่งขึ้น ประมาณตั้งฉากกับเส้นความน่าจะเป็นที่จะ พบเจ็ต ϕ_j คงที่ เข้าสู่ตัวเจ็ตผ่านช่องการไหลในแนวดิ่ง Converging-Diverging (C-D) vertical channel ที่ด้านล่าง จากบริเวณที่มีความน่าจะเป็นที่จะพบกระแสลมขวางบริสุทธิ์ ϕ_{cf} สูงแล้ว จะเริ่มไหลจากส่วน Converging ของช่องการไหลในแนวดิ่งเข้าไปถึงส่วน Diverging ของช่อง การไหลในแนวดิ่งที่กลางเจ็ต โดยจะพบว่าในส่วน converging นี้ ความน่าจะเป็นที่จะพบกระแส ลมขวางบริสุทธิ์ ϕ_{cf} จะลดลงอย่างต่อเนื่อง ในขณะที่ความน่าจะเป็นที่จะพบเจ็ต ϕ_j จะเพิ่มขึ้น อย่างต่อเนื่อง โดยเมื่อพิจารณาที่ระหว่างเส้นความน่าจะเป็นที่จะพบเจ็ต ϕ_j คงที่ ประมาณ $0.25 < \phi_j < 0.75$ ของส่วน Converging นี้ จะพบว่าเป็นบริเวณที่มีการเปลี่ยนแปลงของ ϕ_j ต่อระยะทาง ($\nabla \phi_j$) สูง แสดงว่าเกิดการเหนี่ยวนำการผสมสูงที่บริเวณนี้ตั้งแต่ในส่วน Converging ของช่องการไหลในแนวดิ่งที่กลางเจ็ตตรงกับบริเวณนี้ ทำให้เมื่อ ของไหลไหลไปถึงบริเวณ throat ของช่องการไหลในแนวดิ่งที่กลางเจ็ตตรงกับบริเวณที่มีความ น่าจะเป็นที่จะพบเจ็ต ϕ_j สูง ($\phi_j \approx 0.95 - 0.99$) ของไหลจะกลายเป็นส่วนผสมของเจ็ต (jetfluid mixture) จนเกือบหมดแล้ว

เพื่อที่จะระบุบริเวณที่เกิดการเหนี่ยวนำการผสมสูงในระนาบตัดขวางของเจ็ตในกระแส ลมขวาง ในงานวิจัยนี้จึงคำนวณปริมาณ $(V_{cf,yz} / u_{cf}) \cdot (d \nabla \phi_j)$ ซึ่งแสดงถึงความเร็วของกระแส ลมขวางบริสุทธิ์ที่ไหลไปในทิศทางเดียวกับทิศทางการลดลงของความน่าจะเป็นที่จะพบกระแสลม ขวางบริสุทธ์ $((\bar{V}_{cf} / u_{cf}) \cdot (d \nabla \phi_{cf}) < 0)$ หรือทิศทางการเพิ่มขึ้นของความน่าจะเป็นที่จะพบ เจ็ต $((\bar{V}_{cf} / u_{cf}) \cdot (d \nabla \phi_j) > 0)$ ผ่านเส้นความน่าจะเป็นที่จะพบเจ็ต ϕ_j คงที่ จะแสดงในรูปที่ 6.4 พบว่ามี $(\bar{V}_{cf,yz} / u_{cf}) \cdot (d \nabla \phi_j)$ สูงที่ด้านล่างระหว่างเส้นความน่าจะเป็นที่จะพบเจ็ต ϕ_j คงที่ ประมาณ $0.25 < \phi_j < 0.75$ โดยจะมี local peaks 3 บริเวณเรียงกันที่ด้านล่างของเจ็ต โดย local peak ที่อยู่ตรงกลางจะมีค่าสูงสุด แสดงว่าเป็นบริเวณที่เกิดการเหนี่ยวนำการผสม สูงสุด สอดคล้องกับบริเวณที่มี $\nabla \phi_j$ สูง ในส่วน Converging ของช่องการไหลในแนวดิ่ง

เนื่องจากการใช้วิธี SPIV ควบคู่กับเทคนิคการใส่อนุภาคติดตามการไหล 2 แบบ คือ 1) เทคนิคการใส่อนุภาคติดตามการไหลเฉพาะในเจ็ตเท่านั้น ไม่ใส่ในกระแสลมขวาง ร่วมกับ 2) เทคนิค การใส่อนุภาคติดตามการไหลทั้งในเจ็ตและในกระแสลมขวาง ซึ่งได้กล่าวถึงไปแล้วในแสดงผลการ ทดลองรูป (A)-(C) ทำให้สามารถสรุปผลการทดลองที่สำคัญได้ดังต่อไปนี้

1. Contributions: สนามความเร็วของเจ็ตเฉลี่ยไร้มิติในแนวระนาบตัดขวาง $\vec{V}_{j,yz} / u_{cf}$ และสนามความเร็วเฉลี่ยไร้มิติของกระแสลมขวางบริสุทธิ์ในแนวระนาบตัดขวาง $\vec{V}_{cf,yz} / u_{cf}$ ประกอบกันเป็นสนามความเร็วที่แสดงถึงโครงสร้าง CVP ในสนามความเร็ว ของของไหลใดๆเฉลี่ยไร้มิติในแนวระนาบตัดขวาง \vec{V}_{yz} / u_{cf} (B=A+C)

- ปฏิสัมพันธ์ระหว่างโครงสร้างของเจ็ตและกระแสลมขวาง (Jet-and-Crossflow interactions): โครงสร้าง CVP ของเจ็ตเหนี่ยวนำให้กระแสลมขวางมีการเคลื่อนที่ แบบหมุนวน พุ่งลง-พุ่งเข้า-และ-พุ่งขึ้น (downward- inward-and-upturn) จากขอบ เจ็ตเข้าสู่ตัวเจ็ตที่ด้านใต้ (รูป (C))
- 3. การเหนี่ยวนำการผสม (Entrainment): กระแสลมขวางบริสุทธิ์ถูกเหนี่ยวนำโดยเจ็ต เข้าไปในส่วนคอดเข้า converging ของช่องการไหลในแนวดิ่ง (vertical channel) ที่ อยู่ระหว่างเส้น contour lines ตั้งแต่ ϕ_j ต่ำถึง $\phi_j < 0.75 - 0.95$ จนกระทั่งเข้าไปถึง บริเวณ throat ของ vertical channel ที่อยู่ระหว่างเส้น contour lines ของ $\phi_j \approx 0.95 - 0.99$ แสดงว่าที่บริเวณ throat ของ vertical channel กระแสลมขวาง จะถูกเหนี่ยวนำและผสมเข้ากับเจ็ตจนกลายเป็นส่วนผสมของเจ็ต (jet-fluid mixture) จนเกือบหมดแล้ว สรุปได้ว่าส่วน converging ของ vertical channel มีการเหนี่ยวนำ การผสมสูงและจะผสมเกือบเสร็จสิ้นแล้วที่บริเวณนี้ เนื่องจากมีการเปลี่ยนแปลงของ ϕ_j ต่อระยะทาง ($\nabla \phi_j$)ที่ระหว่างเส้น contour lines $0.25 < \phi_j < 0.75$ สูง และ สอดคล้องกับบริเวณที่มี ($\bar{V}_{d,yz} / u_{cf}$) $\cdot \nabla \phi_j$ สูง แสดงว่ามีอัตราการไหลของกระแสลม ขวางบริสุทธิ์เข้าสู่ตัวเจ็ตผ่านเส้นความน่าจะเป็นที่จะพบเจ็ต ϕ_j คงที่สูงที่บริเวณนี้อีก ด้วย

6.3 ความเร็วเฉลี่ยไร้มิติตามแนวแกน streamwise

รูปที่ 6.1ข contour surface แสดงการพัฒนาตัวของการกระจายตัวของความเร็วเฉลี่ยไร้ มิติตามแนวแกน streamwise ประกอบไปด้วย (A) ของเจ็ต $V_{j,x} / u_{cf}$ (B) ของของไหลใดๆ V_x / u_{cf} และ (C) ของกระแสลมขวาง $V_{cf,x} / u_{cf}$

(A) ความเร็วของเจ็ตเฉลี่ยไร้มิติตามแนวแกน streamwise $V_{i,x}/u_{cf}$

รูป (A) แสดงความเร็วของเจ็ตเฉลี่ยไร้มิติตามแนวแกน streamwise $V_{j,x} / u_{cf}$ จะพบ โครงสร้างรูปไต (Kidney-shaped structure) ที่ $V_{j,x} / u_{cf}$ มีค่าสูงและบริเวณอ่าว (Gulf region) ที่ $V_{j,x} / u_{cf}$ มีค่าต่ำ โครงสร้างรูปไต (Kidney-shaped structure) ของบริเวณที่ $V_{j,x} / u_{cf}$ สูงและบริเวณ อ่าว (Gulf region) ที่มี $V_{j,x} / u_{cf}$ ต่ำ

รูป (A) แสดงให้เห็นว่าบริเวณที่ความเร็วของเจ็ตเฉลี่ยไร้มิติตามแนวแกน streamwise $V_{j,x}/u_{cf}$ มีค่าสูงนั้นมีรูปร่างคล้ายกับรูปไต (Kidney-shaped structure) หรือรูปตัวอักษร U กลับหัว (Inverse U shaped) ในขณะที่บริเวณที่ความเร็วของเจ็ตเฉลี่ยไร้มิติตามแนวแกน streamwise $V_{j,x}/u_{cf}$ มีค่าต่ำอยู่ด้านใต้ของโครงสร้างรูปไตมีลักษณะเป็นเหมือนอ่าว (Gulf region) ปากอ่าวเปิดสู่ด้านใต้ของเจ็ตและพื้น วางตัวในแนวดิ่ง transverse และถูกโอบล้อมทั้ง ด้านบนและด้านข้างด้วยแขนทั้งสองข้างของโครงสร้างรูปไต โดยโครงสร้างรูปไตและบริเวณอ่าว จะเชื่อมต่อกันด้วยขอบชายฝั่งของอ่าวที่อยู่ใต้โครงสร้างรูปไต เนื่องจากทั้งสองโครงสร้างนี้มี บทบาทสำคัญต่อกลไกการเหนี่ยวนำการผสมของเจ็ตในกระแสลมขวาง เราจึงจะนิยามโครงสร้าง อย่างชัดเจนในหัวข้อนี้เพื่อให้สามารถอ้างอิงถึงได้ในภายหลัง

- บริเวณที่ความเร็วของเจ็ตเฉลี่ยไร้มิติตามแนวแกน streamwise $V_{j,x}/u_{cf}$ มีค่าสูง นั้นมีรูปร่างคล้ายกับรูปไต (Kidney-shaped structure) หรือรูปตัวอักษร U กลับ หัว (Inverse U shaped) แม้ว่าในหลายงานวิจัยที่ผ่านมา "โครงสร้างรูปไต" หรือ "Kidney-shaped structure" เคยถูกใช้ในการอธิบายรูปร่างของปริมาณต่างๆที่มี ลักษณะคล้ายรูปไต ตัวอย่างเช่น passive scalar concentration หรือ รูปร่างของ ความเร็วอื่น ๆ อย่างไรก็ตามในงานวิจัยนี้จะนิยาม "โครงสร้างรูปไต" หรือ "Kidney-shaped structure" ตัวย่อ K-S อย่างชัดเจนว่าเป็นบริเวณที่ $V_{j,x}/u_{cf}$ มีค่าสูง นอกจากนี้พบว่าโครงสร้างรูปไต จะวางตัวอยู่ในแนวเส้น contour lines ระหว่าง $0.75 < \phi_j < 0.99$
- บริเวณที่ความเร็วของเจ็ตเฉลี่ยไร้มิติตามแนวแกน streamwise V_{j,x} / u_{cf} มีค่าต่ำ นั้นมีลักษณะเป็นเหมือนอ่าว (Gulf region) โดยในงานวิจัยนี้จะนิยาม "โครงสร้าง รูปอ่าว" หรือ "Gulf region" ตัวย่อ G-R อย่างชัดเจนว่าเป็นบริเวณที่ V_{j,x} / u_{cf} มี ค่าต่ำ

(B) ความเร็วของของไหลใดๆเฉลี่ยไร้มิติตามแนวแกน streamwise $V_{_x}/u_{_{cf}}$

รูป (B) แสดงความเร็วของของไหลใดๆเฉลี่ยไร้มิติตามแนวแกน streamwise V_x / u_{cf} พบว่าที่บริเวณโครงสร้างรูปอ่าว G-R ยังคงมีความเร็วของของไหลใดๆเฉลี่ยไร้มิติตามแนวแกน streamwise V_x / u_{cf} ต่ำอยู่ จึงสรุปได้ว่าที่บริเวณอ่าวเป็นบริเวณที่มีค่าความเร็วเฉลี่ยไร้มิติตาม แนว streamwise ต่ำโดยรวม
(C) ความเร็วของกระแสลมขวางเฉลี่ยไร้มิติตามแนวแกน streamwise $V_{cf,x}/u_{cf}$

รูป (C) (ดูรูป (B) ประกอบ) แสดงความเร็วของกระแสลมขวางเฉลี่ยไร้มิติตามแนวแกน streamwise $V_{cf,x} / u_{cf}$ พบว่าที่บริเวณเหนือโครงสร้างรูปไต ที่มีความน่าจะเป็นที่จะพบเจ็ต ϕ_j ต่ำ ($\phi_j < 0.25$) หรือมีความน่าจะเป็นที่จะพบกระแสลมขวาง ϕ_{cf} สูงจะมีค่าความเร็วของ กระแสลมขวางบริสุทธิ์เฉลี่ยตามแนว streamwise ต่ำกว่าความเร็วของกระแสลมขวาง u_{cf} ($V_{cf,x} / u_{cf} < 1$) ซึ่งชี้แนะได้ว่ากระแสลมขวางจะถูกลดความเร็วลงเมื่อปะทะกับเจ็ตที่บริเวณ ด้านหน้าของเจ็ต (windward region)

6.4 ความเร็วเฉลี่ยไร้มิติตามแนวแกน transverse

รูปที่ 6.1ค contour surface แสดงการพัฒนาตัวของการกระจายตัวของความเร็วเฉลี่ยไร้ มิติตามแนวแกน transverse ประกอบไปด้วย (A) ของเจ็ต $V_{j,y} / u_{cf}$ (B) ของของไหลใดๆ V_y / u_{cf} และ (C) ของกระแสลมขวาง $V_{cf,y} / u_{cf}$

(A) ความเร็วของเจ็ตเฉลี่ยไร้มิติตามแนวแกน transverse $V_{j,v}/u_{cf}$

รูป (A) แสดงความเร็วของเจ็ตเฉลี่ยไร้มิติตามแนวแกน transverse $V_{j,y}/u_{cf}$ พบว่ามี โครงสร้างของความเร็วของเจ็ตเฉลี่ยไร้มิติตามแนวแกน transverse $V_{j,y}/u_{cf}$ 2 บริเวณ คือ 1) บริเวณที่มีค่า $V_{j,y}/u_{cf}$ เป็นบวกที่กลางเจ็ต มี local peak ของค่าบวก 2 peaks วางตัวเรียงกัน ในแนวดิ่ง (transverse) โดย positive local peak บริเวณบนจะตรงกับโครงสร้างรูปไต ในรูปที่ 6.1ข (A) ในขณะที่ positive local peak บริเวณล่างจะประมาณได้ว่าตรงกับส่วนคอดเข้า converging ของช่องการไหลในแนวดิ่ง (vertical channel) และตรงกับกึ่งกลางของสนาม ความเร็วของโครงสร้าง CVP จะเห็นได้ชัดเจนในรูป (B) และ 2) บริเวณที่ $V_{j,y}/u_{cf}$ มีค่าเป็นอบ ขนาดเล็ก 2 บริเวณ วางตัวอยู่ที่ทั้งสองข้างของบริเวณที่ $V_{j,y}/u_{cf}$ มีค่าเป็นบวกและมี local peak ของค่าลบ 2 peaks อยู่ในตำแหน่งระดับเดียวกันกับ positive local peak บริเวณล่าง

(B) ความเร็วของของไหลใดๆเฉลี่ยไร้มิติตามแนวแกน transverse V_y / u_{cf} และ

(C) ความเร็วของกระแสลมขวางเฉลี่ยไร้มิติตามแนวแกน transverse $V_{cf,y}$ / u_{cf}

รูป (B) และ (C) แสดงความเร็วของของไหลใดๆเฉลี่ยไร้มิติตามแนวแกน transverse V_y / u_{cf} และความเร็วของกระแสลมขวางเฉลี่ยไร้มิติตามแนวแกน transverse $V_{cf,y}$ / u_{cf} ผล

การทดลองแสดงถึงกระแสลมลมขวางถูกเหนี่ยวนำโดยโครงสร้าง CVP ของเจ็ตให้มีความเร็วใน แนว transverse พุ่งลง (ติดลบ) ที่บริเวณด้านข้างของเจ็ต โดยจะเห็นได้ชัดเจนในรูป (C)

6.5 ความเร็วเฉลี่ยไร้มิติตามแนวแกน spanwise

รูปที่ 6.1ง. contour surface แสดงการพัฒนาตัวของการกระจายตัวของความเร็วเฉลี่ยไร้ มิติตามแนวแกน spanwise ประกอบไปด้วย (A) ของเจ็ต $V_{j,z} / u_{cf}$ (B) ของของไหลใดๆ V_z / u_{cf} และ (C) ของกระแสลมขวาง $V_{cf,z} / u_{cf}$

(A) ความเร็วของเจ็ตเฉลี่ยไร้มิติตามแนวแกน spanwise $V_{_{j,z}}$ / $u_{_{cf}}$

รูป (A) แสดงความเร็วของเจ็ตเฉลี่ยไร้มิติตามแนวแกน spanwise $V_{j,z}/u_{cf}$ พบ โครงสร้างความเร็วของเจ็ตเฉลี่ยไร้มิติตามแนวแกน spanwise $V_{j,z}/u_{cf}$ 2 คู่ คู่ซ้ายและคู่ขวา แต่ละคู่จะประกอบไปด้วย lobe 2 lobes ที่มีเครื่องหมายและขนาดที่ต่างกัน โดยที่ lobe บนจะ มีขนาดใหญ่กว่า lobe ล่าง สำหรับเครื่องหมายของแต่ละ lobe จะสอดคล้องกับทิศทางการหมุน วนของโครงสร้าง CVP ของเจ็ต คือจะมีทิศทางพุ่งออกจากเจ็ต (ระนาบสมมาตร) ด้านบนแล้วพุ่ง เข้าเจ็ตที่ด้านล่าง โดยจากเครื่องหมายที่แตกต่างกันนี้ทำให้เกิดโครงสร้างอานม้า (Saddle point) ที่กลางเจ็ต หรือ จุดที่ lobe ทั้ง 4 บรรจบกัน

(B) ความเร็วของของไหลใดๆเฉลี่ยไร้มิติตามแนวแกน spanwise $V_z \,/\, u_{cf}$ และ (C) ความเร็วของกระแสลมขวางเฉลี่ยไร้มิติตามแนวแกน spanwise $V_{cf,z} \,/\, u_{cf}$

รูป (B) และ (C) แสดงความเร็วของของไหลใดๆเฉลี่ยไร้มิติตามแนวแกน spanwise V_z / u_{cf} และความเร็วของกระแสลมขวางเฉลี่ยไร้มิติตามแนวแกน transverse $V_{cf,z} / u_{cf}$ ผล การทดลองแสดงถึงการที่กระแสลมลมขวางถูกเหนี่ยวนำโดยโครงสร้าง CVP ของเจ็ตให้มี ความเร็วในแนว spanwise ตามทิศทางการหมุนของ CVP โดยจะเห็นได้ชัดเจนในรูป (C)

6.6 vorticity เฉลี่ยไร้มิติตามแนว streamwise

รูปที่ 6.1จ. contour surface แสดงการพัฒนาตัวของการกระจายตัวของ vorticity เฉลี่ย ไร้มิติตามแนวแกน streamwise ประกอบไปด้วย (A) ของเจ็ต $\omega_{j,x}d/u_{cf}$ (B) ของของไหลใดๆใน แนวระนาบตัดขวาง $\omega_x d/u_{cf}$ และ (C) ของกระแสลมขวาง $\omega_{cf,x}d/u_{cf}$

(A) vorticity ของเจ็ตเฉลี่ยไร้้มิติตามแนวแกน streamwise $\omega_{j,x}d/u_{cf}$

รูป (A) แสดง vorticity ของเจ็ตเฉลี่ย่ไร้มิติตามแนวแกน streamwise $\omega_{j,x}d/u_{cf}$ พบ โครงสร้าง counter rotating vortex pairs 3 คู่ ที่แตกต่างกันทั้งขนาด รูปร่างและเครื่องหมาย ดังนี้ 1) โครงสร้างคู่หลักหรือคู่ที่ 1 ที่เป็นโครงสร้างที่เห็นเป็นหลักของ vorticity ของเจ็ตเฉลี่ย่ไร้ มิติตามแนวแกน streamwise $\omega_{j,x}d/u_{cf}$ จะเรียกว่าเป็นโครงสร้าง CVP ของเจ็ต (Jet-CVP) ซึ่งมีขนาดใหญ่และมีกำลังที่สุด รูปร่างคล้ายจุลภาคกลับหัว (inverse comma) วางตัวในแนวดิ่ง transverse บริเวณกลางเจ็ต และมีค่าสูงสุดของ $\omega_{j,x}d/u_{cf}$ (magnitude of normalized streamwise vorticity) อยู่ที่บริเวณหัวของ commas ทั้งสอง ต่อมาเมื่อพิจารณาโครงสร้าง vortex คู่ที่ 2) และคู่ที่ 3) พบว่ามีขนาดและรูปร่างเล็กกว่า CVP ของเจ็ต โดยคู่ที่สองจะมีขนาด ใหญ่กว่าคู่ที่สาม วางตัวอยู่ด้านใต้และมีเครื่องหมายตรงข้ามกับเครื่องหมายของ CVP ของเจ็ต ในขณะที่ vortex คู่ที่สาม ที่มีขนาดเล็กที่สุดนั้น วางตัวอยู่ในช่องบริเวณเหนือหัวของรูปร่าง commas ของ CVP ของเจ็ต โดยสามารถศึกษาเพิ่มเติมได้จากงานของ Bunyajitradulya (2015) อย่างไรก็ตามเราจะพบโครงสร้าง vortex คู่ที่สามเฉพาะที่บริเวณใกล้ปากทางออกของ เจ็ตมาก หรือ x/rd = 0.5 ของกรณี r = 4 เท่านั้น เช่นเดียวกันกับงานของ Wongthongsiri (2015) ต่อมาเมื่อเจ็ตพัฒนาไปตาม downstream พบว่าโครงสร้าง CVP ของเจ็ตยังคงอยู่

(B) vorticity ของของไหลใดๆเฉลี่ยไร้มิติตามแนวแกน streamwise $\omega_{x}d$ / u_{cf} และ

(C) vorticity ของกระแสลมขวางเฉลี่ยไร้มิติตามแนวแกน streamwise $\omega_{cf,x}d/u_{cf}$

รูป (B) และ (C) แสดง vorticity ของของไหลใดๆเฉลี่ยไร้มิติตามแนวแกน streamwise $\omega_x d/u_{cf}$ และ vorticity ของกระแสลมขวางเฉลี่ยไร้มิติตามแนวแกน streamwise $\omega_{cf,x} d/u_{cf}$ พบโครงสร้าง vortex ของกระแสลมขวาง 2 คู่ ที่บริเวณใต้โครงสร้าง CVP ของเจ็ต ดังนี้ 1) โครงสร้าง vortex ของกระแสลมขวางคู่แรกจะมีเครื่องหมายเหมือนกันกับ CVP ของเจ็ตอยู่ที่ บริเวณเส้น contour lines $0.25 < \phi < 0.75$ ซึ่งชี้แนะได้ว่ามาจากโครงสร้าง Wake vortices ของกระแสลมขวาง เนื่องจากมีเครื่องหมายสอดคล้องกัน และจะวางตัวอยู่บน 2) โครงสร้าง vortex ของกระแสลมขวางคู่ที่สอง ซึ่งมีขนาดเล็กกว่าและมีเครื่องหมายตรงข้ามอยู่ที่บริเวณเส้น contour lines $0.01 < \phi < 0.25$ ซึ่งชี้แนะได้ว่ามาจากโครงสร้าง Horseshoe vortices ของ กระแสลมขวาง เนื่องจากมีเครื่องหมายสอดคล้องกัน

6.7 ความสัมพันธ์ของโครงสร้างของปริมาณต่างๆของเจ็ตในกระแสลมขวาง

รูปที่ 6.2 แสดงการกระจายตัวของปริมาณไร้มิติต่างๆ กรณี r = 4 ที่ x/rd = 0.75 เพื่อให้ สามารถเห็นความสัมพันธ์ของโครงสร้างของปริมาณต่างๆของเจ็ตในกระแสลมขวางได้ง่ายขึ้น โดย ความสัมพันธ์ของโครงสร้าง CVP ของเจ็ต กับความน่าจะเป็นที่จะพบของไหลและความเร็วของเจ็ตใน กระแสลมขวาง มีดังนี้

- พบว่าบริเวณที่มีความน่าจะเป็นที่จะพบเจ็ต *φ_j* สูงในรูป a จะอยู่ตรงกับบริเวณกึ่งกลาง โครงสร้างของคู่ CVP ของเจ็ต (Jet-CVP) ในรูป e เหนือบริเวณหัวของรูปจุลภาค เล็กน้อย
- พบว่าโครงสร้างรูปไต (Kidney-shaped structure) ในรูป b จะวางตัวอยู่บริเวณส่วน หางรูปร่างจุลภาคของโครงสร้าง CVP ของเจ็ตในรูป e ระหว่างเส้น contour lines 0.75 < \$\phi_j < 0.95 - 0.99\$ เป็นเหมือนส่วนต่อเชื่อมหางของรูปร่างจุลภาคของ CVP เข้า ด้วยกัน
- 3. พบว่าโครงสร้างอานม้า (Saddle point) ของความเร็วเฉลี่ยไร้มิติตามแนวแกน spanwise V_z / u_{cf} ในรูป d อยู่บริเวณกึ่งกลางของโครงสร้าง CVP ของเจ็ตในรูป e ที่ มีความน่าจะเป็นที่จะพบเจ็ต ϕ_j สูงในรูป a (ตามข้อ 1)

นอกจากนี้ความสัมพันธ์ของโครงสร้าง CVP ของเจ็ต กับสนามความเร็วเฉลี่ยไร้มิติและ ความเร็วของเจ็ตในกระแสลมขวาง ยังแสดงว่าโครงสร้าง CVP ของเจ็ตเป็นตัวเหนี่ยวนำและส่งเสริม ช่องการไหลในแนวดิ่ง (vertical channel) ซึ่งเป็นบริเวณที่มีของไหลพุ่งขึ้นเข้าสู่ใจกลางเจ็ตปริมาณ มาก ดังนี้

- 4. พบว่า positive local peak บริเวณล่างของความเร็วของเจ็ตเฉลี่ยไร้มิติตามแนวแกน transverse $V_{j,y}/u_{cf}$ ในรูป c อยู่ตรงกับช่องการไหลในแนวดิ่ง ซึ่งช่องการไหลใน แนวดิ่งนี้วางตัวอยู่ที่กึ่งกลางของโครงสร้างของคู่ CVP ของเจ็ตในรูป e นอกจากนี้ยัง พบว่า negative local peaks ทั้งสองของ $V_{j,y}/u_{cf}$ วางตัวอยู่ที่ด้านข้างทั้งสองของ CVP โดยจะเห็นว่า positive local peak บริเวณล่าง, vertical channel และ negative local peaks ทั้งสองวางตัวเรียงกันตามแนว spanwise และที่สำคัญคือมีทิศทาง สอดคล้องกับการหมุนของ CVP อีกด้วย
- 5. ต่อมาพิจารณารูปที่ 6.1ค (A) และ 6.1จ (A) เมื่อเจ็ตพัฒนาจาก upstream ไป downstream พบว่า CVP ของเจ็ต, positive local peak บริเวณล่างของ $V_{j,y} / u_{cf}$ และช่องการไหลในแนวดิ่งยังคงอยู่ ในขณะที่ positive local peak บริเวณบนของ $V_{j,y} / u_{cf}$ ที่อยู่ตรงกับโครงสร้างรูปไตจะค่อยๆสลายตัวไป

จากหลักฐานทั้งหมดนี้ชี้แนะว่าช่องการไหลในแนวดิ่ง (vertical channel) และ positive local peak บริเวณล่างของความเร็วของเจ็ตเฉลี่ยไร้มิติตามแนวแกน transverse $V_{j,y}/u_{cf}$ ที่มีทิศพุ่งขึ้นแนวดิ่งด้วยความเร็วสูงถูกเหนี่ยวนำให้เกิดขึ้นและ ขับเคลื่อนให้คงอยู่ไปได้ตลอดตามทิศทางการไหลด้วยโครงสร้าง CVP ของเจ็ต ในทาง ตรงกันข้าม positive local peak บริเวณบนที่อยู่ตรงกับโครงสร้างรูปไตของความเร็ว ของเจ็ตเฉลี่ยไร้มิติตามแนวแกน streamwise สูงที่ไม่มีกลไกในการเหนี่ยวนำให้คงอยู่ ได้ตลอดจะค่อยๆสลายไปเมื่อเจ็ตพัฒนาไปตามแนว downstream ชี้แนะว่าเกิดจาก momentum เริ่มต้นในแนว transverse ของเจ็ตที่ปากทางออกของเจ็ตที่คงเหลืออยู่

6.8 กลไกการเหนี่ยวนำการผสมของเจ็ตในกระแสลมขวาง

เนื่องด้วยผลการทดลองที่ได้กล่าวไปในหัวข้อ 6.1-6.7 โดยรวบรวมไว้ในรูปที่ 6.2 จึงนำมาสู่ การสร้างโมเดลของกลไกการเหนี่ยวนำการผสมในระนาบตัดขวางการไหลของเจ็ตในกระแสลมขวาง โดยมีโครงสร้าง CVP ของเจ็ตเป็นโครงสร้างสำคัญในกลไกการเหนี่ยวนำการผสม ดังนี้

1. โครงสร้าง CVP ของเจ็ตเหนี่ยวนำให้กระแสลมขวางมีการเคลื่อนที่แบบหมุนวน

ในรูปที่ 6.2 เมื่อพิจารณาสนามความเร็วของกระแสลมขวางเฉลี่ยไร้มิติ $V_{cf,yz} / u_{cf}$ ใน รูป (C) (ดูรูป (B) ประกอบ) พบว่ากระแสลมขวางบริสุทธิ์ที่ด้านข้างทั้งสองของเจ็ตถูกโครงสร้าง CVP ของเจ็ตเหนี่ยวนำทำให้กระแสลมขวางมีการเคลื่อนที่พุ่งลง-พุ่งเข้าและ-พุ่งขึ้น (downwardinward-and-upturn) เข้าสู่ทางเข้ารูประฆังคว่ำ (bell-shaped inlet) ของช่องการไหลใน แนวดิ่ง (Converging-Diverging vertical channel) ที่ขอบด้านใต้ของเจ็ต

นอกจากนี้จากรูป e สามารถสรุปได้ว่าโครงสร้าง CVP ของเจ็ตเป็นโครงสร้างหลักของ กลไกการเหนี่ยวนำการผสมในระนาบตัดขวางการไหลของเจ็ตในกระแสลมขวางที่เหนี่ยวนำการ เคลื่อนที่แบบหมุนวนของกระแสลมขวางเข้าสู่ช่องการไหลในแนวดิ่ง

โครงสร้าง CVP ของเจ็ตเหนี่ยวนำการไหลพุ่งขึ้นผ่านช่องการไหลในแนวดิ่ง และบริเวณ ที่มีการเหนี่ยวการผสมเข้มข้น

ต่อมากระแสลมขวางบริสุทธิ์ที่บริเวณขอบด้านใต้ของเจ็ตและบริเวณรอบทางเข้ารูป ระฆังคว่ำจะถูกเหนี่ยวนำเข้าผสมอย่างต่อเนื่องเข้าสู่เจ็ตในรูป (C) จากบริเวณที่มีความน่าจะเป็น ที่จะพบเจ็ต *φ_j* ต่ำผ่านส่วนคอดเข้า converging ของช่องการไหลในแนวดิ่ง โดยเมื่อพิจารณา ช่วง $0.25 < \phi_j < 0.75$ ที่ตรงกับส่วน converging นี้ จะพบว่ามีการเปลี่ยนแปลงของ ϕ_j ต่อ ระยะทาง ($\nabla \phi_j$) สูงในรูป (A) และยังมี ($\bar{V}_{cf,yz} / u_{cf}$)· $(d\nabla \phi_j)$ สูงในรูปที่ 6.4 แสดงว่าการ เหนี่ยวนำกระแสลมขวางบริสุทธิ์เข้าผสมกับตัวเจ็ตนั้น จะเกิดและเสร็จสิ้นเกือบสมบูรณ์แล้ว ตั้งแต่ในบริเวณนี้ ทำให้เมื่อของไหลไหลถึงส่วน throat ของช่องการไหลในแนวดิ่งที่มีความน่าจะ เป็นที่จะพบเจ็ต ϕ_j สูง หรือ $\phi_j > 0.95$ ของไหลจะกลายเป็นส่วนผสมของเจ็ต (jet-fluid mixture) เกือบหมดแล้วในรูป a

3. การเหนี่ยวนำการผสมที่คล้ายเจ็ตอิสระ (Free-jet) โดยโครงสร้างรูปไต

หลังจากที่กระแสลมขวางบริสุทธิ์บริเวณขอบด้านใต้ของเจ็ตและบริเวณทางเข้ารูประฆัง คว่ำถูกเหนี่ยวนำเข้าผสมในรูป (C) จนกระทั่งกลายเป็นส่วนผสมของเจ็ต (jet-fluid mixture) เกือบหมดแล้วที่บริเวณ throat ของช่องการไหลในแนวดิ่งที่ตรงกับบริเวณที่มีความน่าจะเป็นที่ จะพบเจ็ต ϕ_j สูงในรูป (A) ของ a ซึ่งตรงกับบริเวณอ่าว (gulf region) ของความเร็วเฉลี่ยไร้มิติ ตามแนวแกน streamwise $V_{j,x} / u_{cf}$ ต่ำในรูป b ส่วนผสมของเจ็ตที่มี $V_{j,x} / u_{cf}$ ต่ำบริเวณอ่าว นี้ จะถูกเหนี่ยวนำเข้าสู่โครงสร้างรูปไตของเจ็ตเองซึ่งเป็นบริเวณที่มีความเร็วเฉลี่ยไร้มิติตาม แนวแกน streamwise $V_{j,x} / u_{cf}$ สูง ที่โอบล้อมอยู่เหนือบริเวณอ่าวในรูป (A) ของ b โดยการ เหนี่ยวนำการผสมในลักษณะนี้จะคล้ายคลึงกลับการเหนี่ยวนำการผสมของเจ็ตอิสระ (Free-jet)

ดังนั้น จึงสามารถสรุปเป็นกลไกการเหนี่ยวนำการผสมในระนาบตัดขวางการไหลของเจ็ตใน กระแสลมขวางได้ดังรูปที่ 6.3

> จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย Chulalongkorn University

บทที่ 7

กลไกการเหนี่ยวน้ำการผสมของเจ็ตในกระแสลมขวาง กรณี r = 8 และ 12

ในบทนี้จะกล่าวถึงผลการศึกษาโครงสร้าง ปฏิสัมพันธ์ระหว่างโครงสร้างของเจ็ตและกระแส ลมขวาง และกลไกการเหนี่ยวนำการผสมในระนาบตัดขวางการไหลของเจ็ตในกระแสลมขวางกรณี r = 8 และ 12 ที่ x/rd = 0.5, 0.75, 1.0 และ 1.5 โดยใช้วิธี SPIV ควบคู่กับเทคนิคการใส่อนุภาค ติดตามการไหลเฉพาะในเจ็ตเท่านั้น ไม่ใส่ในกระแสลมขวาง ร่วมกับเทคนิคการใส่อนุภาคติดตามการ ไหลทั้งในเจ็ตและในกระแสลมขวาง นอกจากนี้ยังกล่าวถึงส่วนที่เหมือนและแตกต่างกับกรณี r = 4ที่ได้กล่าวไปแล้วในบทที่ 6 อีกด้วย

7.1 ความน่าจะเป็นที่จะพบของไหลที่จุดใดๆ

รูปที่ 7.1ก และ รูปที่ 7.4ก แสดงความน่าจะเป็นเชิงเวลาที่จุดใดๆ กรณี r = 8 และ 12 ตามลำดับ พบว่าเช่นเดียวกับกรณี r = 4 กล่าวคือที่บริเวณกลางเจ็ตเป็นบริเวณที่ความน่าจะเป็นที่ จะพบเจ็ต ϕ_j สูง ($\phi_j \approx 1$) และเป็นบริเวณที่มีความน่าจะเป็นที่จะพบกระแสลมขวางบริสุทธ์ ϕ_d ต่ำ ($\phi_d \approx 0$) โดยเมื่อเริ่มเคลื่อนที่ออกจากกลางเจ็ต ϕ_j จะลดต่ำลงอย่างต่อเนื่อง จนมีค่าเป็น 0 ที่ขอบ เจ็ตและเมื่อเริ่มเคลื่อนที่ออกจากกลางเจ็ตความน่าจะเป็นที่จะพบกระแสลมขวางบริสุทธ์ ϕ_d จะเพิ่ม สูงขึ้นอย่างต่อเนื่อง จนมีค่าสูงใกล้เคียง 1 ($\phi_d \approx 1$) ที่ขอบเจ็ต (รูป (A) และ (C)) นอกจากนี้พบว่า ความน่าจะเป็นเชิงเวลาที่จะพบของไหลใดๆ ϕ มีค่าใกล้เคียง 1 ($\phi \approx 1$) อย่างสม่ำเสมอตลอดระนาบ ตัดขวางการไหล แสดงว่าการใส่อนุภาคติดตามการไหลทั้งในเจ็ตและในกระแสลมขวางในการทดลอง นี้นั้นมีความคงตัว (steady) และสม่ำเสมอ (uniform) อย่างไรก็ตามเช่นเดียวกับกรณี r = 4 จะไม่ สามารถเก็บข้อมูลบริเวณด้านล่างใกล้กับผนังอุโมงค์ลมได้เนื่องจากมีการสะท้อนของเลเซอร์บริเวณ นั้น (รูป B)

รูปที่ 7.7ก แสดงการเปรียบเทียบการกระจายตัวของความน่าจะเป็นเชิงเวลาที่จุดใดๆ กรณี r = 4, 8 และ 12 ตามลำดับ ที่ x/rd = 0.75 พบว่าค่าความน่าจะเป็นเชิงเวลาที่จะพบเจ็ตสูงสุด $\phi_{j,\max}$ ของกรณี r = 8 และ12 (รูป (A)) มีค่าน้อยกว่า $\phi_{j,\max}$ ของกรณี r = 4 แสดงว่าเจ็ตใน กระแสลมขวางกรณี r = 8 และ12 มีความปั่นป่วนและไม่คงตัว (unsteady) สูงกว่าในกรณี r = 4

7.2 สนามความเร็วเฉลี่ยไร้มิติในระนาบตัดขวางการไหลของเจ็ตในกระแสลมขวาง

รูปที่ 7.1ก และ รูปที่ 7.4ก แสดงสนามของความเร็วเฉลี่ยไร้มิติในแนวระนาบตัดขวางของ เจ็ตในกระแสลมขวาง กรณี r=8 และ 12 ตามลำดับ พบว่าเช่นเดียวกับกรณี r=4 กล่าวคือ สนามความเร็วของเจ็ตเฉลี่ยไร้มิติ $ec{V}_{i,vz}$ / u_{cf} และสนามความเร็วเฉลี่ยไร้มิติของกระแสลมขวาง บริสุทธิ์ $ec{V}_{d,yz}/u_d$ จะประกอบกันเป็นสนามความเร็วที่แสดงถึงโครงสร้าง CVP ในสนามความเร็ว ของของไหลใดๆเฉลี่ยไร้มิติ \vec{V}_{yz} / u_{cf} (B=A+C)

้นอกจากนี้โครงสร้าง CVP ของเจ็ตจะเหนี่ยวนำให้กระแสลมขวางมีการเคลื่อนที่แบบหมุนวน ในรูป (C) เข้าไปในช่องการไหลในแนวดิ่ง (vertical channel) แล้วจะผสมเข้ากับเจ็ตจนกลายเป็น ้ส่วนผสมของเจ็ต (jet-fluid mixture) จนเกือบหมดที่บริเวณ throat ของช่องการไหลในแนวดิ่ง โดย ที่ระหว่างเส้น contour lines $0.25 < \phi_j < 0.75$ ที่อยู่ตรงกับส่วนคอดเข้า converging ของช่อง การไหลในแนวดิ่งจะมีการเปลี่ยนแปลงของ ϕ_i ต่อระยะทาง ($abla \phi_i$) สูง (รูป A) และสอดคล้องกับ บริเวณที่มี $\left(ar{V}_{cf,vz}$ / $u_{cf}
ight)\cdot\left(d
abla\phi_{j}
ight)$ สูงที่แสดงว่ามีอัตราการไหลของกระแสลมขวางบริสุทธิ์เข้าสู่ ตัวเจ็ตผ่านเส้นความน่าจะเป็นที่จะพบเจ็ต ϕ_i คงที่สูง แสดงว่ามีการเหนี่ยวนำการผสมสูงและจะผสม เกือบเสร็จสิ้นแล้วที่ส่วน converging นี้ในรูปที่ 7.3 และ 7.6 เช่นเดียวกับกรณี r=4

รูปที่ 6.4, 7.3 และ 7.6 แสดงบริเวณที่มีการไหลของกระแสลมขวางบริสุทธิ์เข้าสู่เจ็ตผ่านเส้น ความน่าจะเป็นที่จะพบเจ็ต ϕ_j คงที่บน d scale กรณี r= 4, 8 และ 12 ตามลำดับ เมื่อพิจารณา ประกอบกับการเพิ่มขึ้นของอัตราส่วนการเหนี่ยวนำการผสมเชิงปริมาตร E เมื่อ r เพิ่มขึ้นในบทที่ 5 เราจึงสามารถอภิปรายความสัมพันธ์ของ r กับ E จาก $\left(\overline{V}_{cf,yz} \,/\, u_{cf} \,
ight) \cdot \left(d
abla \phi_j \,
ight)$ ได้ในบทที่ 9

7.3 ความเร็วเฉลี่ยไร้มิติตามแนวแกน streamwise

รูปที่ 7.1ข และ 7.4ข แสดงการพัฒนาตัวของการกระจายตัวของความเร็วเฉลี่ยไร้มิติตาม แนวแกน streamwise กรณี r=8 และ 12 ตามลำดับ พบว่าเช่นเดียวกับกรณี r=4 กล่าวคือจะ พบ "โครงสร้างรูปไต" หรือ "Kidney-shaped structure" ที่เป็นบริเวณที่ความเร็วของเจ็ตเฉลี่ยไร้ มิติตามแนวแกน streamwise $V_{j,x} \, / \, u_{cf}$ มีค่าสูง และจะพบ "โครงสร้างรูปอ่าว" หรือ "Gulf region" ที่เป็นบริเวณที่ความเร็วของเจ็ตเฉลี่ยไร้มิติตามแนวแกน streamwise $V_{j,x}$ / u_{cf} มีค่าต่ำ (รูป (A)) โดยพบว่าที่บริเวณอ่าวจะมีค่าความเร็วตามแนวการไหลต่ำทั้งในเจ็ตและในกระแสลมขวาง ((A) - (C)) นอกจากนี้พบว่าที่บริเวณเหนือโครงสร้างรูปไตจะมีค่าความเร็วของกระแสลมขวางเฉลี่ยไร้ มิติน้อยกว่า 1 ($V_{_{cf,x}}/u_{_{cf}}<$ 1) (รูป (C)) ซึ่งชี้แนะได้ว่ากระแสลมขวางจะถูกลดความเร็วลงเมื่อปะทะ เข้ากับเจ็ตที่บริเวณด้านหน้าของเจ็ต (windward region)

รูปที่ 7.7ข แสดงการเปรียบเทียบกระจายตัวของความเร็วเฉลี่ยไร้มิติตามแนวแก น streamwise กรณี r = 4, 8 และ 12 ตามลำดับ ที่ x/rd = 0.75 พบว่าเมื่อ r เพิ่มขึ้น ความเร็ว ของเจ็ตเฉลี่ยไร้มิติตามแนวแกน streamwise $V_{j,x}/u_{cf}$ ของโครงสร้างรูปไตจะวางตัวที่ตำแหน่ง สูงขึ้น และแขนของโครงสร้างรูปไตจะหดสั้นลง

7.4 ความเร็วเฉลี่ยไร้มิติตามแนวแกน transverse

รูปที่ 7.1ค และ 7.3ค แสดงการพัฒนาตัวของการกระจายตัวของความเร็วเฉลี่ย่ไร้มิติตาม แนวแกน transverse กรณี r = 8 และ 12 ตามลำดับ พบว่าเช่นเดียวกับกรณี r = 4 กล่าวคือจะมี โครงสร้างของความเร็วของเจ็ตเฉลี่ย่ไร้มิติตามแนวแกน transverse $V_{j,y}/u_{cf}$ 2 บริเวณ คือ 1) บริเวณที่มีค่า $V_{j,y}/u_{cf}$ เป็นบวกที่กลางเจ็ต มี local peak ของค่าบวก 2 peak วางตัวเรียงกันใน แนวดิ่ง transverse โดย positive local peak บริเวณบนจะตรงกับโครงสร้างรูปไตในรูปที่ 7.1ข และ 7.4ข ในขณะที่ positive local peak บริเวณอ่างจะประมาณได้ว่าตรงกับส่วนคอดเข้า converging ของช่องการไหลในแนวดิ่ง (vertical channel) และตรงกับกึ่งกลางของสนามความเร็ว ของโครงสร้าง CVP (รูป (A) และจะเห็นอย่างชัดเจนในรูป (B)) และ 2) บริเวณที่ $V_{j,y}/u_{cf}$ มีค่าเป็น ลบขนาดเล็กที่ทั้งสองข้างของบริเวณที่ $V_{j,y}/u_{cf}$ มีค่าเป็นบวก มี local peak ของค่าลบ 2 peaks อยู่ที่แต่ละข้างของบริเวณที่ $V_{j,y}/u_{cf}$ มีค่าลบ วางตัวตามแนว spanwise อยู่ในตำแหน่งระดับ เดียวกันกับ positive local peak บริเวณล่าง นอกจากนี้ผลการทดลองยังแสดงถึงการที่กระแสลม ลมขวางถูกเหนี่ยวนำโดยโครงสร้าง CVP ของเจ็ตให้มีความเร็วในแนว transverse พุ่งลง (ติดลบ) ที่ บริเวณด้านข้างของเจ็ต (รูป (B) และ (C))

รูปที่ 7.7ค แสดงการเปรียบเทียบการกระจายตัวของความเร็วเฉลี่ยไร้มิติตามแนวแกน transverse กรณี r = 4, 8 และ 12 ตามลำดับ ที่ x/rd = 0.75 พบว่าเมื่อ r เพิ่มขึ้น ค่าความเร็ว ของเจ็ตเฉลี่ยไร้มิติตามแนวแกน transverse $V_{j,y}/u_{cf}$ สูงสุดที่บริเวณกลางเจ็ตจะวางตัวที่ตำแหน่ง สูงขึ้น

7.5 ความเร็วเฉลี่ยไร้มิติตามแนวแกน spanwise

รูปที่ 7.1ง. และ 7.4ง. แสดงการพัฒนาตัวของการกระจายตัวของความเร็วเฉลี่ยไร้มิติตาม แนวแกน spanwise กรณี r = 8 และ 12 ตามลำดับ พบว่าเช่นเดียวกับกรณี r = 4 กล่าวคือจะมี โครงสร้างหลักของ $V_{j,z} / u_{cf}$ สามารถแบ่งได้เป็น 2 คู่ คู่ซ้ายและคู่ขวา แต่ละคู่จะประกอบไปด้วย lobe 2 lobes ที่มีเครื่องหมายและขนาดที่ต่างกัน โดยที่ lobe บนจะมีขนาดใหญ่กว่า lobe ล่าง โดย แต่ละ lobe จะมีเครื่องหมายสอดคล้องกับทิศทางการหมุนวนของโครงสร้าง CVP ของเจ็ต คือจะมี ทิศทางพุ่งออกจากเจ็ต (ระนาบสมมาตร) ด้านบนแล้วพุ่งเข้าเจ็ตที่ด้านล่าง โดยจากเครื่องหมายที่ แตกต่างกันนี้ทำให้เกิดโครงสร้างอานม้า (Saddle point) ที่กลางเจ็ต หรือ จุดที่ lobe ทั้ง 4 บรรจบ กัน (รูป (A) และ (B)) นอกจากนี้ผลการทดลองแสดงถึงการที่กระแสลมลมขวางถูกเหนี่ยวนำโดย โครงสร้าง CVP ของเจ็ตให้มีความเร็วในแนว spanwise ตามทิศทางการหมุนของ CVP (รูป (C))

รูปที่ 7.7ง แสดงการเปรียบเทียบการกระจายตัวของความเร็วเฉลี่ยไร้มิติตามแนวแกน spanwise กรณี r = 4, 8 และ 12 ตามลำดับ ที่ x/rd = 0.75 พบว่าเมื่อ r เพิ่มขึ้น ค่าสูงสุดของ ความเร็วเฉลี่ยไร้มิติตามแนวแกน spanwise แต่ละ r มีขนาดใกล้เคียงกัน

7.6 vorticity เฉลี่ยไร้มิติตามแนว streamwise

รูปที่ 7.1จ. และ 7.4จ. แสดงการพัฒนาตัวของการกระจายตัวของ vorticity เฉลี่ยไร้มิติ ตามแนวแกน streamwise กรณี *r* = 8 และ 12 ตามลำดับ

รูปที่ 7.7จ แสดงการเปรียบเทียบการกระจายตัวของของ vorticity เฉลี่ยไร้มิติตามแนวแกน streamwise กรณี r = 4, 8 และ 12 ตามลำดับ ที่ x/rd = 0.5 ด้วยแถบสี (color bar) ที่แตกต่าง กันไปในแต่ละค่า r โดยในกรณี r=4 แถบสีจะอยู่ในช่วง [-2,2] และในกรณี r=8 และ 12 แถบ สีจะอยู่ในช่วง [-1,1] เพื่อให้สามารถเห็นโครงสร้างของ vorticity เฉลี่ยไร้มิติตามแนวแกน streamwise ในแต่ละ r ได้ยังอย่างชัดเจน พบว่าแตกต่างจากกรณี r=4 คือจะพบโครงสร้าง counter rotating vortex pairs 2 คู่ แตกต่างกันทั้งขนาด รูปร่างและเครื่องหมายดังนี้ 1) โครงสร้าง คู่หลักหรือคู่ที่ 1 ที่เป็นโครงสร้างที่เห็นเป็นหลักของ vorticity ของเจ็ตไร้มิติตามแนวแกน streamwise $\omega_{j,x}d/u_{cf}$ จะเรียกว่าเป็นโครงสร้าง CVP ของเจ็ต (Jet-CVP) ซึ่งมีขนาดใหญ่และมี กำลังสูงที่สุด รูปร่างคล้ายจุลภาคกลับหัว (inverse comma) วางตัวในแนวดิ่ง transverse บริเวณ กลางเจ็ต และมีค่าสูงสุดของขนาดของ $\omega_{j,x}d/u_{cf}$ (magnitude of normalized streamwise vorticity) อยู่ที่บริเวณหัวของจุลภาคทั้งสอง ต่อมาเมื่อพิจารณาโครงสร้าง vortex คู่ที่ 2) มีขนาด และรูปร่างเล็กกว่า CVP ของเจ็ต วางตัวอยู่ด้านใต้และมีเครื่องหมายตรงข้ามกับเครื่องหมายของ CVP ของเจ็ต ในขณะที่ กรณี r=4 พบโครงสร้าง counter rotating vortex pairs 3 คู่ ต่อมาเมื่อเจ็ต พัฒนาไปตาม downstream พบว่าโครงสร้าง CVP ของเจ็ตยังคงอยู่ในกรณี r=8 และ 12ในขณะ ที่โครงสร้าง vortex คู่ที่ 2 นั้น ค่อยๆลดค่าลงและสลายไปเช่นเดียวกับการสลายตัวของโครงสร้าง vortex คู่อื่นๆในกรณี r = 4 ในรูปที่ 6.1ง (A), 7.1จ (A) และ 7.4จ (A)

นอกจากนี้เมื่อพิจารณารูปที่ 7.7จ (C) จะพบโครงสร้าง vortex ของกระแสลมขวางเพียง 1 คู่ที่มีเครื่องหมายของทิศทางการหมุนเดียวกับโครงสร้าง CVP ของเจ็ต อยู่บริเวณใต้ของโครงสร้าง CVP ของเจ็ตระหว่างเส้น contour lines $0.25 < \phi_j < 0.75$ ซึ่งขึ้แนะว่ามาจากโครงสร้าง Wake vortices ของกระแสลมขวาง เนื่องจากมีเครื่องหมายของทิศทางการหมุนสอดคล้องกัน ในขณะที่ กรณี r = 4 พบโครงสร้าง vortex ของกระแสลมขวาง 2 คู่ โดยจะกล่าวไปแล้วในหัวข้อที่ 6.6

นอกจากนี้ รูปที่ 7.5ฉ แสดงการเปรียบเทียบการกระจายตัวของของ vorticity ของเจ็ตเฉลี่ย ไร้มิติตามแนวแกน streamwise กรณี r = 4, 8 และ 12 ตามลำดับ ที่ x/rd = 0.75 ด้วยแถบสี (color bar) เดียวกัน พบว่าเมื่อ r เพิ่มขึ้น ค่าสูงสุดของ vorticity เฉลี่ยไร้มิติตามแนว streamwise จะลดลง แสดงว่าบน rd scale เจ็ตในกระแสลมขวางที่มีค่า r สูง vorticity เฉลี่ยไร้มิติตามแนว streamwise จะลดลงเร็วกว่าเจ็ตในกระแสลมขวางที่มีค่า r ต่่า

7.7 ความสัมพันธ์ของโครงสร้างของปริมาณต่างๆของเจ็ตในกระแสลมขวาง

รูปที่ 7.2 และ 7.5 แสดงการกระจายตัวของปริมาณไร้มิติต่างๆ กรณี r = 8 และ 12 ที่ x/rd = 0.5 เพื่อให้สามารถเห็นความสัมพันธ์ของโครงสร้างของปริมาณต่างๆของเจ็ตในกระแสลม ขวางได้ง่ายขึ้น พบว่าความสัมพันธ์ของโครงสร้าง CVP ของเจ็ต กับความน่าจะเป็นที่จะพบของไหลที่ จุดใด ๆ, สนามความเร็วเฉลี่ยไร้มิติและความเร็วของเจ็ตในกระแสลมขวาง สอดคล้องกับกรณี r = 4 กล่าวคือบริเวณที่มีความน่าจะเป็นที่จะพบเจ็ต ϕ_j สูงและโครงสร้างอานม้า (Saddle point) ของ ความเร็วเฉลี่ยไร้มิติตามแนวแกน spanwise V_z/u_{cf} จะอยู่ตรงกับบริเวณกึ่งกลางของโครงสร้างของ คู่ CVP ของเจ็ต (Jet-CVP) (รูป a, d และ e) ในขณะที่โครงสร้างรูปไต (Kidney-shaped structure) จะอยู่ตรงกับบริเวณส่วนหางของโครงสร้าง CVP ของเจ็ต (รูป d และ e)

นอกจากนี้ความเร็วของเจ็ตเฉลี่ยไร้มิติตามแนวแกน transverse $V_{j,y}/u_{cf}$ มีบริเวณที่มีค่า บวกและค่าลบที่สอดคล้องกับทิศทางการหมุนของ CVP (รูป c และ e) ต่อมาเมื่อเจ็ตพัฒนาจาก upstream ไป downstream ช่องการไหลในแนวดิ่ง (vertical channel) และ positive local peak บริเวณล่างของ $V_{j,y}/u_{cf}$ ที่อยู่ตรงกับกึ่งกลางของโครงสร้างคู่ CVP ของเจ็ตยังคงอยู่ แสดงว่า vertical channel และ positive local peak บริเวณล่างของ $V_{j,y}/u_{cf}$ ถูกเหนี่ยวนำให้เกิดขึ้นและ ขับเคลื่อนให้คงอยู่ไปได้ตลอดตามทิศทางการไหลด้วยโครงสร้าง CVP ของเจ็ต ในขณะที่positive local peak บริเวณบนที่อยู่ตรงกับโครงสร้างรูปไตที่ไม่มีกลไกในการเหนี่ยวนำให้คงอยู่ได้ตลอดจะ ค่อยๆสลายไปเมื่อเจ็ตพัฒนาไปตามแนว downstream ชี้แนะว่าเกิดจาก momentum เริ่มต้นใน แนว transverse ของเจ็ตที่ปากทางออกของเจ็ตที่คงเหลืออยู่ในรูปที่ 7.1ค (A), 7.1จ (A) และ 7.4ค (A), 7.4 (A)

7.8 กลไกการเหนี่ยวนำการผสมของเจ็ตในกระแสลมขวาง

เนื่องด้วยผลการทดลองที่ได้กล่าวไปในหัวข้อ 7.1-7.7 โดยรวบรวมไว้ในรูปที่ 7.2 และ 7.5 จึงนำมาสู่การสร้างโมเดลของกลไกการเหนี่ยวนำการผสมในระนาบตัดขวางการไหลของเจ็ตในกระแส ลมขวาง โดยมีโครงสร้าง CVP ของเจ็ตเป็นโครงสร้างสำคัญในกลไกการเหนี่ยวนำการผสม ดังนี้

1. โครงสร้าง CVP ของเจ็ตเหนี่ยวนำให้กระแสลมขวางมีการเคลื่อนที่แบบหมุน

พบว่าเช่นเดียวกับกรณี r = 4 กล่าวคือเมื่อพิจารณาในรูปที่ 7.2 และ 7.5 สนาม ความเร็วของกระแสลมขวางเฉลี่ยไร้มิติ $V_{cf,yz} / u_{cf}$ (รูป (C) และดูรูป (B) ประกอบ) พบว่า กระแสลมขวางบริสุทธิ์ที่ด้านข้างทั้งสองของเจ็ตถูกโครงสร้าง CVP ของเจ็ตที่เป็นโครงสร้างหลัก ของกลไกการเหนี่ยวนำการผสมในระนาบตัดขวางการไหลของเจ็ตในกระแสลมขวาง (รูป e) เหนี่ยวนำทำให้กระแสลมขวางมีการเคลื่อนแบบหมุนวนในทิศพุ่งลง -พุ่งเข้าและ-พุ่งขึ้น (downward-inward-and-upturn) เข้าสู่ทางเข้ารูประฆังคว่ำ (bell-shaped inlet) ของช่อง การไหลในแนวดิ่ง (Converging-Diverging vertical channel) ที่ขอบด้านใต้ของเจ็ต

โครงสร้าง CVP ของเจ็ตเหนี่ยวนำการไหลพุ่งขึ้นผ่าน vertical channel และบริเวณที่มี การเหนี่ยวการผสมเข้มข้น

พบว่าเช่นเดียวกับ กรณี r = 4 กระแสลมขวางบริสุทธิ์ที่บริเวณขอบด้านใต้ของเจ็ตและ บริเวณรอบทางเข้ารูประฆังคว่าจะถูกเหนี่ยวนำเข้าผสมอย่างต่อเนื่องเข้าสู่เจ็ต (รูป (C)) จาก บริเวณที่มีความน่าจะเป็นที่จะพบเจ็ต ϕ_j ต่ำผ่านส่วนคอดเข้า converging ของช่องการไหลใน แนวดิ่ง โดยเมื่อพิจารณาช่วง $0.25 < \phi_j < 0.75$ ที่ตรงกับส่วน converging นี้ จะพบว่ามีการ เปลี่ยนแปลงของ ϕ_j ต่อระยะทาง ($\nabla \phi_j$) สูง (รูป (A)) และยังมี ($\bar{V}_{cf,yz} / u_{cf}$)·($d\nabla \phi_j$) สูง (รูป ที่ 7.3 และ 7.6) แสดงว่าการเหนี่ยวนำกระแสลมขวางบริสุทธิ์เข้าผสมกับตัวเจ็ตนั้น จะเกิดและ เสร็จสิ้นเกือบสมบูรณ์แล้วตั้งแต่ในบริเวณนี้ ทำให้เมื่อของไหลไหลถึงส่วน throat ของช่องการ ไหลในแนวดิ่งที่มีความน่าจะเป็นที่จะพบเจ็ต ϕ_j สูง หรือ $\phi_j > 0.95$ ของไหลจะกลายเป็น ส่วนผสมของเจ็ต (jet-fluid mixture) เกือบหมดแล้ว (รูป a)

3. การเหนี่ยวนำการผสมที่คล้ายเจ็ตอิสระ (Free-jet) โดยโครงสร้างรูปไต

หลังจากที่กระแสลมขวางบริสุทธิ์ถูกเหนี่ยวจนกลายเป็นส่วนผสมของเจ็ต (jet-fluid mixture) เกือบหมดแล้วที่บริเวณ throat ของช่องการไหลในแนวดิ่งซึ่งตรงกับบริเวณอ่าว (gulf region) ของความเร็วเฉลี่ยไร้มิติตามแนวแกน streamwise $V_{j,x} / u_{cf}$ ต่ำ (รูป b) ส่วนผสมของ

เจ็ตที่มี $V_{j,x} / u_{cf}$ ต่ำบริเวณอ่าวนี้ จะถูกเหนี่ยวนำเข้าสู่โครงสร้างรูปไตของเจ็ตเองซึ่งเป็นบริเวณ ที่มีความเร็วเฉลี่ยไร้มิติตามแนวแกน streamwise $V_{j,x} / u_{cf}$ สูง ที่โอบล้อมอยู่เหนือบริเวณอ่าว (รูป (A) ของ b) โดยจะคล้ายคลึงกลับการเหนี่ยวนำการผสมของเจ็ตอิสระ (Free-jet) เช่นเดียวกับ กรณี r = 4

ดังนั้น จึงสามารถสรุปเป็นกลไกการเหนี่ยวนำการผสมในระนาบตัดขวางการไหลของเจ็ตใน กระแสลมขวางของทั้งกรณี *r* = 8 และ 12 ที่สอดคล้องกับกรณี *r* = 4 ได้ว่าเจ็ตในกระแสลมขวางที่ มีค่า *r* = 4, 8 และ 12 มีกลไกการเหนี่ยวนำการผสมในระนาบตัดขวางการไหลในลักษณะเดียวกัน ดังรูปที่ 6.3

Chulalongkorn University

บทที่ 8

กลไกการเหนี่ยวนำการผสมของเจ็ตในกระแสลมขวางในระนาบสมมาตรการไหล

ในบทนี้จะกล่าวถึงผลศึกษาโครงสร้าง ปฏิสัมพันธ์ระหว่างโครงสร้างของเจ็ตและกระแสลม ขวาง การเหนี่ยวนำกระแสลมขวางโดยเจ็ต และโดยเฉพาะกลไกการเหนี่ยวนำการผสมของเจ็ตใน กระแสลมขวางในระนาบสมมาตรการไหลที่กรณี r = 4, 8, และ 12 ซึ่งเป็นจุดประสงค์รองใน งานวิจัยนี้ โดยใช้วิธี SPIV ควบคู่กับเทคนิค (A) การใส่อนุภาคติดตามการไหลเฉพาะในเจ็ตเท่านั้น ไม่ ใส่ในกระแสลมขวางซึ่งจะได้คุณสมบัติของเจ็ต และส่วนผสมของเจ็ต (jet-fluid mixture) เท่านั้น ไม่ รวมกระแสลมขวาง ร่วมกับเทคนิค (B) การใส่อนุภาคติดตามการไหลทั้งในเจ็ตและในกระแสลมขวาง ซึ่งจะได้คุณสมบัติของของไหลใดๆในระนาบสมมาตรการไหล ไม่แบ่งแยกระหว่างเจ็ตและกระแสลม ขวาง และจะใช้หลักการ (C)=(B)-(A) ในการประมาณหาคุณสมบัติของกระแสลมขวางบริสุทธิ์ที่ถูก เหนี่ยวนำโดยเจ็ตในระนาบสมมาตรการไหล โดยจะมีวิธีการแสดงผลการทดลองตามที่ได้กล่าวไว้ใน หัวข้อที่ 6.0 โดยจะเริ่มพิจารณากรณี r = 4 ในหัวข้อที่ 8.1-8.7 และกรณี r = 8, 12 ในหัวข้อที่ 8.8

8.1 ความน่าจะเป็นที่จะพบของไหลที่จุดใดๆ กรณี r=4

(A) ความน่าจะเป็นเชิงเวลาที่จะพบเจ็ตที่จุดใดๆ ϕ_i

รูปที่ 8.1ก (A) contour surface แสดงความน่าจะเป็นเชิงเวลาที่จะพบเจ็ต ϕ_j พบว่า ความน่าจะเป็นที่จะพบเจ็ต ϕ_j มีค่าสูง ที่บริเวณกลางเจ็ตซึ่งแสดงด้วย contour surface สี เลือดหมู เมื่อเริ่มเคลื่อนที่ออกจากกลางเจ็ตไปยังขอบเจ็ต พบว่าความน่าจะเป็นที่จะพบเจ็ตจะลด ต่ำลงอย่างต่อเนื่อง จนมีค่าเป็น 0 ($\phi_j = 0$) ที่บริเวณกระแสลมขวางบริสุทธิ์ด้านนอก สอดคล้อง กับผลการทดลองในระนาบตัดขวางในหัวข้อที่ 6.1 และ 7.1

นอกจากนี้ยังพบข้อสังเกตหนึ่งเมื่อเปรียบเทียบผลการทดลองความน่าจะเป็นที่จะพบเจ็ต ϕ_j ในระนาบสมมาตรของงานวิจัยนี้ กับผลการศึกษา Passive scalar concentration ของ Smith and Mungal (1998) (รูปที่ 6) พบว่าเส้น contour ของความน่าจะเป็นที่จะพบเจ็ต ϕ_j ที่ ϕ_j คงที่ไม่เป็นเส้นปิด ในขณะที่เส้น contour ของ Passive scalar concentration นั้นจะ เป็นเส้นปิด เนื่องจากเมื่อเจ็ตพัฒนาไปตามแนว downstream แล้ว concentration จะลดลง แตกต่างกับความน่าจะเป็นเชิงเวลาที่จะพบเจ็ต ϕ_j ที่จะไม่ลดลงตามแนว streamwise

(B) ความน่าจะเป็นเชิงเวลาที่จะพบของไหลใดๆ ϕ

รูปที่ 8.1ก (B) contour surface แสดงความน่าจะเป็นเชิงเวลาที่จะพบของไหลใดๆ ϕ ในทางทฤษฎีความน่าจะเป็นเชิงเวลาที่จะพบของไหลใดๆ ϕ ควรมีค่าเท่ากับ 1 ($\phi = 1$) ซึ่งแสดง ถึงความแน่นอนในการพบของไหลใดๆไม่ว่าจะเป็นเจ็ตหรือกระแสลมขวาง โดยผลการทดลองรูป ที่ 8.1ก (B) พบว่าความน่าจะเป็นเชิงเวลาที่จะพบของไหลใดๆ ϕ มีค่าใกล้เคียง 1 ($\phi \approx 1$) อย่าง สม่ำเสมอตลอดระนาบตัดขวางการไหล แสดงให้เห็นว่าการใส่อนุภาคติดตามการไหลทั้งในเจ็ต และในกระแสลมขวางในงานวิจัยนี้นั้นมีความคงตัว (steady) และสม่ำเสมอ (uniform)

(C) ความน่าจะเป็นเชิงเวลาที่จะพบกระแสลมขวางบริสุทธ์ที่จุดใดๆ ϕ_{cf}

รูปที่ 8.1n (C) contour surface แสดงความน่าจะเป็นที่จะพบกระแสลมขวางบริสุทธ์ ที่จุดใดๆ $\phi_{d'}$ พบว่าที่บริเวณกลางเจ็ตความน่าจะเป็นที่จะพบกระแสลมขวางบริสุทธ์มีค่าต่ำ ($\phi_{d'} \approx 0$) ซึ่งแสดงด้วย contour surface สีน้ำเงิน เมื่อเริ่มเคลื่อนที่ออกจากกลางเจ็ตไปยังขอบ เจ็ต พบว่าความน่าจะเป็นที่จะพบกระแสลมขวางบริสุทธ์จะเพิ่มสูงขึ้นอย่างต่อเนื่องเข้าใกล้ 1 จน มีค่าสูงใกล้เคียง 1 ($\phi_{d'} \approx 1$) ที่บริเวณกระแสลมขวางบริสุทธิ์ด้านนอกซึ่งจะเป็นส่วนเติมเต็มของ ความน่าจะเป็นเชิงเวลาที่จะพบเจ็ต ϕ_i

8.2 สนามความเร็วเฉลี่ยไร้มิติในระนาบสมมาตรการไหลของเจ็ตในกระแสลมขวางกรณี r=4

รูปที่ 8.1ก. แสดงสนามของความเร็วเฉลี่ยไร้มิติในระนาบสมมาตรการไหลของเจ็ตในกระแส ลมขวางประกอบด้วย (A) ของเจ็ต $\vec{V}_{j,xy} / u_{cf}$ (B) ของสนามการไหลในระนาบสมมาตร \vec{V}_{xy} / u_{cf} และ (C) ของกระแสลมขวางบริสุทธิ์ $\vec{V}_{cf,xy} / u_{cf}$

(A) สนามของเวกเตอร์ความเร็วของเจ็ตเฉลี่ยไร้มิติในระนาบสมมาตร $ar{V}_{i,xv}$ / u_{cf}

รูป (A) แสดงสนามของเวกเตอร์ความเร็วของเจ็ตเฉลี่ยไร้มิติในระนาบสมมาตร $\overline{V}_{j,xy}/u_{cf}$ จะพบสนามความเร็วของเจ็ตและส่วนผสมของเจ็ต (jet-fluid mixture) ใน 2 ลักษณะ ได้แก่ 1) ที่บริเวณด้านหน้า (Windward) จะพบสนามความเร็วที่แสดงถึงโครงสร้าง Spanwise rollers ที่มาจากเจ็ตและส่วนผสมของเจ็ตเพียงครึ่งหนึ่ง หรือ ครึ่งล่าง ไม่รวมส่วนที่ เกิดจากกระแสลมขวางบริสุทธิ์ที่เป็นครึ่งบน (จะเห็นได้ชัดเจนในรูป (C)) (อย่างไรก็ตามเราจะ กล่าวถึงโครงสร้าง Spanwise rollers อย่างชัดเจนอีกครั้งในหัวข้อที่ 8.5 vorticity ของเจ็ตเฉลี่ย ไร้มิติตามแนว streamwise $\omega_{j,z}d/u_{cf}$) และ 2) ที่บริเวณด้านหลัง (Leeward) จะพบสนาม

ความเร็วของเจ็ตที่ถูกเหนี่ยวนำโดยโครงสร้าง CVP ของเจ็ตให้มีทิศทางพุ่งจากด้านล่างเข้าสู่กลาง เจ็ตในแนวดิ่ง โดยยังพบว่า $V_{j,xy}/u_{cf}$ จะลดต่ำลงอย่างต่อเนื่องเข้าใกล้ $\bar{0}$ จนเป็น $\bar{0}$ ที่กระแส ลมขวางบริสุทธิ์ใดๆ ซึ่งเป็นบริเวณที่มีความน่าจะเป็นที่จะพบเจ็ตต่ำ ($\phi_j \approx 0$)

จากผลการศึกษาทำให้สามารถแบ่งบริเวณของเจ็ตโดยสังเขปได้ 2 บริเวณ คือ

- Kidney-shaped region : จะอยู่ที่ด้านหน้า Windward ของเจ็ต ตรงกับบริเวณที่พบ สนามความเร็วที่แสดงถึงโครงสร้าง Spanwise rollers เป็นโครงสร้าง ณ ขณะใดๆ (instantaneous structure) โดยเมื่อพิจารณาที่ค่าเฉลี่ยจะปรากฏเป็นโครงสร้างรูปไต (Kidney-shaped structure) ซึ่งจะมีลักษณะคล้ายเจ็ตอิสระที่ถูกเบนให้โค้งไปตามแนว การไหล (จะเห็นอย่างชัดเจนจากสนามความเร็วในรูป 8.1ข(A))
- Counter rotating vortex pair (CVP) region : จะอยู่ที่ด้านหลัง Leeward และล่าง ของเจ็ต ตรงกับบริเวณที่พบสนามความเร็วของเจ็ตที่มีทิศทางพุ่งจากด้านล่างเข้าสู่กลาง เจ็ตในแนวดิ่ง ที่ถูกเหนี่ยวนำโดย CVP (จะเห็นอย่างชัดเจนจากสนามความเร็วในรูป 8.1ข (A))

(B) สนามของเวกเตอร์ความเร็วของของไหลใดๆเฉลี่ย่ไร้มิติในระนาบสมมาตร $ar{V}_{_{xy}}$ / $u_{_{cf}}$

รูป (B) แสดงสนามของเวกเตอร์ความเร็วของของไหลใดๆเฉลี่ยไร้มิติในระนาบสมมาตร V_{xy}^{-}/u_{cf}^{-} จะพบสนามความเร็วที่แสดงถึงโครงสร้าง Spanwise rollers ที่สมบูรณ์ (เติมเต็มจาก รูป (A)) และยังพบว่าสนามความเร็วของของไหลใดๆที่อยู่ไกลจากเจ็ตในบริเวณที่มีความน่าจะ เป็นที่จะพบกระแสลมขวางบริสุทธ์ ϕ_{cf}^{-} สูง จะมีความเร็วในแนวแกน streamwise เท่านั้นซึ่งจะ สอดคล้องกับความเร็วของกระแสลมขวางบริสุทธิ์ที่จะมีสนามความเร็วในแนว streamwise เท่านั้น จะเห็นได้ชัดเจนในรูป (C)

(C) สนามของเวกเตอร์ความเร็วของกระแสลมขวางบริสุทธิ์เฉลี่ยไร้มิติในระนาบสมมาตร

$\vec{V}_{cf,xy}$ / u_{cf}

รูป (C) แสดงสนามของเวกเตอร์ความเร็วของกระแสลมขวางบริสุทธิ์เฉลี่ยไร้มิติใน ระนาบสมมาตร $V_{cf,xy}/u_{cf}$ จะพบสนามความเร็วของกระแสลมขวางบริสุทธิ์ที่ด้าน Windward ที่แสดงถึงสนามความเร็วของกระแสลมขวางบริสุทธิ์ที่ถูกเหนี่ยวนำโดยโครงสร้าง Spanwise rollers อีกครึ่งหนึ่ง หรือ ครึ่งบน ที่เป็นส่วนเติมเต็มจากในรูป (A) แสดงให้เห็นว่ากระแสลมขวาง บริสุทธิ์ที่ด้าน Windward จะถูกเหนี่ยวนำให้เคลื่อนที่โดยโครงสร้าง Spanwise rollers นอกจากนี้ยังพบสนามความเร็วของกระแสลมขวางบริสุทธิ์ที่ด้าน Leeward และด้านล่างที่ถูก เหนี่ยวนำโดยโครงสร้าง CVP ของเจ็ตให้มีทิศทางพุ่งจากบริเวณที่มีความน่าจะเป็นที่จะพบ กระแสลมขวางบริสุทธ์ *p*_c สูงเข้าสู่ตัวเจ็ตในแนวดิ่ง

8.2.1 การเหนี่ยวนำกระแสลมขวางบริสุทธิ์ของเจ็ต

จากผลการศึกษาจะพบการเหนี่ยวนำกระแสลมขวางบริสุทธิ์โดยเจ็ต 2 บริเวณซึ่ง สอดคล้องกับการแบ่งบริเวณของเจ็ตอย่างหยาบที่กล่าวมาแล้ว โดยจะพิจารณาการเกิดการ เหนี่ยวนำการผสมกระแสลมขวางบริสุทธิ์ของเจ็ตจากความเร็วของกระแสลมขวางบริสุทธิ์ที่ไหล ไปในทิศทางเดียวกับทิศทางการเพิ่มขึ้นของความน่าจะเป็นที่จะพบเจ็ต $\left(\left(\bar{V}_{cf} / u_{cf}\right) \cdot \nabla \phi_{j} > 0\right)$ หรือทิศทางการลดลงของความน่าจะเป็นที่จะพบกระแสลมขวางบริสุทธิ์ $\left(\left(\bar{V}_{cf} / u_{cf}\right) \cdot \nabla \phi_{cf} < 0\right)$ โดยในงานวิจัยนี้จะพิจารณาจากความเร็วเฉลี่ย

1. การเหนี่ยวน้ำกระแสลมขวางบริสุทธิ์ของเจ็ตที่ด้าน Windward

รูป (C) พบว่าเมื่อพิจารณา $(\bar{V}_{cf,x}/u_{cf})\cdot\nabla\phi_j > 0$ แสดงว่ามีการเหนี่ยวนำการ ผสมกระแสลมขวางบริสุทธิ์เกิดขึ้นจากความเร็วของกระแสลมขวางบริสุทธิ์ตามแนว streamwise แต่เมื่อพิจารณา $(\bar{V}_{cf,y}/u_{cf})\cdot\nabla\phi_j < 0$ หรือ $(\bar{V}_{cf,y}/u_{cf})\cdot\nabla\phi_d > 0$ แสดงว่าจะไม่เกิดการเหนี่ยวนำการผสมขึ้นจากความเร็วของกระแสลมขวางบริสุทธิ์ตาม แนว tranverse ที่ด้าน Windward และเมื่อพิจารณาร่วมกับสนามความเร็วของกระแส ลมขวางบริสุทธิ์ที่ถูกเหนี่ยวนำด้วยโครงสร้าง Spanwise rollers จะสรุปได้ว่าที่ด้าน Windward มีการเหนี่ยวนำการผสมเกิดขึ้นในระนาบสมมาตรจากความเร็วของกระแสลม ขวางบริสุทธิ์ตามแนว streamwise $\bar{V}_{cf,x}/u_{cf}$ เท่านั้น โดยโครงสร้าง Spanwise rollers ซึ่งจะสอดคล้องกับกลไกการเหนี่ยวนำการผสมของเจ็ตในกระแสลมขวางที่ด้าน Windward โดย Spanwise rollers ของ Yuan and Street (1998) และ Yuan *et al.* (1999)

2. การเหนี่ยวน้ำกระแสลมขวางบริสุทธิ์ของเจ็ตที่ด้าน Leeward

เช่นเดียวกันกับการพิจารณาที่ด้าน Windward ในรูป (C) พบว่าเมื่อพิจารณา $\left(\vec{V}_{cf,y} / u_{cf}\right) \cdot \nabla \phi_j > 0$ แสดงว่ามีการเหนี่ยวนำการผสมกระแสลมขวางบริสุทธิ์เกิดขึ้น จากความเร็วของกระแสลมขวางบริสุทธิ์ตามแนว transverse แต่ในขณะที่เมื่อพิจารณา $\left(\vec{V}_{cf,x} / u_{cf}\right) \cdot \nabla \phi_j \approx 0$ แสดงว่าจะไม่เกิดการเหนี่ยวนำการผสมขึ้นจากความเร็วของ กระแสลมขวางบริสุทธิ์ตามแนว streamwise ที่ด้าน Leeward และเมื่อพิจารณาร่วมกับ

สนามความเร็วของกระแสลมขวางบริสุทธิ์ที่ถูกเหนี่ยวนำโดยโครงสร้าง CVP จะสรุปได้ว่า ที่ด้าน Leeward มีการเหนี่ยวนำการผสมเกิดขึ้นในระนาบสมมาตรจากความเร็วของ กระแสลมขวางบริสุทธิ์ตามแนว transverse $\bar{V}_{cf,y}/u_{cf}$ เท่านั้น โดยโครงสร้าง CVP ของ เจ็ต ซึ่งสอดคล้องกับกลไกการเหนี่ยวนำการผสมในระนาบตัดขวางของเจ็ตในกระแสลม ขวางโดยโครงสร้าง CVP ของเจ็ตที่พบในงานวิจัยนี้ซึ่งนำเสนอในบทที่ 6-7

8.3 ความเร็วเฉลี่ยไร้มิติตามแนวแกน streamwise กรณี r=4

รูปที่ 8.1ข contour surface แสดงการพัฒนาตัวของการกระจายตัวของความเร็วเฉลี่ยไร้ มิติตามแนวแกน streamwise ประกอบไปด้วย (A) ของเจ็ต $V_{j,x} / u_{cf}$ (B) ของของไหลใดๆ V_x / u_{cf} และ (C) ของกระแสลมขวางบริสุทธิ์ $V_{cf,x} / u_{cf}$

(A) ความเร็วของเจ็ตเฉลี่ยไร้มิติตามแนวแกน streamwise $V_{j,x}/u_{cf}$

รูป (A) แสดงความเร็วของเจ็ตเฉลี่ยไร้มิติตามแนวแกน streamwise $V_{j,x}/u_{cf}$ จะพบ ความเร็วของเจ็ตตามแนวแกน streamwise $V_{j,x}/u_{cf}$ ที่มีค่าสูงที่ด้าน Windward ของเจ็ตใน ระนาบสมมาตร ซึ่งจะสอดคล้องกับโครงสร้างรูปไต (Kidney-shaped structure) ของเจ็ตที่มี $V_{j,x}/u_{cf}$ สูงที่พบในระนาบตัดขวางการไหล (หัวข้อที่6.3 และ 7.3) เมื่อเจ็ตพัฒนาไปตามแนว downstream แล้ว ยังคงพบความเร็วของเจ็ตตามแนวแกน streamwise อยู่ แต่ค่า magnitude จะลดลงซึ่งสอดคล้องกับการสลายตัวของโครงสร้างรูปไตที่พบในระนาบตัดขวาง

นอกจากนี้ยังพบบริเวณที่มีความเร็วของเจ็ตตามแนวแกน streamwise ต่ำวางตัวอยู่ ด้านใต้โครงสร้างรูปไตที่มีความเร็วของเจ็ตตามแนวแกน streamwise สูง ซึ่งบริเวณที่มีความเร็ว ตามแนวแกน streamwise ต่ำในระนาบสมมาตรนี้จะสอดคล้องกับโครงสร้างรูปอ่าว (Gulf region) ของเจ็ตที่มี $V_{j,x}/u_{cf}$ ต่ำที่พบในระนาบตัดขวางการไหล นอกจากนี้เมื่อพิจารณาที่ ตำแหน่ง x/rd =0.25 พบความเร็วของเจ็ตตามแนวแกน streamwise ที่มีค่าเป็นลบที่อ่าวซึ่ง สอดคล้องกับผลการศึกษาของ Wongthongsiri (2015) และ Dowyok (2015)

(B) ความเร็วของของไหลใดๆเฉลี่ยไร้มิติตามแนวแกน streamwise V_{x} / u_{cf}

รูป (B) แสดงความเร็วของของไหลใดๆเฉลี่ยไร้มิติตามแนวแกน streamwise V_x / u_{cf} พบว่าบริเวณโครงสร้างรูปไตที่มี $V_{j,x} / u_{cf}$ สูง และบริเวณอ่าวที่มี $V_{j,x} / u_{cf}$ ต่ำในรูป (A) ยังคง ปรากฏอยู่และมีการเปลี่ยนแปลงเพียงเล็กน้อย เนื่องจากวางตัวอยู่ในบริเวณที่มีความน่าจะเป็นที่ จะพบเจ็ต ϕ_j สูง แสดงว่าที่บริเวณดังกล่าวจะได้รับผลกระทบจากส่วนเติมเต็มของกระแสลม ขวางเพียงเล็กน้อย จึงสรุปได้ว่าโครงสร้างรูปไตและบริเวณอ่าวมาจากเจ็ตและส่วนผสมของเจ็ต (jet-fluid mixture) เป็นหลัก ซึ่งสอดคล้องกับผลการทดลองในระนาบตัดขวางในหัวข้อที่ 6.3 และ 7.3

นอกจากนี้ยังพบความเร็วตามแนวแกน streamwise ของของไหลใดๆที่อยู่ไกลจากเจ็ต ในบริเวณที่มีความน่าจะเป็นที่จะพบกระแสลมขวางบริสุทธ์ ϕ_{cr} สูง ซึ่งจะสอดคล้องกับความเร็ว ของกระแสลมขวางบริสุทธิ์ที่จะมีความเร็วในแนวแกน streamwise เท่านั้น จะเห็นได้ชัดเจนใน รูป (C)

(C) ความเร็วของกระแสลมขวางเฉลี่ยไร้มิติตามแนวแกน streamwise $V_{cf,x}/u_{cf}$

รูป (C) (ดูรูป (B) ประกอบ) แสดงความเร็วของกระแสลมขวางบริสุทธิ์เฉลี่ยไร้มิติตาม แนวแกน streamwise $V_{cf,x} / u_{cf}$ พบว่าที่บริเวณที่มีความน่าจะเป็นที่จะพบกระแสลมขวางบริ สุทธิ์ ϕ_{cf} สูงด้านนอกเจ็ต กระแสลมขวางบริสุทธิ์จะมีความเร็วตามแนวแกน streamwise เท่านั้น เมื่อพิจารณาจากบริเวณด้านนอกเข้าสู่กลางเจ็ตความเร็วของกระแสลมขวางบริสุทธิ์ตาม แนวแกน streamwise จะลดลงเข้าใกล้ 0 ซึ่งสอดคล้องกับความน่าจะเป็นที่จะพบกระแสลมขวา งบริสุทธิ์ ϕ_{cf} ต่ำและความน่าจะเป็นที่จะพบเจ็ต ϕ_{j} สูง ที่กลางเจ็ต

นอกจากนี้ยังพบว่าที่บริเวณด้านหน้าของเจ็ต (windward region) จะมีค่าความเร็วของ กระแสลมขวางบริสุทธิ์เฉลี่ยตามแนว streamwise ต่ำกว่าความเร็วของกระแสลมขวาง u_{cf} ($V_{cf,x} / u_{cf} < 1$) ซึ่งแสดงว่ากระแสลมขวางจะถูกลดความเร็วลงเมื่อปะทะกับเจ็ตที่บริเวณ ด้านหน้าและเกิดการเลี้ยวเบนจากแนวแกน streamwise ซึ่งจะเป็นหลักฐานหนึ่งที่จะไม่รวมการ ไหลออกของกระแสลมขวางบริสุทธิ์ที่ด้าน Windward ในการประมาณอัตราการไหลของกระแส มลมขวางบริสุทธิ์ที่ไหลเข้าสู่เจ็ต $Q_{cf,\Delta x}/Q_o$ ในบทที่ 9

8.4 ความเร็วเฉลี่ยไร้มิติตามแนวแกน transverse กรณี r=4

รูปที่ 8.1ค contour surface แสดงการพัฒนาตัวของการกระจายตัวของความเร็วเฉลี่ยไร้ มิติตามแนวแกน transverse ประกอบไปด้วย (A) ของเจ็ต $V_{j,y} / u_{cf}$ (B) ของของไหลใดๆ V_y / u_{cf} และ (C) ของกระแสลมขวางบริสุทธิ์ $V_{cf,y} / u_{cf}$

(A) ความเร็วของเจ็ตเฉลี่ยไร้มิติตามแนวแกน transverse $V_{j,y}/u_{cf}$

รูป (A) แสดงความเร็วของเจ็ตเฉลี่ยไร้มิติตามแนวแกน transverse $V_{j,y}/u_{cf}$ พบว่ามี โครงสร้างของความเร็วของเจ็ตเฉลี่ยไร้มิติตามแนวแกน transverse $V_{j,y}/u_{cf}$ สูงสุด (Local maximum peaks) ที่เป็นบวกในระนาบสมมาตร 2 บริเวณซึ่งสอดคล้องกับผลการศึกษาใน ระนาบตัดขวาง คือ 1) ที่บริเวณด้านหน้า (Windward) ของเจ็ต เมื่อเจ็ตพัฒนาไปตามแนว downstream แล้ว จะพบว่าค่า $V_{j,y} / u_{cf}$ สูงสุดที่บริเวณนี้จะมีการสลายตัวไป เนื่องจากไม่มี กลไกช่วยในการขับเคลื่อนให้คงอยู่ตามแนวแกน tranverse Local peak ส่วนนี้จะเกิดจาก โมเมนตัมที่ปากทางออกของเจ็ตที่คงเหลืออยู่ ซึ่งจะสอดคล้องกับการสลายตัวของ positive local peak บริเวณบนของเจ็ตในระนาบตัดขวางการไหล และ 2) ที่บริเวณด้านหลัง (Leeward) ของเจ็ตที่เป็นบริเวณที่โครงสร้าง CVP มีความโดดเด่น (CVP region) เมื่อเจ็ตพัฒนาไปตามแนว downstream แล้ว จะพบว่าค่า $V_{j,y} / u_{cf}$ สูงสุดที่บริเวณนี้ยังคงอยู่ แต่ค่า magnitude จะ ลดลง แสดงให้เห็นว่าค่า $V_{j,y} / u_{cf}$ สูงสุดที่บริเวณนี้จะถูกเหนี่ยวนำให้เกิดขึ้นและขับเคลื่อนให้คง อยู่ไปได้ตลอดตามแนวการไหลโดยโครงสร้าง CVP ของเจ็ตซึ่งสอดคล้องกับผลการศึกษาใน ระนาบตัดขวางการไหลหัวข้อที่ 6.4 และ 7.4

(B) ความเร็วของของไหลใดๆเฉลี่ยไร้มิติตามแนวแกน transverse V_y / u_{cf} และ

(C) ความเร็วของกระแสลมขวางเฉลี่ยไร้มิติตามแนวแกน transverse $V_{cf,y}$ / u_{cf}

รูป (B) และ (C) แสดงความเร็วของของไหลใดๆเฉลี่ยไร้มิติตามแนวแกน transverse V_y/u_{cf} และ ความเร็วของกระแสลมขวางบริสุทธิ์เฉลี่ยไร้มิติตามแนวแกน transverse $V_{cf,y}/u_{cf}$ พบว่าที่บริเวณที่มีความน่าจะเป็นที่จะพบกระแสลมขวางบริสุทธิ์ ϕ_{cf} สูง กระแสลม ขวางบริสุทธิ์จะไม่มีความเร็วตามแนวแกน transverse จะเห็นได้ชัดเจนในรูป (C)

ในขณะที่เมื่อพิจารณารูป (C) ที่บริเวณด้านหน้าของเจ็ต Windward จะพบว่ากระแสลม ขวางบริสุทธิ์จะถูกเหนี่ยวนำให้มีความเร็วพุ่งขึ้นในแนวดิ่ง $V_{cf,y} / u_{cf} > 0$ 2 บริเวณ ได้แก่ 1) ที่ บริเวณด้านหน้าใกล้ปากทางออกของเจ็ต ชี้แนะว่าอาจเกิดจากโครงสร้าง Jet shear layer จะ เหนี่ยวนำให้กระแสลมขวางบริสุทธิ์ที่บริเวณใกล้ปากทางออกของเจ็ตนี้มีความเร็วพุ่งขึ้นในแนวดิ่ง และ 2) ที่บริเวณด้านหน้าค่อนไปด้านบนของเจ็ต แสดงได้ว่าเมื่อกระแสลมขวางบริสุทธิ์ที่บริเวณ นี้ปะทะกับเจ็ตที่บริเวณด้านหน้าแล้วกระแสลมขวางจะเกิดการเลี้ยวเบนขึ้นพุ่งออกจากเจ็ต (deflect) ซึ่งสอดคล้องกับการเลี้ยวเบนออกจากแนว streamwise ของกระแสลมขวางและเป็น หลักฐานหนึ่งที่จะไม่รวมการไหลออกของกระแสลมขวางบริสุทธิ์ที่ไหลเข้าสู่เจ็ต $Q_{cf,\Delta x}/Q_o$ ในบทที่ 9

นอกจากนี้เมื่อพิจารณารูป (C) ที่ด้านหลังของเจ็ต Leeward บริเวณ near field จะ พบว่ากระแสลมขวางบริสุทธิ์จะถูกเหนี่ยวนำให้มีความเร็วพุ่งขึ้นในแนวดิ่งมีค่า $V_{cf,y} / u_{cf}$ สูง จากบริเวณที่มีความน่าจะเป็นที่จะพบกระแสลมขวางบริสุทธ์ ϕ_{cf} สูงที่ใต้เจ็ตเข้าสู่ตัวเจ็ตที่มี ความน่าจะเป็นที่จะพบเจ็ต ϕ_{j} สูงที่บริเวณด้านหลังของเจ็ต Leeward และมีค่าอ้างอิง $\left(\bar{V}_{d,y} / u_{d}\right) \cdot \nabla \phi_{j}$ สูง (เนื่องจากไม่มีข้อมูลของบริเวณนี้ในระนาบตัดขวาง (x / rd < 0.5)) แสดงให้เห็นว่าที่บริเวณ near field จะเกิดการเหนี่ยวนำการผสมสูง ซึ่งจะสอดคล้องกับผล การศึกษาของ Smith and Mungal (1998) ที่พบว่าอัตราการลดลงของ Passive scalar concentration เกิดขึ้นเร็วที่บริเวณ near field ซึ่งหมายถึงจะเกิดการเหนี่ยวนำการผสมสูงที่ บริเวณนี้

8.5 ความเร็วเฉลี่ยไร้มิติตามแนวแกน spanwise กรณี r=4

รูปที่ 8.1ง. contour surface แสดงการพัฒนาตัวของการกระจายตัวของความเร็วเฉลี่ยไร้ มิติตามแนวแกน spanwise ประกอบไปด้วย (A) ของเจ็ต $V_{j,z} / u_{cf}$ (B) ของของไหลใดๆ V_z / u_{cf} และ (C) ของกระแสลมขวางบริสุทธิ์ $V_{cf,z} / u_{cf}$

(A) ความเร็วของเจ็ตเฉลี่ยไร้มิติตามแนวแกน spanwise $V_{j,z} \, / \, u_{cf}$

รูป (A) แสดงความเร็วของเจ็ตเฉลี่ยไร้มิติตามแนวแกน spanwise $V_{j,z} / u_{cf}$ แม้ว่า ในทางทฤษฎี ถ้าการไหล steady-in-mean แล้วความเร็วของเจ็ตตามแนวแกน spanwise $V_{j,z} / u_{cf}$ ในระนาบสมมาตรจะเท่ากับ 0 แต่ในความเป็นจริง การไหลจะไม่สมมาตรโดยสมบูรณ์ ดังนั้นจากผลการศึกษาจึงพบความเร็วของเจ็ตตามแนวแกน spanwise $V_{j,z} / u_{cf}$ 2 บริเวณ 1) ที่ด้าน Windward ใกล้ปากทางออกเจ็ต น่าจะเกิดจากโมเมนตัมที่ปากทางออกของเจ็ตที่คง เหลืออยู่ และ 2) ที่ด้าน Leeward ที่เป็นบริเวณที่โครงสร้าง CVP มีความโดดเด่น (CVP region) เมื่อเจ็ตพัฒนาไปตามแนว downstream แล้ว พบว่าค่า $V_{j,z} / u_{cf}$ ยังคงอยู่ โดยจะวางตัวตรงกับ บริเวณที่พบค่า $V_{j,y} / u_{cf}$ สูงสุดในระนาบสมมาตรที่ถูกเหนี่ยวนำให้เกิดขึ้นและขับเคลื่อนให้คง อยู่ด้วยโครงสร้าง CVP แสดงให้เห็นว่าโครงสร้าง CVP จะเหนี่ยวนำให้เกิด $V_{j,z} / u_{cf}$ ที่ด้าน Leeward ในระนาบสมมาตรด้วย

(B) ความเร็วของของไหลใดๆเฉลี่ยไร้มิติตามแนวแกน spanwise V_z / u_{cf} และ

(C) ความเร็วของกระแสลมขวางเฉลี่ยไร้มิติตามแนวแกน spanwise $V_{cf,z}/u_{cf}$

รูป (B) และ (C) แสดงความเร็วของของไหลใดๆเฉลี่ยไร้มิติตามแนวแกน spanwise V_z / u_{cf} และความเร็วของกระแสลมขวางบริสุทธิ์เฉลี่ยไร้มิติตามแนวแกน spanwise $V_{cf,z} / u_{cf}$ เช่นเดียวกับในรูป (A) เนื่องจากในความเป็นจริง การไหลจะไม่สมมาตรโดยสมบูรณ์ จึงอาจพบความเร็วของของไหลใดๆตามแนวแกน spanwise V_z / u_{cf}

8.6 vorticity เฉลี่ยไร้มิติตามแนว spanwise กรณี r = 4

รูปที่ 8.1จ. contour surface แสดงการพัฒนาตัวของการกระจายตัวของ vorticity เฉลี่ย ไร้มิติตามแนวแกน spanwise ประกอบไปด้วย (A) ของเจ็ต $\omega_{j,z}d/u_{cf}$ (B) ของของไหลใดๆใน ระนาบสมมาตร $\omega_z d/u_{cf}$ และ (C) ของกระแสลมขวางบริสุทธิ์ $\omega_{cf,z}d/u_{cf}$

(A) vorticity ของเจ็ตเฉลี่ยไร้้มิติตามแนวแกน streamwise $\omega_{j,z}d/u_{cf}$

รูป (A) แสดง vorticity ของเจ็ตเฉลี่ยไร้มิติตามแนวแกน streamwise $\omega_{j,z}d/u_{cf}$ จะ พบ $\omega_{j,z}d/u_{cf}$ ที่มีค่าบวก หมายถึงการหมุนตามเข็มนาฬิกา (CCW) ที่ด้าน Windward และ $\omega_{j,z}d/u_{cf}$ มีค่าลบ หมายถึงการหมุนตามเข็มนาฬิกา (CW) ที่ด้าน Leeward ซึ่งจะแสดงถึง โครงสร้าง Spanwise rollers ของเจ็ต ที่พบในผลการศึกษาของ Yuan and Street (1998) และ Yuan *et al.* (1999) โดยโครงสร้าง Spanwise rollers ของเจ็ตนี้จะวางตัวอยู่ตรงกับบริเวณ โครงสร้างรูปไต (Kidney-shaped structure) ที่มีความเร็วของเจ็ตตามแนวแกน streamwise $V_{j,x}/u_{cf}$ สูง เนื่องจากโครงสร้าง Spanwise rollers เป็นโครงสร้าง ณ ขณะใด ๆ (instantaneous structure) เมื่อพิจารณาที่ค่าเฉลี่ยแล้วจะปรากฏเป็นโครงสร้างรูปไต (Kidneyshaped structure)

นอกจากนี้ยังพบว่าโครงสร้าง Spanwise rollers ที่มีค่า $\omega_{j,z}d/u_{cf}$ เป็นลบวางตัวอยู่ ตรงกับโครงสร้างรูปไตที่มี $V_{j,x}/u_{cf}$ สูง จะเหนี่ยวนำให้เจ็ตและส่วนผสมของเจ็ต (jet-fluid mixture) ที่ด้านใต้ในโครงสร้างอ่าว (Gulf region) ที่มี $V_{j,x}/u_{cf}$ ต่ำ และอยู่ในบริเวณที่มีความ น่าจะเป็นที่จะพบเจ็ต ϕ_j สูง เข้าผสมกับโครงสร้างรูปไตของเจ็ต คล้ายการเหนี่ยวนำการผสม ของเจ็ตอิสระ (Free-jet) ซึ่งจะสอดคล้องกับกลไกการเหนี่ยวนำการผสมในระนาบตัดขวางที่พบ ในงานวิจัยนี้ซึ่งนำเสนอในบทที่ 6-7

(B) vorticity ของของไหลใดๆเฉลี่ยไร้มิติตามแนวแกน streamwise $\omega_z d / u_{cf}$

รูป (B) (ดูรูป (A) ประกอบ) แสดง vorticity ของของไหลใดๆเฉลี่ยไร้มิติตามแนวแกน streamwise $\omega_z d / u_{cf}$ พบว่าโครงสร้าง Spanwise rollers ที่มีค่า $\omega_{j,z} d / u_{cf}$ เป็นบวกวางตัว อยู่ตรงกับโครงสร้างรูปไตที่มี $V_{j,x} / u_{cf}$ สูง จะเหนี่ยวนำให้กระแสลมขวางบริสุทธิ์ที่บริเวณด้าน Windward มีการเคลื่อนที่และเข้าผสมกับเจ็ตตามแนวแกน streamwise โดยพิจารณาจาก $(\bar{V}_{cf,x} / u_{cf}) \cdot \nabla \phi_j > 0$ ซึ่งจะสอดคล้องกับกลไกการเหนี่ยวนำการผสมของเจ็ตในกระแสลมขวาง โดย Spanwise rollers ของเจ็ตที่ด้าน Windward โดย Yuan and Street (1998) และ Yuan

et al. (1999) ซึ่งกลไกการเหนี่ยวนำการผสมของเจ็ตในกระแสลมขวางนี้จะไม่สามารถพบได้ใน ระนาบตัดขวางการไหล

ในขณะที่ความเร็วของกระแสลมขวางบริสุทธิ์ตามแนว tranverse จะไม่ทำให้เกิดการ เหนี่ยวนำการผสม พิจารณาจาก $\left(\vec{V}_{cf,v} \, / \, u_{cf} \right) \cdot \nabla \phi_i < 0$ หรือ $\left(\vec{V}_{cf,v} \, / \, u_{cf} \right) \cdot \nabla \phi_{cf} > 0$

(C) vorticity ของกระแสลมขวางเฉลี่ยไร้มิติตามแนวแกน streamwise $\omega_{cf,z}d/u_{cf}$ รูป (C) แสดง vorticity ของกระแสลมขวางบริสุทธิ์เฉลี่ยไร้มิติตามแนวแกน streamwise $\omega_{cf,z}d/u_{cf}$ ในทางทฤษฎีแล้วจะไม่พบ $\omega_{cf,z}d/u_{cf}$ ในกระแสลมขวางบริสุทธิ์ แต่เนื่องจาก ในทางปฏิบัติ การไหลจะไม่คงที่ ดังนั้น $\omega_{cf,z}d/u_{cf}$ ที่พบอาจเกิดจากการเอียงของแกนของ Vorticity ของโครงสร้างของกระแสลมขวางในแนวแกนอื่น เช่น โครงสร้าง Horseshoe vortex หรือ โครงสร้าง Wake vortex

8.7 กลไกการเหนี่ยวนำการผสมของเจ็ตในกระแสลมขวางในระนาบสมมาตรกรณี r=4

ดังนี้

จากผลการศึกษาที่แสดงในหัวข้อ 8.1-8.3 และ 8.6 จะนำหลักฐานดังกล่าวมาวิเคราะห์ ประกอบกันในรูปที่ 8.2 นำไปสู่การขี้แนะถึงกลไกการเหนี่ยวนำการผสมหนึ่งของเจ็ตในกระแสลม ขวางในระนาบสมมาตรการไหล

กลไกการเหนี่ยวนำการผสมของเจ็ตในกระแสลมขวางในระนาบสมมาตรจะเกิดขึ้น 2 ส่วน

กลไกการเหนี่ยวนำการผสมที่ด้าน Windward โดยโครงสร้าง Spanwise rollers ของเจ็ต

พบว่ามีการเหนี่ยวนำการผสมกระแสลมขวางบริสุทธิ์ในระนาบสมมาตรที่ด้าน Windward โดยจะเกิดจากความเร็วของกระแสลมขวางบริสุทธิ์ตามแนว streamwise เท่านั้น พิจารณาจาก $\left(\bar{V}_{cf,x} / u_{cf}\right) \cdot \nabla \phi_j > 0$ ในขณะที่ความเร็วของกระแสลมขวางบริสุทธิ์ตามแนว tranverse จะไม่ทำให้เกิดการเหนี่ยวนำการผสม พิจารณาจาก $\left(\bar{V}_{cf,y} / u_{cf}\right) \cdot \nabla \phi_j < 0$ หรือ $\left(\bar{V}_{cf,y} / u_{cf}\right) \cdot \nabla \phi_{cf} > 0$

เนื่องจากที่ด้าน Windward เป็นบริเวณที่โครงสร้าง Spanwise rollers ของเจ็ตโดดเด่น จะสรุปได้ว่าโครงสร้าง Spanwise rollers ของเจ็ตที่วางตัวอยู่ตรงกับโครงสร้างรูปไตที่มี V_{j.x} / u_{cf} สูง จะเหนี่ยวนำกระแสลมขวางบริสุทธิ์ที่ด้าน Windward ให้เข้าผสมกับเจ็ตตาม แนวแกน Streamwise เท่านั้น

2. กลไกการเหนี่ยวนำการผสมที่ด้าน Leeward

พบว่ามีการเหนี่ยวนำการผสมกระแสลมขวางบริสุทธิ์ในระนาบสมมาตรที่ด้าน Windward โดยจะเกิดจากความเร็วของกระแสลมขวางบริสุทธิ์ตามแนว transverse เท่านั้น พิจารณาจาก $\left(\bar{V}_{d,y} / u_d\right) \cdot \nabla \phi_j > 0$ ในขณะที่ความเร็วของกระแสลมขวางบริสุทธิ์ตามแนว streamwise จะไม่ทำให้เกิดการเหนี่ยวนำการผสม พิจารณาจาก $\left(\bar{V}_{d,x} / u_d\right) \cdot \nabla \phi_j \approx 0$

เนื่องจากที่ด้าน Leeward เป็นบริเวณที่โครงสร้าง CVP ของเจ็ตโดดเด่น จะสรุปได้ว่า โครงสร้าง CVP ของเจ็ต จะเหนี่ยวนำกระแสลมขวางบริสุทธิ์ที่ด้านหลัง Leeward และด้านล่าง จากบริเวณที่มีความน่าจะเป็นที่จะพบกระแสลมขวางบริสุทธ์ ϕ_{cf} สูงที่ใต้เจ็ตให้เข้าผสมกับเจ็ต ตามแนวแกน transverse เท่านั้น เข้าสู่บริเวณกลางเจ็ตตรงกับโครงสร้างอ่าว(Gulf region) ที่มี $V_{j,x}/u_{cf}$ ต่ำที่มีความน่าจะเป็นที่จะพบเจ็ต ϕ_j สูง ทำให้ของไหลจะกลายเป็นส่วนผสมของเจ็ต (jet-fluid mixture) เกือบหมดแล้วที่บริเวณนี้

จากนั้นโครงสร้าง Spanwise rollers ของเจ็ตที่วางตัวอยู่ตรงกับโครงสร้างรูปไตที่มี $V_{j,x} / u_{cf}$ สูงที่เป็นบริเวณที่โครงสร้าง Spanwise rollers ของเจ็ตโดดเด่น จะเหนี่ยวนำเจ็ตและ ส่วนผสมของเจ็ตในโครงสร้างอ่าวที่อยู่ด้านใต้เข้าผสมกับโครงสร้างรูปไตของเจ็ตเอง คล้ายการ เหนี่ยวนำการผสมของเจ็ตอิสระ (Free-jet)

8.8 กลไกการเหนี่ยวนำการผสมของเจ็ตในกระแสลมขวางในระนาบสมมาตรกรณี r=8 และ 12

8.8.1 ความน่าจะเป็นที่จะพบของไหลที่จุดใดๆ

รูปที่ 8.3ก และ 8.5ก contour surface แสดงความน่าจะเป็นเชิงเวลาที่จะพบเจ็ต ϕ_j กรณี r = 8 และ 12 ตามลำดับ พบว่าเช่นเดียวกับกรณี r = 4 กล่าวคือที่บริเวณกลางเจ็ตจะมีความ น่าจะเป็นที่จะพบเจ็ต ϕ_j สูง ($\phi_j \approx 1$) และเป็นบริเวณที่มีความน่าจะเป็นที่จะพบกระแสลมขวางบริ สุทธ์ ϕ_d ต่ำ ($\phi_d \approx 0$) โดยเมื่อเริ่มเคลื่อนที่ออกจากกลางเจ็ต ϕ_j จะลดต่ำลงอย่างต่อเนื่อง จนมีค่า เป็น 0 ที่ขอบเจ็ตและเมื่อเริ่มเคลื่อนที่ออกจากกลางเจ็ตความน่าจะเป็นที่จะพบกระแสลมขวางบริ สุทธ์ ϕ_d จะเพิ่มสูงขึ้นอย่างต่อเนื่อง จนมีค่าสูงใกล้เคียง 1 ($\phi_d \approx 1$) ที่ขอบเจ็ต (รูป (A) และ (C)) นอกจากนี้พบว่าความน่าจะเป็นเชิงเวลาที่จะพบของไหลใดๆ ϕ มีค่าใกล้เคียง 1 ($\phi \approx 1$) อย่าง สม่ำเสมอตลอดระนาบตัดขวางการไหล แสดงว่าการใส่อนุภาคติดตามการไหลทั้งในเจ็ตและในกระแส ลมขวางในการทดลองนี้นั้นมีความคงตัว (steady) และสม่ำเสมอ (uniform) (รูป B) เช่นเดียวกับ กรณี r = 4 รูปที่ 8.7ก แสดงการเปรียบเทียบการกระจายตัวของความน่าจะเป็นเชิงเวลาที่จุดใดๆ กรณี r = 4, 8 และ 12 ตามลำดับในระนาบสมมาตร พบว่าเมื่อ r เพิ่มขึ้น เจ็ตจะพุ่งทะลุ (penetrate) เข้าไปในกระแสลมขวางตามแนว transverse มากขึ้น นอกจากนี้เมื่อ r เพิ่มขึ้น จะพบว่าเส้น contour ของความน่าจะเป็นที่จะพบเจ็ต ϕ_j ที่ ϕ_j คงที่จะเป็นเส้นปิด ซึ่งในกรณีนี้น่าจะเกิดจากเมื่อ r เพิ่มขึ้น เจ็ตในกระแสลมขวางตามแนว transverse มากขึ้น นอกจากนี้เมื่อ r เพิ่มขึ้น จะพบว่าเส้น contour ของความน่าจะเป็นที่จะพบเจ็ต ϕ_j ที่ ϕ_j คงที่จะเป็นเส้นปิด ซึ่งในกรณีนี้น่าจะเกิดจากเมื่อ r เพิ่มขึ้น เจ็ตในกระแสลมขวางจะพุ่งสูงมากขึ้นและมีขนาดขยายใหญ่ขึ้น ทำให้มีความยากในการ เก็บข้อมูลของการทดลอง ซึ่งจะไม่ได้หมายถึงการลดลงของความน่าจะเป็นที่จะพบเจ็ต ϕ_j ตามแนว streamwise

8.8.2 สนามความเร็วเฉลี่ยไร้มิติในระนาบสมมาตรการไหลของเจ็ตในกระแสลมขวาง

รูปที่ 8.3ก และ 8.5ก แสดงสนามของความเร็วเฉลี่ยไร้มิติในระนาบสมมาตรการไหลของ เจ็ตในกระแสลมขวางกรณี *r* = 8 และ 12 ตามลำดับ พบว่าเช่นเดียวกับกรณี *r* = 4 กล่าวคือ สามารถแบ่งบริเวณของเจ็ตโดยสังเขปได้ 2 บริเวณ บริเวณ คือ

- Kidney-shaped region : เป็นบริเวณที่โครงสร้าง Spanwise rollers มีความโดดเด่น จะอยู่ที่ด้านหน้า Windward ของเจ็ต โดยสนามความเร็วที่แสดงถึงโครงสร้าง Spanwise rollers ซึ่งเป็นโครงสร้าง ณ ขณะใดๆ (instantaneous structure) จะมาจากสนาม ความเร็วของเจ็ตและส่วนผสมของเจ็ตเพียงครึ่งหนึ่ง (ครึ่งล่าง) และอีกครึ่งหนึ่ง (ครึ่งบน) จะมาจากสนามความเร็วของกระแสลมขวางบริสุทธิ์ที่ถูกเหนี่ยวนำโดยโครงสร้าง Spanwise rollers โดยเมื่อพิจารณาที่ค่าเฉลี่ยจะปรากฏเป็นโครงสร้างรูปไต (Kidneyshaped structure) (รูป (A) และ (C) จะเห็นอย่างชัดเจนจากสนามความเร็วในรูป 8.3ข (A) และ 8.5ข(A))
- 2) Counter rotating vortex pair (CVP) region : เป็นบริเวณที่โครงสร้าง CVP มีความ โดดเด่นจะอยู่ที่ด้านหลัง Leeward และล่างของเจ็ต ตรงกับบริเวณที่พบสนามความเร็ว ของเจ็ตและสนามความเร็วของกระแสลมขวางบริสุทธิ์ที่มีทิศทางพุ่งจากด้านล่างเข้าสู่ กลางเจ็ตในแนวดิ่ง ที่ถูกเหนี่ยวนำโดย CVP (รูป (A) และ (C) จะเห็นอย่างชัดเจนจาก สนามความเร็วในรูป 8.3ข(A) และ 8.5ข(A))

รูปที่ 8.7ก พบว่าเจ็ตในกระแสลมขวางกรณี r=4 จะสามารถแบ่งแยกบริเวณของเจ็ตได้ ชัดเจนมากกว่ากรณี r= 8 และ 12

การ เหนี่ยวน้ำกระแสลมขวางบริสุทธิ์ของเจ็ต พบว่าเช่นเดียวกับกรณี r=4

1) การเหนี่ยวนำกระแสลมขวางบริสุทธิ์ของเจ็ตที่ด้าน Windward

พบว่าที่ด้าน Windward มีการเหนี่ยวนำการผสมเกิดขึ้นในระนาบสมมาตรจากความเร็วของ กระแสลมขวางบริสุทธิ์ตามแนว streamwise $V_{cf,x} / u_{cf}$ เท่านั้นโดยโครงสร้าง Spanwise rollers พิจารณาจาก $(V_{cf,x} / u_{cf}) \cdot \nabla \phi_j > 0$ (รูป (C)) ซึ่งจะสอดคล้องกับกลไกการเหนี่ยวนำการผสมของ เจ็ตในกระแสลมขวางที่ด้าน Windward โดย Spanwise rollers ของ Yuan and Street (1998) และ Yuan *et al.* (1999)

ในขณะที่เมื่อพิจารณา $\left(\vec{V}_{cf,y} / u_{cf}\right) \cdot \nabla \phi_j < 0$ หรือ $\left(\vec{V}_{cf,y} / u_{cf}\right) \cdot \nabla \phi_c > 0$ แสดงว่าจะไม่ เกิดการเหนี่ยวนำการผสมขึ้นจากความเร็วของกระแสลมขวางบริสุทธิ์ตามแนว tranverse

นอกจากนี้รูปที่ 8.7ก ยังพบว่าเจ็ตในกระแสลมขวางกรณี r = 8 และ 12 จะมี $(\bar{V}_{cf,x} / u_{cf}) \cdot \nabla \phi_j > 0$ สูงกว่ากรณี r = 4 แสดงว่าเจ็ตในกระแสลมขวางกรณี r = 8 และ 12 มี การเหนี่ยวนำการผสมในระนาบสมมาตรจากความเร็วของกระแสลมขวางบริสุทธิ์ตามแนว streamwise $\bar{V}_{cf,x} / u_{cf}$ สูงกว่ากรณี r = 4

2) การเหนี่ยวน้ำกระแสลมขวางบริสุทธิ์ของเจ็ตที่ด้าน Leeward

เช่นเดียวกันกับการพิจารณาที่ด้าน Windward พบว่าที่ด้าน Leeward มีการเหนี่ยวนำการ ผสมเกิดขึ้นในระนาบสมมาตรจากความเร็วของกระแสลมขวางบริสุทธิ์ตามแนว transverse $\bar{V}_{d,y} / u_{cf}$ เท่านั้น โดยโครงสร้าง CVP ของเจ็ต พิจารณาจาก $(\bar{V}_{d,y} / u_{cf}) \cdot \nabla \phi_j > 0$ (รูป (C)) ซึ่งจะ สอดคล้องกับกลไกการเหนี่ยวนำการผสมในระนาบตัดขวางของเจ็ตในกระแสลมขวางโดยโครงสร้าง CVP ของเจ็ตที่พบในงานวิจัยนี้ซึ่งนำเสนอในบทที่ 6-7

ในขณะที่เมื่อพิจารณา $\left(\overline{V}_{cf,x} / u_{cf}
ight) \cdot
abla \phi_j pprox 0$ แสดงว่าจะไม่เกิดการเหนี่ยวนำการผสมขึ้น จากความเร็วของกระแสลมขวางบริสุทธิ์ตามแนว streamwise เช่นเดียวกับกรณี r=4

8.8.3 ความเร็วเฉลี่ยไร้มิติตามแนวแกน streamwise

รูปที่ 8.3ข และ 8.5ข contour surface แสดงการพัฒนาตัวของการกระจายตัวของ ความเร็วเฉลี่ยไร้มิติตามแนวแกน streamwise กรณี r = 8 และ 12 ตามลำดับ พบว่าเช่นเดียวกับ กรณี r = 4 กล่าวคือพบโครงสร้างรูปไต (Kidney-shaped structure) ของเจ็ตที่มีความเร็วของเจ็ต ตามแนวแกน streamwise $V_{j,x} / u_{cf}$ ที่มีค่าสูงที่ด้าน Windward ของเจ็ตในระนาบสมมาตร เมื่อ เจ็ตพัฒนาไปตามแนว downstream แล้ว ยังคงพบความเร็วของเจ็ตตามแนวแกน streamwise อยู่ แต่ค่า magnitude จะลดลงซึ่งสอดคล้องกับการสลายตัวของโครงสร้างรูปไตที่พบในระนาบตัดขวาง และยังพบโครงสร้างรูปอ่าว (Gulf region) ของเจ็ตที่มีความเร็วของเจ็ตตามแนวแกน streamwise ต่ำวางตัวอยู่ด้านใต้โครงสร้างรูปไต (รูป (A)) เนื่องจากโครงสร้างรูปไตและโครงสร้างรูปอ่าววางตัวอยู่ ในบริเวณที่มีความน่าจะเป็นที่จะพบเจ็ต ϕ_j สูง จึงสรุปได้ว่าโครงสร้างเหล่านี้มาจากเจ็ตและส่วนผสม ของเจ็ต (jet-fluid mixture) เป็นหลัก (รูป (B) ดู (A) ประกอบ) ซึ่งสอดคล้องกับผลการทดลองใน ระนาบตัดขวางในหัวข้อที่ 6.3 และ 7.3

นอกจากนี้ยังพบว่ากระแสลมขวางบริสุทธิ์ที่อยู่ไกลจากเจ็ตในบริเวณที่มีความน่าจะเป็นที่จะ พบกระแสลมขวางบริสุทธ์ ϕ_{cf} สูง จะมีความเร็วในแนวแกน streamwise เท่านั้น (รูป (C)) และ ที่ บริเวณด้านหน้าของเจ็ต (windward region) ความเร็วของกระแสลมขวางบริสุทธิ์เฉลี่ยตามแนว streamwise จะถูกหน่วงให้มีค่าลดลงต่ำกว่าความเร็วของกระแสลมขวาง u_{cf} ($V_{cf,x}/u_{cf} < 1$) เมื่อ ปะทะกับเจ็ตที่บริเวณด้านหน้าและเกิดการเลี้ยวเบนจากแนวแกน streamwise ซึ่งจะเป็นหลักฐาน หนึ่งที่จะไม่รวมการไหลออกของกระแสลมขวางบริสุทธิ์ที่ด้าน Windward ในการประมาณอัตราการ ไหลของกระแสมลมขวางบริสุทธิ์ที่ไหลเข้าสู่เจ็ต $Q_{cf,xr}/Q_o$ ในบทที่ 9 เช่นเดียวกับกรณี r = 4

รูปที่ 8.7ข พบว่าเมื่อ r เพิ่มขึ้น ดำแหน่งของโครงสร้างรูปไตของเจ็ตจะสูงขึ้นสอดคล้องกับ ผลการศึกษาในระนาบตัดขวาง (รูปที่ 7.5ข) นอกจากนี้เมื่อพิจารณาที่บริเวณ near field ตำแหน่ง x/rd < 0.5 พบเจ็ตในกระแสลมขวางกรณี r = 8 และ 12 ความเร็วของเจ็ตตามแนวแกน streamwise ที่มีค่าเป็นลบมากกว่าเจ็ตในกระแสลมขวางกรณี r = 4

8.8.4 ความเร็วเฉลี่ยไร้มิติตามแนวแกน transverse

รูปที่ 8.3ค และ 8.5ค contour surface แสดงการพัฒนาตัวของการกระจายตัวของ ความเร็วเฉลี่ยไร้มิติตามแนวแกน transverse กรณี r = 8 และ 12 ตามลำดับ พบว่าเช่นเดียวกับ กรณี r = 4 กล่าวคือพบว่ามีโครงสร้างของความเร็วของเจ็ตเฉลี่ยไร้มิติตามแนวแกน transverse $V_{j,y} / u_{cf}$ สูงสุด (Local maximum peaks) ที่เป็นบวกในระนาบสมมาตร 2 บริเวณซึ่งสอดคล้องกับ ผลการศึกษาในระนาบตัดขวาง คือ 1) ที่บริเวณด้านหน้า (Windward) ของเจ็ต เมื่อเจ็ตพัฒนาไปตาม แนว downstream แล้ว Local peak ส่วนนี้จะสลายตัวไป เนื่องจากไม่มีกลไกช่วยในการขับเคลื่อน ให้คงอยู่ตามแนวแกน transverse จะเกิดจากโมเมนตัมที่ปากทางออกของเจ็ตที่คงเหลืออยู่ ซึ่งจะ สอดคล้องกับการสลายตัวของ positive local peak บริเวณบนของเจ็ตในระนาบตัดขวางการไหล และ 2) ที่บริเวณด้านหลัง (Leeward) ของเจ็ต เมื่อเจ็ตพัฒนาไปตามแนว downstream แล้ว Local peak ส่วนนี้ยังคงอยู่ แต่ค่า magnitude จะลดลง แสดงให้เห็นว่าบริเวณนี้จะถูกเหนี่ยวนำให้เกิดขึ้น และ ขับเคลื่อนให้คงอยู่ไปได้ตลอดตามแนวการไหลโดยโครงสร้าง CVP ของเจ็ตซึ่งสอดคล้องกับผล การศึกษาในระนาบตัดขวางการไหลหัวข้อที่ 6.4 และ 7.4 (รูป (A)) เช่นเดียวกับกรณี r = 4 นอกจากนี้พบว่ากระแสลมขวางบริสุทธิ์ที่บริเวณที่มีความน่าจะเป็นที่จะพบกระแสลมขวาง

บริสุทธ์ ϕ_{cf} สูง จะไม่มีความเร็วตามแนวแกน transverse (รูป (C)) แต่ที่บริเวณใกล้กับ ตัวเจ็ตกระแสลมขวางบริสุทธิ์จะถูกเหนี่ยวนำให้มีความเร็วตามแนวแกน transverse ซึ่งแบ่งได้เป็น 2 บริเวณ คือ

- 1) ที่ด้านหน้าของเจ็ต Windward พบว่ากระแสลมขวางบริสุทธิ์จะถูกเหนี่ยวนำให้มี ความเร็วพุ่งขึ้นในแนวดิ่ง $V_{cf,y}/u_{cf} > 0$ 2 ส่วน ได้แก่ 1) ที่บริเวณด้านหน้าใกล้ปาก ทางออกของเจ็ต ขึ้แนะว่าอาจเกิดจากโครงสร้าง Jet shear layer และ 2) ที่บริเวณ ด้านหน้าค่อนไปด้านบนของเจ็ต พบว่ากระแสลมขวางบริสุทธิ์เมื่อปะทะกับเจ็ตที่บริเวณ ด้านหน้าแล้วจะเกิดการเลี้ยวเบนขึ้นพุ่งออกจากเจ็ต (deflect) ซึ่งสอดคล้องกับการ เลี้ยวเบนออกจากแนว streamwise ของกระแสลมขวางและเป็นหลักฐานหนึ่งที่จะไม่ รวมการไหลออกของกระแสลมขวางบริสุทธิ์ที่ด้าน Windward ในการประมาณอัตรา การไหลของกระแสมลมขวางบริสุทธิ์ที่ไหลเข้าสู่เจ็ต $Q_{cf,\Delta x}/Q_o$ ในบทที่ 9 เช่นเดียวกับ กรณี r = 4
- 2) **ที่ด้านหลังของเจ็ต Leeward** บริเวณ near field จะพบว่ากระแสลมขวางบริสุทธิ์จะ ถูกเหนี่ยวนำให้มีความเร็วพุ่งขึ้นในแนวดิ่งมีค่า $V_{cf,y} / u_{cf}$ สูง จากบริเวณที่มีความน่าจะ เป็นที่จะพบกระแสลมขวางบริสุทธ์ ϕ_{cf} สูงที่ใต้เจ็ตเข้าสู่ตัวเจ็ตที่มีความน่าจะเป็นที่จะ พบเจ็ต ϕ_j สูงที่บริเวณด้านหลังของเจ็ต Leeward และมีค่าอ้างอิง $(\bar{V}_{cf,y} / u_{cf}) \cdot \nabla \phi_j$ สูง (เนื่องจากไม่มีข้อมูลของบริเวณนี้ในระนาบตัดขวาง (x/rd < 0.5)) แสดงให้เห็นว่า ที่บริเวณ near field จะเกิดการเหนี่ยวนำการผสมสูง ซึ่งจะสอดคล้องกับผลการศึกษา ของ Smith and Mungal (1998) ที่พบว่าอัตราการลดลงของ Passive scalar concentration เกิดขึ้นเร็วที่บริเวณ near field ซึ่งหมายถึงจะเกิดการเหนี่ยวนำการ ผสมสูงที่บริเวณนี้ เช่นเดียวกับกรณี r = 4

รูปที่ 8.7ค แสดงการเปรียบเทียบการกระจายตัวของความเร็วเฉลี่ยไร้มิติตามแนวแกน transverse กรณี r = 4, 8 และ 12 ตามลำดับ พบว่าเมื่อ r เพิ่มขึ้น ค่าความเร็วของเจ็ตเฉลี่ยไร้มิติ ตามแนวแกน transverse $V_{j,y} / u_{cf}$ ที่ปากทางออกของเจ็ตตรงกับ Local peak ที่ด้าน Windward จะสูงขึ้น ซึ่งสอดคล้องกับผลการศึกษาในระนาบตัดขวางการไหล (รูปที่ 7.5ค)

8.8.5 ความเร็วเฉลี่ยไร้มิติตามแนวแกน spanwise

รูปที่ 8.3ง และ 8.5ง contour surface แสดงการพัฒนาตัวของการกระจายตัวของ ความเร็วเฉลี่ยไร้มิติตามแนวแกน spanwise กรณี *r* = 8 และ 12 ตามลำดับ กล่าวคือพบความเร็ว ตามแนวแกน spanwise 2 บริเวณ 1) ที่ด้าน Leeward ที่เป็นบริเวณที่โครงสร้าง CVP มีความโดด เด่น (CVP region) เมื่อเจ็ตพัฒนาไปตามแนว downstream แล้ว พบว่าค่าความเร็วของเจ็ตตาม แนวแกน spanwise $V_{j,z} / u_{cf}$ ยังคงอยู่ โดยจะวางตัวตรงกับบริเวณที่พบค่า $V_{j,y} / u_{cf}$ สูงสุดใน ระนาบสมมาตรที่ถูกเหนี่ยวนำให้เกิดขึ้นและขับเคลื่อนให้คงอยู่ด้วยโครงสร้าง CVP แสดงให้เห็นว่า โครงสร้าง CVP จะเหนี่ยวนำให้เกิด $V_{j,z} / u_{cf}$ ที่ด้าน Leeward ในระนาบสมมาตร (รูป (A)) เช่นเดียวกับกรณี r = 4 และ 2) ที่บริเวณกระแสลมขวางบริสุทธิ์ภายนอก (รูป (C))

รูปที่ 8.7ง แสดงการเปรียบเทียบการกระจายตัวของความเร็วเฉลี่ยไร้มิติตามแนวแกน spanwise กรณี r = 4, 8 และ 12 ตามลำดับ พบว่าเมื่อ r เพิ่มขึ้น บริเวณที่พบความเร็วตาม แนวแกน spanwise จะแตกต่างกันไป ยกเว้นความเร็วของเจ็ตเฉลี่ยไร้มิติตามแนวแกน transverse $V_{j,y} / u_{cf}$ ที่พบที่ด้าน Leeward ของเจ็ต เนื่องจากในทางทฤษฎี ถ้าการไหล steady-in-mean แล้ว ความเร็วของเจ็ตตามแนวแกน spanwise $V_{j,z} / u_{cf}$ ในระนาบสมมาตรจะเท่ากับ 0 แต่ในความเป็น จริง การไหลจะไม่สมมาตรโดยสมบูรณ์

8.8.6 vorticity เฉลี่ยไร้มิติตามแนว spanwise

รูปที่ 8.3จ และ 8.5จ contour surface แสดงการพัฒนาตัวของการกระจายตัวของ vorticity เฉลี่ยไร้มิติตามแนวแกน spanwise กรณี r = 8 และ 12 ตามลำดับ กล่าวคือเช่นเดียวกับ กรณี r = 4 จะพบ $\omega_{j,z}d/u_{cf}$ ที่มีค่าบวก (CCW) ที่ด้าน Windward และ $\omega_{j,z}d/u_{cf}$ มีค่าลบ (CW) ที่ด้าน Leeward ซึ่งจะแสดงถึงโครงสร้าง Spanwise rollers ของเจ็ตพบในผลการศึกษาของ Yuan and Street (1998) และ Yuan *et al.* (1999) โดยจะวางตัวอยู่ตรงกับบริเวณโครงสร้างรูปไต (Kidney-shaped structure)

นอกจากนี้ยังพบว่าโครงสร้าง Spanwise rollers จะเหนี่ยวนำให้เกิดการผสมขึ้น 2 ส่วน คือ 1) โครงสร้าง Spanwise rollers ที่มีค่า $\omega_{j,z}d/u_{cf}$ เป็นลบ จะเหนี่ยวนำให้เจ็ตและส่วนผสมของ เจ็ต (jet-fluid mixture) ที่ด้านใต้ในโครงสร้างอ่าว (Gulf region) เข้าผสมกับโครงสร้างรูปไตของเจ็ต คล้ายการเหนี่ยวนำการผสมของเจ็ตอิสระ (Free-jet) (รูป (A)) ซึ่งจะสอดคล้องกับกลไกการเหนี่ยวนำ การผสมในระนาบตัดขวางที่พบในงานวิจัยนี้ซึ่งนำเสนอในบทที่ 6-7 และ 2) โครงสร้าง Spanwise rollers ที่มีค่า $\omega_{j,z}d/u_{cf}$ เป็นบวก จะเหนี่ยวนำให้กระแสลมขวางบริสุทธิ์ที่ด้าน Windward มีการ เคลื่อนที่และเข้าผสมกับเจ็ตตามแนวแกน streamwise โดยพิจารณาจาก ($\overline{V}_{cf,x}/u_{cf}$)· $\nabla \phi_j > 0$ ซึ่ง จะสอดคล้องกับกลไกการเหนี่ยวนำการผสมของเจ็ตในกระแสลมขวางโดย Spanwise rollers ของ เจ็ตที่ด้าน Windward โดย Yuan and Street (1998) และ Yuan *et al*. (1999) ซึ่งกลไกการ เหนี่ยวนำการผสมของเจ็ตในกระแสลมขวางนี้จะไม่สามารถพบได้ในระนาบตัดขวางการไหล ในขณะที่ความเร็วของกระแสลมขวางบริสุทธิ์ตามแนว tranverse จะไม่ทำให้เกิดการ เหนี่ยวนำการผสม พิจารณาจาก $\left(\vec{V}_{cf,y} / u_{cf}\right) \cdot \nabla \phi_j < 0$ หรือ $\left(\vec{V}_{cf,y} / u_{cf}\right) \cdot \nabla \phi_{cf} > 0$ เช่นเดียวกับ กรณี r = 4

รูปที่ 8.7จ แสดงการเปรียบเทียบการกระจายตัวของของ vorticity เฉลี่ยไร้มิติตามแนวแกน spanwise กรณี r = 4, 8 และ 12 ตามลำดับ แม้ว่าในทางทฤษฎีแล้วจะไม่พบ $\omega_{cf,z}d/u_{cf}$ ใน กระแสลมขวางบริสุทธิ์ แต่เนื่องจากในทางปฏิบัติ การไหลจะไม่คงที่ ดังนั้น $\omega_{cf,z}d/u_{cf}$ ที่พบอาจ เกิดจากการเอียงของแกนของ Vorticity ของโครงสร้างของกระแสลมขวางในแนวแกนอื่น เช่น โครงสร้าง Horseshoe vortex หรือ โครงสร้าง Wake vortex

8.8.7 กลไกการเหนี่ยวนำการผสมของเจ็ตในกระแสลมขวางในระนาบสมมาตร

จากผลการศึกษาที่แสดงในหัวข้อ 8.8.1-8.8.3 และ 8.8.6 จะนำหลักฐานดังกล่าวมาวิเคราะห์ ประกอบกันในรูปที่ 8.4 และ 8.6 นำไปสู่การชี้แนะถึงกลไกการเหนี่ยวนำการผสมหนึ่งของเจ็ตใน กระแสลมขวางในระนาบสมมาตรการไหลกรณี *r* = 8 และ 12

กลไกการเหนี่ยวนำการผสมของเจ็ตในกระแสลมขวางในระนาบสมมาตรจะเกิดขึ้น 2 ส่วน เช่นเดียวกับกรณี *r*=4 ดังนี้

1. กลไกการเหนี่ยวนำการผสมที่ด้าน Windward

พบว่าที่ด้าน Windward เป็นบริเวณที่โครงสร้าง Spanwise rollers ของเจ็ตโดด เด่น จะสรุปได้ว่าโครงสร้าง Spanwise rollers ของเจ็ตที่วางตัวอยู่ตรงกับโครงสร้างรูป ไตที่มี $V_{j,x}/u_{cf}$ สูง จะเหนี่ยวนำให้เกิดการเหนี่ยวนำผสมจากความเร็วของกระแสลม ขวางบริสุทธิ์ตามแนว streamwise $\vec{V}_{cf,x}/u_{cf}$ เท่านั้น ในขณะที่ความเร็วของกระแสลม ขวางบริสุทธิ์ตามแนว tranverse จะไม่ทำให้เกิดการเหนี่ยวนำการผสม พิจารณาจาก $(\vec{V}_{cf,x}/u_{cf})\cdot\nabla\phi_j > 0$ ในขณะที่ $(\vec{V}_{cf,y}/u_{cf})\cdot\nabla\phi_j < 0$ หรือ $(\vec{V}_{cf,y}/u_{cf})\cdot\nabla\phi_{cf} > 0$

2. กลไกการเหนี่ยวนำการผสมที่ด้าน Leeward

พบว่าที่ด้าน Leeward เป็นบริเวณที่โครงสร้าง CVP ของเจ็ตโดดเด่น จึงสรุปได้ว่า โครงสร้าง CVP ของเจ็ต จะเหนี่ยวนำกระแสลมขวางบริสุทธิ์ที่ด้าน Leeward และ ด้านล่างจากบริเวณที่มีความน่าจะเป็นที่จะพบกระแสลมขวางบริสุทธิ์ ϕ_{cf} สูงที่ใต้เจ็ตให้ เข้าสู่เจ็ตและเกิดการเหนี่ยวนำการผสมจากความเร็วของกระแสลมขวางบริสุทธิ์ตามแนว tranverse เท่านั้น แต่จะไม่เกิดการเหนี่ยวนำการผสมจากความเร็วของกระแสลมขวาง บริสุทธิ์ตามแนว streamwise พิจารณาจาก $(V_{cf,y}/u_{cf})\cdot \nabla \phi_j > 0$ ในขณะที่ $(V_{cf,x}/u_{cf})\cdot \nabla \phi_j \approx 0$ ต่อมากระแสลมขวางบริสุทธิ์ที่ถูกเหนี่ยวนำการผสมจนเกือบจะกลายเป็นส่วนผสม ของเจ็ต (jet-fluid mixture) หมดแล้ว จะไหลเข้าสู่บริเวณกลางเจ็ตที่มีความน่าจะเป็นที่ จะพบเจ็ต ϕ_j สูงตรงกับโครงสร้างอ่าว (Gulf region) ที่มี $V_{j,x} / u_{cf}$ ต่ำใต้โครงสร้างรูป ไตที่มี $V_{j,x} / u_{cf}$ สูง จากนั้นโครงสร้าง Spanwise rollers ของเจ็ตที่วางตัวอยู่ตรงกับ โครงสร้างรูปไตที่เป็นบริเวณที่โครงสร้าง Spanwise rollers ของเจ็ตโดดเด่น จะ เหนี่ยวนำส่วนผสมของเจ็ตที่บริเวณนี้ให้เข้าผสมกับโครงสร้างรูปไตของเจ็ตเอง คล้ายการ เหนี่ยวนำการผสมของเจ็ตอิสระ (Free-jet)

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย Chulalongkorn University

บทที่ 9 อภิปรายผลการทดลอง

เพื่อการประเมินวัดอัตราส่วนการเหนี่ยวนำการผสม E ของงานวิจัยนี้ จึงใช้วิธี SPIV ควบคู่ กับเทคนิคการใส่อนุภาคติดตามการไหลเฉพาะในเจ็ตเท่านั้น ไม่ใส่ในกระแสลมขวาง พบว่าบน rdscale เมื่อค่า r เพิ่มขึ้น จะมีค่า E เพิ่มขึ้น ดังที่กล่าวไปแล้วในบทที่ 5 และเพื่อการศึกษากลไกการ เหนี่ยวนำการผสมในระนาบตัดขวางการไหลของเจ็ตในกระแสลมขวาง งานวิจัยนี้จึงใช้วิธี SPIV ควบคู่ กับเทคนิคการใส่อนุภาคติดตามการไหลเฉพาะในเจ็ตเท่านั้น ไม่ใส่ในกระแสลมขวาง ร่วมกับเทคนิค การใส่อนุภาคติดตามการไหล ทั้งในเจ็ตและกระแสลมขวาง พบว่าโครงสร้าง CVP ของเจ็ต (Jet-CVP) ที่เป็นกลไกการเหนี่ยวนำการผสมหลัก (อย่างน้อยในระนาบตัดขวางการไหล) เหนี่ยวนำกระแสลม ขวางบริสุทธิ์จากภายนอกเจ็ตเข้ามาผสมกับเจ็ตผ่านช่องการไหลในแนวดิ่ง (vertical channel) ดังที่ เสนอในบทที่ 6-7 ดังนั้นเพื่อที่จะสอบทวน ผลการศึกษากลไกการเหนี่ยวนำการผสมที่พบ ในหัวข้อนี้ จึงนำกลไกการเหนี่ยวการผสมนี้มาอธิบายการเพิ่มขึ้นของ E เมื่อ r เพิ่มขึ้นในเชิงปริมาณ

9.0 พื้นฐานการวิเคราะห์

อัตราการไหลของกระแสลมขวางบริสุทธิ์ผ่าน control surface ที่ ϕ_j ใดๆ

การเหนี่ยวนำการผสมของเจ็ตคือการที่เจ็ตเหนี่ยวนำเอากระแสลมขวางบริสุทธิ์เข้าผสม กับเจ็ต ดังนั้นถ้าสามารถคำนวณหาอัตราการไหลของกระแสลมขวางบริสุทธิ์ที่ถูกเหนี่ยวนำให้เข้าผสม กับเจ็ตได้ก็จะสามารถบ่งชี้ถึงปริมาณการเหนี่ยวนำการผสม และอัตราส่วนการเหนี่ยวนำการผสมของ เจ็ตในกระแสลมขวางได้ โดยจากผลการศึกษากลไกการเหนี่ยวนำการผสมที่เสนอในบทที่ 6-7 ทำให้ สามารถเขียน control volume เพื่อหาอัตราการไหลของกระแสลมขวางบริสุทธิ์ที่ไหลเข้าสู่ตัวเจ็ต ผ่าน control surface ที่ความน่าจะเป็นที่จะพบเจ็ตใดๆ ϕ_j ได้ ดังรูปที่ 9.1 โดยจะสามารถหาอัตรา การไหลของกระแสลมขวางบริสุทธิ์ที่ไหลผ่านเข้าพื้นผิวนี้มีความน่าจะเป็นที่จะพบเจ็ต ϕ_j คงที่ใดๆ $Q_{cf.Ax}$ ได้จาก

$$Q_{cf,\Delta x}(\phi_j) = \int_{A_{\phi_j}} \vec{V}_{cf,yz}(\vec{x}) \cdot d\vec{A}_{\phi_j}$$
(9.1)

$$: \quad d\vec{A}_{\phi_j} = \left\| d\vec{A}_{\phi_j} \right\| \hat{e}_{\phi_j}$$
$$: \quad \hat{e}_{\phi_j} = \frac{\nabla \phi_j}{\left\| \nabla \phi_j \right\|}$$

$$\left\| d\vec{A}_{\phi_j} \right\| = w dL = (\Delta x) dl$$

:

- โดย $ar{V}_{cf,yz}$ คือ เวกเตอร์ความเร็วของกระแสลมขวางบริสุทธิ์ในระนาบตัดขวางการไหล เฉลี่ยต่อเวลา
 - $dar{A}_{\phi_i}$ คือ เวกเตอร์ของพื้นผิวที่มีความน่าจะเป็นที่จะพบเจ็ต ϕ_j คงที่

$$\hat{e}_{\phi_j}$$
คือ เวกเตอร์หนึ่งหน่วยแสดงทิศทางตั้งฉากกับพื้นผิวความน่าจะเป็นที่จะพบ
เจ็ต ϕ_i คงที่ โดยมีทิศทางเดียวกับ $abla \phi_i$

- $abla \phi_i$ คือ การเปลี่ยนแปลงของความน่าจะเป็นที่จะพบเจ็ต ϕ_j ต่อระยะทาง
- Δx คือ ความยาวของ Control volume ตามแนวการไหล
- dl คือ ความยาวที่วัดตามแนวความเส้นความน่าจะเป็นที่จะพบเจ็ต ϕ_i คงที่

เนื่องจากอัตราการไหลของกระแสลมขวางบริสุทธิ์ที่ผ่านพื้นผิวที่มีความน่าจะเป็นที่จะพบเจ็ต ใดๆ $Q_{_{cf,\Delta x}}$ สามารถแบ่งได้เป็น 2 ส่วน ประกอบด้วย

- 1. ส่วนที่อัตราการไหลของกระแสลมขวาง $Q_{cf,\Delta x}$ มีค่าบวก คืออัตราการไหลของกระแส ลมขวางบริสุทธิ์ที่ไหลจากบริเวณของกระแสลมขวางบริสุทธิ์ภายนอก ซึ่งเป็นบริเวณที่ ความน่าจะเป็นที่จะพบกระแสลมขวาง ϕ_{cf} สูง เข้าสู่กลางเจ็ต ซึ่งเป็นบริเวณที่มี ϕ_{cf} ต่ำและ ϕ_j สูง แสดงถึงอัตราการไหลของกระแสลมขวางบริสุทธิ์ที่ถูกเหนี่ยวนำเข้าไป ผสมจนกลายเป็นส่วนผสมของเจ็ต
- 2. ส่วนที่อัตราการไหลของกระแสลมขวาง $Q_{cf,\Delta x}$ มีค่าลบ คืออัตราการไหลของกระแสลม ขวางบริสุทธิ์ที่ไหลออกจากบริเวณกลางเจ็ตที่มี ϕ_j สูง กลับเข้าสู่บริเวณของกระแสลม ขวางบริสุทธิ์ภายนอกที่มี ϕ_{cf} สูง โดยในทางทฤษฏีนั้นเมื่อกระแสลมขวางเข้าผสมจน กลายเป็นส่วนผสมของเจ็ตแล้วจะไม่สามารถแยกกลับไปเป็นกระแสลมขวางบริสุทธิ์ได้ อีก ซึ่งอัตราการไหลของกระแสลมขวาง $Q_{cf,\Delta x}$ ที่มีค่าลบ น่าจะมีความหมายในแง่มุม อื่นมากกว่าการแสดงถึงการไหลออกจากเจ็ตของกระแสลมขวางบริสุทธิ์ โดยจากผลการ ทดลองบทที่ 6, 7 และ 8 ในหัวข้อที่ 3 และ 4 ประเมินได้ว่าอัตราการไหลของกระแสลม ขวาง $Q_{cf,\Delta x}$ ที่มีค่าลบ แสดงถึงการเลี้ยวเบนจากแนวแกน streamwise ของกระแสลม ขวางเมื่อปะทะกับเจ็ตที่บริเวณด้านหน้า Windward

ดังนั้น จึงจะพิจารณาเฉพาะส่วนที่อัตราการไหลของกระแสลมขวาง $\mathcal{Q}_{\sigma,\Delta x}$ มีค่าบวกเท่านั้น ซึ่งแสดงถึงอัตราการไหลของกระแสลมขวางบริสุทธิ์ที่ถูกเหนี่ยวนำเข้าสู่เจ็ต

9.1 การอภิปรายความสัมพันธ์ของ r กับ E ในเชิงปริมาณจากกลไกการเหนี่ยวนำการผสม

เพื่อที่จะสอบทวน ผลการศึกษากลไกการเหนี่ยวนำการผสมที่พบในงานวิจัยนี้ จึงนำกลไกการ เหนี่ยวการผสมนี้มาอธิบายการเพิ่มขึ้นของอัตราส่วนการเหนี่ยวนำการผสมเชิงปริมาตร E เมื่อ อัตราส่วนความเร็วประสิทธิผล r เพิ่มขึ้นในเชิงปริมาณ ด้วยการคำนวณอัตราการไหลของกระแสลม ขวางบริสุทธิ์ที่ ϕ_j ใดๆต่ออัตราการไหลที่ปากทางออกของเจ็ต หรือ อัตราการไหลของกระแสลม ขวางบริสุทธิ์ไร้มิติ $Q_{cf,\Delta x}/Q_o$ ที่แสดงถึงอัตราการไหลของกระแสลมขวางบริสุทธิ์ที่ถูกเหนี่ยวนำเข้าสู่ เจ็ตในระนาบตัดขวางผ่านเข้าพื้นผิวที่มีความน่าจะเป็นที่จะพบเจ็ต ϕ_j คงที่

9.1.1 เส้นแสดงอัตราการไหลของกระแสลมขวางบริสุทธิ์ไร้มิติ $Q_{cf,\Delta x}/Q_o$ ที่ไหลผ่าน พื้นผิวคงที่ ϕ_i ใดๆ

รูปที่ 9.2ก แสดงอัตราการไหลของกระแสลมขวางบริสุทธิ์ไร้มิติ $Q_{cf,\Delta x}/Q_o$ กรณี r = 4 ที่ x/rd = 0.5, 0.75, 1.0 และ 1.5 ตามลำดับ โดยในกรณีนี้จะใช้ $\Delta x = 1m$ หมายถึง $Q_{cf,\Delta x}/Q_o$ ที่ ไหลผ่าน Control volume ที่มีความยาวตามแนว streamwise 1 m พบว่าที่แต่ละ x/rd เมื่อ เริ่มพิจารณาจากบริเวณที่ความน่าจะเป็นที่จะพบเจ็ต ϕ_j ต่ำ และมีความน่าจะเป็นที่จะพบกระแสลม ขวางบริสุทธิ์ ϕ_{cf} สูง อัตราการไหลของกระแสลมขวางบริสุทธิ์ไร้มิติ $Q_{cf,\Delta x}/Q_o$ จะเพิ่มสูงขึ้นอย่าง ต่อเนื่องจนมีค่าอัตราการไหลของกระแสลมขวางบริสุทธิ์ไร้มิติ $Q_{cf,\Delta x}/Q_o$ จะเพิ่มสูงขึ้นอย่าง สู่ตัวเจ็ตเพิ่มขึ้นเมื่อ ϕ_j สูงขึ้น จนถึงจุดที่กระแสลมขวางบริสุทธิ์จะไหลเข้าสูงสุด $Q_{cf,\Delta x}/Q_o$ จากนั้นเมื่อเริ่มเคลื่อนที่เข้าสู่บริเวณที่มี ϕ_j สูงและ ϕ_{cf} ต่ำ อัตราการไหลของกระแสลมขวางเข้าสู่ เจ็ตจาการไหลของกระแสลมขวางบริสุทธิ์จะไหลเข้าสูงสุด $Q_{cf,\Delta x=1m,\max}/Q_o$

รูปที่ 9.2ข และ 9.2ค แสดงอัตราการไหลของกระแสลมขวางบริสุทธิ์ไร้มิติ $Q_{cf,\Delta x}/Q_o$ กรณี r = 8 และ 12 ตามลำดับ พบว่าที่แต่ละ x/rd เมื่อ ϕ_j เพิ่มขึ้น จะมีอัตราการไหลของกระแสลม ขวางบริสุทธิ์ไร้มิติ $Q_{cf,\Delta x}/Q_o$ เพิ่มขึ้นจนสูงสุด จากนั้นจะลดลงอย่างต่อเนื่อง จนมีค่าประมาณ 0 ที่ บริเวณกลางเจ็ตเช่นเดียวกับกรณี r = 4

แสดงว่ากระแสลมขวางบริสุทธิ์ที่ไหลเข้าสู่เจ็ตผ่านเข้าพื้นผิวที่มีความน่าจะเป็นที่จะพบเจ็ต ϕ_j คงที่จะถูกเหนี่ยวนำให้เป็นส่วนผสมของเจ็ต (jet-fluid mixture) จนหมดที่บริเวณกลางเจ็ต โดย จะสอดคล้องกันในทุกกรณีของ *r*

9.1.2 การอธิบายผลของอัตราส่วนความเร็วประสิทธิผล *r* ต่ออัตราส่วนการเหนี่ยวนำ การผสมเชิงปริมาตร *E* ด้วยกลไกการเหนี่ยวนำการผสมในระนาบตัดขวาง บน *rd* scale

รูปที่ 9.3 แสดงการพัฒนาตัวของค่าสูงสุดของอัตราการไหลของกระแสลมขวางบริสุทธิ์ไร้มิติ $Q_{cf,\Delta x=1rd,\max}/Q_o$ บน rd scale และผลของอัตราส่วนความเร็วประสิทธิผลที่ r = 4, 8 และ 12 ต่ออัตราการไหลของกระแสลมขวางบริสุทธิ์ $Q_{cf,\Delta x=1rd,\max}/Q_o$ ที่ไหลผ่าน Control volume ที่มี ความยาวตามแนว streamwise 1rd ($\Delta x = 1rd$) บน rd scale พบว่าเมื่อพิจารณาที่ x/rdเดียวกัน เมื่อค่า r เพิ่มขึ้น จะมีค่า $Q_{cf,\Delta x=1rd,\max}/Q_o$ เพิ่มขึ้นตลอดทุกระยะการไหล แสดงว่าเมื่อ พิจารณาบน rd scale เจ็ตในกระแสลมขวางที่มีค่า r สูง จะมีอัตราการไหลของกระแสลมขวาง บริสุทธิ์ที่พุ่งเข้าสู่เจ็ตในระนาบตัดขวางผ่านพื้นผิวที่มีความน่าจะเป็นที่จะพบเจ็ต ϕ_j คงที่สูงกว่าเจ็ต ในกระแสลมขวางที่มีค่า r ต่ำ

เมื่อพิจารณาประกอบกับผลการศึกษาความสัมพันธ์ของ *E* ที่หาได้โดยตรงจากวิธี SPIV กับ อัตราส่วนความเร็วประสิทธิผลบน *rd* scale ในรูปที่ 5.1 โดยจะแสดงการอัตราการไหลของกระแส ลมขวางบริสุทธิ์ที่พุ่งเข้าสู่เจ็ตในระนาบตัดขวางในแต่ละ *x/rd* ที่สอดคล้องกับ *E* ดังนี้

อัตราการไหลของกระแสลมขวางบริสุทธิ์ไร้มิติที่ระยะการไหล x/rd = 0.5

รูปที่ 9.3 พบว่าเมื่อค่า r สูงขึ้น มีค่าสูงสุดของอัตราการไหลของกระแสลมขวาง บริสุทธิ์ไร้มิติ $Q_{cf,\Delta x=1rd,\max}/Q_o$ สูงขึ้น แสดงว่าเมื่อ r สูงขึ้น จะมีอัตราการไหลของ กระแสลมขวางบริสุทธิ์ไหลเข้าสู่เจ็ตมากขึ้น ชี้แนะว่าเมื่อเจ็ตพัฒนาไปที่ระยะการไหล ถัดไป ค่า E ของกรณี r สูงจะสูงกว่ากรณี r ต่ำ ซึ่งสอดคล้องกับที่ระยะการไหลถัดไป ที่ x/rd = 0.75 กล่าวคือที่กรณี r = 12 จะมี E สูงกว่า r = 8 และ 4 ตามลำดับ เนื่องจากอัตราการไหลของกระแสลมขวางบริสุทธิ์ที่ไหลเข้าสู่เจ็ตนั้นจะแสดงผลที่ระยะ การไหลถัดไป

อัตราการไหลของกระแสลมขวางบริสุทธิ์ไร้มิติที่ระยะการไหล x/rd = 0.75 และ 1.0

เช่นเดียวกับที่ x/rd = 0.5 กล่าวคือ พบว่า เมื่อค่า r สูงขึ้น จะมีค่า $Q_{cf,\Delta x = 1rd,\max}/Q_o$ สูงขึ้น ชี้แนะได้ว่าในระยะการไหลถัดไปค่า E ของกรณี r สูงจะสูง กว่ากรณี r ต่ำ (รูปที่ 9.3)

อัตราการไหลของกระแสลมขวางบริสุทธิ์ไร้มิติที่ระยะการไหล x/rd = 1.5
 เช่นเดียวกับที่ x/rd = 0.5, 0.75 และ 1.0 กล่าวคือพบว่าเมื่อค่า r สูงขึ้น จะมี
 Q_{cf, Δx=1rd,max}/Q_o สูงขึ้น โดยอัตราการไหลของกระแสลมขวางบริสุทธิ์ที่ไหลเข้าสู่เจ็ตนี้
 จะแสดงผลในระยะการไหลถัดไป (รูปที่ 9.3)

สรุปได้ว่าจะสามารถอธิบายผลของอัตราส่วนความเร็วประสิทธิผล r ต่ออัตราส่วนการ เหนี่ยวนำการผสมเชิงปริมาตรโดยใช้ SPIV E ได้ด้วยอัตราการไหลของกระแสลมขวางบริสุทธิ์ไร้มิติ $Q_{cf,\Delta x=1rd,\max}/Q_o$ ว่าเมื่ออัตราส่วนความเร็วประสิทธิผล r สูงขึ้น แล้วอัตราส่วนการเหนี่ยวนำการ ผสมเชิงปริมาตรโดยใช้ SPIV E สูงขึ้น เนื่องจากเจ็ตในกระแสลมขวางที่มี r สูง จะมีอัตราการไหล ของกระแสลมขวางบริสุทธิ์จากภายนอกที่ถูกเหนี่ยวนำให้เข้าผสมกับเจ็ตผ่านพื้นผิวที่มีความน่าจะเป็น ที่จะพบเจ็ต ϕ_i คงที่ สูงกว่าเจ็ตในกระแสลมขวางที่มี r ต่ำบน rd scale

9.1.3 การอธิบายผลของอัตราส่วนความเร็วประสิทธิผล r ต่ออัตราส่วนการเหนี่ยวนำ การผสมเชิงปริมาตร E ด้วยกลไกการเหนี่ยวนำการผสมในระนาบตัดขวาง บน d scale

รูปที่ 9.4 แสดงการพัฒนาตัวของค่าสูงสุดของอัตราการไหลของกระแสลมขวางบริสุทธิ์ไร้มิติ $Q_{cf,\Delta x=1rd,\max}/Q_o$ บน d scale และผลของอัตราส่วนความเร็วประสิทธิผลที่ r = 4, 8 และ 12 ต่อ อัตราการไหลของกระแสลมขวางบริสุทธิ์ $Q_{cf,\Delta x=1rd,\max}/Q_o$ ที่ไหลผ่าน Control volume ที่มีความ ยาวตามแนว streamwise 1d ($\Delta x = 1d$) บน d scale พบว่าเมื่อพิจารณาที่ x/d เดียวกัน เมื่อ ค่า r เพิ่มขึ้น จะมีค่า $Q_{cf,\Delta x=1rd,\max}/Q_o$ เพิ่มขึ้นตลอดทุกระยะการไหล แสดงว่าเมื่อพิจารณาบน dscale เจ็ตในกระแสลมขวางที่มีค่า r สูง จะมีอัตราการไหลของกระแสลมขวางบริสุทธิ์ที่พุ่งเข้าสู่เจ็ต ในระนาบตัดขวางผ่านพื้นผิวที่มีความน่าจะเป็นที่จะพบเจ็ต ϕ_j คงที่สูงกว่าเจ็ตในกระแสลมขวางที่มี ค่า r ต่ำ เช่นเดียวกับบน rd scale

เมื่อพิจารณาประกอบกับผลการศึกษาความสัมพันธ์ของ E ที่หาได้โดยตรงจากวิธี SPIV กับ อัตราส่วนความเร็วประสิทธิผลบน d scale ในรูปที่ 5.4 พบว่ามีอัตราการไหลของกระแสลมขวาง บริสุทธิ์ที่พุ่งเข้าสู่เจ็ตในระนาบตัดขวางในแต่ละ x/d ที่สอดคล้องกับ E ในลักษณะเดียวกับบน rd scale ดังนี้

อัตราการไหลของกระแสลมขวางบริสุทธิ์ไร้มิติที่ระยะการไหล x/d=4

ที่ระยะการไหล x/d = 4 ตรงกับกรณี r = 4 ที่ x/rd = 1.0 และกรณี r = 8ที่ x/rd = 0.5 จากในรูปที่ 5.4 พบว่าเมื่อค่า r สูงขึ้น ค่า E จะประมาณเท่าเดิม ในขณะที่รูปที่ 9.4 พบว่าเมื่อค่า r สูงขึ้น จะมีค่าสูงสุดของอัตราการไหลของกระแสลม
ขวางบริสุทธิ์ไร้มิติ $Q_{cf,\Delta x=d,\max}/Q_o$ สูงขึ้น แสดงว่าแม้ว่าที่ระยะการไหลแรกค่า E ยัง มีค่าใกล้เคียงกัน แต่เจ็ตในกระแสลมขวางที่มี r สูงจะมีอัตราการไหลของกระแสลม ขวางบริสุทธิ์พุ่งเข้าเจ็ตมากกว่าเจ็ตในกระแสลมขวางที่มี r ต่ำ ชี้แนะว่าเมื่อเจ็ตพัฒนา ไปที่ระยะการไหลถัดไปที่ x/d = 6 กล่าวคือค่า E ของกรณี r สูงจะมากกว่าที่ r ต่ำ ซึ่งสอดคล้องกับที่ระยะการไหลถัดไปคือที่กรณี r=8 จะมี E สูงกว่า r=4เนื่องจากอัตราการไหลของกระแสลมขวางบริสุทธิ์ที่ไหลเข้าสู่เจ็ตนั้นจะแสดงผลที่ระยะ การไหลถัดไป

• อัตราการไหลของกระแสลมขวางบริสุทธิ์ไร้มิติที่ระยะการไหล x/d=6

เช่นเดียวกับที่ x/d = 4 กล่าวคือที่ x/d = 6 จะตรงกับกรณี r = 4 ที่ x/rd = 1.5, กรณี r = 8 ที่ x/rd = 0.75 และกรณี r = 12 ที่ x/rd = 0.5 จะ พบว่าเมื่อค่า r เพิ่มขึ้น จะมีค่า E สูงขึ้นจะสอดคล้องกับข้อขึ้แนะจากระยะการไหล ก่อนหน้า และพบว่าเมื่อค่า r สูงขึ้น จะมีค่า $Q_{cf, \Delta x = d, \max}/Q_o$ สูงขึ้น คือที่กรณี r = 12 จะมากกว่าที่ r = 8 และ 4 ตามลำดับ จึงชี้แนะได้ว่าในระยะการไหลถัดไปค่า E ของ กรณี r สูงจะมากกว่ากรณี r ต่ำ (รูปที่ 9.4)

อัตราการไหลของกระแสลมขวางบริสุทธิ์ไร้มิติที่ระยะการไหล x/d=12

เช่นเดียวกับที่ x/d = 4 และ 6 กล่าวคือที่ x/d = 12 จะตรงกับกรณี r = 8 ที่ x/rd = 1.5 และกรณี r = 12 ที่ x/rd = 1.0 พบว่าเมื่อค่า r เพิ่มขึ้น จะมีค่า E สูงขึ้นสอดคล้องกับข้อชี้แนะจากระยะการไหลก่อนหน้า และพบว่าเมื่อค่า r สูงขึ้น จะมีค่า $Q_{cf,\Delta x=d,\max}/Q_o$ สูงขึ้น โดยอัตราการไหลของกระแสลมขวางบริสุทธิ์เข้าสู่เจ็ตจะ แสดงผลในระยะการไหลถัดไป (รูปที่ 9.4)

ดังนั้น จะสามารถอธิบายได้เช่นเดียวกับบน rd scale ว่าเจ็ตในกระแสลมขวางที่มี r สูง จะมีอัตราการไหลของกระแสลมขวางบริสุทธิ์จากภายนอกที่ถูกเหนี่ยวนำให้พุ่งเข้าผสมกับเจ็ตผ่าน พื้นผิวที่มีความน่าจะเป็นที่จะพบเจ็ต ϕ_j คงที่ สูงกว่าเจ็ตในกระแสลมขวางที่มี r ต่ำบน d scale ส่งผลให้เมื่อ r สูงขึ้น แล้ว E จะสูงขึ้นด้วย

จากหลักฐานเหล่านี้จะเห็นได้ว่าการเปลี่ยนแปลง $Q_{cf,\Delta x,\max}/Q_o$ เทียบกับ r จะสอดคล้อง กับการเปลี่ยนแปลงของ E เทียบกับ r ทั้งบน rd scale และบน d scale

9.2 การอภิปรายเปรียบเทียบการ scale อัตราการเหนี่ยวนำการผสม $\left(\vec{V}_{cf,yz} \,/\, u_{cf} \, ight) \cdot abla \phi_{j}$ ด้วย d, rd และ $r^{2}d$

เพื่ออภิปรายถึงการสเกลที่เหมาะสมในการสเกลปริมาณที่แสดงถึงอัตราการเหนี่ยวนำการ ผสม $(\overline{V}_{cf,yz}/u_{cf})\cdot \nabla \phi_j$ จึงได้ทดลองสเกลปริมาณนี้ ด้วย d, rd และ r^2d จะแสดงในรูป 9.5n, 9.5ข และ 9.5ค จากรูปพบว่าค่า $(\overline{V}_{cf,yz}/u_{cf})\cdot (r^2d\nabla \phi_j)$ บน r^2d scale สามารถแสดง ความสัมพันธ์ของ r กับ E ที่เมื่อ r เพิ่มขึ้น แล้ว E เพิ่มขึ้น ได้สอดคล้องมากกว่าบน d และ rdscale ชี้แนะว่าการเหนี่ยวนำการผสมของเจ็ตในกระแสลมขวางจะแสดงด้วย r^2d scale ได้ เหมาะสมกว่าบน d และ rd scale เมื่อพิจารณาเปรียบเทียบเฉพาะใน 3 scale นี้

อย่างไรก็ตามเนื่องจากในงานวิจัยนี้ไม่มีหลักฐานเพียงพอ จึงไม่สามารถสรุปได้ว่าเหนี่ยวนำ การผสมของเจ็ตในกระแสลมขวางควรแสดงบน scale ใด จึงต้องมีการศึกษาเพิ่มเติมต่อไป

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย Chulalongkorn University

บทที่ 10 สรุปผลการทดลอง

งานวิจัยนี้มุ่งเน้นเพื่อศึกษาโครงสร้าง ปฏิสัมพันธ์ระหว่างโครงสร้างของเจ็ตและกระแสลม ขวาง การเหนี่ยวนำการผสม และโดยเฉพาะกลไกการเหนี่ยวนำการผสมในระนาบตัดขวางของเจ็ตใน กระแสลมขวาง และอัตราส่วนการเหนี่ยวนำการผสมเชิงปริมาตร E โดยใช้วิธี Stereoscopic Particle Image Velocimetry (SPIV) ควบคู่กับเทคนิคการใส่อนุภาคติดตามการไหล 2 แบบ คือ การใส่อนุภาคเฉพาะในเจ็ตเท่านั้น ไม่ใส่ในกระแสลมขวาง และการใส่อนุภาคติดตามการไหล 7 แบบ คือ การใส่อนุภาคเฉพาะในเจ็ตเท่านั้น ไม่ใส่ในกระแสลมขวาง และการใส่อนุภาคติดตามการไหลทั้งใน เจ็ตและกระแสลมขวาง โดยทำการศึกษาที่ค่าอัตราส่วนความเร็วประสิทธิผล r เท่ากับ 4, 8, และ 12 ที่ค่าเรย์โนลส์นัมเบอร์ของกระแสลมขวาง \mathbf{Re}_{cf} เท่ากับ 3,100 ที่ระนาบ x/rd = 0.5, 0.75,1.0 และ 1.5 และมีรูปร่างความเร็วที่ปากทางออกของเจ็ตหลัก (Initial velocity profile) เป็นแบบ Fully-developed turbulent pipe flow

10.1 อัตราการส่วนการเหนี่ยวน้ำการผสมเชิงปริมาตร (E)

จากการศึกษาโดยใช้วิธี Stereoscopic Particle Image Velocimetry (SPIV) ควบคู่กับ เทคนิคการใส่อนุภาคติดตามการไหลเฉพาะในเจ็ตเท่านั้น ไม่ใส่ในกระแสลมขวาง เพื่อให้สามารถระบุ และแบ่งแยกส่วนของเจ็ตออกจากส่วนของกระแสลมขวางบริสุทธิ์รอบข้างได้ ทำให้สามารถหาอัตรา การไหลของเจ็ต ณ หน้าตัดใดๆ (volume flowrate) และหาอัตราส่วนการเหนี่ยวนำการผสมเชิง ปริมาตรของเจ็ตในกระแสลมขวางได้โดยตรงและแม่นยำ เมื่อพิจารณาบน rd scale พบว่าที่ อัตราส่วนความเร็วประสิทธิผลแต่ละค่า เมื่อเจ็ตพัฒนาตัวไปตาม downstream จะมีค่า E เพิ่มขึ้น นอกจากนี้เมื่อพิจารณาที่ x/rd เดียวกัน เมื่อค่า r เพิ่มขึ้น E จะมีค่า เพิ่มขึ้น แสดงว่าเมื่อ พิจารณาบน rd scale เจ็ตในกระแสลมขวางที่มีค่า r สูง จะมีค่า E สูงกว่าเจ็ตในกระแสลมขวาง ที่มีค่า r ต่ำ (รูปที่ 5.1) โดยความสัมพันธ์ระหว่าง E กับ x/rd สามารถ fit ได้ด้วยสมการ power law (สมการที่ 5.1)

ในขณะที่บน d scale เมื่อพิจารณาที่ระยะใกล้ปากทางออกเจ็ต (near field) เจ็ตในกระแส ลมขวางที่มีค่า r ต่างกันจะให้ ค่า E ที่ใกล้เคียงกัน แต่เมื่อเจ็ตพัฒนาไปตามแนว downstream (far field) แล้ว ความสัมพันธ์ของอัตราส่วนการเหนี่ยวนำการผสมเชิงปริมาตร E กับระยะการไหล ที่อัตราส่วนความเร็วประสิทธิผล r ต่างกัน จะเริ่มแยกออกจากกัน โดยที่เจ็ตในกระแสลมขวางที่มีค่า r สูง จะมีค่า E สูงกว่าเจ็ตในกระแสลมขวางที่มีค่า r ต่ำ (รูปที่ 5.4) ดังนี้ จึงสรุปได้ว่าบน d scale สามารถ collapse อัตราส่วนการเหนี่ยวนำการผสมเชิง ปริมาตรของเจ็ตในกระแสลมขวาง ได้ดีกว่าบน rd scale ที่บริเวณ near field

10.2 กลไกการเหนี่ยวน้ำการผสมของเจ็ตในกระแสลมขวางในระนาบตัดขวางการไหล กรณี r = 4,8 และ 12

โครงสร้าง และปฏิสัมพันธ์ระหว่างโครงสร้างของเจ็ตและกระแสลมขวางในระนาบ ตัดขวางการไหล กรณี r = 4, 8 และ 12

จากการศึกษาโดยใช้วิธี Stereoscopic Particle Image Velocimetry (SPIV) ควบคู่กับ เทคนิคการใส่อนุภาคติดตามการไหลเฉพาะในเจ็ตเท่านั้น ไม่ใส่ในกระแสลมขวาง ร่วมกับเทคนิคการ ใส่อนุภาคติดตามการไหลทั้งในเจ็ตและกระแสลมขวาง จะมีการตีความการทดลองดังนี้

- (A) ผลการทดลองในกรณีใช้วิธี SPIV ควบคู่กับเทคนิคการใส่อนุภาคติดตามการไหลเฉพาะ ในเจ็ตเท่านั้น ไม่ใส่ในกระแสลมขวาง ซึ่งจะแสดงถึงคุณสมบัติของเจ็ต หรือ ส่วนผสม ของเจ็ต (jet-fluid mixture) และโครงสร้างของส่วนผสมของเจ็ตเท่านั้น ไม่รวม คุณสมบัติของกระแสลมขวางบริสุทธิ์
- (B) ผลการทดลองในกรณี ใช้วิธี SPIV ควบคู่กับเทคนิคการใส่อนุภาคติดตามการไหลทั้งใน เจ็ตและกระแสลมขวาง จะแสดงคุณสมบัติของสนามการไหลโดยรวม ไม่มีการแยกแยะ ว่าคุณสมบัตินั้นเป็นของเจ็ตหรือของกระแสลมขวางบริสุทธิ์
- (C) ผลการทดลองในกรณี C=B-A โดยใช้หลักการในบทที่ 3 ตามสมการที่ 3.6 ซึ่งจะแสดง คุณสมบัติของกระแสลมขวางบริสุทธิ์

จึงทำให้สามารถศึกษาโครงสร้าง ปฏิสัมพันธ์ระหว่างโครงสร้างของเจ็ตและกระแสลมขวาง การเหนี่ยวนำการผสม และกลไกการเหนี่ยวนำการผสมในระนาบตัดขวางของเจ็ตในกระแสลมขวาง ได้

ก. ความน่าจะเป็นที่จะพบของไหลที่จุดใดๆ

จากการศึกษาพบว่าที่บริเวณกลางเจ็ตจะเป็นบริเวณที่ความน่าจะเป็นที่จะพบเจ็ต ϕ_j สูง ($\phi_j \approx 1$) และเป็นบริเวณที่มีความน่าจะเป็นที่จะพบกระแสลมขวางบริสุทธ์ ϕ_{cf} ต่ำ ($\phi_{cf} \approx 0$) โดย เมื่อเริ่มเคลื่อนที่ออกจากกลางเจ็ตไปยังขอบเจ็ต ϕ_j จะลดต่ำลงอย่างต่อเนื่อง จนมีค่าเป็น 0 ที่ กระแสลมขวางบริสุทธิ์ภายนอกและในขณะที่ ϕ_{cf} จะเพิ่มสูงขึ้นอย่างต่อเนื่อง จนมีค่าสูงใกล้เคียง 1 ($\phi_{cf} \approx 1$) ที่ขอบเจ็ต (A, C ของรูปที่ 6.1n, 7.1n และ 7.4n) นอกจากนี้พบว่าเมื่อ r เพิ่มขึ้น เจ็ตในกระแสลมขวางกรณี r = 8 และ 12 ความน่าจะเป็น เชิงเวลาที่จะพบเจ็ตสูงสุด $\phi_{j,\max}$ มีค่าน้อยกว่า $\phi_{j,\max}$ ของเจ็ตในกระแสลมขวางกรณี r = 4 แสดง ว่าเจ็ตในกระแสลมขวางกรณี r = 8 และ12 มีความปั่นป่วนและไม่คงตัว (unsteady) สูงกว่า (รูปที่ 7.7ก)

ความเร็วเฉลี่ยไร้มิติในระนาบตัดขวางการไหลของเจ็ตในกระแสลมขวาง Converging-Diverging vertical channel of high upward flow

จากการศึกษาพบว่าโครงสร้าง CVP ของเจ็ต (Jet-CVP) เหนี่ยวนำให้เกิดช่องการไหลใน แนวดิ่ง (Converging-Diverging (C-D) vertical channel of high upward flow) ที่บริเวณกลาง เจ็ตระหว่างคู่ CVP โดยที่ส่วน converging ของ vertical channel ความเร็วของกระแสลมขวาง บริสุทธิ์ $\bar{V}_{cf,yz}/u_{cf}$ จะมีลักษณะพุ่งขึ้นประมาณตั้งฉากกับเส้น contour lines ของ ϕ_j คงที่ เข้าสู่ เจ็ตตามแนวของ vertical channel

เจ็ตเหนี่ยวนำให้กระแสลมขวางมีการเคลื่อนที่แบบหมุนวน

โครงสร้าง CVP ของเจ็ตจะเหนี่ยวนำให้กระแสลมขวางบริเวณด้านข้างของเจ็ตทั้งสองข้างให้ มีการเคลื่อนที่แบบหมุนวน downward- inward-and-upturn (C ของรูปที่ 6.1ก, 7.1ก และ 7.4ก) ลงมาที่ด้านใต้ของเจ็ตที่มีความน่าจะเป็นที่จะพบเจ็ต ϕ_j ต่ำและไหลขึ้นต่อเข้าไปในส่วนคอดเข้า converging ของช่องการไหลในแนวดิ่ง (vertical channel) ที่อยู่ประมาณเส้น contour lines ตั้งแต่ ϕ_j ต่ำถึง $\phi_j < 0.75 - 0.95$ จนกระทั่งเข้าไปถึงบริเวณคอคอด (throat) ของ vertical channel ที่อยู่ระหว่างเส้น contour lines ของ $\phi_j \approx 0.95 - 0.99$ แสดงว่าที่บริเวณ throat ของ vertical channel กระแสลมขวางจะถูกเหนี่ยวนำและผสมเข้ากับเจ็ตจนกลายเป็นส่วนผสมของเจ็ต (jet-fluid mixture) จนเกือบหมดแล้ว (A ของรูปที่ 6.1ก, 7.1ก และ 7.4ก) ดังนี้ จึงสรุปได้ว่าส่วน converging ของ vertical channel มีการเหนี่ยวนำการผสมสูงและจะผสมเกือบเสร็จสิ้นแล้วที่ บริเวณนี้ นอกจากนั้นจะพบว่าบริเวณที่มีอัตราการเหนี่ยวนำสูงจะอยู่ที่บริเวณ 0.25 < $\phi_j < 0.75$ เนื่องจากในบริเวณนี้มีการเปลี่ยนแปลงของ ϕ_j ต่อระยะทาง ($\nabla \phi_j$) สูง และสอดคล้องกับบริเวณที่มี ($\bar{V}_{d,yz} / u_d$)·($d\nabla \phi_j$) สูง (รูปที่ 6.4, 7.3 และ 7.6)

ความเร็วเฉลี่ยไร้มิติตามแนวแกน streamwise

จากการศึกษาพบ "โครงสร้างรูปไต" หรือ "Kidney-shaped structure" เป็นบริเวณที่ ความเร็วของเจ็ตเฉลี่ยไร้มิติตามแนวแกน streamwise $\left(V_{_{j,x}} / u_{_{cf}}
ight)$ มีค่าสูง และ "โครงสร้างรูป อ่าว" หรือ "Gulf region" เป็นบริเวณที่ $V_{_{j,x}} / u_{_{cf}}$ มีค่าต่ำทั้งในเจ็ตและในกระแสลมขวาง (A-C ของรูปที่ 6.1ข, 7.1ข และ 7.4ข)

นอกจากนี้พบว่าเมื่อ *r* เพิ่มขึ้น โครงสร้างรูปไตจะวางตัวที่ตำแหน่งสูงขึ้น และแขนของ โครงสร้างรูปไตจะหดสั้นลง (รูปที่ 7.7ข)

ความเร็วเฉลี่ยไร้มิติตามแนวแกน transverse

จากการศึกษาพบโครงสร้างของความเร็วของเจ็ตเฉลี่ยไร้มิติตามแนวแกน transverse $V_{j,y}/u_{cf}$ 2 บริเวณ คือ 1) บริเวณที่มีค่า $V_{j,y}/u_{cf}$ เป็นบวกที่กลางเจ็ต มี local peak ของค่าบวก 2 peaks วางตัวเรียงกันในแนวดิ่ง (transverse) โดย positive local peak บริเวณบนจะตรงกับ โครงสร้างรูปไต ((A) ของรูปที่ 6.1ค, 7.1ค และ 7.4ค) ในขณะที่ positive local peak บริเวณบนจะตรงกับ โครงสร้างรูปไต ((A) ของรูปที่ 6.1ค, 7.1ค และ 7.4ค) ในขณะที่ positive local peak บริเวณบนจะตรงกับ โครงสร้างรูปไต ((A) ของรูปที่ 6.1ค, 7.1ค และ 7.4ค) ในขณะที่ positive local peak บริเวณอนจะตรงกับ โครงสร้างรูปไต ((A) ของรูปที่ 6.1ค, 7.1ค และ 7.4ค) ในขณะที่ positive local peak บริเวณอนจะตรงกับ โครงสร้างรูปไต ((A) ของรูปที่ 6.1ค, 7.1ค และ 7.4ค) ในขณะที่ positive local peak บริเวณอนจะตรงกับกึ่งกลางของสนามความเร็วของโครงสร้าง CVP และ 2) บริเวณที่ $V_{j,y}/u_{cf}$ มีค่าเป็นอบขนาด เล็ก 2 บริเวณ วางตัวอยู่ที่ทั้งสองข้างของบริเวณที่ $V_{j,y}/u_{cf}$ มีค่าเป็นบวกและมี local peak ของค่า ลบ 2 peaks อยู่ในตำแหน่งระดับเดียวกันกับ positive local peak บริเวณล่าง โดยกระแสลมลม ขวางจะถูกเหนี่ยวนำโดยโครงสร้าง CVP ของเจ็ตให้มีความเร็วในแนว transverse พุ่งลง (ติดลบ) ที่ บริเวณด้านข้างของเจ็ตในและมีทิศทางสอดคล้องกับการหมุนของ CVP (B, C ของรูปที่ 6.1ค, 7.1ค และ 7.4ค)

นอกจากนี้พบว่าเมื่อ *r* เพิ่มขึ้น ค่าความเร็วของเจ็ตเฉลี่ยไร้มิติตามแนวแกน transverse $V_{j,y} \, / \, u_{cf}$ สูงสุดที่บริเวณกลางเจ็ตจะวางตัวที่ตำแหน่งสูงขึ้น (รูปที่ 7.7ค)

ulalongkorn University

จ. ความเร็วเฉลี่ยไร้มิติตามแนวแกน spanwise

จากการศึกษาพบโครงสร้างหลักของ $V_{j,z} / u_{cf} 2$ คู่ คู่ซ้ายและคู่ขวา แต่ละคู่จะประกอบไป ด้วย lobe 2 lobes ที่มีเครื่องหมายและขนาดที่ต่างกัน lobe บนจะมีขนาดใหญ่กว่า lobe ล่าง และ แต่ละ lobe จะมีเครื่องหมายสอดคล้องกับทิศทางการหมุนวนของโครงสร้าง CVP ของเจ็ต คือจะมี ทิศทางพุ่งออกจากเจ็ต (ระนาบสมมาตร) ด้านบน (lobe บน) แล้วพุ่งเข้าเจ็ตที่ด้านล่าง (lobe ล่าง) โดยจากเครื่องหมายที่แตกต่างกันนี้ทำให้เกิดจุดอานม้า (Saddle point) ที่กลางเจ็ต หรือ จุดที่ lobe ทั้ง 4 บรรจบกัน (A, Bของรูปที่ 6.1 v, 7.1 v และ 7.4 v)) โดยกระแสลมขวางจะถูกเหนี่ยวนำโดย โครงสร้าง CVP ของเจ็ตให้มีความเร็วในแนว spanwise ตามทิศทางการหมุนของ CVP (C ของรูปที่ 6.1 ค, 7.1 ค และ 7.4 ค) นอกจากนี้พบว่าเมื่อ *r* เพิ่มขึ้น ค่าสูงสุดของความเร็วเฉลี่ยไร้มิติตามแนวแกน spanwise แต่ละ *r* มีขนาดใกล้เคียงกัน (รูปที่ 7.5ง)

ฉ. vorticity เฉลี่ยไร้มิติตามแนว streamwise

จากการศึกษาในกรณี r = 4 จะพบโครงสร้าง counter rotating vortex pairs 3 คู่ ในขณะที่กรณี r = 8 และ 12 จะพบเพียง 2 คู่เท่านั้น โดย vortex ที่พบจะแตกต่างกันทั้งขนาด รูปร่างและเครื่องหมาย โดยโครงสร้าง CVP ของเจ็ต (Jet-CVP) จะมีขนาดใหญ่และมีกำลังมากที่สุด อยู่ที่บริเวณกลางเจ็ต และจะมีค่าสูงสุดของขนาดของ $\omega_{j,x}d/u_{cf}$ อยู่ที่บริเวณหัวของรูปร่างจุลภาค ทั้งสอง อนึ่ง โครงสร้าง CVP ของเจ็ต จะพบในทุกกรณีของ r

นอกจากนี้พบว่าบน rd scale เจ็ตในกระแสลมขวางที่มีค่า r สูง vorticity เฉลี่ยไร้มิติตาม แนว streamwise จะลดลงเร็วกว่าเจ็ตในกระแสลมขวางที่มีค่า r ต่ำ (รูปที่ 7.5ฉ)

ช. ความสัมพันธ์ของโครงสร้างของปริมาณต่างๆของเจ็ตในกระแสลมขวาง

จากการศึกษาพบว่าโครงสร้าง CVP ของเจ็ต มีความสัมพันธ์กับความน่าจะเป็นที่จะพบของ ไหลที่จุดใดๆ, สนามความเร็วเฉลี่ยไร้มิติและความเร็วของเจ็ตในกระแสลมขวาง สอดคล้องกันในทุก กรณีของ r กล่าวคือบริเวณที่มีความน่าจะเป็นที่จะพบเจ็ต ϕ_j สูง จุดอานม้า (Saddle point) และ บริเวณ throat ของช่องการไหลในแนวดิ่งจะอยู่ตรงกับบริเวณกึ่งกลางของโครงสร้างของคู่ CVP ของ เจ็ต (Jet-CVP) (a, d และ e ของรูปที่ 6.2, 7.2 และ 7.5)

โครงสร้างรูปไต (Kidney-shaped structure) จะอยู่ตรงกับบริเวณส่วนหางของโครงสร้าง CVP ของเจ็ตคล้ายเป็นเหมือนส่วนต่อเชื่อมหางของรูปร่างจุลภาคของ CVP เข้าด้วยกัน (d, e ของรูป ที่ 6.2, 7.2 และ 7.5))

นอกจากนี้เมื่อเจ็ตพัฒนาจาก upstream ไป downstream โครงสร้าง CVP ของเจ็ตจะ เหนี่ยวนำช่องการไหลในแนวดิ่ง (vertical channel) และ positive local peak บริเวณล่างของ $V_{j,y}/u_{cf}$ ให้เกิดขึ้นและขับเคลื่อนให้คงอยู่ไปตลอดแนวการไหล ในขณะที่positive local peak บริเวณบนซึ่งไม่มีกลไกในการเหนี่ยวนำและขับเคลื่อนให้คงอยู่ไปตลอดตามแนวการไหลจะค่อยๆ สลายไป ซึ่งชี้แนะว่า Positive local peak บริเวณบนนี้ เกิดจาก momentum เริ่มต้นตามแนว transverse ที่ปากทางออกของเจ็ตที่คงเหลืออยู่ (รูปที่ 7.1ค (A), 7.1จ (A) และ 7.4ค (A), 7.4จ (A))

กลไกการเหนี่ยวนำการผสมของเจ็ตในกระแสลมขวางในระนาบตัดขวางการไหล

โครงสร้าง CVP ของเจ็ตเป็นโครงสร้างสำคัญในกลไกการเหนี่ยวนำการผสมในระนาบตัดขวาง นี้ กล่าวคือ โครงสร้าง CVP ของเจ็ตจะเหนี่ยวนำกระแสลมขวางบริสุทธิ์ที่อยู่บริเวณด้านข้างทั้งสอง ของเจ็ต ให้มีการเคลื่อนแบบหมุนวนในทิศพุ่งลง-พุ่งเข้าและ-พุ่งขึ้น (downward-inward-andupturn) เข้าสู่ทางเข้ารูประฆังคว่ำ (bell-shaped inlet) ของช่องการไหลในแนวดิ่ง (Converging-Diverging vertical channel) ที่ขอบด้านใต้ของเจ็ต โดยมีความเร็ว $\bar{V}_{cf,yz}$ ประมาณตั้งฉากกับ contour line ที่ความน่าจะเป็นที่จะพบเจ็ตคงที่ (รูป (C) ของ 6.2, 7.2 และ 7.5)

กระแสลมขวางบริสุทธิ์ดังกล่าวจะถูกเหนี่ยวนำให้ไหลขึ้นตามแนวดิ่ง เข้าไปผสมอย่าง ต่อเนื่องในส่วนคอดเข้า converging ของช่องการไหลในแนวดิ่ง โดยที่บริเวณ $0.25 < \phi_j < 0.75$ ที่ อยู่ตรงกับส่วนคอดเข้า converging ของช่องการไหลในแนวดิ่งนี้เป็นบริเวณที่มี $\nabla \phi_j$ สูงและมี $(\bar{V}_{cf,yz} / u_{cf}) \cdot \nabla \phi_j$ สูง แสดงว่าที่บริเวณนี้มีการเหนี่ยวนำการผสมสูงและ การเหนี่ยวนำการผสมจะ เกือบเสร็จสิ้นแล้วที่บริเวณส่วนนี้ ทำให้เมื่อของไหลไหลเข้าไปถึงส่วน throat ของช่องการไหลใน แนวดิ่ง (ที่ตรงกับบริเวณที่มีความน่าจะเป็นที่จะพบเจ็ต ϕ_j สูง หรือ $\phi_j > 0.95$) จะกลายเป็น ส่วนผสมของเจ็ต (jet-fluid mixture) เกือบหมดแล้ว (รูป a ของ 6.2, 7.2 และ 7.5 และ รูปที่ 6.4, 7.3 และ 7.6)

หลังจากที่กระแสลมขวางบริสุทธิ์ถูกเหนี่ยวจนกลายเป็นส่วนผสมของเจ็ต (jet-fluid mixture) เกือบหมดแล้วที่บริเวณ throat ของช่องการไหลในแนวดิ่งซึ่งตรงกับบริเวณอ่าว (gulf region) ที่มีความเร็วเฉลี่ยไร้มิติตามแนวแกน streamwise $V_{j,x}/u_{cf}$ ต่ำ (รูป b ของ 6.2, 7.2 และ 7.5) ส่วนผสมของเจ็ตที่มี $V_{j,x}/u_{cf}$ ต่ำในบริเวณอ่าวนี้ จะถูกเหนี่ยวนำเข้าสู่โครงสร้างรูปไตของเจ็ต เอง ที่เป็นบริเวณที่มีความเร็วเฉลี่ยไร้มิติตามแนวแกน streamwise $V_{j,x}/u_{cf}$ สูง ที่โอบล้อมอยู่เหนือ บริเวณอ่าว (รูป A ของ 6.2b, 7.2b และ 7.5b) ซึ่งจะคล้ายคลึงกลับการเหนี่ยวนำการผสมของเจ็ต อิสระ (Free-jet) โดยจะสามารถสรุปเป็นโมเดลของกลไกการเหนี่ยวนำการผสมในระนาบตัดขวาง การไหลได้ในรูปที่ 6.3

การอธิบายการเพิ่มขึ้นของอัตราส่วนการเหนี่ยวนำการผสมเชิงปริมาตร เมื่อค่าอัตราส่วน ความเร็วประสิทธิผลเพิ่มขึ้น ด้วยกลไกการเหนี่ยวนำการผสมในระนาบตัดขวางการไหล

เพื่อที่จะสอบทวน กลไกการเหนี่ยวนำการผสมที่พบในงานวิจัยนี้ จึงนำกลไกการเหนี่ยวนำ การผสมที่พบมาอธิบายในเชิงปริมาณ โดยพิจารณาคำนวณอัตราการไหลของกระแสลมขวางบริสุทธิ์ที่ ไหลเข้าสู่เจ็ตผ่านพื้นผิวเส้นความน่าจะเป็นที่จะพบเจ็ตคงที่และค่าสูงสุดของอัตราการไหลของกระแส ลมขวางบริสุทธิ์ไร้มิติ $Q_{cf,\Lambda x,\max}/Q_{s}$ ซึ่งใช้ประมาณเป็นอัตราการไหลของกระแสลมขวางบริสุทธิ์ที่ ถูกเหนี่ยวนำเข้าผสมกับเจ็ต พบว่าเมื่อค่า r สูงขึ้น ค่าสูงสุดของอัตราการไหลของกระแสลมขวาง บริสุทธิ์ไร้มิติ $Q_{cf,\Delta x,\max}/Q_o$ จะสูงขึ้น สอดคล้องกับค่าอัตราส่วนการเหนี่ยวนำการผสมเชิงปริมาตร E ที่ได้จากการวัดโดยตรงด้วยวิธี SPIV ที่มีค่าสูงขึ้นตาม r โดยจะสอดคล้องทั้งบน d scale และ บน rd scale

10.3 กลไกการเหนี่ยวน้ำการผสมของเจ็ตในกระแสลมขวางในระนาบสมมาตรไหล กรณี r = 4,
8 และ 12

 โครงสร้าง และปฏิสัมพันธ์ระหว่างโครงสร้างของเจ็ตและกระแสลมขวางในระนาบ สมมาตรการไหล กรณี r = 4, 8 และ 12

ก. ความน่าจะเป็นที่จะพบของไหลที่จุดใดๆ

จากการศึกษาพบว่าที่บริเวณกลางเจ็ตจะเป็นบริเวณที่ความน่าจะเป็นที่จะพบเจ็ต ϕ_j สูง ($\phi_j \approx 1$) และเป็นบริเวณที่มีความน่าจะเป็นที่จะพบกระแสลมขวางบริสุทธ์ ϕ_d ต่ำ ($\phi_d \approx 0$) โดย เมื่อเริ่มเคลื่อนที่ออกจากกลางเจ็ตไปยังขอบเจ็ต ϕ_j จะลดต่ำลงอย่างต่อเนื่อง จนมีค่าเป็น 0 ที่ กระแสลมขวางบริสุทธิ์ภายนอก ในขณะที่ ϕ_d จะเพิ่มสูงขึ้นอย่างต่อเนื่อง จนมีค่าสูงใกล้เคียง 1 ($\phi_d \approx 1$) ที่ขอบเจ็ต (A, C ของรูปที่ 8.1n, 8.3n และ 8.5n)

นอกจากนี้พบว่าเมื่อ r เพิ่มขึ้น เจ็ตสามารถพุ่งทะลุ (penetrate) เข้าไปในกระแสลมขวางตามแนว transverse มากขึ้น (รูปที่ 8.7ก)

ข. ความเร็วเฉลี่ยไร้มิติในระนาบสมมาตรการไหลของเจ็ตในกระแสลมขวาง

จากการศึกษาพบว่าสามารถแบ่งบริเวณของเจ็ตโดยสังเขปได้ 2 บริเวณสอดคล้องกับบริเวณ ที่เกิดการเหนี่ยวนำกระแสลมขวางบริสุทธิ์ของเจ็ต โดยเจ็ตในกระแสลมขวางกรณี *r*=4 จะสามารถ แบ่งแยกบริเวณของเจ็ตได้ชัดเจนมากกว่ากรณี *r* = 8 และ 12 ดังนี้

1) Kidney-shaped region อยู่ที่ด้าน Windward ของเจ็ต : พบว่ามีการเหนี่ยวนำ กระแสลมขวางบริสุทธิ์เข้ามาผสมโดยเกิดขึ้นจากความเร็วของกระแสลมขวางบริสุทธิ์ ตามแนว streamwise $V_{cf,x}/u_{cf}$ เท่านั้น แต่จะไม่เกิดการเหนี่ยวนำการผสมจาก ความเร็วของกระแสลมขวางบริสุทธิ์ตามแนว tranverse พิจารณาจาก $(V_{cf,x}/u_{cf})\cdot \nabla \phi_j > 0$ ในขณะที่ $(V_{cf,y}/u_{cf})\cdot \nabla \phi_j < 0$ (C ของรูปที่ 8.1ก, 8.3ก และ 8.5ก) โดยการเหนี่ยวนำจะเกิดจากโครงสร้าง Spanwise rollers ของเจ็ต 2) Counter rotating vortex pair (CVP) region ที่ด้าน Leeward และด้านล่างของ เจ็ต : พบว่ามีการเหนี่ยวนำกระแสลมขวางบริสุทธิ์เข้ามาผสมโดยเกิดขึ้นจากความเร็ว ของกระแสลมขวางบริสุทธิ์ตามแนว transverse $V_{cf,y}/u_{cf}$ เท่านั้น แต่จะไม่เกิดการ เหนี่ยวนำการผสมจากความเร็วของกระแสลมขวางบริสุทธิ์ตามแนว streamwise พิจารณาจาก $(V_{cf,y}/u_{cf})\cdot \nabla \phi_j > 0$ ในขณะที่ $(V_{cf,x}/u_{cf})\cdot \nabla \phi_j \approx 0$ (C ของรูปที่ 8.1n, 8.3n และ 8.5n) โดยการเหนี่ยวนำจะเกิดจากโครงสร้าง CVP ของเจ็ต

ความเร็วเฉลี่ยไร้มิติตามแนวแกน streamwise

จากการศึกษาพบ "โครงสร้างรูปไต" หรือ "Kidney-shaped structure" เป็นบริเวณที่ ความเร็วของเจ็ตเฉลี่ยไร้มิติตามแนวแกน streamwise $V_{j,x} / u_{cf}$ มีค่าสูง และ "โครงสร้างรูปอ่าว" หรือ "Gulf region" เป็นบริเวณที่ $V_{j,x} / u_{cf}$ มีค่าต่ำทั้งในเจ็ตและในกระแสลมขวาง (A-C ของรูปที่ 8.1ข, 8.3ข และ 8.5ข) ซึ่งสอดคล้องกับผลการทดลองในระนาบตัดขวาง (รูปที่ 7.5ข)

นอกจากนี้พบว่าเมื่อ *r* เพิ่มขึ้น โครงสร้างรูปไตจะวางตัวที่ตำแหน่งสูงขึ้น และแขนของ โครงสร้างรูปไตจะหดสั้นลง (รูปที่ 8.7ข)

ความเร็วเฉลี่ยไร้มิติตามแนวแกน transverse

จากการศึกษาพบโครงสร้างของความเร็วของเจ็ตเฉลี่ยไร้มิติตามแนวแกน transverse $V_{j,y}/u_{cf}$ 2 บริเวณ คือ 1) ที่บริเวณด้านหน้า (Windward) ของเจ็ต เมื่อเจ็ตพัฒนาไปตามแนว downstream แล้ว Local peak ส่วนนี้จะสลายตัวไป เนื่องจากไม่มีกลไกช่วยในการขับเคลื่อนให้คง อยู่ตามแนวการไหล ซึ่งจะเกิดจากโมเมนตัมที่ปากทางออกของเจ็ตที่คงเหลืออยู่ และ 2) ที่บริเวณ ด้านหลัง (Leeward) หรือด้านล่างของเจ็ต เมื่อเจ็ตพัฒนาไปตามแนว downstream แล้ว Local peak ส่วนนี้จะสลายตัวไป เนื่องจากไม่มีกลไกช่วยในการขับเคลื่อนให้คง อยู่ตามแนวการไหล ซึ่งจะเกิดจากโมเมนตัมที่ปากทางออกของเจ็ตที่คงเหลืออยู่ และ 2) ที่บริเวณ ด้านหลัง (Leeward) หรือด้านล่างของเจ็ต เมื่อเจ็ตพัฒนาไปตามแนว downstream แล้ว Local peak ส่วนนี้ยังคงอยู่ เนื่องจากถูกเหนี่ยวนำให้เกิดขึ้นและขับเคลื่อนให้คงอยู่ไปได้ตลอดตามแนวการ ไหลโดยโครงสร้าง CVP ของเจ็ตซึ่งสอดคล้องกับผลการศึกษาในระนาบตัดขวางการไหลหัวข้อที่ 6.4 และ 7.4 (A ของรูปที่ 8.1ค, 8.3ค และ 8.5ค)

นอกจากนี้พบว่าเมื่อ *r* เพิ่มขึ้น ค่าความเร็วของเจ็ตเฉลี่ยไร้มิติตามแนวแกน transverse $V_{j,y} \,/\, u_{cf}$ สูงสุดที่บริเวณกลางเจ็ตจะวางตัวที่ตำแหน่งสูงขึ้น (รูปที่ 8.7ค)

จ. ความเร็วเฉลี่ยไร้มิติตามแนวแกน spanwise

จากการศึกษาพบโครงสร้างหลักของความเร็วของเจ็ตเฉลี่ยไร้มิติตามแนวแกน spanwise $V_{j,z}\,/\,u_{c\!f}\,$ ที่ด้าน Leeward ของเจ็ต เมื่อเจ็ตพัฒนาไปตามแนว downstream แล้ว พบว่า $\,V_{j,z}\,/\,u_{c\!f}\,$

ยังคงอยู่ โดยจะวางตัวตรงกับบริเวณที่พบค่า $V_{j,y}/u_{cf}$ สูงสุดในระนาบสมมาตร เนื่องจากถูก เหนี่ยวนำให้เกิดขึ้นและขับเคลื่อนให้คงอยู่ด้วยโครงสร้าง CVP (A ของรูปที่ 8.1ง, 8.3ง และ 8.5ง)

ฉ. vorticity เฉลี่ยไร้มิติตามแนว spanwise

จากการศึกษาพบโครงสร้าง vorticity ของเจ็ตเฉลี่ยไร้มิติตามแนวแกน spanwise $\omega_{j,z}d/u_{cf}$ ที่แสดงถึงโครงสร้าง Spanwise rollers ของเจ็ต ซึ่งเป็นโครงสร้าง ณ ขณะใดๆ (instantaneous structure) ที่เมื่อพิจารณาที่ค่าเฉลี่ยจะปรากฏเป็นโครงสร้างรูปไต (Kidney-shaped structure) จะเหนี่ยวนำให้เกิดการผสมขึ้น 2 ส่วน คือ 1) โครงสร้าง Spanwise rollers ที่มี ค่า $\omega_{j,z}d/u_{cf}$ เป็นบวก จะเหนี่ยวนำให้กระแสลมขวางบริสุทธิ์ที่ด้าน Windward มีการเคลื่อนที่เข้า สู่เจ็ตและจะเกิดการเหนี่ยวนำให้กระแสลมขวางบริสุทธิ์ที่ด้าน Windward มีการเคลื่อนที่เข้า สู่เจ็ตและจะเกิดการเหนี่ยวนำการผสมจากความเร็วของกระแสลมขวางบริสุทธิ์ตามแนว tranverse โดย พิจารณาจาก $(V_{cf,x}/u_{cf}) \cdot \nabla \phi_j > 0$ ในขณะที่ $(V_{cf,y}/u_{cf}) \cdot \nabla \phi_j < 0$ และ 2) โครงสร้าง Spanwise rollers ที่มีค่า $\omega_{j,z}d/u_{cf}$ เป็นอบ จะเหนี่ยวนำให้เจ็ตและส่วนผสมของเจ็ต (jet-fluid mixture) ที่ด้านใต้ในโครงสร้างอ่าว (Gulf region) เข้าผสมกับโครงสร้างรูปไตของเจ็ต คล้ายการ เหนี่ยวนำการผสมของเจ็ตอิสระ (Free-jet) (A ของรูปที่ 8.1จ, 8.3จ และ 8.5จ) ซึ่งจะสอดคล้องกับ กลุไกการเหนี่ยวนำการผสมในระนาบตัดขวางที่พบในงานวิจัยนี้

กลไกการเหนี่ยวนำการผสมของเจ็ตในกระแสลมขวางในระนาบสมมาตรการไหล

กลไกการเหนี่ยวนำการผสมของเจ็ตในกระแสลมขวางในระนาบสมมาตรจะเกิดขึ้น 2 ส่วน ดังนี้

1) กลไกการเหนี่ยวนำการผสมที่ด้าน Windward

พบว่าที่ด้าน Windward เป็นบริเวณที่โครงสร้าง Spanwise rollers ของเจ็ตโดด เด่น และสรุปได้ว่าโครงสร้าง Spanwise rollers ของเจ็ตที่วางตัวอยู่ตรงกับโครงสร้างรูป ไตที่มี $V_{j,x} / u_{cf}$ สูง จะเหนี่ยวนำกระแสลมขวางบริสุทธิ์ที่เข้ามาปะทะเจ็ตที่ด้านหน้าให้ เข้ามาผสมโดยความเร็วของกระแสลมขวางบริสุทธิ์ตามแนว streamwise $\bar{V}_{cf,x} / u_{cf}$ เท่านั้น ในขณะที่ความเร็วของกระแสลมขวางบริสุทธิ์ตามแนว tranverse จะไม่ทำให้เกิด การเหนี่ยวนำการผสม พิจารณาจาก $(\bar{V}_{cf,x} / u_{cf}) \cdot \nabla \phi_j > 0$ ในขณะที่ $(\bar{V}_{cf,y} / u_{cf}) \cdot \nabla \phi_j < 0$

2) กลไกการเหนี่ยวนำการผสมที่ด้าน Leeward

พบว่าที่ด้าน Leeward หรือด้านใต้ของเจ็ตเป็นบริเวณที่โครงสร้าง CVP ของเจ็ต โดดเด่น จึงสรุปได้ว่าโครงสร้าง CVP ของเจ็ต จะเหนี่ยวนำกระแสลมขวางบริสุทธิ์ที่ด้าน ใต้ของเจ็ตซึ่งเป็นบริเวณที่มีความน่าจะเป็นที่จะพบกระแสลมขวางบริสุทธิ์ ϕ_{cf} สูงให้เข้า สู่เจ็ตและเกิดการเหนี่ยวนำการผสมจากความเร็วของกระแสลมขวางบริสุทธิ์ตามแนว tranverse เท่านั้น แต่จะไม่เกิดการเหนี่ยวนำการผสมจากความเร็วของกระแสลมขวาง บริสุทธิ์ตามแนว streamwise พิจารณาจาก $(V_{cf,y} / u_{cf}) \cdot \nabla \phi_j > 0$ ในขณะที่ $(V_{cf,x} / u_{cf}) \cdot \nabla \phi_j \approx 0$ สอดคล้องกับผลการศึกษาในระนาบตัดขวาง

ต่อมากระแสลมขวางบริสุทธิ์ที่ถูกเหนี่ยวนำการผสมจนเกือบจะกลายเป็นส่วนผสม ของเจ็ต (jet-fluid mixture) หมดแล้ว จะไหลเข้าสู่บริเวณโครงสร้างอ่าว (Gulf region) ที่มี $V_{j,x}/u_{cf}$ ต่ำ ตรงกับบริเวณที่มีความน่าจะเป็นที่จะพบเจ็ต ϕ_j สูง ใต้โครงสร้างรูป ไตที่มี $V_{j,x}/u_{cf}$ สูง จากนั้นโครงสร้าง Spanwise rollers ที่มีเครื่องหมายลบของเจ็ต จะ เหนี่ยวนำส่วนผสมของเจ็ตที่บริเวณนี้ให้เข้าผสมกับโครงสร้างรูปไตของเจ็ตเอง คล้ายการ เหนี่ยวนำการผสมของเจ็ตอิสระ (Free-jet)

จุหาลงกรณ์มหาวิทยาลัย Chulalongkorn University

ประมวลตาราง

	ït	R^2		0.95	0.93	0.94	0.99	0.92	0.97	0.97	0.98	0.69					
	oirical Curve F	b_E		0.639	0.68	0.683	0.86	0.496	0.628	0.520	0.626	0.603					
	Emj	a_E		4.98	3.48	3.33	4.36	4.88	5.22	5.12	4.43	4.56					
		1.5		7.24	5.39	5.36	7.12	6.47	7.86	7.48	6.70		1.00	0.149	0.925		0.138
	Data	1		6.31	4.82	4.89	5.43	6.37	5.88	6.40	5.73		0.688	0.120	0.636		0.111
Ε	imental I	0.75		5.36	4.23	3.91	4.55	5.67	5.51	5.54	4.97		0.720	0.145	0.666		0.134
	Exper	0.5		4.51	2.88	2.91	3.22	4.44	4.44	4.21	3.80		0.760	0.2	0.703		0.185
		x/rd	= 0.25			90	PIK .	2.96	刻	S.	2.96		A.	X			
		Actual r		4.01	3.9 ± 0.3	3.9 ± 0.3	4.2	4.02	4.02	4.02	$\overline{r} = 4.05$		S, = 0.082	$S_{r}/r = 0.02$	$P_{r} = 0.076$		$P_{p} / r = 0.019$
	Work			Present work	Witayaprapakorn (2013)	Srimekharat (2013)	Dawyok (2014)	Wongthongsiri (2014)	Tekhuad (2016)	Soupramongkol (2016)	E		SE	S_E / \overline{E}	Precision uncertainty of \overline{E}	$P_E = tS_E / \sqrt{N}$	Fraction of precision uncertainty of \overline{E} , $P_{\overline{E}}/\overline{E}$
												4 - 4					

ตารางที่ 5.1ก ค่าอัตราส่วนการเหนี่ยวนำการผสมเชิงปริมาตรของอัตราส่วนความเร็วประสิทธิผล r=4 และค่าสัมประสิทธ์ a_{E}, b_{E}

		R^2		0.99	0.97	0.94	0.98	0.98	0.97				
	irical Curve Fit	b_E		0.648	0.534	0.545	0.485	0.55	0.55				
	Emp	a_E		8.31	8.21	8.29	8.29	8.28	8.27				
		1.5		11.77	10.95	10.95	11.13	11.2		0.389	0.089	0.619	0.055
	Data	1		9.27	9.50	9.41	9.41	9.417		0.107	0.001	0.170	0.018
Ε	imental I	0.75		8.11	8.36	8.37	8.69	8.382		0.240	0.029	0.382	0.046
	Exper	0.5		6.14	6.32	6.70	6.16	6.332		0.260	0.041	0.414	0.065
		x/rd	= 0.25		4.86		-Oz	4.68			X	3	
		Actual r	C	8.02	7.96	7.96	7.93	$\overline{r} = 7.97$		S ₂ = 0.035	$S_{y}/T = 0.004$	$P_{7} = 0.056$	$P_{p}/r = 0.007$
	Work			Present work	Wongthongsiri (2014)	Soupramongkol (2015)	Tekhuad (2016)	Ŧ		S_E	S_E / \overline{E}	Precision uncertainty of \overline{E} $P_{\overline{E}} = tS_{\overline{E}}/\sqrt{N}$	Fraction of precision uncertainty of \overline{E} , $P_{\overline{E}}/\overline{E}$
							1	_		0	0		

	ρ_E
	a_E ,
- - 0	และคาสมประสุทธ์
•	r = 8
ช ช าช	ู่เคามเร็วประสิทธ์ผล
9	าตรของอตราสวเ
q	ปรีม
0	าารผสมเช่ง
0	านาเ
- a	นการเหน่ย
-	ັງສີງ
- 9	คาอต;
- 0	ตารางที่ 5.1ข

	Fit	R^2		0.92	0.95	66.0	0.99	0.97	0.95				
	pirical Curve	\overline{P}_{q}		0.556	0.504	0.558	0.487	0.51	0.525				
	En	a_E		12.57	12.2	11.84	11.91	12.14	12.11				
		1.5		16.25	15.2	15.68	15.66	15.7		0.428	0.038	0.681	0.043
	Data	1		14.06	14.13	13.29	12.77	13.56		0.651	0.069	1.036	0.076
Ε	imental I	0.75		12.27	11.75	10.85	11.05	11.48		0.654	0.078	1.041	0.091
	Exper	0.5		8.5	10.03	8.99	9.81	9.33		0.713	0.113	1.135	0.122
		x/rd	= 0.25		6.136	A N	A	6.136			J.	3	
		Actual r	(12.11	12.22	12.21	12.21	$\overline{r} = 12.19$		$S_{r} = 0.052$	$S_{\rm s} / \overline{F} = 0.004$	$P_{7} = 0.083$	$P_{p} / r = 0.007$
	Work			Present work	Wongthongsiri (2014)	Wangkiat et. al (2015)	Tekhuad (2016)	E		S_E	S_E / \overline{E}	Precision uncertainty of \overline{E} $P_{\overline{E}} = tS_{\overline{E}}/\sqrt{N}$	Fraction of precision uncertainty of \overline{E} , $P_{\overline{E}}/\overline{E}$
											r = 12		

	o_E
- - 0 ~	คาสมประสทธ a _e ,
	r = 12 ແລະເ
0 0 - าะ	ู่เคามเรวประสทธผล
- -	າວທຽງສົງເ
<u>a</u> a	การผสมเชงปรมาตรของ
0	เป็นใ
- a	วนการเหนะ
9	าอตราส
- - 7	ตารางท 5.1ค ค

r		<i>E</i> =	$=1+a_E\left(\frac{x}{d}\right)^{t}$	Ре
		a_{E}	$b_{\scriptscriptstyle E}$	R^2
r = 4	Ε	2.49	0.520	0.983
r = 8	Ε	2.16	0.648	0.993
r = 12	Ε	2.57	0.646	0.963

ตารางที่ 5.2 ค่าอัตราส่วนการเหนี่ยวนำการผสมเชิงปริมาตรของแต่ละอัตราส่วนความเร็ว ประสิทธิผลบน *d* scale และค่าสัมประสิทธิ์ *a_E* , *b_E*

ž	y/rđ		ตำแหน่	₹ x/rd		$\frac{y}{rd}$	$=a_T\left(\frac{x}{rd}\right)$	¢
		0.5	0.75	1.0	1.5	a_T	b_{T}	R^{2}
	pu/ ^{l'd} noK	0.924	1.10	1.22	1.38	1.21	0.361	0.993
r - 4	$y_{cu \omega_i }/rd$	0.791	0.954	1.07	1.22	1.06	0.389	0.993
	Doup!/Jang	1.22	1.42	1.53	1.72	1.53	0.306	0.994
r = 8	$y_{cu w_i }/rd$	1.13	1.29	1.39	1.54	1.38	0.275	0.998
	y _{cwp.1} /rd	1.36	1.52	1.63	1.90	1.66	0.306	0.990
r - 12	$y_{cu w_i }/rd$	1.26	1.41	1.51	1.73	1.53	0.290	0.994
	KO	ณ์						

ตารางที่ 5.3 เส้นทางการเดินของเจ็ตที่นิยามจากความเร็วเฉลี่ยและ vorticity ตามแนวแกน streamwise และค่าสัมประสิทธ์ ar, br

×	RSITY	ตำแหน่ง	1 x/rd		$\frac{n^{c_{c}}}{L}$	$\frac{1}{d} = a_{\rm C} \left(\frac{x}{ra} \right)$	$\left(\frac{1}{I}\right)^{b_{c}}$
	0.5	0.75	1.0	1.5	$a_{\rm c}$	$b_{\rm c}$	R^{2}
r = 4	5.24	4.25	4.06	3.39	3.96	-0.386	0.973
r = 8	9.53	7.59	6.94	6.04	6.98	-0.425	0.978
r - 12	14.6	13.0	10.4	8.96	10.8	-0.458	0.965

ตารางที่ 5.4 Circulation และค่าสัมประสิทธ์ $a_{
m c}, \ b_{
m c}$

ประมวลรูปภาพ

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย Chulalongkorn University

รูปที่ 2.1 ลักษณะของ Coherent vortical structures ของ JICF (Fric and Roshko, 1994)

รูปที่ 2.2 ลักษณะของเจ็ตในกระแสลมขวางที่ *b_c* = 10 ถึง *b_c* = 25 (Smith and Mungal, 1998)

รูปที่ 2.3 แบบจำลองของเจ็ตในกระแสลมขวาง โดยพล็อต Isosurface ของ Vorticity (Yuan *et al.,* 1999)

รูปที่ 2.4 (a) Hanging vortex and orientations of JICF U_{Jet} = bulk velocity and $U_{Crossflow}$ is crossflow velocity (b) Vector sum of relevant velocities (Yuan et al., 1999)

รูปที่ 2.5 โครงสร้าง Spanwise roller (Yuan *et al.,* 1999)

รูปที่ 2.6 โครงสร้างของการเกิดเป็น CVP (Cortelezzi and Karagozian, 2001)

- (ก) มุมมอง Isometric ของ Jet shear layer vortex ring
- (ข) Schematic diagram ของการเปลี่ยนตำแหน่งของ shear layer vorticity

รูปที่ 2.7 แบบจำลองการพับตัวของ Cylindrical shear layer (Lim et. al., 2001)

รูปที่ 2.8 วิวัฒนาการของ streamlines ในการก่อตัวโครงสร้าง CVP (ซ้าย) และ Kelvin-Helmholtz roller (ขวา) (Sau *et. al.*, 2004)

รูปที่ 2.9 Vorticity field และ streaklines ของกระแสลมขวาง (Cortelezzi and Karagozian, 2001)

รูปที่ 2.10 โครงสร้าง horseshoe vortex ถูกดึงดูดเข้าผสมกับเจ็ตหลักผ่านกึ่งกลาง CVP ((Sau et. al., 2004)

รูปที่ 2.11 การลดลงของ % Passive scalar concentration ของ JICF และ Free jet ที่ Near field เมื่อสเกลด้วย *rd* (Smith and Mungal, 1998)

รูปที่ 2.12 ชุดเจ็ตหลักและเจ็ตควบคุมตามแนวเส้นรอบวง (Kornsri et. al., 2009)

รูปที่ 2.13 ผลของเจ็ตควบคุมต่อเส้นทางเดินของความเร็วเจ็ต (Kornsri et. al., 2009)

รูปที่ 2.14 ผลของปริมาณ r_m ต่อการ Penetration ของเส้นทางเดินของความเร็วเจ็ตที่ ตำแหน่ง x/rd=1.5 ที่ตำแหน่งมุม $\theta=\pm 15^\circ$ (Kornsri et. al., 2009)

รูปที่ 2.15 Contour ของความเร็วเฉลี่ย (V/u_{cf}) เปรียบเทียบระหว่างกรณีไม่ฉีดเจ็ต ควบคุม กับกรณีฉีดเจ็ตควบคุมที่มุม $\theta = \pm 15^\circ$, $r_m = 2\%$ (Kornsri et. al., 2009)

รูปที่ 2.16 แนวคิดกลไกการเหนี่ยวนำการผสมของเจ็ตในกระแสลมขวาง (Kornsri et. al.,

รูปที่ 2.17 CC และ CM ของผลรวมความเร็ว (V) กรณี JICF, I15 และ I135 (Witayaprapakorn, 2013)

รูปที่ 2.18 CC และ CM ของ vorticity (ω_{x}) กรณี JICF, I15 และ I135 (Witayaprapakorn, 2013)

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย Chulalongkorn University

รูปที่ 2.19 การกระจายตัวผลรวมความเร็วเฉลี่ยตามแนวแกน x ต่อกระแสลมขวาง $(V_x \, / \, u_{cf} \,)$ กรณี JICF, I15 และ I135 (Witayaprapakorn, 2013)

รูปที่ 2.20 อัตราส่วนการเหนี่ยวนำการผสมเชิงปริมาตร (Witayaprapakorn, 2013)

รูปที่ 2.21 ประสิทธิผลของเจ็ตควบคุมต่อการเหนี่ยวนำการผสมเชิงปริมาตร (Witayaprapakorn, 2013)

รูปที่ 2.22 ผลอัตราส่วนของอัตราการไหลเชิงมวลของเจ็ตควบคุมต่อเจ็ตหลัก (r_m)ต่อ เส้นทางการเดินในกรณี JICF, I135 r_m = 2% และ I135 r_m = 4% (Chaikasetsin *et al.*, 2014)

รูปที่ 2.23 ผลอัตราส่วนของอัตราการไหลเชิงมวลของเจ็ตควบคุมต่อเจ็ตหลัก (r_m) ต่อ อัตราส่วนการเหนี่ยวนำหารผสมในกรณี JICF, 1135 r_m = 2% และ 1135 r_m = 4% (Chaikasetsin *et al.*, 2014)

- รูปที่ 2.24 การพัฒนาตัวของเจ็ตที่มุมมอง top view (Watakulsin et al., 2010)
 - a.) ภาพเฉลี่ยแบบ contour และ ภาพจริง
 - b.) การเชื่อมกันของ lateral vortical roll up

รูปที่ 2.25 ความชั้นของความสัมพันธ์ระหว่าง $\dot{V}_{jet} / \dot{V}_0 - 1$ และ x / rd บน Log-Log Scale (Yuan and Street, 1998)

รูปที่ 2.26 การลดลงของอุณหภูมิต่อระยะทาง Temperature decay (Karmatoni and Greber, 1972)

รูปที่ 2.27 การกระจายตัวของฟลักซ์ของมวลเจ็ตตามการไหล mass flux (Karmatoni and Greber, 1972)

รูปที่ 2.28 การลดลงของ % Passive scalar concentration ของ JICF และ Free jet ที่ Near field เมื่อสเกลด้วย r^2d ที่ r = 5-25 (Smith and Mungal, 1998)

รูปที่ 2.29 การกระจายตัวของอุณหภูมิ Temperature distribution (Karmatoni and Greber, 1972)โดย $r_{_M}=15.3$ (บน) และ $r_{_M}=59.6$ (ล่าง)

รูปที่ 2.30 Circulation ของเจ็ตที่ด้านหนึ่งของแกนสมมาตร (Zaman and Foss, 1997)

รูปที่ 2.31 เส้นทางเดินของ Passive scalar concentration โดย scale ด้วย (a) rd (b) d และ (c) r^2d (Smith and Mungal, 1998)

รูปที่ 2.32 การคงอยู่ของเจ็ตที่ผนัง ที่ *r* = 5 โดย ภาพเฉลี่ย (ซ้าย) และภาพ ณ ขณะใดๆ (ขวา) (Smith and Mungal, 1998)

รูปที่ 2.33 มุมมองด้านข้างของเจ็ตที่ r ต่างๆกัน (Smith and Mungal, 1998)

รูปที่ 2.34 Streamline jet trajectories. (Yuan and Street, 1998) โดย Case 2I ($\mathbf{Re}_D = 2,100, r = 2.0, Fr = \infty$) Case 2b ($\mathbf{Re}_D = 2,100, r = 2.0, Fr = 10.0$) Case 3I ($\mathbf{Re}_D = 1,050, r = 3.3, Fr = \infty$) Case 3II ($\mathbf{Re}_D = 1,050, r = 3.3, Fr = \infty$)

รูปที่ 2.35 Streamline jet trajectories ที่สเกลด้วย *rd* (Yuan and Street, 1998)

รูปที่ 2.36 ผลของ Re_{cf} ต่อการผสม (Yuan and Street, 1998)โดย Case 2I (Re_D =2,100, r = 2.0, Fr = ∞) Case 3I (Re_D =1,050, r = 3.3, Fr = ∞) Case 3II (Re_D =2,100, r = 3.3, Fr = ∞)

รูปที่ 2.37 เจ็ตที่ระนาบตัวขวางการไหล (Muppidi and Mahesh, 2006) โดย ${
m Re}_{cf}$ = 1,000 (บน) และ ${
m Re}_{cf}$ = 10,000 (ล่าง)

รูปที่ 2.38 โครงสร้าง CVP ของเจ็ตที่ระนาบตัวขวางการไหลที่มีความเสถียรแล้ว โดย a) Re_{cf} = 1,000 และ b) Re_{cf} = 10,000

(Muppidi and Mahesh, 2006)

รูปที่ 2.39 ผลของ r และ Re_{cf} ต่อเส้นทางการเดินของเจ็ต (Muppidi and Mahesh, 2006)

FIG. 16. Schematic of the flow in the far field, dominated by the counterrotating vortex pair.

TABLE I. Variation of translation velocity (u_{final}) in the constant-velocity regime with Reynolds number.

v_j/u_∞	Re	$u_{\rm final}/u_\infty$	$u_{\rm induced}/u_{\infty}$
1	1000	0.784	0.2160
1	10000	0.684	0.3160
1	100000	0.488	0.5120

รูปที่ 2.40 ผล Re_{cf} ต่อ u_{final} และ u_{induced} (Muppidi and Mahesh, 2006)

รูปที่ 2.42 ผลของ ${
m Re}_{c\!f}$ ต่อความเร็วตามแนวการไหล (Streamwise velocity) (Wongthongsiri and Bunyajitradulya, 2014)

รูปที่ 2.43 ผลของ ${
m Re}_{cf}$ ต่ออัตราส่วนการเหนี่ยวนำการผสม (Wongthongsiri and Bunyajitradulya, 2014)

(a) Jet-and-crossflow fluid seeding.

- (b) (b) Jet-fluid only seeding.
- รูปที่ 3.1 แสดงการเปรียบเทียบความเร็ว ณ ขณะใดๆ (ซ้าย) และสนามของเวกเตอร์ ความเร็ว ณ ขณะใดๆ (ขวา) ด้วยวิธี SPIV

(a) แสดงการใส่อนุภาคติดตามการไหลทั้งในเจ็ตและในกระแสลมขวาง

(b) แสดงการใส่อนุภาคติดตามการไหลเฉพาะในส่วนของเจ็ตเท่านั้น ไม่ใส่ในกระแสลม ขวาง

รูปที่ 4.1 Schematic ของ test section และ พิกัด xyz ของการทดลอง

รูปที่ 4.2 Schematic diagram ของอุโมงค์ลม

รูปที่ 4.3 พัดลมหอยโข่งขนาด 15 กิโลวัตต์ (centrifugal blower ประเภท backward curve airfoil blades)

รูปที่ 4.4 เครื่องแปลงความถี่ไฟฟ้าหรือ inverter (ABB[™] model ACS401002032 ขนาด 50 Hz ค่าความละเอียดเท่ากับ 0.1 Hz)

รูปที่ 4.5 เครื่องกำเนิดแสงเลเซอร์ ND:YAG ยี่ห้อ New Wave Research[™] model Solo 200XT กำลังสูงสุด 200 mJ/pulse ที่ความยาวคลื่น 532 nm

รูปที่ 4.6 แขนส่งเลเซอร์ Laser Light Arm, model 610015

รูปที่ 4.7 กล้อง CCD ยี่ห้อ PowerView Plus11MP model 630062 ความละเอียด 4008 × 2672 pixel² ขนาดpixel 9× 9 μm², ขนาด CCD 36.07× 24.05 mm², และไดนามิกเรนจ์ 12 bit

รูปที่ 5.1 ผลของอัตราส่วนความเร็วประสิทธิผลที่ *r* = 4, 8 และ 12 ต่ออัตราส่วนการเหนี่ยวนำการผสม เชิงปริมาตร (*E*) ในระนาบตัดขวางการไหลของเจ็ตในกระแสลมขวางบน *rd* scale

รูปที่ 5.2 ผลของอัตราส่วนความเร็วประสิทธิผลที่ *r* = 4, 8 และ 12 ต่ออัตราส่วนการเหนี่ยวนำการผสม เชิงปริมาตร (*E*) บน *rd* scale จะประกอบด้วยผลการทดลองของงานวิจัยนี้ เปรียบเทียบ กับผลการทดลองของ Wongthongsiri (2015) และค่าเฉลี่ยของอัตราส่วนการเหนี่ยวนำการ ผสมเชิงปริมาตรของเจ็ตในกระแสลมขวางจากผลการทดลองที่ผ่านมา

รูปที่ 5.3 การพัฒนาตัวของ *E* ตามทิศทางการไหลบน *rd* scale และผลของ *r* ต่อ *E* บน *rd* scale ของเจ็ตในกระแสลมขวางที่ *r* = 4, 8 และ 12 ของงานวิจัยนี้เปรียบเทียบกับค่าเฉลี่ย ของทุกงานวิจัยที่ผ่านมา

รูปที่ 5.4 ผลของอัตราส่วนความเร็วประสิทธิผลที่ *r* = 4, 8 และ 12 ต่ออัตราส่วนการเหนี่ยวนำการ ผสมเชิงปริมาตร (*E*) ในระนาบตัดขวางการไหลของเจ็ตในกระแสลมขวางบน *d* scale

รูปที่ 5.5 เส้นทางการเดินของเจ็ตจาก center of mass ของความเร็วเฉลี่ยของเจ็ตตาม แนวแกน streamwise V_x และ vorticity เฉลี่ยตามแนวแกน streamwise ω_x บน rd scale และผลของอัตราส่วนความเร็วประสิทธิผลที่ r = 4, 8และ 12 ต่อการพัฒนาตัวของเส้นทางการเดินของเจ็ตบน rd scale

รูปที่ 5.6 ผลของอัตราส่วนความเร็วประสิทธิผลต่อ circulation ไร้มิติบน rd scale

บทที่ 6

Spanwise velocity และ (e) Streamwise vorticity

รูปที่ 6.3 กลไกการเหนี่ยวนำการผสมในระนาบตัดขวางการไหลของเจ็ตในกระแสลมขวาง กรณี r=4

บทที่ 7

รูปที่ 7.3 บริเวณที่มีการไหลของกระแสลมขวางบริสุทธิ์เข้าสู่เจ็ตผ่านเส้นความน่าจะเป็นที่จะพบเจ็ต 👉 คงที่ ของ r = 8

บทที่ 8

รูปที่ 9.1 อัตราการไหลของกระแสลมขวางบริสุทธิ์ที่ไหลผ่าน control surface เข้าสู่ ตัวเจ็ต

รูปที่ 9.2ก อัตราการไหลของกระแสลมขวางบริสุทธิ์ไร้มิติ $Q_{{}_{c\!f},\Delta x}/Q_{o}$ กรณี r=4

รูปที่ 9.2ข อัตราการไหลของกระแสลมขวางบริสุทธิ์ไร้มิติ $Q_{cf,\Delta x}/Q_o$ กรณี r=8

รูปที่ 9.2ค อัตราการไหลของกระแสลมขวางบริสุทธิ์ไร้มิติ $Q_{_{cf,\Delta x}}/Q_{_o}$ กรณี r= 12

รูปที่ 9.3 การพัฒนาตัวของค่าสูงสุดของอัตราการไหลของกระแสลมขวางบริสุทธิ์ไร้มิติ $Q_{cf,\Delta x=1rd,\max}/Q_o$ บน rd scale และผลของอัตราส่วนความเร็วประสิทธิผลที่ r = 4, 8 และ 12 ต่ออัตราการไหลของกระแสลมขวางบริสุทธิ์ $Q_{cf,\Delta x=1rd,\max}/Q_o$ ที่ไหลผ่านความ ยาว $\Delta x = 1rd$ บน rd scale

รูปที่ 9.4 การพัฒนาตัวของค่าสูงสุดของอัตราการไหลของกระแสลมขวางบริสุทธิ์ไร้มิติ $Q_{cf,\Delta x=d,\max}/Q_o$ บน d scale และผลของอัตราส่วนความเร็วประสิทธิผลที่ r = 4, 8 และ 12 ต่ออัตราการไหลของกระแสลมขวางบริสุทธิ์ $Q_{cf,\Delta x=d,\max}/Q_o$ ที่ไหลผ่านความ ยาว $\Delta x = 1d$ บน d scale

รายการอ้างอิง

Bunyajitradulya, A. (2015). Evaluation of the volumetric entrainment ratio of a jet in crossflow and its evolution, Thai Government GRB_APS_23_57_21_01 Research Project Report, Thai Government Research Fund FY 2557.

Bunyajitradulya, A., and Sathapornnanon, S., 2005, "Sensitivity to tab disturbance of the mean flow structure of nonswirling jet and swirling jet in crossflow", Phys. Fluids 17, 045102.

Chaikasetsin et al. (2014). Effects of azimuthal control jets to main jet mass flowrate ratio on the entrainment of a jet in crossflow, paper presented in the 5th TSME International Conference on Mechanical Engineering, December 17-19, 2014, Chiang Mai, Thailand.

Cortelezzi, L. and Karagozian, A.R. (2001). On the formation of the conter-rotating vortex pair in traverse jets, J.Fluid Mech., vol.446, pp. 347-373.

Fric, T. F., and Roshko, A., 1994, "Vortical structure in the wake of a transverse jet," J. Fluid Mech., Vol. 279, pp. 1-47.

Kamotani, Y., and Greber, I., 1972, "Experiments on a turbulent jet in a cross flow," AIAA J., Vol. 10, No. 11, pp. 1425-1429.

Kelso, R.M., Lim, T.T. and Perry, A.E. (1996). An experimental study of round jets in cross-flow, J.Fluid Mech., vol.306, pp. 111-144.

Kornsri,P., Pimpin,A., and Bunyajitradulya,A., "A Scheme for The Manipulation and Control of A Jet in Crossflow: The Use of Azimuthal Control Jets", The 23rd Conference of the Mechanical Engineering Network of Thailand November 4 – 7, 2009, Chiang Mai

Lim, T. T., New, T. H., and Lou, S. C., 2001, "On the development of large-scale structures of a jet normal to a crossflow," Phys. Fluids, Vol. 13, No. 3, pp. 770-775.

M'Closkey, R. T., King, J. M., Cortelezzi, L., and Karagozian, A. R., 2002, "The actively controlled jet in crossflow", J. Fluid Mech., Vol. 452, pp. 325-335.

Sathapornnanon, S and Bunyajitradulya, A, 2002, "Effects of Delta Tab on Temperature Distribution in Non-Zero Circulation Swirling Jet in Crossflow", The Sixteenth National Mechanical Engineering Network Conference October 14 -16, 2002; Phukhet

Sau, A., Sheu, T.W.H., Hwang, R.R., and Yang, W.C. (2004). Three-dimensional simulation of square jets in cross-flow, Phys Rev, vol.69.

Smith, S. H., and Mungal, M. G., 1998, "Mixing, structure and scaling of the jet in crossflow", J. Fluid Mech., Vol. 357, pp. 83-122.

Wangjiraniran,W. and Bunyajitradulya,A. ,2001, "Temperature Distribution in Non-Zero Circulation Swirling Jet in Crossflow", The Fifteenth National Mechanical Engineering Network Conference.

Wangkiat, S., Khemakanon, S., and Kengkarnpanich, A. (2015), "Effects of Azimuthal Positions of the Azimuthal Control Jets on the Entrainment of Jet in Crossflow at Effective Velocity Ratio 12," Senior Project. Department of Mechanical Engineering, Faculty of Engineering, Chulalongkorn University.

Witayaprapakorn, T. (2013), "Effects of azimuthal control jets on the entrainment of a jet in crossflow," Masterthesis. Department of Mechanical Engineering, Faculty of Engineering, Chulalongkorn University.

Witayaprapakorn, T. and Bunyajitradulya, A. (2013). Effects of azimuthal control jets on structure and entrainment of a jet in crossflow, paper presented in The Twenty-Seventh Conference of the Mechanical Engineering Network of Thailand, October 16 – 18, 2013, Chonburi, Thailand.

Wongthongsiri, K, (2015). Effects of effective velocity ratio on entrainment and structure of a jet in crossflow, Master Thesis, Department of Mechanical Engineering, Faculty of Engineering, Chulalongkorn University.
Yuan, L. L. and Street, R. L., 1998, "Trajectory and entrainment of a round jet incrossflow", Physics of Fluids, Vol. 10, No. 9, pp. 2323-2335.

Yuan, L. L., Street, R. L., and Ferziger, J. H.,1999, "Large-eddy simulations of a round jet in crossflow" J. Fluid Mech., Vol. 379, pp. 71- 104.

Zaman, K. B. M. Q., and Foss, J. K., 1997, "The effect of vortex generators on a jet in a cross-flow," Phys. Fluids, Vol. 9, No. 1, pp. 106-114.

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย Chulalongkorn University

รายการอ้างอิง

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย Chulalongkorn University

ภาคผนวก ก

พารามิเตอร์ในการทดลอง

1. พารามิเตอร์ของการทดลองในระนาบตัดขวางที่ $r\!=\!4$

ค.1.1

General	x/rd		0.50
	T _{atm}	[°C]	29
	P _{atm}	[mbar]	101.4
Laser	Thickness	[mm]	2
Seeding	Р	[psig]	15
(six jet atomizer)	No. of nozzle		4
Jet & Crossflow	Vj	[m/s]	16.16
	u _{cf}	[m/s]	4.030
	r	23°.	4.01
Camera (L/R)	Lens	[mm]	100
	F no. (L/R)		4/2.8
	Crosshair loca	tion จาก จุดศก. Target	3 ช่อง
	Spatial resoluti	ion [mm²]	0.962x0.962 (60.3 µm/pixel)
Note	SNR = 1.5	X.	$\Delta t = 15 \ \mu s$
		1	

ค.1.2

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

General	x/rd	UNIVERSIT	0.75
	T _{atm}	[°C]	29
	P _{atm}	[mbar]	101.4
Laser	Thickness	[mm]	2
Seeding	Р	[psig]	18
(six jet atomizer)	No. of nozzle		4
Jet & Crossflow	V _j	[m/s]	16.16
	u _{cf}	[m/s]	4.030
	r		4.01
Camera (L/R)	Lens	[mm]	100
	F no. (L/R)		4/2.8
	Crosshair location	ิจาก จุดศก. Target	3 ช่อง
	Spatial resolution	[mm ²]	0.944x0.944 (58.97 µm/pixel)
Note	SNR = 1.5		$\varDelta t = 20 \mu s$

General	x/rd		0.750
	T _{atm}	[°C]	29
	P _{atm}	[mbar]	101.4
Laser	Thickness	[mm]	2
Seeding	Р	[psig]	18
(six jet atomizer)	No. of nozzle		4
Jet & Crossflow	Vj	[m/s]	16.16
	u _{cf}	[m/s]	4.030
	r		4.01
Camera (L/R)	Lens	[mm]	100
	F no. (L/R)		5.6/2.8
	Crosshair location	า จาก จุดศก. Target	3 ช่อง
	Spatial resolution	[mm ²]	0.946x0.946 (58.46 µm/p ixel)
Note	SNR = 1.5		$\Delta t = 20 \mu s$

ค.1.4

	And A Statistics of A Statistics		
General	x/rd	2	1.0
24	T _{atm}	[°C]	29
	P _{atm}	[mbar]	101.4
Laser	Thickness	[mm]	2
Seeding (six jet atomizer)	IPINGKORN U	[psig]	18
	No. of nozzle		4
Jet & Crossflow	Vj	[m/s]	16.16
	u _{cf}	[m/s]	4.030
	r		4.01
Camera (L/R)	Lens	[mm]	100
	F no. (L/R)		5.6/2.8
	Crosshair location		อยู่ต่ำกว่าจุดศก. Target 3 ช่อง
	Spatial resolution	[mm ²]	0.988x0.988 (61.75 µm/pixel)
Note	SNR = 1.5		$\Delta t = 25 \ \mu s$

2. พารามิเตอร์ของการทดลองในระนาบตัดขวางที่ $r\!=\!8$

ค.2.1

General	x/rd		0.50
	T _{atm}	[°C]	29
	P _{atm}	[mbar]	101.4
Laser	Thickness	[mm]	2
Seeding (six jet atomizer)	Ρ	[psig]	25
	No. of nozzle		6
Jet & Crossflow	V _j	[m/s]	32.30
	u _{cf}	[m/s]	4.030
	r////////////////////////////////	7	8.015
Camera (L/R)	Lens	[mm]	100
	F no. (L/R)		4/5.6
	Crosshair location		อยู่ตรงจุดศก. Target
	Spatial resolution	[mm ²]	1.272x1.272 (79.52µm/pixel)
Note	SNR = 1.3		$\Delta t = 15 \ \mu s$

ค.2.2

6			
General	x/rd		0.75
	T _{atm}	[°C]	29
<u>จ</u> หา	P _{atm}	[mbar]	101.4
Laser	Thickness	[mm]	2
Seeding (six jet atomizer)	Ρ	[psig]	20
	No. of nozzle		6
Jet & Crossflow	Vj	[m/s]	32.30
	U _{cf}	[m/s]	4.030
	r		8.015
Camera (L/R)	Lens	[mm]	50
	F no. (L/R)		4/2.8
	Crosshair location		อยู่สูงกว่าจุดศก. Target 6.5 ช่อง
	Spatial resolution	[mm ²]	2.104x2.104 (131.5 µm/pixel)
Note	SNR = 1.5		$\Delta t = 30 \ \mu s$

ค	.2.3
•••	

General	x/rd		1.00
	T _{atm}	[°C]	29
	P _{atm}	[mbar]	101.4
Laser	Thickness	[mm]	2
Seeding (six jet atomizer)	Р	[psig]	25
	No. of nozzle		6
Jet & Crossflow	Vj	[m/s]	32.30
	u _{cf}	[m/s]	4.030
	r		8.015
Camera (L/R)	Lens	[mm]	50
	F no. (L/R)		4/2.8
	Crosshair loca	tion	อยู่สูงกว่าจุดศก. Target 6 ช่อง
	Spatial resolut	ion [mm²]	2.059x2.059 (128.72 µm/pixel)
Note	SNR = 1.5		$\Delta t = 40 \ \mu s$

ค.2.4

General	x/rd		1.50
	T _{atm}	[°C]	29
S	P _{atm}	[mbar]	101.4
Laser	Thickness	[mm]	2
Seeding (six jet atomizer)	าสังกรณ์มห	[psig]	20
	No. of nozzle	Huweper	6
Jet & Crossflow	V _j	[m/s]	32.30
	u _{cf}	[m/s]	4.030
	r		8.015
Camera (L/R)	Lens	[mm]	50
	F no. (L/R)		4/2.8
	Crosshair location		อยู่สูงกว่าจุดศก. Target 7 ช่อง
	Spatial resolution [mm ²]		2.371x2.371 (148.2µm/pixel)
Note	SNR = 1.5		$\Delta t = 50 \ \mu s$

3. พารามิเตอร์ของการทดลองในระนาบตัดขวางที่ $r\!=\!12$

ค.3.1

General	x/rd		0.50
	T _{atm}	[°C]	29
	P _{atm}	[mbar]	101.4
Laser	Thickness	[mm]	2
Seeding (six jet atomizer)	Р	[psig]	25
	No. of nozzle		5
Jet & Crossflow	V _j	[m/s]	48.81
	U _{cf}	[m/s]	4.030
			12.11
Camera (L/R)	Lens	[mm]	50
	F no. (L/R)		2.8/2.8
	Crosshair location		อยู่ต่ำกว่าจุดศก. Target 2.5 ช่อง
J.			+ 101 mm
	Spatial resolution	[mm ²]	2.254x2.254 (140.89µm/pixel)
Note	SNR = 1.5		$\Delta t = 30 \ \mu s$

ค.3.2

General	x/rd	ทยาลย	0.75
CHUL	T _{atm} GKORN	[°C]	Y 29
	P _{atm}	[mbar]	101.4
Laser	Thickness	[mm]	2
Seeding (six jet atomizer)	Р	[psig]	25
	No. of nozzle		5
Jet & Crossflow	V _j	[m/s]	48.81
	u _{cf}	[m/s]	4.030
	r		12.11
Camera (L/R)	Lens	[mm]	50
	F no. (L/R)		1.8/1.8
	Crosshair location		อยู่สูงกว่าจุดศก. Target 1 ช่อง
			+ 101 mm
	Spatial resolution	[mm ²]	2.484x2.484 (155.3 µm/pixel)
Note	SNR = 1.5		$\Delta t = 30 \ \mu s$

ര	2	2	
rı	. י		

General	x/rd		1.00
	T _{atm}	[°C]	29
	P _{atm}	[mbar]	101.4
Laser	Thickness	[mm]	2
Seeding (six jet atomizer)	Р	[psig]	25
	No. of nozzle		6
Jet & Crossflow	Vj	[m/s]	48.81
	u _{cf}	[m/s]	4.030
	r	<i>3</i>	12.11
Camera (L/R)	Lens	[mm]	50
	F no. (L/R)		2.8/1.8
	Crosshair loca	tion	อยู่สูงกว่าจุดศก. Target 1 ช่อง + 101 mm
	Spatial resoluti	on [mm²]	2.664x2.664 (166.5µm/pixel)
Note	SNR = 1.5	B III B	$\Delta t = 40 \ \mu s$
5.4			

ค.3.4

NH NH			
General	x/rd	-	1.50
	T _{atm}	[°C]	29
ám.	P _{atm}	[mbar]	101.4
Laser	Thickness	[mm]	2
Seeding (six jet atomizer)	Р	[psig]	25
	No. of nozzle		6
Jet & Crossflow	Vj	[m/s]	48.81
	u _{cf}	[m/s]	4.030
	r		12.11
Camera (L/R)	Lens	[mm]	50
	F no. (L/R)		1.8/1.8
	Crosshair location	ı	อยู่สูงกว่าจุดศก. Target 5.5 ช่อง
		+ 101 mm	
	Spatial resolution	[mm ²]	2.956x2.956 (184.8 µm/pixel)
Note	SNR = 1.5		$\Delta t = 50 \ \mu s$

4.พารามิเตอร์ของการทดลองในระนาบสมมาตร

ค.4.1 ที่ *r* = 4

General	T _{atm}	[°C]	29
	P _{atm}	[mbar]	101.4
Laser	Thickness	[mm]	2
Seeding	Р	[psig]	15
(six jet atomizer)	No. of nozzle		4
Jet & Crossflow	Vj	[m/s]	16.16
	u _{cf}	[m/s]	4.030
	r		4.01
Camera (L/R)	Lens	[mm]	100
	F no. (L/R)		4/2.8
	Camera position Target position จากปากเจ็ดถึงฐาน Target		$x = \min $
			z = 31.5cm
			7cm
	Crosshair location	า จาก จุดศก. Target	0 (ที่ Crosshair)
Note	SNR = 1.5		$\Delta t = 10 \mu s$

ค.4.2 ที่ *r* = 8

General	T _{atm} [°C]	29
	P _{atm} [mbar]	101.4
Laser	Thickness [mm]	2
Seeding	P [psig]	20
(six jet atomizer)	No. of nozzle	4
Jet & Crossflow	V _j [m/s]	32.30
	u _{cf} [m/s]	4.030
	r	8.015
Camera (L/R)	Lens [mm]	50
	F no. (L/R)	5.6/2.8
	Camora position	$x = \min m$
		z = 31.5cm
	Target position จากปากเจ็ตถึงฐาน Targe	t 17 <i>cm</i>
	Crosshair location จาก จุดศก. Target	Over Crosshair
Note	SNR = 1.5	$\Delta t = 4 \mu s$

ค**.4.**3 ที่ *r* = 12

General	T _{atm}	[°C]	29
	P _{atm}	[mbar]	101.4
Laser	Thickness	[mm]	2
Seeding	Р	[psig]	18
(six jet atomizer)	No. of nozzle		5
Jet & Crossflow	V _j	[m/s]	48.81
	u _{cf}	[m/s]	4.030
	r		12.11
Camera (L/R)	Lens	[mm]	50
	F no. (L/R)	Som and a second	2.8/1.8
	Camera position		x = 26.5 cm
			z = 31.5cm
	Target position จากปากเจ็ตถึงฐาน Target		24 <i>cm</i>
	Crosshair location	า จาก จุดศก. Target	6 ช่อง
Note	SNR = 1.5		$\Delta t = 2\mu s$

ประวัติผู้เขียนวิทยานิพนธ์

นางสาวขวัญมณฑ์ ศรพรหม เกิดวันที่ 11 มกราคม พ.ศ. 2536 ที่จังหวัดกรุงเทพมหา นคร สำเร็จการศึกษาวิศวกรรมบัณฑิต สาขาวิศวกรรมเครื่องกล จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ปี การศึกษา 2557 และเข้าศึกษาต่อหลักสูตรวิศวกรรมศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิศวกรรมเครื่องกล จุฬาลงกรณ์ ปีการศึกษา 2558

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย Chulalongkorn University

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย Chulalongkorn University